

ඇගෝකු පාර්ශ්වයිල් . .

[අසෙන් ස්ට්‍රේන්ඩ් කොරෝක්ස්]

බතාලේ-2

පාල්පා යා.ඩී. ප්‍රජාත්‍යාමාධි

அணிந்துரைகள்

தொகுதி 2

அணிந்துரைகள்

தொகுதி 2

டாக்டர் வர.செ. குழந்தைசாமி

என்னை வளர்த்தாரின்,
இரவு பகலாகத்
தன்னை அழித்தெனக்குத்
தடம் சமைத்த தந்தையரின்
அன்னை எனும் பெயரின்
அழியாத காவியத்தின்
பொன்னை நிகர்த்த பதம்
போற்றிப் படைக்கின்றேன்.

உங்களுக்கும்

அணிந்துரைகள் தொகுதி -2

1.	அறிவியல் அடிகளார்	2003	1
2.	அமெரிக்க இந்திய அரசியல் சமுதாய சிந்தனைகள்	2003	6
3.	வாழும் போதே வரலாறு	2003	10
4.	சின்னஞ்சிறு வயதில்	2003	22
5.	அறிவியல் தமிழ் இலக்கியம்	2003	28
6.	இந்திய நதிகளின் ஒருங்கிணைப்பு	2003	37
7.	ஒரு துளி பூமி! ஒரு துளி வானம்!	2004	45
8.	சீர்திருத்தச் செம்மல்கள்	2004	54
9.	தமிழ் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கம்	2004	65
10.	சிவகங்கைச் சாணக்கியன் தளவாய் தாண்டவராய் பிள்ளை	2005	94
11.	வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவம்	2005	100
12.	மருத்துவர் இல்லாத இடத்தில் மருத்துவம்	2005	104

13.	பள்ளியில் பாடகம் வளர்ப்போம்	2005	111
14.	ஈ.வெ.ரா. சாமி சதகம்	2006	114
15.	ஒளி நூறு (வெண்பாவில் ஒலியியல்)	2006	121
16.	செம்மொழியாம், செந்தமிழும் திருக்குறளும்	2006	127
17.	சிந்தனையும் செயலும்	2006	133
18.	நெல்சன் மண்டலோ	2000	139
19.	கலைஞர் தமிழ்	2000	151
20.	நலம் தரும் நாட்டுப்புறப் பழமொழிகள் 2006	2006	160
21.	கானகம்		166
22.	ஆர்.எம்.வீ. ஒரு தொண்டர்		172
23.	சுற்றுச் சூழல் களஞ்சிய அகராதி	2007	187

இறவா தீருப்பதெனில்
ஏற்பேன்; இறந்தால்யான்
இறவா தீருத்தல்
பெறல்வேண்டேன். வையகத்தின்

காட்சிகளீர் கோடியின்பம்
காண்பவன்யான். மானுடர்தம்
ஆட்சியினைப் போற்றுபவன்.
அளவிறந்த செல்வமொடு

வீண்ணீன் வெளியிலவன்முன்
வீடுவந்து நீண்றாலும்
மண்ணீன் கனவுகளீல்
மனமிழுந்து நீற்பவன்யான்.

மீண்டும் பிறப்பேன்; இம்
மேதீனியின் யாத்தீரயில்
யாண்டும் நடப்பேன்; எம்
யாத்தீரயைக் காலியமாய்ப்

பாடுவதீல் யாமடையும்
பரவசத்தை யாரறிவார்
-குலோத்துங்கன் கலிதைகள்: (பக.164-165)

முனின்துரை

கெ. வா. குழந்தைசாமி

இந்நால் நான் எழுதியள்ள அணிந்துரை களின் இரண்டாவது தொகுப்பு. இருபதாவது நூற்றாண்டின் இறுதி முதல், 2008 வரை எழுதப்பட்ட இருபத்து ஐந்து அணிந்துரைகளைக் கொண்டது. அணிந்துரைகளின் முதல் தொகுப்பிற்கு எழுதிய முன்னுரையில், “அணிந்துரைகள் இலக்கிய மாகுமா” என்ற கேள்வியை எழுப்பி அதைப் பற்றி என் கருத்தையும் பதிவு செய்திருக்கிறேன். எழுத்தில் இடம் பெறும் எதுவும் இலக்கியமாகலாம்; அதில் சொல்லப்படும் பொருளும், சொல்லப்பட்ட முறையும் தான் அடிப்படைகள்.

எது இலக்கியம் என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூற வேண்டுமானால், “யார் பார்வையின் அடிப்படையில்” என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. கம்பன் கவிதைகளில் கூடச் சில, “தரமான கவிதைகள் அல்ல, செய்யுள்களே” என்று தீர்ப்புக் கூறும் திறனாய்வாளர்களின் அளவுகோல் தான் அடிப்

படையா? ‘ஆம்’ என்றால், இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தில் யாருக்கு? அதனிடமிருந்து எதிர் பார்க்கப்படுவது என்ன என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. நான் கிராமத்தில் இருந்த பொழுது பார்த்திருக்கிறேன் – உடுக்கையடித்துக் கொண்டு, இருவர் இணைந்து, பொன்னர் – சங்கர் கதையை இரவு 10 மணிக்குத் தொடங்கி காலை நான்கு மணி வரை சொல்வார்கள். கிராமத்தில் ஆண்களும், பெண்களும், கண் விழித்துக் கவலையை மறந்த, ஈடுபாட்டுடன், உடுக்கை ஒலியுடன் சொல்லப்படும் கதையுடன் இரண்டற்க் கலந்து மெய்ம் மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். எங்கள் ஊர்ப் பண்டாரம் சொல்லும் பொன்னர் – சங்கர் கதை, இலக்கியம் அல்ல என்றோ பாடல் கவிதை அல்ல என்றோ நமது உரைகல்லில் இழைத்துப் பார்க்க நாம் யார்? சொல்பவர் எங்கள் ஊர்ப் பண்டாரம். கேட்பவர்கள் எங்கள் ஊர் மக்கள். அவர்கட்கு அது இலக்கியம். அது கவிதை.

யாப்பிலக்கணம் கவிதைக்குத் தடை, தளை என்று கூறுபவர்கள், எது கவிதை என்பதற்கு அவர்கள் வகுக்கும் இலக்கணம் உருவாக்கும் தடைகட்கும், நிபந்தனைகட்கும் அளவில்லை. கருத்து இருந்தால் கவிதை இல்லை; இசை இருந்தால் கவிதை இல்லை; இலக்கண விதிப்படி மரபு வழி நின்றால் கூட கவிதை இல்லை; பொருள் புரிந்தால் அது உயர் கவிதை இல்லை... இப்படி எண்ணற்ற தளைகளை வகுப்பவர்கள் தான், சில தெளிவான யாப்பு விதிகள் தாண்ட இயலாத தடை என்கிறார்கள்.

மக்கள் அறிவு நிலையில், அனுபவத்தில், மொழித் திறனில் எத்தனை வேறுபாடுகள் உள்ளனவோ அவை அனைத்தையும் எதிர் கொள்ளும் தாழும் தகுதியும் உடைய இலக்கணம் வானவில் போன்ற, அதனினும் அகலமான, அதிகமான வண்ண பேதங்களைக் கொண்ட பட்டை [Spectrum]. அது ஒரு கோடு அல்ல: அதைவிட முக்கியமாக அது ஒரு புள்ளியும் அல்ல.

ஒரு குழுவினரோ, கூட்டமோ, தங்கள் மனப் போக்கிற்கு ஏற்ப வேலி அமைத்துக் கொண்டு அதனுள் வருவது தான் கவிதை என்பதும், இலக்கியம் என்பதும் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாகும்.

கிராமத்துக் கும்மிப்பாட்டும் கவிதைதான். கோலாட்டப் பாட்டும் கவிதைதான். ஏற்றப்பாட்டும் கவிதைதான்; இலக்கியம் தான். மூங்கில் இலை மேலே தூங்கும் பணி நீரே என்று பாடி, கம்பரையும் திகைக்க வைத்ததாகக் கதையில் வரும் ஏற்றம் இறைப்பவனும், சில்லென்று பூத்த, சிறு நெருஞ்சிக்காட்டினிலே, நில்லென்று சொல்லி என்னை நிறுத்தி வைத்துப் போன்றே என்று கண்ணரீர் விடும் இளம் விதவையும் பாடுவது வெறும் பாடல்கள் அல்ல. நல்ல கவிதைகள், நல்ல இலக்கியம். கடல் போல் விரிந்துள்ள மக்கள் மன்றத்தின் கல்வி, தொழில், வாழ்க்கைப் பின்னணி, புரிதல் திறம், பாரம்பரியம் போன்ற எத்தனையோ வேறுபாடுகளைச் செரிமானம் செய்து, ஏற்றமும், இசைவும் பெறும் தகுதி வாய்ந்த எழுத்தும், சொல்லும், வானவில்லையும் மிஞ்சும் வண்ணப்பட்டை [Spectrum]. அதற்கு இறுக்கமில்லாத, இளக்கமான, ஒதுக்கும் இயல்பில்லாத, ஒருங்கிணைக்கும் இயல்பு வாய்ந்த இலக்கண விதி முறைகள் தேவை. எந்தத் துறையிலும் வைதிகம் வழி மறைக்கும்; பயணத்தைத் தடுக்கும்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகள் இந்த முன்னுரைக்குத் தொடர்புடையனவல்ல. சில பொதுவான சிந்தனைகள்.

இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ள ஓவ்வொரு அணிந்துரையும் அந்தந்த நூலைப் பற்றிய கருத்து என்பது வெளிப்படை. எடுத்துக் கொண்ட நூலை முழுமையாகப் படித்து, அதன் ஆசிரியரின் உழைப்புக்கு நியாயம் செய்யும் முறையில் அணிந்துரை அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துடையவன் ஆதலின், நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பொருண்மையின் சாரம் அணிந்துரையில் நியாயமான அளவிற்கு இடம் பெற்றிருக்கும். எனவே அணிந்துரைகளைப் படிப்பது மேலோட்டமாக, அந்த நூலையே பருந்துப் பார்வை பார்த்தது போன்ற பயன் பெற உதவும்.

கானகம், அறிவியல் தமிழ் இலக்கியம், இந்திய நதிகளின் ஒருங்கிணைப்பு, தமிழ் ஆட்சி மொழிச் செயலாக்கம், செம்மொழியாம் செந்தமிழும் திருக்குறளும், சுற்றுச் சூழல் களஞ்சிய அகராதி போன்ற பல தலைப்புகளில், ஆங்காங்கு தேவைக்கு

எற்ப பொருத்தமானஇடத்தில் எனது கருத்துகளையும் சற்று விரிவாக அணிந்துரைக்கு உதவுவதாக அமையும் வகையில் பதிவு செய்திருக்கிறேன்.

இந்த அணிந்துரைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பல நூல்கள், முக்கியமான தலைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளவை. படிக்கத் தகுந்த, பயனுடைய நூல்கள். இவ்வணிந்துரைகள் ஓரளவு அந்த நூல்கள்கு அறிமுகமாகவும் அமையும். அந்தப் பின்னணியில் வாசகர்கள் இந்த அணிந்துரைத் தொகுப்பைப் பார்க்க வேண்டுகிறேன்.

இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள நூல்கள் பற்றிய அணிந்துரைகளை ஒவ்வொன்றாகப் படித்துப் போசிரியர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் விமர்சனப் பார்வையுடன் பார்த்து ஒரு விரிவான அணிந்துரை எழுதியிருக்கிறார். இத்தொகுப்புக்கான அணிந்துரை ஒருபற்றி இருக்க, பேரா. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் எனது கவிதை, உரைநடைப் படைப்புகளில் ஆழந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். ஏற்ற வகையில், உரிய இடத்தில் என் எழுத்துகளைப் பயன்படுத்துபவர். மனத்திற் பட்டதை மன்றத்தில் கூற, அதுவும் வலியுறுத்திக் கூறத் தயங்காதவர். என் எழுத்துகள் மூலம் எனக்கு அறிமுகமானவர். இந்த அணிந்துரைத் தொகுப்பு நூல் வடிவம் பெறுவதற்குக் காரணமாகவும் இருந்தவர் பேரா. பாலசுப்பிரமணியன். அவருக்கு ஆழந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலின் கணிப்பொறி அச்சுப் பிரதியைத் தயார் செய்த திரு. க. செல்லதுரை, திரு. ந. நாகராஜன் ஆகியோருக்கும் அணிந்துரைகளைத் தொகுத்த திரு. மு. பெரியசாமி அவர்களுக்கும் நன்றியடையேன். எனது நூல்களைக் கடந்த 25 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுவரும் பாரதி பதிப்பகத்தார் இந்நூலை வழக்கம் போல் சிறப்பாகப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

25.12.2008

எனது பார்வையில்... அணிந்துரைகள் தொகுதி 2

xii

அண்டுக்கர

பேரா. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்

அணிந்துரை என்பதற்குப் பழைய பெயர் பாயிரம். பாயிரம் நூலைக் கற்க முனையும் மாணவனுக்கு அந்நூலின் பண்புகள் இன்ன எனக்கூறும். இது திறனாய்வின் ஒருவகை. குணமும் குற்றமும் நாடு உரைத்தல் இத்திறனாய்வால் நிகழும். குணங் கூறுங்கால் மகிழ்தலும், குறை காட்டுங்காற் புலத்தலும் உலகரியல்பு. எனினும் நடுவுநிலை வழாத சான்றோர் இரண்டையும் கூறுதல் புலமை உலகிற்குத் தாம் செய்யும் கடன் என நினைவர். இக்காலத்தில் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கில் நூல்கள் தோன்றிப் புகழ் பெற்றவர்தம் திருக்காத்தால் அணிந்துரை முத்திரையும் பெற்று வெளி வருகின்றன. இத்தகைய நூல்கள் பலவற்றைக் காணுங்கால்:

குட்டுதற்கே இள்ளைப்பாண்

டியன்ஸஸ் கில்லை;

குறும்பியள் வாக்காதைக் குடைந்து தேரண்டி
எட்டினமட் டறுப்பதற்கோ வில்லி இல்லை;
இரண்டோன்றாய் முடிந்துதலை இறங்கப் பேரட்டு
வெட்டுதற்கோ கலியைட்டக் கூத்து னில்லை;
வினையாட்டாய்க் கலிதைதனை விரைந்து பரடு
தெட்டுதற்கோ அறிவில்லாத் துரைக ஞண்டு
தேசமெங்கும் புலவரெனத் தீரிய வாமே

என்ற படிக்காகப் புலவரின் அங்கலாய்ப்பும் சரியென்றே
தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு வெளியிடப் பெறும் நூல்கள் பலவும்
அளவிலாப் பாராட்டையே அணிந்துரையாகக் கொள்கின்றன.
‘செய்யா சூறிக் கிளத்தல் எய்யா தாகின்று எம்சிறு செந்நாவே’
என்ற சங்கப் புலவருக்குக் கல்வியால் வாய்ந்த பெருமிதம் இன்று
பலரிடையின்மையால் பொருளில் பாராட்டுப் புணவுகள்
பெருகிவிட்டன.

இந்நிலையில் அறிஞர் வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்களின்
‘எனது பார்வையில்... அணிந்துரைகள் தொகுதி - 2’ என்னும்
நூலைக் காண்கிறேன். இந்நாலின் பெருஞ் சிறப்பு எனக்
குறிக்கத்தக்கது அவர் அணிந்துரை பெற வந்த அனைத்து
நூல்களையும் ஒருவரி விடாது படித்துவிட்டு அணிந்துரை
அளித்திருப்பதுதான். படிக்காமலே அணிந்துரை, அங்குமிங்குமாகப்
பார்த்துவிட்டு அணிந்துரை அளிக்கும் பழக்கம் இந்தப்
படிப்பாளியிடம் இல்லை என்று தெரிகிறது.

ஒவ்வொரு நூலின் வன்மை மென்மைகளை அவர்கள்
கண்டறிந்து கூறியுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. எனினும் அறிவும்,
ஆராய்ச்சியும் வியக்கத்தக்க சிந்தனைத் திறனும் கொண்ட அறிஞர்
வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்களின் பார்வையிலும் சிலர், சில
நூல்கள் மிகவும் பாராட்டப் பெற்றிருப்பது ஒரு நயநாகரிகம்
[Courtesy] என்ற அடிப்படையில் நிகழ்ந்திருக்குமோ என்று
எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனினும் அவர்கள்

“வேழும் வீழ்ந்த விழுந்தெடைப் பகழ் என்று
தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடல் வெளிப்படுத்து

வதாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் விளக்கத்தை ஏற்படு எளிதன்று” [பக. 41]

“சாத்தப்பையா என்ற முனிவர் பாத்தீரம், அவர் சலிவர்ணத் தேவருக்கு மந்தீர உபதேசம் செய்தது, அதைப் பயன்படுத்தி அவர் தஞ்சை மன்னர் வளர்த்த புலியைக் கொண்றது போன்ற செய்திகளில் கற்பனை கலந்த கதைப் பகுதிகள் இருக்கலாம்” [பக. 104]

“திருக்குறள்மீது அவருக்குள்ள பற்றும் அளவு கடந்தது. அவர் முன்வைத்திருக்கும் பல கருத்துகள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கன. எனினும் ஒரு சிறு தீருத்தமாக ஒரு கருத்தை நான் இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும்” [பக. 130]

“இந்நாலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தகவல்கள் மக்களுடைய அனுபவத்தில் இருந்து பெறப்பட்டனவ. அவர்களுடைய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தனவ.... . எனினும் பரவலான சில நம்பிக்கைகளீலும் ஒரு கீறல் இருக்கலாம். ஜயம் எழும்போது ஒரு சித்த மருத்துவரையோ, சித்த மருத்துவ நூலையோ துணைக்குக் கொள்வது நல்லது.” [பக.165.166]

போன்ற பகுதிகள் இயல்பான மனிதர்களுக்குரிய கண்ணோட்டத்தைத் தூண்டி அறிஞர் சிலரிடமே காணக் கூடிய நடுவுநிலைமையின் அடையாள முத்திரைகள்.

இந்நாலில் இருபத்து ஐந்து நூல்களுக்கு எழுதப்பெற்ற அணிந்துரைகள் உள்ளன. இவ்வணிந்துரைகள் இவர்களிடம் வேண்டப்பெற்றமைக்குக் காரணம்: இவற்றில்

1. சில அறிவியல் சார்ந்தன.
2. சில தமிழ் வளர்ச்சி குறித்தன.

3. சில கவிதைக் தீர்ணாய்வு பற்றியன
4. சில பகுத்தறிவு நோக்கீன
5. சில வரழ்வங்கு வரழ்ந்த பெரியோர் வரழ்வைச் சித்தீர்ப்பன.
6. சில தேசிய வளர்ச்சி எண்ணீயன.

என்பவற்றைக் கூறலாம். கடந்த நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக இப்பொருண்மைகள் குறித்து முறையாக எண்ணி அறிவுலகம் ஏற்கும் பல கருத்துகளைக் கூறிய சிந்தனையாளர் என்ற நிலையில் இவற்றுக்கு அணிந்துரை வேண்டப் பெற்றிருக்கின்றன. திரு. வா.செ.கு. அவர்களும் இந்நால்களை நன்கு மதிப்பீடு செய்துள்ளார். இவ்விருபத்து ஐந்து நால்களைக் குறித்து அவர்கள் கூறும் கருத்துகள் சிலவற்றை எண்ணுவது பொருந்தும்.

‘அறிவியல் அடிகளார்’ எண்ணும் நூலைக் குறித்துக் கருத்துக் கூறும் முனைவர் வா.செ.கு., “ஆண்மிகத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் தமிழ் தனக்கு உரிய இடத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதற்கு அடிகளார் எடுத்துக் கொண்ட இமாலய முயற்சிகளை வரையப்பட்ட ஒவியம் போல நம் கண்முன் நிறுத்துவதில் முனைவர் நோயல் முழுவெற்றி பெற்றிருக்கிறார்” என்று கூறுவது நல்ல மதிப்பீடாகும். அறிவியல் அடிகளார் யார் என்பதை நூலின் தலைப்புக் காட்டாதது போலவே அணிந்துரையும் எங்கும் அடிகளார் பெயரோ ஊரோ குறிக்கவில்லை. குன்றக்குடி தெய்வசிகாமணி அடிகளார் என்று எங்கேனும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். திரு. மாதவன் அவர்களின் நூலான ‘அமெரிக்க இந்திய அரசியல் சமுதாயச் சிந்தனைகள்’ எண்ணும் நூலைக் குறித்து அணிந்துரையில் கூறியுள்ள கருத்துகள் யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியன. ‘சமுதாய அரசியல் வாழ்வு பற்றி, காய்தல் உவத்தல் கடந்து நின்று உணர்ச்சி வசப்படாது பகுத்தறிவின் துணைகொண்டு அனுகிய நூல்’ என்று ஆசிரியர் கூறுவது சிறந்த மதிப்பீடாகும். விக்கிரமனைக் குறித்துப் பின்னாலும் விவேகானந்தன் எழுதியுள்ள ‘வாழும்போதே வரலாறு’ எண்ணும் நூலின் அணிந்துரை விக்கிரமனின் பலதிறப் பணிகளைப்

பாராட்டுவதாக அமைகிறது. எனினும் “வரலாற்றுப் புதினங்களில் கல்கிணைய ஒத்த கலைஞராக நிமிர்ந்து நிற்கிறார்” என்பது பெரிதும் மிகையாகத் தோன்றுகிறது. முனைவர் சாதீக் அவர்களின் கவிதை குறித்துக் கூறும்போது ‘தேங்கி நின்று விட்ட ஒடை’ என்பது முற்றிலும் சரி. முனைவர் ஜானகிராமனின் ‘அறிவியல் தமிழ் இலக்கியம்’ என்ற நூலில் உள்ள ‘தமிழ் அறிவியலின் தாக்கமும் வளர்ச்சியும்’ என்ற இயல் பாராட்டப் பெறுவது ஏற்கத்தக்கது. திரு. குப்புராஜ் அவர்களின் ‘இந்திய நதிகளின் ஒருங்கிணைப்பு’ என்னும் நூலைப் பற்றிக் கூறுகையில்

“தமிழில் வெளி வந்துள்ள நூல்களில் இவ்வளவு தகவல் குவியல் இதுவரை எதிலும் இருப்பதாக நான் கண்டதீல்லை.”

என்று மனந்திறந்து போற்றுகிறார் முனைவர் வா.செ.கு. இந்த அணிந்துரை, அணிந்துரைக்குரிய இலக்கணங்கள் பலவும் பொருந்தியது என ஜயமின்றிக் கூறலாம்.

‘ஒரு துளி பூமி ஒரு துளி வானம்’ என்பது முன்னாள் பிரதமர் வி.பி.சிங் அவர்கள் இந்தியில் எழுதிய கவிதை நூல். இதனைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார் திரு. த.சி.க. கண்ணன். அணிந்துரை எழுதியுள்ள முனைவர் வா.செ. குழந்தைசாமி ; வி.பி. சிங்கின் கவிதைகளையும், மொழிபெயர்ப்பாளர் கண்ணனையும் பாராட்டியுள்ளார். இந்த அணிந்துரையில் காட்டப்பெறும் மூன்று ‘கவிதைகளில்’ ஒன்றும் பூரணமான கவிதை என்று சொல்ல முடியாவிட்டுனும், கவிதைத் தன்மை பூத்த சில தொடர்கள் இருக்கின்றன. ஒருவேளை மூலத்தில் இவை கவிதைகளாகவே இருந்திருக்கலாம். வி.பி.சிங் அவர்களைக் குறித்து வா.செ.கு கூறியவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் ; ‘an endowed poet’ என்று கூறுவதை ஏற்க நம் உள்ளம் தயங்குகிறது. இந்திய மக்களாட்சி மரபு மிகப்பெரிய பதவியில் அமர்ந்தவர்களுக்குக் ‘கவிஞர்’ என்ற சிறப்புப் பெயரையும் வழங்கி வருவது போல வழக்கத்தை ஒட்டிப் போடு மரியாதையாகவே இதனையும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆனால் த.சி.க. கண்ணன் மொழி பெயர்ப்பில்

அவரைக் கவிஞராக ஏற்று அறிமுகப்படுத்தியபின் அணிந்துரை ஆசிரியர் முற்றிலும் அதனைக் கடிந்தொதுக்கிவிட முடியாத சூழலையும் நாம் அறிவோம். பேராசிரியர் சுபாசு எழுதியுள்ள ‘சீர்திருத்தச் செம்மல்கள்’ என்ற நூலில் பெருமக்கள் எண்மரைக் குறித்த வரலாற்றுச் செய்திகள் உள்ளன. இதன் அணிந்துரையில் வா.செ.கு. அவர்கள் பதிவு செய்யும் இரண்டு செய்திகள் நம் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன. அவை வருமாறு:

“சௌல்வேறு, செயல்வேறு இல்லாத வாழ்வு -

இதுதான் ஒழுக்கம்;

தன்னவமற்ற தொண்டு - இதுதான் துறவு;

தாழாத உழைப்பு - இதுதான் தவம்;

என்னுடைய மதிப்பீட்டில் இலைதாம் பெரியார்

விட்டுச் சென்ற விழுமியங்கள்.”

“. . . . என்னுடைய மதிப்பீடு தமிழகம் அவரை இன்னும் (நாராயணங்கு) வீரவாக அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.”

பெரியார் நாத்திகர்: நாராயணங்கு ஆத்திகர். இருவரையும் குறித்த சரியான மதிப்பீட்டை அறிஞர் வா.செ.கு. இவ்வணிந்துரையில் அளித்துள்ளார்.

இந்த நூலில் இருபத்தெட்டுப் பக்க அளவு நீண்ட அணிந்துரை முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகனின் ‘தமிழ் ஆட்சி மொழிச் செயலாக்கம்’ என்ற நூலுக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். இந்த அணிந்துரை மிகச் சிறந்த ஆய்வுரையாகும். இந்த நாலை மேலோட்டமாகவோ, ஆர்வக் கோளாறு காரணமாகவோ படிப்பவர்கள் தமிழ்க்குடிமகனின் நடவடிக்கைகளை மிகவும் பாராட்டிவிடுவர். ஆனால் வா.செ.கு அவர்கள்:

“ஆட்சி மைறி என்று வரும் பேரது பொதுவாக ஆட்சித் தமிழ் என்பது அடிப்படையில் அறிஞர்கள் ஏற்கும் தமிழாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் கட்சிக் கேற்ப மாறுவதாகவோ, அமைச்சருக்கேற்ப மாறுவதாகவோ இருக்க இயலாது.” [பக். 97]

என்று கூறுவது மிகவும் சரியான நடவுநிலைக் கருத்தாகும். நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத ஒர் இறுக்கமான செயல் முறை, திட்டத்தை வீணாக்கி விடக்கூடும் என்பது இம்மதிப்புரையால் புலனாகும்.

திரு. இராமச்சந்திரன் தன் அப்பத்தாளிடம் கேட்டவற்றைக் கொண்டும், பல வரலாற்று ஆவணங்கள், செவிவழிச் செய்திகள், நாட்டுப்புறப் பாடல்களைக் கொண்டும் திரு. மு. பாலகிருஷ்ணனை எழுத வைத்த வரலாற்றுக் கதையின் நாயகர் தாண்டவராய் பிள்ளை ஆவார். இவர் கான் சாகிபு மருதநாயகத்தின் மைத்துனர். மருத நாயகத்தைப் பழிக்குப் பழி தீர்த்துக் கொண்டவர். ‘நூல் அணுவளவும் சோர்வின்றிச் செல்வதாக’ ஆசிரியர் உரைப்பது மனமார ஏற்கத்தக்கது.

கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் ‘வாண்புகழ் வள்ளுவம்’ என்ற நூல் நூற்றெட்டுக் குற்பாக்களுக்குக் கவிதை நடையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும். நூலாசிரியர் கலைஞரை வா.செ.கு. மிகுதியும், மிகையாகவும் இவ்வணிந்துரையில் பாராட்டியுள்ளார் என்பது உண்மை. கலைஞரை இப்போது எல்லாரும் பாராட்டுகின்றனர்; புகழ்ந்து நூல் படைக்கின்றனர்; கவியரங்கு கூட்டு அவரே நானுமாறு புகழ் மாரி பொழிகின்றனர். இதற்குக் காரணம் வெளிப்படை. அவர் ஆட்சிக் கட்டிலில் இல்லாத போது அவருக்கு இவ்வளவு புகழும் பாராட்டும் இல்லை. வா.செ.கு. அவர்களின் நேர்மை, கலைஞர் ஆட்சியில் இல்லாத போதும் அவர்மீது கொண்ட ஈடுபாட்டோடு அவரைப் பாராட்டியிருப்பதுதான். மிகையாகப் பாராட்டியிருப்பதற்கான காரணம் வா.செ.கு. ஒரு கவிஞராக இருப்பதுதான்.

டேவிட் வெர்னர் ஸ்பெயினில் எழுதியுள்ள நூலை யொட்டி டாக்டர் ராஜ்சேகரனும், டாக்டர் ராமநாதனும் எழுதியுள்ள ‘மருத்துவர் இல்லாத இடத்தில் மருத்துவம்’ என்ற நூலைக் குறித்து ஆசிரியர் ‘இந்நூல் மருத்துவ வசதியில்லாத லட்சக்கணக்கான ஊர்களில் வாழும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு பெரிய வரப் பிரசாதம்’ என்று கூறுவது தகுதி நிரம்பிய சூற்றாகும். நூலின்

அணைத்துச் சிறப்புக் கூறுகளையும் அணிந்துரை தெற்றெனக் காட்டுகின்றது.

திரு. இரமேஷ்பாபு, முனைவர் ரெ. கோபால கிருஷ்ணன், முனைவர் பெ. இராமசாமி ஆகிய மூவரும் இணைந்து எழுதியுள்ள ‘பள்ளியில் படிகம் வளர்ப்போம்’ என்பதை நல்ல அறிவியல் தமிழ் நூல் என்று ஆசிரியர் பாராட்டியுள்ளார். பள்ளி மாணவர்கள் அணைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல் என்ற பாராட்டுரை மிகப்பொருந்துவது. திரு. அரிஸ்டோ கிருஷ்ணனின் ‘ஈவேரா சாமி சதக’ அணிந்துரை வா.செ.கு. பெரியார் மீது கொண்ட பற்றைக் காட்டுகிறது. திரு. தி.சே. சுப்புராமனின் ‘வெண்பாவில் ஓலியியல்’ நூல் ஆசிரியரால் இயற்பியல் வித்தகமும் தமிழ்ப் புலமையும் வெளிப்படும் நூல் என்று பாராட்டப் பெறுகின்றது. ‘படிகம் வளர்ப்போம்’ என்ற நூல் எளிமையின் வடிவமெனின் இது புலமையின் வடிவம். அறிவியல் உண்மைகளை இவ்வாறு வெண்பாவில் இயற்றுவதால் விளையும் பயன் எண்ணிப் பார்ப்பதற்குரியது. ஆசிரியர் இதனை ஓர் அரிய ‘கலைப் படைப்பு’ எனக் கூறுவது சரியானது. புலவர் மு.சு. தங்கவேலனின் ‘செம்மொழியாம் செந்தமிழும் திருக்குறளும்’ என்ற நூலின் அணிந்துரையில் அறிஞர் வா.செ.கு. பதிவு செய்துள்ள கருத்துக்களை அரசும் அறிஞருலகும் சிந்திக்க வேண்டும். ‘தங்கவேலன் வேண்டும் நிறுவனங்கள் உள்ளன; அவை செயல்படாமல் இருப்பதுதான் சாபக்கேடு,’ என்கிறார் வா.செ.கு. ஆம்! ‘நீள்விட்டப் பொன்மாளிகை கட்டிப் பேயினை நேர்ந்து குடியேற்றல் போல்’ உயர்ந்த நிறுவனத் தலைமையில் தகுதியும் புலமையும் இல்லாதாரைப் பணியமர்த்துவது சாபக்கேடுதானே! கலைஞரின் ‘சிந்தனையும் செயலும்’ அவருடைய ஆழந்த அனுபவத் தொகுப்பென்கிறார் வா.செ.கு. கலைஞர் திருக்குறளுக்குக் காணும் புதிய நயப்பொருள்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டுவது இவ்வணிந்துரையின் சிறப்பாகும்.

திரு. தா. பாண்டியனின் ‘நெல்சன் மண்டேலா’ என்ற நாலுக்கு அணிந்துரை அளிக்கையில் நூலாசிரியர் மண்டேலாவின்

வாழ்வில் நிகழ்ந்த பரிணாம மேம்பாட்டு வளர்ச்சியைப் படம் பிழத்துக்காட்டுகிறார் என்று கூறுவது நோக்கத்தக்கது. திருமதி வின்னியைக் குறித்துப் பாண்டியன் கொண்டுள்ள கருத்தை ஆசிரியர் ஏற்பதும், வின்னியின் பண்புகள் ‘இதிகாசப் பரிமாணம்’ உடையவை என்பதும் அணிந்துரையின் சிறந்த பகுதிகளாகும்.

முனைவர் இரா. மோகன் எழுதியுள்ள ‘கலைஞர் தமிழ்’ அணிந்துரையில் வா.செ.கு. அவர்கள் மோகனின் உழைப்பைப் போற்றுகின்றார்; மோகனோடு சேர்ந்து கலைஞரையும் போற்றுகின்றார். குறளோவிய உரை படிப்பவர்க்குச் சுவை குன்றாதது என்று கூறுவது ஒரு நேர்மையான மதிப்பீடாகும். ‘பகைவர் உம்மை வென்றுள சரிதை உங்கள் விரிசலின் சரிதையன்றோ’ என்ற குலோத்துங்கனின் கவிதை வரிகளில் தமிழக வரலாற்றைப் பிழிந்தெடுத்துப் பெற்ற நீதியாகும். பேராசிரியர் விஜயலட்சுமி இராமசாமியின் ‘நலம் தரும் நாட்டுப் புறப் பழமொழிகள்’ என்ற நூல் தமிழ் மருத்துவ மூலங்களான காய், கனி, இலை, தழை, வேர் பற்றிக் கூறுவனவற்றைப் பற்றி, இவற்றின் பயன்களை மெய்ப்பிக்க அனுபவம் ஒன்றே வழி என்று கூறுவது அணிந்துரையின் சிறப்பாகும்.

கவிஞர் முகிலனின் ‘கானகம்’ தொழில் யுகத்தின் படைப்புகளைப் போற்றும் கவிதை முயற்சி என்றும் புதுமையான படைப்பென்றும் அணிந்துரை கூறுகின்றது. கவிதைக்குப் புதிய பொருள் என்பதை வரவேற்பது பலராலும் போற்றத்தக்கதே. திரு. ராணி மைந்தனின் ஆர்.எம்.வீ. ஒரு தொண்டர் என்ற வரலாற்று நூலின் அணிந்துரை கூறும் வாழ்க்கை வரலாறு என்பதன் விளக்கம் நயக்கத்தக்கது. இந்த அணிந்துரையில் திரு. இராம. வீரப்பன் அவர்களின் துணையாலும் தூண்டுதலாலும் தமிழகத்தில் ஆறு புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் உருவானமையும் மாநில உயர்கல்விக் கழகம் உருவானதும் கூறப்படுகின்றன. இத்தகைய செய்திகளை எல்லாம் சேர்த்து முழுமையாக எழுதப் பெறவேண்டுமெனக் கூறுவது எண்ணத்தக்கது. ஆர்.எம்.வீ.யை, ‘திராவிட இயக்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒர் அம்சத்தின்

பிரதிநிதி' என அணிந்துரையாசிரியர் கூறுவது ஒரு நேரிய தீர்ப்பாகும். அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின் சுற்றுச் சூழல் துறை உருவாக்கியுள்ள 'சுற்றுச் சூழல் களஞ்சிய அகராதி' பற்றிய அணிந்துரையில் அறிஞர் வா.செ.கு. கூறும் சில கருத்துகள் பயனுள்ளவை; கல்வியுலகம் பின்பற்றத் தக்கவை.

"கல்வியறிவு [Knowledge] ஏற்தாழ 25 தலைப்புகளைக் கொண்டதாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 25 துறைகளைவும் தழிழில் நூல்கள் உருவாக வேண்டும். அவை பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். நூல்களை உருவாக்குவதீல் இரண்டு கூறுபாடுகள் கவனத்தீற் கொள்ளப்படுத்தக்கன:

1. தேவையான கலைச் சொற்களை உருவாக்குதல்
2. ஓவ்வொரு துறைக்கும் ஏற்ற இயல்பான மொழி நடை உருவாக்குதல்"

பல நூல்களைப் படித்து, அக்கருத்துக்களோடு தொடர்படையனவற்றை எடுத்துக் காட்டி, நிறைகளைப் பெரிதும் சுட்டிச் சிற்சில இடங்களில் குறைகளைக் குறிப்பிட்டு எழுதப்பட்டுள்ள இவ்வணிந்துரைகள் மிகவும் பயனுள்ள தொகுப்பு நூலாக உருப்பெற்றுள்ளது.

தஞ்சாவூர்

போ. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்.

அறிவியல் முக்கியமாக

முனைவர் தோயன்

வாழ்க்கை வரலாறு என்பது ஒருவருடைய நாட்குறிப்புகளின் மறுபதிப்பன்று. முக்கியமான நிகழ்வுகளின் தொகுப்பும் அன்று, மாற்றங்கள் படைப்பிலக்கிய வகைகளில் வாழ்க்கை வரலாறும் ஒன்று. ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் இலக்கியத் திரத்தை அடையலாம் அல்லது அத்திரத்தை எட்டாது போகலாம். அது எழுதுபவரைப் பொருத்தது. எழுதப்படுபவருடைய பரிமாணங்களைப் பொருத்தது. முனைவர் மி. நோயல் 'அறிவியல் அடிகளார்' என்ற தலைப்பில் ஒரு வரலாற்று இலக்கியத்தைப் படைக்க முயன்றிருக்கிறார். அதில் கணிசமான அளவில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

ஒரு சமுதாயத்தில் அவ்வப்பொழுது நடைமுறை மரபுகளினின்று சற்று வித்தியாசமான பர்வையும் (approach) விழுமியங்களும் (values) கொண்டவர்கள் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் இருப்பதை மாற்ற நினைக்கிறார்கள். இவ்வாததை உருவாக்க முயல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அசாதாரமான மனிதர்கள்தான் வாழையடி வாழையென வரும் மரபுகளையும்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துவரகள் அவற்றின் நடைமுறையையும், பயன்பாட்டையும் நுணுகீ ஆய்கிறார்கள். தேவைப்படும் வழி மாற்றம் செய்கிறார்கள் அல்லது மாற்றத்தை வலியுறுத்துகிறார்கள். மாற்றத்திற்கு வழிகாட்டுகிறார்கள். தலைர்க்க இயலாத சூழலில் பழையன கழிக்கவும் பாதை காட்டுகிறார்கள்; புதியன புகுத்தவும் தலைமையேற்கிறார்கள். எந்த அவகைவழி பார்த்தாலும் அடிகளார் சமயத்துறவிகளுள் வித்தியாசமான பார்வையும், விழுமியங்களும் கொண்டவர்.

இருபதாவது நூற்றாண்டு, கல்வியுகத்தின் தொடக்க காலம், அறிவியல், தொழில் நுட்பத்தின் ஆட்சி மலர்ந்த காலம். அறிவியலின், தொழில் நுட்பத்தின் பயன்பாடு அங்கீஸ்கெனாதபடி எங்கும் இடம் பெற்ற காலம். அப்பொழுது எல்லாத் துறையினரும் அறிவியலின், தொழில் நுட்பத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி எழுதியும், பேசியும் வந்திருக்கின்றனர். மத்த தலைவர்கள் பலரும், பல சமயங்களில் தமது பழையப் பிடிப்புக்கு அறிவியல் வழி விளக்கம் சூறவும் முயன்றிருக்கின்றனர், முயல்கின்றனர். ஆனால் அறிவியலையும் ஆன்மீகத்தையும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கமாகக் கண்டவர் அடிகளார். ஒரு சமயத் தலைவராக இருந்த அவர், ஆன்மீகக் கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காட்டிய ஆர்வத்தை, அதைவிடச் சுற்று மின்சீய ஆர்வத்தை, அறிவியலைப் பரப்புவதற்குக் காட்டினார். இது ஒரு அசாதாரண நிகழ்ச்சி, இதனினும் சிறப்பாகப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று, எங்கோ கிராமம் சூழ்ந்த ஒரு மடத்தில், இந்தியாவின் தென் கோடியில் இருந்த ஒரு காலியணிந்த துறவி மைய அரசு தன் சேவையை அளவிட்டுத் தேசிய அளவிலான அறிவியல் பரப்பும் விருதுக்குத் (1992) தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைக்கு உயர்ந்து நின்றதாகும். அறிவியலை மக்கள் மன்றத்தில் எடுத்துச் சென்று பரப்பியமைக்குத் தேசிய அளவில் விருது பெற்ற முதல் துறவி அடிகளாராகத் தான் இருக்கும். இதை யொத்த நிகழ்ச்சி இது வரை மீண்டும் ஒரு முறை இடம் பெறவில்லை.

அடிகளாரின் அறிவியல் ஈடுபாட்டை அறிவியல் அணுகு முறையை, அறிவியல் பார்வையை, சிந்தனைத் திறனை, தீரையில் வரைந்த ஒலியத்தினும், சிலையில் வடித்த உருவத்தினும் தெளிவாக முனைவர் நோயல் எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்திருக்கிறார் என்பது “உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.”

பாரம்பரீயப் பெருமையும், மறு பேணும் மாண்பும் கடமையாக அமைந்துள்ள ஒரு சைவ மடத்தின் ‘மகா சந்திதானம்’ என்ற பீடத்தின் தகைமையில் இருந்த ஒரு படியும் தாழையல் உயர்ந்து நின்ற, பொருளாதாரம், சமுதாயம், தமிழ் மேம்பாடு, சமயச் சீர்திருத்தம் போன்ற துறைகளில் ஆழந்த ஈடுபாடு கொண்டவராகவும், அதே சமயம் கட்சி வேறுபாடு, சமய வேறுபாடு கடந்து அனைவராலும் மதிக்கப்பட்ட வராகவும் விளங்கினார்.

அடிகளாரின் சமுதாய ஈடுபாடு பரவலானது. அரசியல், சமுதாயச் சீர்திருத்தம், தமிழ் மொழி மேம்பாடு, கிராம முன்னேற்றம் போன்ற ஒவ்வொரு துறையிலும், சமயத் தலைவர் என்ற நிலையிலிருந்து தாழைது நின்று பஸ்கேற்றார். ஆங்காங்கு முகவரியில்லாத சில நபர்களால் விமர்ச்சிக்கப்பட்டாலும் தமிழகத்தில் தலைவர்கள் என்ற தகைமை பெற்றிருந்த அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டவராகவே உயர்ந்து நின்றார். அடிகளாரின் இந்தச் சாதனையை முனைவர் நோயல் பாராட்டத்தக்க முறையில் பதிவு செய்திருக்கிறார். 1967 தேர்தலில் அவரது ஆதரவைப் பெறாத அரசியல் கட்சி, ஆட்சிக்கு வந்த பொழுது, அவரை மேலவைத் தலைவராக்கிப் பெருமை செய்தது. தலைமுறை தலைமுறையாக மறு வழி நின்ற சைவ மடத்தின் மகா சந்திதான பீடத்தில் இருந்து கொண்டு, அரசியல் உலகின் உயிர்ப்புள்ள உறுப்பான சட்ட சபை ஒன்றில் இடம் பெற்றவரும், ஆனால் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சியினர் என இரு சாராராலும் மதிக்கப்படுபவரும் பொதுத் தொண்டாற்றியவருமான முதல் மடாதிபதி அடிகளேயாவர்

பொதுவாக இந்தியா கிராமங்களில் வாழ்கிறது என்று தலைவர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லோராலும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் கிராமப் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுவதற்கான ஒரு மேம்பாட்டு மாதிரியத்தை (Development Model) நாம் உருவாக்கவில்லை. கல்வி நிலையங்களிலுள்ள அறிவு (Knowledge) சோதனைச் சாலைகளின் புனைவுகள் (Innovations) மக்கள் மன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று எழுதுகிறோம், பேசுகிறோம். ஆனால் இந்த இணைப்பு இந்த நாட்டில் பரவலாக இன்று வரை ஏற்படவில்லை. அடிகளார் மேலே கூறப்பட்ட இரு அம்சங்களிலும் மேம்பாட்டுப் பணிகட்டுச் செயல் முறையில் மாதிரியங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்த முன்னோடியாக (Pionner) இருந்திருக்கிறார். ஒரு மடாதிபதி, இப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அதில் வெற்றி கண்டு, 'மற்றவர்களும் பின்பற்றத் தக்க மாதிரியம்' என மைய அரசின் திட்டக் குழுமத்தின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருப்பது ஒரு வியக்கத்தக்க சாதனையாகும்.

ஒரு சமுதாயத்தின் தாய் மொழி அந்தச் சமுதாயத்தின் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆன்மீகத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் தமிழ் தனக்கு உரிய இடத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதற்கு அடிகளார் எடுத்துக் கொண்ட இயால்ய முயற்சிகளை, வரையப்பட்ட ஓலியம் போல நம் கண் முன் நிறுத்துவதில் முனைவர் நோயல் முழு வெற்றி பெறுகிறார்.

முனைவர் நோயல் அவர்கள் அளித்துள்ள அடிகளார் வாழ்க்கை வரலாறு ஓர் உன்னதப் படைப்பு. வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்திருக்கும் கோவையிலும், விவரிப்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட தலைப்புகளிலும், ஒவ்வொரு துறையினரின் முத்திரை ஒளிலிடுகிறது. சொற்

பயன்பாட்டில் இருக்கம், பயனிலாதவற்றைத் தவறியும் சொல்லாத பத்தியம், எதையும் மிகைப் படுத்தாத லிரதம், உயர்வும், சிற்தனையும் ஊட்டுருவி நீற்கும் நடை, ஆகீயன் இந்துலை ஒரு வகுக்கை வரவாற்று இலக்கியம் என்ற தரத்தை எட்டச் செய்கின்றன. அடிகளார் அவர் வகுக்குந்த காலத்தில் எத்தனையோ வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக்கிறார் ஆனால் அவரை, அவர் வகுக்கையை அவர்தம் ஆசைகளை, கணவுகளை, அவர் கண்ட வெற்றிகளை, தேவூலிகளை ‘பூரணத்தை’ எட்டும் ஒரு வகுக்கை வரவாற்றுப் படைப்பாகத் தமிழ் உலகுக்குத் தருவதில் வெற்றி பெற்ற ஒரு மாணவரை அவர் பெற்றிருந்ததும் அவரது பெரும் பேறாகும். பொதுவாகத் தமிழுலகம், சிறப்பாக எண்ணற்ற அடிகளார் அன்பர்கள், முனைவர் நோயல் அவர்களின் இப்பங்களிப்பை நன்றி உணர்வேஷு நீணவு கொள்வர். அவருக்கு நமது உள்மார்ந்த பாராட்டுதல்கள்.

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: அறிவியலும் ஆண்மீகமும்

வெளியீடு: வைகறைப் பதிப்பகம், திண்டுக்கல்-1 (2003)

அமோந்த தீவிய அரசியல் பாடுகளைகள்

திரு. மாதவன்

இந்தியத் துணைக்கண்டம் விடுதலைப் பெற்று, புதிய அரசியலமைப்பின்கீழ் அரசு அமைந்த காலத்தில், விடுதலைப் போர்த் தியாகிகள் என்பது ஒருபுறமிருக்க, ஆற்றந்த சிந்தனையாளர்கள், முதிர்ந்த அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார மேதையை கொண்ட பெருமக்கள் என மதிக்கப்பட்டோர் அரசியல் தலைவர்களாக இருந்தனர். இந்த உண்மை அன்றைய தேசியக் கட்சிகள் அனைத்துக்கும் பொருந்தும். நேரு அமைத்த முதல் மந்திரி சபையில் கட்சி வேறுபாடு பராட்டாது நீதிக்கு Dr. சண்முகம் செட்டி, சட்டத்திற்கு Dr. அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் அவர்களது நிபுணத்துவம் கருதியே நியமிக்கப்பட்டனர். கட்சியின் சார்பில் பதவியேற்றவர்களும் தகுதி வாய்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர்.

தேர்தலுக்குத் தேர்தல், பதவியேற்கும் அரசியல் தலைவர்களின் நேர்மை, நாணயம் இவற்றின் சரிவு ஒருபுறம் இருக்க, அவர்களது வல்லுநர் தன்மையிலும் (Expertise) வறட்சி படிரத் தொடர்க்கியது. அது வளர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது.

இன்றைய அரசியலில், அதுவும் மாநில அமைச்சர்கள் நிலையில், துறை வல்லுநர்கள், அறிஞர்கள், அங்கீகாரம் பெற்ற சிந்தனையாளர்கள் என்போரைக் கண்பது அரிது என்ற நிலை உருவாகி விட்டது. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் கல்வி, பொருளாதாரம், சட்டம், அரசியலமைப்பு, சுகாதாரம், வேளாண்மை போன்ற துறைகளில் வல்லுநர்கள் அரசியலுக்குத் தேவை என்ற சிந்தனை அறவே இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது. ஆங்காங்கு சில துறைகளில் மேதைமை வித்துள்ளவர்கள் தென்பட்டாலும், தலையெயுடுத்தாலும், அவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படுவதில்லை: உயர்த்திப் பிடிக்கப்படுவதில்லை: அடையாளம் கண்டு ஆதரிக்கப்படுவதில்லை. இந்தப் பின்னணியில், அரசியலில் விதிவிலக்காக இருக்கும் கட்சித் தலைவர்கள் சிலரில் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். சிறந்த சிந்தனையாளர். தன் துறையில் வல்லுநர். ஆங்கீலம், தமிழ் இரண்டிலும் தமது கருத்துகளைத் தெளிவுடன் எடுத்துரைக்கும் திறன்பெற்றவர். அரசியல், சமுதாயப் பிரச்சினைகளை, உணர்ச்சி வசப்படாது பகுத்துணரும் இயல்புடையவர். நுணுகி, நுழைந்து, ஆய்ந்து தீர்வுகளை முயலும் அரசியல்வாதி - சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் சற்று வித்தியாசமான அரசியல்வாதி. அவரது நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதும் வாய்ப்பினை, எனது இந்த மதிப்பீட்டைப் பதிவு செய்யப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் மன்றிறைவு பெறுகிறேன்.

இந்தால் திரு. மாதவன் அவர்கள் கடந்த பத்தாண்டு காலப்பகுதியில் அவ்வப்பொழுது, பெரும்பாலும் தீண்மணி நாளிதழில், எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. கட்டுரைகள் நாம் விடுதலைப் பெற்ற நாள் முதல் இன்று வரை நமது அரசியல், சமுதாய வாழ்வில் எழுந்த பிரச்சினைகள் பற்றியவை: அவற்றுள் பல இன்னும் தீர்வுகளை எதிர்நோக்கி நிற்பவை. எனவே அவை உயிருள்ள தலைப்புகள் : வாழும் பிரச்சினைகள்.

சமுதாய நீதி, அது தொடர்பான இட ஒதுக்கீடு; ஆட்சி மொழி, ஆட்சியில் மாநில மொழிகளின் பங்கு; பயிற்று மொழி, காஷ்மீர் பிரச்சினை, தேர்தல் நடைமுறைகள், காலீரி நீர்ப்பங்கீடு, கச்சத் தீவு, சேது சமுத்தீர்த் தீட்டம், அயோத்தி ராமர் கோவில், இத்தியாக்தி, இத்தியாக்தி என இன்று நாட்டில், நாடாஞ்சமன்றத்தில் விவாதிக்கப்படும் தலைப்புகள் கட்டுரை வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. பிரச்சினை எதுவாயினும், அது எந்தத் துறையைச் சார்ந்தது ஆயினும், அதைப்பற்றி விளக்குவது, அவசவது சற்று எளிது. பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதுதான் கடினம். தீரு. மாதவன் அவர்கள் தேவையான இடங்களில் தமது தீர்வையும் பதிவு செய்திருக்கிறார். அந்த அளவில் இது பயன்மிக்க பனுவல்.

இந்துவீல் பொதுவான வாசகர்கட்டு, இன்னும் விவாதிக்கப்படும் பல தலைப்புகள் பற்றிய தகவல் சாதனம் : சமுதாய, அரசியல் மாணவர்கட்டு அவர்களுடைய ஆய்வுகட்டுப் பயனுள்ள துணை நூல்; அரசியல் வாதிகட்டு, சட்டப் பேரவை, நாடாஞ்சமன்ற உறுப்பினர்கட்டு அவ்வப்பொழுது வரக்கூடிய சில விவாதத் தலைப்புகட்டு ஒர் அறிமுகம். மொத்தத்தில் பலருக்கும் பயன்படத்தக்க படைப்பு.

கட்டுரைகளில் காணப்படும் கருத்துகள் ஒத்துணர்ந்தலை என்ற அடிப்படையில், படித்துத் தெரிந்து கொண்ட வகையில் உருவானலை அல்ல. அவர் எடுத்துக்கொண்டுள்ள பிரச்சினைகள், அமைச்சராக, சட்டமன்ற உறுப்பினராக, நாடாஞ்சமன்ற உறுப்பினராக, இன்றும் செயல்படும் அரசியல்வாதியாக அவர் எதிர்கொண்டலை : அவர் விவாதித்தலை. அதே சமயத்தில் அவை அன்றாட அரசியலின் வெப்பமும், வெளிச்சமும், பிரச்சாரப் பின்னணியும் கொண்ட மேடைப் பேச்சனையலை அல்ல. பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கவனத்தோடும், கவலையோடும் ஆழ்ந்து அமைந்து

அசைபோட்ட சிற்தனைகள். எனவே இந்த நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் கருத்துகள், சமகால, சமுதாய, அரசியல் பிரச்சினைகளைக் களத்தில் நின்று சந்தீத்த அனுபவங்களின் தொகுப்பு: களத்தில் நின்று கண்ட தீர்வுகளின் பதிவு. இருபதாவது நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதீ காலகட்டத்தில் பொதுவாக இந்தியாவின், குறிப்பாகத் தமிழகத்தின் சமுதாய அரசியல் வாழ்வு பற்றி, காய்தல், உவத்தல் கடந்து நின்று, உணர்ச்சி வசப்படாது பகுத்தறிவின் துணைகொண்டு அணுகீய, ஆய்ந்த ஒரு சிற்தனையாளரின் மதிப்பீடு. இன்றும், எதிர்காலத்திலும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்கட்கு ஒரு நம்பகமான தரவு நூல், தமிழில் சமுதாய, அரசியல் இலக்கியத்திற்கு ஒரு சிறந்த பங்களிப்பு. தமிழுலக நன்றி உணர்வுடன் வரலேவற்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆசிரியர்க்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

24.02.2003

வகைப்பாடு: கட்டுரைகள்

வெளியீடு: திருமாறன் நிலையம், சென்னை-14. (2003)

வாழ்ச் சோதி முனை

திரு. தங்கைலூர் மு. தீர்மானம்

வாழ்க்கை வரலாற்றுக்கு இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு. அது தனிமனித்தரைப் பற்றியது எனினும் தனி மனிதரின், நாட்குறிப்பின் தொகுப்பன்று. அனுபவங்களின் பதிவு. வாழ்வதை வாழ்வியன வந்த நமது முன்னோர்களின் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுதான் இலக்கியம். அது கலிதை வடிவம் பெறுகிறது: காலியமாக மலர்கிறது. கதைகளாக, கட்டுரைகளாக இடம் பெறுகிறது. இந்த வரிசையில் வாழ்க்கை வரலாறும் வருகிறது. எல்லோருடைய வாழ்க்கையும் இலக்கியத்தரம் பெறுவதில்லை. அந்தப் பரிமாணம் சிலருக்கே உண்டு. மிகச் சிலருக்கு மட்டுமே உண்டு.

சமுதாயத்தின் நிகழ்வுகளால் அவ்வளவாகப் பாதிக்கப்படாது, சமுதாயத்தின் நிகழ்வுகளைத் தாம் தம் எழுத்தால், பேச்சால், செயலால், அவ்வளவாகப் பாதிக்காது வாழ்ந்து மறைந்தவர்களைச் சமுதாயம் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதில்லை. அடையாளம் தெரியுமளவிற்கு வளர்ந்தவர்கள், அடையாளம் தெரிந்தவர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் ஆகியோருடைய

அனுபவங்களிலும் வெற்றியிலும் தோல்வியிலும் சமுதாயத்திற்குப் பாடம் இருக்கிறது. வளரும் தலைமுறையின் பயணத்திற்குப் பாதை இருக்கிறது. எனவே அவை படிக்கத் தகுந்தவையாகின்றன. படிக்கப்படுகின்றன. அந்தத் தகுதியடைய வாழ்க்கைக்குச் சொந்தக்காரர் வேம்பு என்று பெற்றோரார் அழைக்கப்பட்ட கலைமாயனீ விக்கிரமன்.

மனித வரலாற்றில் நாகரிகம் தொடங்கிய நாள் முதல் எத்தனையோ சிந்தனையாளர்கள், நானிகள் தோன்றியிருக்கின்றனர். எத்தனையோ தத்துவங்களைச் சமுதாயத்திற்குத் தாங்கள் அளிக்கும் சொத்தாக அவர்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர். அவற்றின் உண்மை அவர்கள் காலத்திலேயே சேர்திக்கப்படுவதில்லை. நீரூபிக்கப்படுவதில்லை. வழித் தோன்றகளாக வரும் பெருமக்கள் வாழ்வில் அவை நீரூபிக்கப்படுகின்றன.

“ஆழும் நெஞ்சகத்து ஆசை ஒன்றுள்ளதேல் அதனுடைப் பொருள் நானை வினைந்திடும்” என்று கூறிய பாரதி “மாயந்திடாத நிறைந்த விருப்பமே, கதிகள் யாவும் தரும்” என்று உறுதிப்படுத்துகிறார். கலைமாயனீ விக்கிரமன் அவர்கட்டு வலிமை தரும் சக்தியின் ஊற்றாகவும் வழிகாட்டும் விளக்கின் ஒளியாகவும் இளமை முதல் துணை நின்றது. உயர்ந்த ஒரு குறிக்கோளை மனத்தில் வரித்து அதை அடையவேண்டும் என்பதில் அவருக்கிருந்த அசைக்க முடியாத ஆசை, கனவு. அவருடைய ஆசைகள் ‘ஆழு நெஞ்சகத்தின் ஆசைகளாக’ வேறுன்றி நின்றன. அவை ‘மாயந்திடாத, விருப்பங்களாக வலிமை பெற்றிருந்தன.

தொடர்ந்து 55 ஆண்டுகள் ஒரு மாத இதழின் ஆசிரியராக இருந்து, அதன் வாழ்விலும் தாழ்விலும் துணை நின்று, அதன் புரவலர்கள் மாறிய காலத்திலும் தான் மாறாது பொறுப்பேற்றச் சாதனை படைத்த இந்த வினையும் பயிர் முளையிலேயே தெரிகிறது. அரைக்கால் உடை

அணிந்துகொண்டு அவரையொத்த இளைஞர்கள், பாரதி சூறுவது போல “ஆண்டோர் பத்தினில் ஆடியும், ஓடியும், ஆறு குட்டையின் நீச்சினும் பேச்சினும், எண்டு பன் மரத்தேறி இறங்கியும்” இருந்த காலத்தில், ஆண்டு பத்தைக்கூட அடையாத ஒன்பது வயதில் ‘நந்தி’ என்ற ஒரு கையெட்டைத் தொடங்குகிறார்: படித்த பள்ளியின் சூழ்நிலை காரணமாக “பரம ஹம்சர்” என்னும் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியைத் தொடங்குகிறார். கொஞ்சம் அனுபவமும், அறிவு முதிர்ச்சியும் ஏற்பட்ட பொழுது, கையெழுத்துப் பிரதியாகத் ‘தமிழ்ச் சுடரை’ ஏற்ற வைக்கிறார். இது சிறுவர்கள் நட்ட கன்று. எனினும் இதற்கு ஏ.கே. செட்டியார் புரவலர் போல் நின்று உதவுகிறார்: இராஜாஜி போற்றுகிறார். அந்த இளைஞர் வளரும் வளமுள்ள கன்றை ஊன்றவும் செய்தார். அதற்கு உரம் தேடவும் தெரிந்திருந்தார். இந்தக் கன்றின் நடவில், அதன் பராமரிப்பில் வருங்காலத்தில் ஆல் பேரன்ற அடிமரத்துடன் கிணையுடன், விழுதுடன் வளர்ந்து விரீந்து நீற்கும் அழுதசுரபியின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்க இருப்பவரின் கருவில் திருவும் தெரிகிறது. உழைப்பும் தெரிகிறது. பயிற்சியும் தெரிகிறது. இதை இந்த வரலாற்று நூலின் ஆசிரியர்:

“சிறுவயது முதலே பத்திரிகாசிரியராக வரவேண்டும் என்பதே வேம்புவின் வட்சியம். அந்த இலட்சியத்தில் உறுதியாக நின்று வெற்றியும் பெற்றவர் விக்கிரமன்” எனக் கூறுகிறார்.

இளைய முதல் கலைமாமணி விக்கிரமனின் குண நலன்களில் ஒளிவிட்டு நின்ற ஒன்று அவர் நண்பர்களின் துணையை மதித்தது. தன்னோடு தொடர்பு கொண்டவர்களை ஊக்குவித்தது. எந்த ஒரு சமுதாயமும் வளர்வதற்கு நல்ல தலைவர்கள் வேண்டும்.

நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை

தலைமக்கள் இவ்வழி இல்
என்பார் வள்ளுவர். “இந்த ஞாலத்து உயர்வுகள் தலைமையின்
தரத்தின் தகைவால் அமைவன்”. மேலும் அந்தக் தலைவர்கள்
எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

தலைமைப் பொறுப்புதனை
ஏற்றார் அனைவருக்கும் இத்தகுணம் என்னுடைய

சூற்றாக ஓரீருசௌல் கூறிடுவன்: அன்போடு
மலரும் தலைமுறையை வரவேற்பீர் நான்தோறும்

புலரும் பொழுதோடு புதிய தீறன் தோன்றுவதை
ஏற்கும் மனம் பெறுவீர் : இளைஞர் முடிசூடுப்
பார்க்க மனந்திறந்து பாராட்ட முன் வருவீர்

என்பான் கலீஞன். கலைமாமணி லீக்கிரமன் அவர்கள்
பத்திரிகைத் துறையில் ஐயத்துக்கீடுமின்றித் தலைமகனாக
உயர்ந்தவர். வருகின்ற தலைமுறையை, வளர்கின்ற ஆற்றலை,
இருகை நீட்டி ஏற்றவர்: மனம் திறந்து பாராட்டியவர்,
வழிகாட்டியவர், ஊக்குவித்தவர்: இன்று பத்திரிகை உலகில்
அவர் ஆற்றிவரும் பணியை மேலே தொடர அவரால்
வழிகாட்டப்பட்டவர்கள் பலர்.

பாராட்டத் தகுந்தவர்களை மனந்திறந்து
பாராட்டுவதற்குப் பெயர் பேரனவர் வ.ரா. இந்தப் பண்டில்
கலைமாமணி லீக்கிரமன் அவர்கள் வ.ரா.வி.ங் வாரீசு.
எழுத்தாளர்களை வளர்ப்பதில், தட்டிக் கொடுத்து
ஊக்குவிப்பதில், அவர்கள் எழுதுவதைத் தன் பத்திரிகையில்
பிரசரித்து நம்பிக்கையுட்டுவதில். அடையாளம் காட்டுவதில்,

அங்கீரீப்பதில் ஒரு நீகரீல்லாத நிறுவனமாகவே அவர் செயல்பட்டார்.

தக்காரை மனந்திறந்து போற்றும் நாடு
தகுதிகளை வளர்க்கின்ற கழனி: ஆற்றல்
மிக்காரால் உயர்வதடா மனீத சாதி

என்பது கலீனுன் கூற்று. கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்களீன் அழுதசரபி தக்காரை வளர்க்கின்ற இலக்கியக் கழனியாக விளங்கிவருகிறது. அவரது இந்தப் பண்பை முறையாக முன்னிறுத்தும் இந்துவாசிரியர்:

"வயது, செல்வாக்கு இவற்றைக் கொண்டு ஒருவரை
மதிப்பீடு செய்யாது அவர் தீர்மை, அறிவாற்றல்
ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்து அவர்கட்டு ஊக்கமும்
உதவியும் செய்யும் பேருள்ளம் கொண்டவர் விக்கிரமன்:
அவரால் வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள் ஏராளம்"

எனப் பணித்துளிக்குள் பாற்கடலைக் காட்டுவது பேரன்று சில வரீகளில் படம் பிடிக்கிறார்.

கலைமாமணி விக்கிரமன் அவர்களீன் படைப்புத் தீரன், இலக்கியத்தின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் தன்னுள் கொண்டு உயர்ந்து நீற்கிறது. வரலாற்றுப் புதினங்களில் கல்கியை ஒத்த கலைஞராக நீமிர்ந்து நீற்கிறார். படைப்பிலக்கியத்தில் அமரத்துவம் பெற அவர் படைத்த 30 வரலாற்றுப் புதினங்கள் போதும். ஆனால் அவரது படைப்புகள், சமூகப் புதினம், சிறுக்கை, வரலாறு, கலைதை, கட்டுரை, நாடகம், குழந்தை இலக்கியம் என "அனைத்தும் அடக்கிய ஆற்றலின்" வெளிப்பாடாக நீற்கின்றன.

இலக்கியம் தேரன்றிய காலத்தில் இருந்து எது இலக்கியம் என்ற கேள்வி முடிவான பதிலீல்லாது நீற்கிறது. அதனினும் சற்றுக் கடினமான கேள்வி 'எது கலைதை' என்பது. கலைமாமணி விக்கிரமன் நல்ல கலைதையை ரசிப்பவர் மட்டுமல்ல. 123 கலைதைகள் கொண்ட ஒரு கலைதை

தொகுப்பின் ஆசிரியர். கலிதை எழுதுபவர்க்கு எது கலிதை என்பதில் தெளிவு வேண்டும். எனவே நமது கருத்தைத் தெளிவாகப் பதிவு செய்கிறார்.

“அது இலக்கண வரம்புடன் கூடியதாயிருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு கட்சியின் பதில். இலக்கண வரம்பற்றதாய் இருக்க வேண்டும் என்பது மற்றொன்றின் பதில். இரண்டுமின்றி, தக்க ஒசையுடையதாய், எளிமையாய், இனிமையாய் இருப்பதோடு அன்றி சுலபமாகப் புரிந்து இதயத்தைத் தொடுவது தான் கலிதை என்பது ஒரு கட்சியின் பதில். நம் கட்சி முன்றாவது தான்”.

என்கிறார். இது அவர் 1945-இல் சுடர் கையெழுத்து ஏடு ஆண்டு மலரில் எழுதியது. இந்த முன்றில் ஏதோவது ஒன்றைத் தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றால் நமது கட்சியும் முன்றாவது கட்சி தான். கலிதை கருத்துக்கும் இனிக்க வேண்டும். காதுக்கும் இனிக்க வேண்டும். அது இதயத்தைத் தொட வேண்டும்.

பொதுவாக அவருடைய எழுத்துகளில் மேலேங்கீசி நீற்பவை அரசர்கள் முதல் ஆண்மிகத் தலைவர்கள் வரையிலான வரவாற்று ஞானம், ஓலியம் முதல் சிற்பம் வரை நுண்கலைகளில் ஆழமான புரிதல். இசை, நாட்டியம் ஆகீயவற்றில் இலக்கணத் தெளிவுடன் கூடிய ஈடுபாடு: சங்க காலம் தொடர்க்கீசி இற்றை நாள் வரையிலான கலிதை இலக்கீயப் பரிச்சயம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொடர்க்கீசி இருபதாம் நூற்றாண்டில் பெரிய அளவில் வளர்ந்துள்ள நவீன இலக்கீயங்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு. இந்தக் கூறுபாடுகள் அனைத்தும் தேவைக்கேற்ற அளவில், தேவையான இடத்தில் அவருடைய எழுத்துகளில் சுடர் விட்டுப் பிரகாசிப்பதைக் கணவாம்.

கலையாமணி விக்கிரமன் சற்று வித்தியாசமான மனிதர். “எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா?” என்று பரதி இயற்கையின் வளங்களை எண்ணிப் பாடுகிறார் என்றாலும் இயற்கை தனிமணிதர் தீரன் என்று வரும்பொழுது அப்படி

ஒன்றும் அள்ளிக் கொடுத்து விடுவதில்லை. சிறந்த பேச்சாளர் பலருக்கு அவ்வளவாக எழுதவராது. மிகச் சிறந்த கட்டுரையாளர் சிலருக்கு நான்கு வரீகள் நல்ல கவிதை எழுதவராது. பொதுவாக நல்ல சிந்தனையாளர்க்கட்கு நீர்வாகத் தீறன் போதாது. வெற்றிகரமான, கண்டிப்பான நீர்வாகீகள் பலருக்கு அனைவரையும் அணைத்துச் செல்லும் தீறன் இருக்காது. அவர்களால் ஒரு தேர்தலில் நின்று வெற்றியடைய முடியாது. இது நாம் காணும் நடைமுறை. இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் சிலர்: மிகச்சிலர். இது எனது அனுபவம். இந்த மிகச்சிலரில் ஐயத்தீற்கிடமின்றி கலைமாயணி விக்கிரமனும் ஒருவர்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளை இளமையில் தொடங்கியவர் பின்னர் அழுதசுரபி, சுந்தரி, இலக்கியரீடும் என ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பத்திரிகைகளை நடத்தி வந்தவர், வருபவர் என்பது ஒரு புறமிருக்க புதிய நிறுவனங்களை உருவாக்கி அவற்றின் வழி புதிய பணிகளைத் தொடங்குவதில் ஒர் அசாதாரணமான தீறமை வாய்ந்தவராயிருந்திருக்கிறார். இளமைப் பருவத்தில் சைதையில் நிறுவிய 'பாரதி ராட்டைக் கழகம்' அதற்கு முன்பு தொடங்கிய தமிழ்நாடு கையெழுத்துப் பத்திரிகை எழுத்தாளர் சங்கம் முதல்

- வாசகர் வட்டம்
- இலக்கிய மன்றம்
- பாரதி கலைக் கழகம்
- தோட்டிகள் சங்கம்
- கல்கி அன்பர்கள் சங்கம்
- பூச்செண்டு சங்கம்
- எழுத்தாளர் சங்கம்
- எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்
- கடற்கரைப் புத்தகச் சந்தை
- அனைத்திந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கம்
- தமிழ் எழுத்தாளர் நலநிதி அறக்கட்டளை

பேரன்ற பல நிறுவனங்களில், இரண்டொன்று மட்டும் அவர் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து அமைத்தவை: மற்றவை அனைத்தும் அவர் முன் நின்று உருவாக்கியவை. அவருடைய படைப்புப் பட்டியல் தான் நீஞ்சிறதென்பதில்லை. அவர் உருவாக்கிய நிறுவனங்களின் பட்டியலும் நீஞ்சிறது. அவை சமுதாயப் பணிகருதி, இலக்கிய முன்னேற்றம் கருதி, எழுத்தாளர் நலம் கருதி உருவாக்கப்பட்டவை.

இன்றைய மேலாண்மை, பொருளாதார உலகில், ஒரு சமுதாயத்தின், நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு நிறுவனங்கள் இன்றியமையாதவை என்பது ஒரு தத்துவமாகவே உருவாகியிருக்கிறது. இதுவரை செய்யப்படாத சில சாதனைகளைச் செய்ய வேண்டுமாயின், இதுவரை அமைக்கப்படாத சில நிறுவனங்களை அமைத்தாக வேண்டும் என்பது தேற்றம். இப்படிப்பட்ட சித்தாந்தங்கள் உருவாவதற்கு முன்பே நிறுவனங்களின் தேவையை உணர்ந்து அவர் முன் வந்து உருவாக்கியிருப்பது அவருடைய மேலாண்மை மேதையைக்குச் சான்றாக நீற்கிறது. நிறுவனங்களை உருவாக்குவது ஒரு புறமிருக்க அவர் தலைவராகவே, செயலராகவே பொறுப்பேற் பொழுதெல்லாம் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்.

இறுதியாக, ஆனால் எவ்வாவற்றிற்கும் மேலாக அவரது தேசப்பற்றையும், தமிழ்ப்பற்றையும் கூற வேண்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத வகையில் தமிழகத்தில் ஒரு மயக்கம் நிலவுகிறது. ஆழ்ந்த தேசியமும் அழுத்தமான தமிழ்ப் பற்றும் ஏதோ ஒன்றுக் கொன்று முரண்பட்டவை பேரன்ற ஒரு தோற்றும் இருந்து வருகிறது. இவர்கள் தேசியத்தையும் அறியாதவர்கள். தமிழ்ப் பராம் பரியத்தையும் அறியாதவர்கள். தேசபக்தியின் சின்னமாக விளங்கிய பாரதி:

வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நற்றமிழுர்
வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு

என்று வரிசைப் படுத்துகிறார்: ஒருமைப்படுத்துகிறார். உண்மையான தேசியத்திற்கும், உள்மார்ந்த தமிழ்ப்பற்றுக்கும் கலைமாமணி லிக்கிரமன் ஓர் உதாரணமணிதர். இளம் வயதிலிருந்து வெண்மை பூத்த கதரன்றி வேறு ஆடை அறியாதவர். அவரது 17-ஆவது வயதில் அவர் பணி புரிந்த அலுவலகத்தின் ஆஸ்கில் அதிகாரி:

“ஏன் வேட்டி சட்டையில் வருகிறாய் ? சீருடையில் வர வேண்டியது தானே” என்று கேட்க.

“இவ்வை இது எங்கள் தேசிய உடை” என்று பதினித்தார் வேம்பு (லிக்கிரமன்)“

அந்த அலுவலகத்தில் இருந்த பெரியவர்கள் நடைமுறை அனுசரிப்புக் கருதிச் சீருடை அணிந்து வருமாறு கூறிய அறிவுரையை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். இது 17 வயதில் நடந்த நிகழ்ச்சி. அன்று முதல் இன்றைய 75 வரை அவர் துய்பை மலரின் தூய்மையை வெல்லும் வெண் கதர் வேந்தர் லிக்கிரமனாகவே விளங்குகிறார். இந்தாலின் ஆசிரியர்,

“இந்த இலக்கிய அருவி, ஊற்றுக்கண்களை உள்ளடக்கிய வெண்மணைப் பரப்பைப் போன்ற வெளித் தோற்றுத்திற்குச் சொந்தக்காரர்”

என எழுதுகிறார். அற்புதமான உவமை.

கலைமாமணி லிக்கிரமன் அவர்களுடைய அழுத்தமான தமிழ்ப்பற்றுக்குச் சான்று கூற வேண்டுமானால், அவர் நீணவு தெரிந்து பொறுப்பாகக் கையெழுத்துதிட்ட காலம் முதல் தமிழில் தான் கையெழுத்திடுகிறார். அவர் உருவாக்கிய பத்திரிகைகள் அமைத்த நிறுவனங்கள், இவை தொடர்பான மாநில, மைய அரசு ஆவணங்கள், பலதரப்பட்ட வங்கிப் பத்திரங்கள் எனப் பல ஆவணங்களில், பல சூழ்நிலைகளில்,

அவர் தமிழில் கையெழுத்திடுவது எதிர்க்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் பிடிவாதமாகத் தமிழில் தான் கையெழுத்திட்டார். இதற்குப் பல சேங்களைகள் வந்திருக்கக் கூடும் என்பதை நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள இயலும். மென்மையானவர். ஆனால் மரத்தின் மையத்தில் 'சேகு' இருப்பது போல உள்ளத்தின் ஆழத்தில் கொள்கையில் இறுக்கமானவர். அவர் அழுதசரபி ஆசிரியராக முழுப்பொறுப் பேற்றுவுடன் "ஏனைய இதழ்கள் கையாண்டு வந்த ஸ்ரீ சமர்ப்பணம். நமஸ்காரம் முதலிய வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி முறையே தீரு, காணிக்கை, வணக்கம் என்று தன் இதழில் மாற்றி எழுதினார்". மேலும் நான் வாரியாகப் பார்ப்பவர்கட்கு இது சாதாரண மாற்றம் போலத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்தச் சிறு மாற்றமும் அன்றைய சூழ்நிலையில், அவர் பழகிய வட்டத்தில் ஒரு சாதனை என்பது தான் என் கணிப்பு. இது வட மொழி எதிர்ப்பு அன்று. பெருத்தமான தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும்பொழுது அவற்றைப் புறக்கணித்து விட்டு வட சொற்களைப் பயன்படுத்துவது தேவையற்றது என்ற முறையான அடிப்படையில் செய்த மாற்றமே யாகும்.

நல்ல இலக்கிய இதழ்கள் பெரும்பாலும் கதை, கட்டுரை, கலைதை என்றவற்றிற்கே முதலிடம், முழு இடமும் தருகின்றன. அழுதசரபி, இயல் மட்டுமன்றி, இசை, நாடகம் சேர்ந்த முத்தமிழுடன் ஆன்மிகக் கட்டுரைகளையும் கலந்து தனது வாசகர்கட்குப் படைக்கிறது. பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழர் பண்பாட்டின் சின்னம் என்பதை உணர்ந்த கலைமாயணி விக்கிரமன் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து நீகழ்ச்சிகளைப் படமாக அட்டையில் போட்டு அதன் வழி சங்க இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்தும் உத்தியைக் கையாண்டு வருகிறார். அவரது இலக்கியப் பீடம், தமிழில் உயர்தரமான இலக்கியம் உருப்பொற வேண்டும், வரை வேண்டும் என்ற அவரது நீங்கா ஆசையில் பிறந்த படைப்பிதழ். இது வரை

காலங்டு இதழாக வந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கியப் பீடத்தை அமுதசரபியுடன் இன்னொரு மாத இதழாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அவரது முடிவு, அவரது தமிழ்ப்பணி இன்னும் வேகத்தில், விறுவிறுப்பில், புதுமை தேடலில் அனுவளவும் குறையவில்லை என்பதற்குச் சான்று.

சரித்திரக் கதைச் செம்மல், முத்தமிழ் வித்தகர், பண்பாட்டுக் காலவர், அருந்தமிழ் மாயணி, இலக்கியச் செம்மல், வளர் தமிழ்க் காப்பாளர், சிறுகதைச் சேக்கிழார், நற்கதை நம்பி, கலைமாயணி என மாலைக்கு மேல் மாலையணிந்தது போலப் பல பட்டங்களை வழங்கித் தமிழகம் நன்றி கூறியிருக்கிறது.

நாம் இது வரை கூறிய அனைத்து நீகழ்ச்சிகளீலும் அருவமாக, ஆனால் ஆத்மா போல நீண்றிருப்பவர் இல்லத்தரசியாகவும், அதே சமயத்தில் இலக்கியத் துணையாகவும் நீண்ற அவரது துணையியார் திருமதி இராஜலட்சுமி, பத்துவகைப் பொருத்தங்களோடு பதினேராவது பொருத்தமாக இவர்களையே அமைந்தது எழுத்துப் பொருத்தம் என்கிறார். பின்னாலும் விவேகானந்தன். ஓர் இலக்கியவாதிக்கு இலக்கியப் படைப்புணர்வு மிக்க ஒருவர் துணையாக அமைவது அன்றாட நீகழ்வு அன்று. அங்கும் இங்குமாகச் சுற்று அரிதாகவே நீகழ்கிறது. வீட்டிலேயே ஒரு விமர்சகரை உண்மையான விமர்சகரைப் பெற்ற விக்கிரமன் பெறும்பேறு பெற்றுவராவார்.

இளமையில் தோடங்கி, இன்று வரை எண்ணற்ற நீகழ்ச்சிகளை, திருப்பஸ்களை ஏற்றத் தாழ்வுகளை, வெற்றிகளை, தோல்விகளை எதிர் கொண்டு ஒயாத உழைப்பின், உறுதியின் துணையுடன் இலக்கியப் படைப்பும் பத்திரிகைப் பணியும் இணைந்த உலகில் பீஷ்மபிதாமகராக உயர்ந்து நீற்கும் ஒரு வெற்றித் திருமகனின் வாழ்க்கையை

அறிமுகப்படுத்துவதில் மாபெரும் வெற்றி கண்டிருக்கிறார் பின்னவூர் விவேகானந்தன். இவக்கிய கர்த்தாவின் இந்த வரலாற்று நூல் ஒர் இவக்கியம் என்னும் தரத்தை எட்டும் அளவுக்குத் தனது பணியில் சுதானை புரிந்திருக்கிறார். பின்னவூர் விவேகானந்தன் அவர்கட்டு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

15.3.2003

வா.சி.குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: வாழுக்கை வரலாறு

வெளியீடு: மகாகலி பதிப்பகம், சென்னை-5 (2003)

வினாக்கள் மற்றும் பதில்கள்

முனையர் சாதீக்

ஒரு தனி மனிதனின் தீற்றை. அது எந்தெந்த துறையைச் சார்ந்ததாக இருப்பினும் அது வளர்வதும், வெளிப்படுவதும் பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பொருத்தது. அமைகின்ற சூழ்நிலையைப் பொருத்தது. வாய்ப்பின், சூழ்நிலையின் ஆதரவு அறவே இல்லாத போது, 'மேதை' எனும் எவ்வையைத் தொடும் 'தீறன்' கூட, பாலையில் பெய்த மழைபோல பாறையில் விழுந்த விதை போலப் பயன்தராது போய்விடுகிறது.

பேரா. சாதீக் அவர்களின் 'சின்னங்கிறு வயதில்' என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள இச் சிறுதாகுப்பின் கலிதைகளைப் படித்த பொழுது என் உள்ளத்தில் எழுந்த எண்ணங்கள் இவை. டாக்டர் சாதீக் அவர்கட்டுத் தமது சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தத் தமிழ் மொழியைக் கையாணும் தீறன் நன்றாகவே அமைந்துள்ளது. கற்பனை உள்ளமும், கருத்துகளைக் கலிதை வழி கூறும் ஆற்றலும் கலிதைகளில் ஒளிர்கின்றன. "கலைமேவு மென் உளத்தில் ஒரு கலிதை

மலர் பிறந்தாள்” என்றவரிகளே அவருக்குத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளப் போதுமானது. இதில் பெருங்குறை இந்த ஈடுபாடு நாற்று நிலையிலிருந்து வளர்ந்து கிணைப்பரப்பி, மலரும், காயும், கனியும் தரும் தருவாக வளர்ந்து சின்னஞ்சிறு வயது முயற்சியாகவே நின்று விட்டது.

தீற்மை என்பது இயற்கை தந்த செல்வம். அது தனிப்பட்டவருக்கு அமைந்திருந்தாலும், அது சமுதாயத்தின் சொத்து. சமுதாயம் அதை வளர்க்க வேண்டும் அதன் உறைவிடமான தீற்மையாளரும் அதை முழு ஆர்வத்தோடு தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் முழுமையாக நடை பெறவில்லை என்றால் அது வேதனை தரத் தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.

இந்த முன்னுரையைகு கலிதைக்கு வருவேಗம். பல கலிதைகள் ஆங்கிலக் கலிதைகளின் மொழி பெயர்ப்பு. வோர்ட்ஸ் வெர்த் எழுதிய The Solitary Reaper, வாக்ஸ் பெல்லோ (Long Fellow) எழுதிய Slave,s Dream பேரன்ற அமர கலிதைகள் தழுவிய நிலையில் தழிழ் வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன.

வோர்ட்ஸ் வெர்த்தின் கலிதையில் அந்தப் பெண் தனது வேலையைச் செய்து கொண்டே பாடுகிறாள். சற்று வேதனை நிறைந்த குரல், வேளாண்மை நாகரிகச் சமுதாயத்தில் பணியின் போது பாடுவது ஆண்கட்கும், பெண்கட்கும் உலகு தழுவிய வழக்குப் பேரவும் ஏற்ற மிறைப்பவன் :

ஆங்கில் இலைமேலே

தூங்கும் பனி நீரே

தூங்கும் பனி நீரை

வாங்கும் கதிரோனே

என்று பாடுக்கொண்டே அதிகாலையில் ஏற்றும் இறைக்கிறான். தனது துணையை இழந்து விட்ட இளம்பெண் தனது கணவனை நினைத்து

சில்லென்று புத்த
சிறுநெருஞ்சிக் காட்டிடையே
நில்லென்று சொல்லி என்னை
நிறுத்திவழி போனீரே

என்று காலியக் கலிஞ்ஞும் தொட முடியாத எல்லையில் தனது வேதனையை வெளியிடுகிறான். அதே போல இந்த அறுவடைப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்ணின் பாட்டு வேதனையை எதிரொலிக்கிறது.

காதலைத் தீய்த்தவர்
கதையோ - அன்றி
காலத்தின் வறுமைப்
பிணீயோ
மாதரின் இழிவுற்று
நிலையோ - அந்த
மங்கை இசைத்தனள்
அறியேன்

வேதனைக் குறி அந்த
இசையில் - நன்கு
விளங்கிடத் தெரிந்தது
துயரம்
நாதம் இழந்திட்ட
யாழ்போல் - அவள்
நலிவின் காரணம்
யாதோ?

பேரன்ற வரீகள் உணர்வுகளை மாற்றுக் குறையாது வெளியிடுகின்றன.

அடிமையின் கனவு ஆஸ்கிலத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிறந்த கலிதை. ஒரு அடிமை தான் சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டதாகக் கனவு காண்கிறான். மனீத முன்னேற்றம் எதுவானாலும் அது கனவிலிருந்து தான் தொடங்க வேண்டும்.

கனவென ஒரு பெருள் கருப் பெறுமாயின்
நனவென அது பெறும் நள் தொலைவில்லை.

- குலோத்துங்கன் கலிதைகள்

அந்த அடிமையைப் பற்றிய வருணனையில் அவன்
பரட்டைத்தலை பற்றிய வரீகள் நமக்குப் பழந்தமிழ்
இலக்கியத்தில் சிவபெருமானைப் பற்றிய பட்ப் பிடிப்புப் பேரவ
தோன்றுகிறது.

செந்தெநல் கதிர்கள்
சிதறிய களத்தில்
சிறுமையிலுமிலும்
வறுமையின் அடிமை

பன்னரி வர்ணிடைப்
பக்கத் திருக்கப்
பன்சடை மேலிடும்
பரட்டை முடியடைச்

சென்னியன் : மார்த்தில்
சிறு துணி இல்லான்

என்று அந்த அடிமையை டாக்டர் சாதீக் நம் கண்கள் முன்
நிறுத்துகிறார். அவன் வறுமையின் அடிமை. சீவித் தலையை
முடிக்கும் 'திரு' வுடையவன் அன்று. உடலை மறைக்கத்
துணியுமில்லை. இந்த நிலை வாழ்வினன் : அடிமை, அவன்
கனவு காண்கிறான் என்று பேசும் இக்கலிதை நல்ல தழுவல்
படைப்பு, பன்சடை, சென்னியன் பேரன்ற சொற்கள் தமிழ்
இலக்கியத்தில். அந்தச் சிறுவயதிலும் அவருக்கு இருந்த
பிடிப்பைக் காட்டுகிறது.

ஆற்றலை வளர்க்க வேண்டும் : ஆற்றலுடையாரை
அடையாளம் காண வேண்டும். அங்கீகரிக்க வேண்டும் பாராட்ட
வேண்டும் : என்பதில் ஆழந்த நம்பிக்கையுடையவன் நள்.

தக்காரை மனம் தீறந்து
போற்றும் நாடு
தகுதிகளை வளர்க்கின்ற
கழனி : ஆற்றல்
மிக்காராவ் உயர்வதடா
மனீத சாதி

என்பது என் கவிதை வரீகள். இது எனது நீண்ட கால அனுபவத்தில் பெற்ற பாடம். ஆனால் நண்பர் சாதீக் அவர்கள் இளம் வயதிலேயே ஆற்றலைப் போற்றுவீர் எனக் கூறியிருப்பது என்னைச் சிலிர்க்க வைத்தது.

சேற்றிலே சேர்ந்துழலும்
சீர்று சமுதாயத்தை
மாற்றியோர் உலகு செய்வேஙம்

— — — — —

— — — — —

ஆற்றலும் அறிவும் மிக்க
அன்னவர் போற்றுவேஙமே

என்ற அறிவுரை அவரது வயதை மிஞ்சிய பிரகடனம் : பாராட்டுத்தக்க பார்வை.

இருளீல் உழலும் போது ஒளியினைத் தேடி அலைகின்றோம். தெளிவில்லாத நெஞ்சம் தெளிவு பெறவிரும்புகிறது. ஆனால் ஒளி வந்த பொழுது எத்தனையோ அவலங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. சிந்தனை வளர்ச்சியைத் தேடுகிறோம். ஆனால் வளர்ந்த நெஞ்சில் ஆயிரம் கவலைகள் வேர்விடத் தொடங்குகின்றன. இந்த அவலங்களையும் கவலைகளையும் அறியாத குழந்தை நிலையே சுவர்க்கம் என்று பேசும் தாமஸ் ஹாட் படைப்பின் மொழி பெயர்ப்பு சிறப்பாகவே அமைந்திருக்கிறது. நல்ல படைப்பு.

தமிழகத்தில் பொறியியல் கல்லூரிகள் அவ்வப் பொழுது பொருட்காட்சி நடத்துவது வழக்கம். மாணவர் நடத்தும் பொருட்காட்சி யேயாயினும் விளம்பரம் தேவை. கவிதை

கலையாகவும் மலரவாம்: விளம்பரச் சாதனமாகவும் அமையவாம். விளம்பரம் கலை உணர்வோடும் இருக்கலாம். பெரறியியல் கல்லூரி பொருட் காட்சிக்கு எழுதப்பட்ட சில வரிகள் காதுக்கும் இனிக்கின்றன. கருத்துக்கும் இனிக்கின்றன.

உல்லாசப் படகுதனில் சென்றீரா
உள்ளமகிழ்ச்சி கெள்ளு நின்றீரா

— — — —

ஆலையில் நெடுஞ்சாலையில் சென்று
ஆற்றிடும் பணி ஏற்குமுன்
சீலமாய் நற் செய்யுறை தெரிந்
தேகிடும் நற் சின்னமாய்
ஞாலமே கண் டேற்றிட எம்
நல்லிளம் பெரறியாளர்கள்
வாழுவே வகை ஆக்கிடும் முறை
வந்து நீவிரும் காணிரோ

எழுதப் பட்ட நோக்கத்தீர்குக் கலிதை இசைந்து நின்றிருக்கிறது.

கலிதைகளில் பாரதிதாசன் கலிதைகளின் தாக்கம் தசையிடை நார்போல விரலி நீற்கிறது. 'சின்னஞ்சிறு பருவத்தில்' ஒரு தேவுகி நின்றுவிட்ட கலிதை ஒடை ஒட்டம் தொடர்ந்தீருந்தால் உப நதிகள் சேர்ந்தீருக்கும் : உருவம் வளர்ந்தீருக்கும். அது நீகழவில்லை என்பது ஓர் இழப்பு.

சின்னஞ்சிறு வயதில் - உருவில் சீறியது : ஆனால் ஒடை நீர்போல் தெளிவானது.

காலங்கடந்தாயினும் பதிவு பெற்றது வரவேற்கத்தக்கது. ஆசிரியருக்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.செ.குழந்தைசாமி

30.5.2003

வகைப்பாடு: வாழுக்கை வரவாறு

வெளியீடு: அமரனி பப்ளிகேஷன்ஸ், பூபதி நகர் (2003)

நூல்கள் தமிழ் மொழியில்

முனைவர் ஜானகி ராமன்

தமிழ் ஏற்குடைய 3000 ஆண்டு இலக்கியப் பாரம்பரியம் உள்ள மொழி. நாகரிக வளர்ச்சியில் தொழில்யுகம் தொடங்கி, தொடர்ந்து வளர்ந்து, கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் 'கல்வியுகம்' கால் கொண்டது. இந்தக் காலப் பகுதியில், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், சமுதாய இயல், பொருளாதாரம், மொழியியல், நுண்கலைகள் போன்ற துறைகளில் ஏராளமான உண்மையிலேயே எண்ணீர்ற நூல்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. நாளௌரு துறையும், பொழுதொரு புலமுமாக வளர்கின்றன. இவற்றுள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் துறைகளில் முன்னிற்பவை அறிவியலும் தொழில் நுட்பமுமாகும். இவை இரண்டும் சேர்ந்து 'அறிவியல்' என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. Science includes Technology என்பது வழக்கு. அறிவியல் இலக்கியங்கள் பெரிய அளவில் தமிழில் உருவாக வேண்டும், படைக்கப்படவேண்டும் என்ற தேவையை உணர்ந்து அம்முயற்சியை முறையாக மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

அறிவியல் தொழில் நுட்பத்துறைகளைன் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் இருப்பதை விரிவாக்கி, அறிவியல் தமிழ் என்ற ஒரு தனிப் பிரிவையும் நான்காவது தமிழாக உருவாக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக் கூறப்படுகிறது. 'அப்படி ஒரு விரிவாக்கம் தேவையில்லை. அறிவியல், தொழில்நுட்ப நூல்கள் இயல்தமிழில் ஒரு பிரிவாகவே இடம்பெறவாம்' என்ற கருத்தும் சற்று வலிமையுடன் எடுத்து வைக்கப்படுகிறது. அறிவியல் தொழில் நுட்ப இலக்கியங்களை ஒரு தனி நடை உண்டு. இலக்கணம் உண்டு. இலக்கியத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவதைவிட மிக அதிகமான பிறமொழிப் பெயர்கள், பற நாடுகளில் கண்ட தத்துவங்கள், உருவாக்கப்பட்ட புனைவுகள் அறிவியல் தமிழில் இடம்பெறுகின்றன. எனவே அது ஒரு தனிப்பிரிவாக உருவாக்கத்தக்கது என்பது ஒரு கட்சியினர் வாதம்.

இயல் தமிழில் இன்றே பல பிரிவுகள் உள்ளன. மேடைத் தமிழ் என்கிறோம்: பேச்சுத் தமிழ் என்கிறோம். சட்டத் தமிழ் என்கிறோம். அதைப் போலவே அறிவியல் தமிழ் என்பதும் இயல் தமிழ் என்பதன் ஒரு பிரிவாகவே கருதப்படவாம் என்பது ஒரு கருத்து. என்னைப் பொருத்தவரை இந்தப் பார்வை ஏற்கத்தக்க அணுகுமுறையாகவே தேர்ந்தெடுகிறது. அவ்வாறெனில் அடுத்ததாக, அறிவியல் தமிழ் என்பது நமக்கு முழுவதுமே புதியதுதானா அவ்வது நமக்கு அறிவியல் இலக்கியப் பாரம்பரியம் உள்ளதா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இக்கேள்விக்குப் பதில்தேடும் முயற்சியாக முனைவர் சான்கிராமன் அவர்களைன் அறிவியல் தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூல் அமைந்துள்ளது.

'தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் கூறுகளும் பின்புலமும்' என்ற முதல் அத்தியாயத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அறிவியல் கருத்துகளைத் தெளிவாக, கோர்வையாக எடுத்துரைக்கிறார். இன்று நமக்குக்

கிடைத்திருக்கும் தமிழ் இலக்கியங்களில் முதல் நூலான தொல்காப்பியம்

நீலம்தீ நீர்வளி விசம்போடைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின் (மரபியல் 625)
எனக் கூறியிருப்பதை மேற்கோள் காட்டி :

உலகம் அய்ம்புதங்களால் ஆனது என்பது இன்று
அறிவியலார் வரையறை செய்து ஏற்றுக்
கொண்டுள்ள கேட்போடு என்பதுடன் அன்றும்,
என்றும் நீலவக் கூடியது என்பதை அறிவியல்
செயல்பாடுகள் நீறுவுகின்றன. தொல்
காப்பியத்தின் உலகைக் குறித்த இக்கவனிப்பினா
வெழுந்த கருதுகோளின் பொதுக்கருத்து உலகோர்
ஏற்பளிக்கும் கருத்தாக நீலவுகின்றது. (ப.க 18.)

எனக் கூறுகிறார். இக்கருத்துக்கு அரண் செய்வது போல :

மண் தீணிந்த நீலனும்
நீலன் ஏந்திய விசம்பும்
விசம்பு தைவரு வளீயும்
வளீ தலைஇய தீயும்
தீ முரணீய நீரும் என்றாக்கு
அய்ம்பரும் பூத்தியற்கை

என்ற புறநானாற்றுப் பாடல் தொல்காப்பியருக்கு விளக்கம் தருவது போல அமைந்துள்ளது. கடல் நீர் வெப்பத்தால் ஆலியாகி முகிலாய்த் திரண்டு, நீலப்பகுதிகளின் மேல் மழையாகப் பெய்கிறது. அந்நீரில் நீலம் உறிஞ்சியது போக எஞ்சியது ஆற்று நீராகக் கடலில் கலக்கிறது. இதை மேலை நூட்டார் நீரியல் வட்டம் (Hydrologic Cycle) என்பர். இக்கருத்தை இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முந்திய சங்க நூலான பரீபாடல் தெளிவாக :

நீறைகடல் முகந்து நீறைந்து நீர் தனும்பும்தம்
பெராறைகலிர்ப்பு அசைவிடப் பொழுந்தன்றுவளம்

என்று கூறுகிறது. அடுத்த முன்றாவதான 'தமிழில் அறிவியலின் தாக்கமும் வளர்ச்சியும்', என்ற விரிவான அத்தியாயத்தில் மருத்துவம் தொடர்ச்சி சுற்றுச்சூழலியல் வரை தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஒரு நீண்ட அத்தியாயம். இதற்கான தகவல்கள் சேகரிப்பதில் பண்டைய இலக்கியங்கள் தொடர்ச்சி இன்றைய நூல்கள் வரை ஆசிரியர் நம்முன் படைக்கும் தரவு நூல்களின் பட்டியலும், மேற்கோள்களும் விளக்கமும் ஒர் இமாலய முயற்சி என்றே கூறவேண்டும். ஐந்துஏற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களில் இருந்து 606 மேற்கோள்கள் காட்டியுள்ளார். ஒரு சிறு நூல் நிலையத்தையே நம்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறார். அவர் மேற்கோள் காட்டியுள்ள ஆசிரியர்களில் சிலர், பழந்தமிழுக் கவிதைகள்க்கு வலிந்து பொருள் கொண்டு, அதில் அறிவியல் கருத்துகள் பொதிந்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். சான்றாக நியூட்டனின் மூன்று விதிகளில் இரண்டாம் விதியாகிய “ஒரு பொருளின் திசை வேகம் அப்பொருளின்மீது செயல்படும் புறவிசையைப் பொருத்ததாகும்” என்பதை வல்லில் ஒரீயின் வில்லாற்றலில் செயல்பட்ட அம்பின் வேகத்தைக் குறிப்பிடுகையில் வன்பரணர் பாடிய :

வேழும் வீழ்ந்த விழுந்தொடைப் பகழி

என்று தொடர்ச்சியும் புறநானாற்றுப் பாடல் வெளிப்படுத்துவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் விளக்கத்தை ஏற்பது என்றனர். (பக்.58). இப்பொழுது நமக்குத் தெரிந்திருக்கும் ஒர் அறிவியல் உண்மையை, வலிய வன்பரணர் பாடலில் காண முயலும் செயலாகும். புதுக்கோரஸ் தேற்றத்தின் மாற்று வடிவமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாடல் (பக்.74) சில இடங்களில் மட்டுமே (Only in a few cases) சரியான விடை கொடுக்கும்.

ஒடிய நீளந்தன்னை ஒரேட்டுக் கூறாக்கி
கூறுதல் ஒன்றைத் தள்ளி
குன்றத்தில் பாதி சேர்த்தால்
நீடிய கர்ணந்தானே
என்பது பாடல்.

இந்தத் தேற்றத்திற்கான இப்பாடலை யொத்த சூத்திரம் ஒன்று வடமொழியிலும் இருக்கிறது. இதையொத்த சில அம்சங்கள் தவிர இந்த அத்தியாயத்தில் மருத்துவ இயல் முதல், பெருமொழியல், கணிதவியல், வேளாணியல், நலவியல், வாணியல், கட்டடவியல், செடி கொடியியல், ஒலி-ஒளியியல், உணவியல், விவங்கியல், இசையியல், அணுவியல், சுற்றுச்சுழலியல் இறுதியாக, பண்டைத் தழிழ்ப் புலவர்கள் முதல், இன்றைய தழிழ்க் கலிஞர்கள் வரை படைத்த தழிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் கருத்துகளைச் சல்லடை போட்டுச் சலித்தெடுத்து விளக்கங்களுடன்- ஆங்காங்கு விமர்சனங்களுடன்- நமக்குத் தந்திருக்கிறார். இது ஒரு தகவல் சுருள்கம் : ஆசிரியரின் உழூப்பும் பங்களிப்பும் மனம்தீற்று பராட்டுதலுக்குரியன. இந்த அத்தியாயம் மட்டுமே ஒரு தரவு நூல் பரிமாணம் கொண்டது என்றால் அது உண்மை: வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

வேளாண்மை நாகரிகம் தாண்டி, தொழில் நாகரிகம் தொடங்கி, மானுடம் வளர்ந்த நிலையில் மலர்ந்துள்ள நலீன அறிவுத் துறைகள் தழிழில் இடம்பெறவில்லையே என ஏங்கியவர் பாரதி : அதைப்பற்றி முதலில் குரல்கொடுத்தவரும் பாரதி தான்.

புத்தம் புதிய கலைகள், பஞ்ச
புதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தழினில் இல்லை
என்ற வரிகள் ஒலிக்காத மேடை இல்லை. 'அறிவியல் தழிழ்
வளர்ச்சியும் இலக்கிய உருவாக்கமும்' என்ற அத்தியாயத்தில்

அறிவியல் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் முக்கியமான கூறுபாடுகளையும் தற்காலத்தில் அது தொடர்பான சில முயற்சிகள் பற்றியும் பேசுகிறார். குறிப்பாக பாரதியின் கீழ்க்கண்ட வரிகள் மனஸ்காள்ளத்தக்கன.

“எல்லா வகுப்புகளையும் சேர்ந்த
எல்லா மனிதரிடையேயும் கல்வியும் அதன்
விளைவுகளாகிய பலவகைப்பட்ட அறிவுப்
பயிற்சிகளும் பரவிவிடுமானால் அதனின்றும்
கைத்தொழிலாளிகள், கல்விப் பயணக்
காலியங்கள் இயற்றுவதிலும் படிப்பதிலும்
மாத்திரமே செவலிடும் வழக்கம் மாறிப்
போய் அவரவர் தமக்குரிய தொழில்
களிலும் கல்வி அறிவைப் பயன்படுத்தத்
தொடங்குவார்கள். இதனின்றும் உலகத்தில்
கைத்தொழிலாளர்கள் பரம ஏழைகளாக
இருந்துவரும் நிலைமை நீங்கீ மேன்மேலும்
கைத்தொழிலாளர்களுக்குள்ளே வளர்ச்சி
பெற்றுவர எதுவாகும்” (பக. 200)

கல்வி என்பது கலைக்காகவோ, இலக்கியப் படைப்புக்காகவோ, ஆன்மிகத் தேவைக்காகவோ மட்டும் கற்பதன்று. அது வாழ்க்கையின் துறை ஒவ்வொன்றிலும் வல்லமை பெறுவதற்குத் துணை செய்யவேண்டும். கல்வி மனித வளர்ச்சிக்கு உதவும் கருவி என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர் பாரதி.

பயிற்றிப் பல கல்விதந்து இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்
என்று கூறியவர். பாரதியின் பல கருத்துகள் இங்கு
இடம்பெறுகின்றன.

வையத்தின் துருவத்தின் முனையில் எங்கோ
மலர்கிறது புதுமை எனின் மறுநாள் யாவும்
ஜயத்திற்கிட மின்றித் தமிழிற் காணும்

ஆய்வுகளும் உத்திகளும் அமைக்க வேண்டும் என்று விழைந்தவர் வேண்டியவர் முனைவர் வா.செ. குழந்தைசாமி (குலோத்துங்கன் கவிதைகள்: பக.400). அவரது கருத்துகள் பரவலாக இந்த அத்தியாயத்தில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. மொத்தத்தில் அறிவியல் தமிழ் இலக்கியம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கருத்தே இலக்கிய வடிவம் பெற்றிருப்பதை ஆசிரியர் இந்த அத்தியாயத்தில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஒரு கட்டம் கட்டுவதற்கு, செங்கல், கதவு, நீலவு, பலகணி போன்றன எப்படித் தேவையோ அதேபோல அறிவியல் தமிழ் ஆக்கத்திற்குக் கலைச் சொற்கள் தேவை. இம்முயற்சி தமிழில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியிருக்கிறது. இம்முயற்சியில் ஏழநாட்டினர் முன்னோடிகளாக இருந்திருக்கின்றனர். 1832-இல் இரேனியஸ் (Rheinias) பாதிரியர் எழுதிய 'புழி சாஸ்திரம்', 1849-இல் இவங்கையில் வெளியான 'பால கணிதம்', 1855-இல் டாக்டர் கரோல் (Dr. Carroll) இயற்றிய இயற்கணிதம் (Algebra) போன்றவற்றில் தொடங்கி, இருபதாம் நூற்றாண்டுமுடிய இன்றுவரை நடந்துள்ள கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளைப் பற்றிய பருந்துப் பார்வையைப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

எழுத்துச் சீரமைப்புப் பற்றிய கருத்துரைக்கு இந்துலில் இடமளித்திருப்பதற்கு ஆசிரியரைப் பாராட்ட வேண்டும். எழுத்துருவைச் சீரமைப்பீர் எழுதல், கற்றல் எளிதாக்க வழிவகுப்பீர் : கூடுநின்று வழுத்துவதால் தமிழ் வளர்வதீல்லை

.

இறுக்கத்தால் பயனில்லை இளக்கம் தேவை
இலக்கண நூல் பயிற்சிலாம்
எளிமை செய்வீர்

என்பது இன்றைய தேவை. (குலோத்துங்கன் கலிதைகள்: பக். 412, 413.) தமிழ் இன்று இந்தியாவில் மட்டும், இலங்கையில் மட்டும் பேசப்படும் மொழி அன்று.

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை
தமிழ் சூறும் நல்லுவகம்

என அன்று பணம்பாரனார் பாடிய எல்லைகள் வடக்கிலும்,
மேற்கிலும் சுருங்கிலிட்டாலும் இன்று,

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின்
எல்லைகள் கடந்து பூமிப்
பந்திடை அமைந்த நாடு
பலவினும் பரவி வரும்
செந்தமிழ் மக்கள்

பேசும் மொழியாகத் தமிழ் வழங்குகிறது. (குலோத்துங்கன் கலிதைகள்: பக். 414) ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் உலகுதழுவி வரும் தமிழர்கள்தம் தாய்மொழி. பண்டைக் காலத்தில் கல்வி என்பது பெரும்பாலும் மொழிக் கல்வியாகவே இருந்தது. கற்றவர் என்போர் சிலரே. அன்று, மொழியைக் கற்பதற்கு அதீக நேரம் செலவிடுவது இயன்றதாயிருந்தது. இன்று மொழிக் கல்வி என்பது மற்ற துறைகளைக் கற்பதற்கு ஒரு கருவி. அதற்காகவே நாம் நீண்ட காலத்தைச் செலவிட இயலாது. இயன்றவரை மொழியைக் கற்பது எளிதாக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழில் 247 ஒலியெழுத்துகள் உள்ளன. இவற்றைக் கற்க இன்று குழந்தைகள் 107 குறியீடுகளைக் கற்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறிய மாற்றங்களை ஏற்பதன் மூலம் தமிழ் நெடுங்கணக்கை எழுத 39 குறியீடுகளே போதும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தலாம். ஏற்படுத்த வேண்டும். எழுத்துச் சீரமைப்பு அவசியமான ஒன்று, தாமதப்படலாம். ஆனால்

தலைர்க்க இயலாத்து. இந்நாலில் இத் தலைப்பு இடம் பெற்றிருப்பது பராட்டத் தக்கது.

ஜந்தாவது அத்தியாயத்தின் தலைப்பு, 'அறிவியலர்கள் தமிழிப் பணிகளும் வா.செ. குழந்தைசாமியின் பங்களீப்பும் - ஒரு மதிப்பீடு'. இதில் முனைவர் வா.செ. குழந்தைசாமி, திரு. பெ.நா. அப்புசாமி, திரு. பி.எல். சாமி, முனைவர். ப.க. பொன்னுசாமி, திரு. மணவை முஸ்தபா பேரன்றோர்கள் பங்களீப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார். பயனுள்ள அறிமுகம்.

தூய தமிழ், தெளிவான நடை, செம்மை நவங்குறையாத மொழிப் பயன்பாடு - நாலில் முன்னுரை முதல் முடிவுரை வரை ஒளிவிடுகிறது. இந்த நால் ஒரு நல்ல முயற்சி: சிறந்த படைப்பு: முன்னோடியான பங்களீப்பு. ஆசீரியர்க்கு நமது மனம் நிறைந்த பராட்டுதல்கள்.

15.08.03

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: அறிவியல் தமிழ்

வெளியீடு: அறிவன் பதிப்பகம், கூடுவாங்ஸேரி (2003)

நூல்கள் பதிகங்கள்

திரு. சி.எஸ். குப்புராஜ்

ஒரு நாடாயினும், சமுதாயமாயினும் அதன் முன்னேற்றத்தீர்க்கும் வளர்ச்சிக்கும் அவ்வப்பொழுது முன்வைக்கப்படும் குறிக்கோள் வேண்டும். அதை அடைவதற்கான பாதை வகுக்கப்படவேண்டும். பயணத்தீர்க்கான வாகனம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் அவ்வது கருவி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். இருபதாவது நூற்றாண்டில் நமது முதன்மையான குறிக்கோள் சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என்பதுதான். அதில் நாம் பெருமைப்படத்தக்க அளவில் வெற்றி பெற்றோம். அதன்பின் பலமையாழிக் குடும்பங்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரு குடியரசு நாட்டை உருவாக்கினோம். இதுவும் சாதாரணமான சாதனை அன்று. விடுதலை பெற்ற நாள் தொடர்ச்சி, பொதுவாக நாட்டின் முன்னேற்றத்தீர்க்கான பலதிட்டங்களை நிறைவேற்றினோம்.

இருபத்தேராவது நூற்றாண்டின் வாயிலில் நின்று, நமது நாட்டின் நிலையை மதிப்பிடும்பொழுது நாம் எத்தனையோ துறைகளில் முன்னேற்றியிருப்பினும், என்னிறந்த திட்டங்களை

ஸாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் நிறைவேற்றியிருப்பினும், வறுமை நம்மை விட்டு அகவலில்லை. நமது நாடு ஏழை நாடுகள் பட்டியலில் இருந்து அகவலில்லை. பண்டைப் பெருமையும் பண்பாட்டுச் சிறப்பும் கொண்ட இந்த நாட்டின் தகுதிக்கும் இது ஏற்றதன்று : தன்மானத்திற்கும் ஏற்றதன்று. இந்தப் பின்னணியில் நாம் இரண்டு இருபதாண்டுத் திட்டங்களை முன்வைத்திருக்கிறோம். இன்று பரவலாகப் பேசப்படும். அவை பின்வருமாறு :

1. 2020-க்குள் நாம் நமது நாட்டை முன்னேறிய நாடாக உயர்த்துவது.

2. இந்திய நதிகள் அனைத்தையும் இணைப்பது.

நாம் மேலே குறிப்பிட்டிருக்கும் இரு திட்டங்களில் இரண்டாவது திட்டம் முதல் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படக்கூடும் என்றாலும் இதுவும் தனியாகவே எண்ணப்படத்தக்க பரிமாணமும், விளைவுகளும் கொண்ட திட்டமாகும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் வரலாற்றில் இதற்கு இணையான, இந்த அளவிற்கு மகத்தான ஒரு திட்டம் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதில்லை. அப்படிக் கூறும்பொழுது, இப்பொழுது காஷ்மீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை இந்தியாவை இணைக்கும் தொடர்வண்டிப் பகுதைகளையும் (Railways) மனத்திற்கொண்டே சொல்கிறோம்.

பொறியியல் வல்லுநர் நண்பர் சி.எஸ். குப்புராஜ் அவர்கள் ஒரு மாபிப்பும் தேசியத் திட்டத்தை 140 பக்கங்களில் அமைந்த நூலாக வடித்து நம்முன்வைத்திருக்கிறார். முதலில் நூலாசிரியரின் தகுதி பற்றி, பின்னணி பற்றிக் கூறவேண்டும். பொறிஞர் குப்புராஜ் அவர்கள் ஏதோ நூல்களை, அறிக்கைகளை ஆய்வுத்தாள்களைப் படித்துவிட்டு எழுதிய கட்டுரைகளின், ஆற்றிய சொற்பொழுவுகளின் தொகுப்பன்று இந்துல். 35 ஆண்டுகள் பொறியியல் துறையில் களத்தில் நின்றவர். தமிழகத்தின் நீர் வளத்தை, நீர்வறுமையை மாவட்டம்தோறும்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் நிறைவேற்றியிருப்பினும், வறுமை நம்மை வீட்டு அகவலில்லை. நமது நாடு ஏழூ நாடுகள் பட்டியலில் இருந்து அகவலில்லை. பண்டைப் பெருமையும் பண்பாட்டுச் சிறப்பும் கொண்ட இந்த நாட்டின் தகுதிக்கும் இது ஏற்றதன்று : தன்மானத்திற்கும் ஏற்றதன்று. இந்தப் பின்னணியில் நாம் இரண்டு இருபதாண்டுத் திட்டங்களை முன்வைத்திருக்கிறோம். இன்று பரவாகப் பேசப்படும். அவை பின்வருமாறு :

1. 2020-க்குள் நாம் நமது நாட்டை முன்னேறிய நாடாக உயர்த்துவது.

2. இந்திய நதிகள் அனைத்தையும் இணைப்பது.

நாம் மேலே குறிப்பிட்டிருக்கும் இரு திட்டங்களில் இரண்டாவது திட்டம் முதல் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படக்கூடும் என்றாலும் இதுவும் தனியாகவே எண்ணப்படத்தக்க பரிமாணமும், விளைவுகளும் கொண்ட திட்டமாகும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் வரலாற்றில் இதற்கு இணையான, இந்த அளவிற்கு மகத்தான் ஒரு திட்டம் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதில்லை. அப்படிக் கூறும்பொழுது, இப்பொழுது காஷ்மீரிலிருந்து கண்ணியாகுமரீ வரை இந்தியாவை இணைக்கும் தொடர்வண்டிப் பாதைகளையும் (Railways) மனத்திற்கொண்டே சொல்கிறோம்.

பொறியியல் வல்லுநர் நண்பர் சி.எஸ். குப்புராஜ் அவர்கள் ஒரு மாபெரும் தேசியத் திட்டத்தை 140 பக்கங்களில் அமைந்த நூலாக வடித்து நம்முன்வைத்திருக்கிறார். முதலில் நூலாசிரியரின் தகுதி பற்றி, பின்னணி பற்றிக் கூறுவேண்டும். பொறிஞர் குப்புராஜ் அவர்கள் ஏதோ நூல்களை, அறிக்கைகளை ஆய்வுத்தாள்களைப் படித்துவிட்டு எழுதிய கட்டுரைகளின், ஆற்றிய சொற்பொழுகளின் தொகுப்பன்று இந்துால். 35 ஆண்டுகள் பொறியியல் துறையில் களத்தில் நீண்றவர். தமிழகத்தின் நீர் வளத்தை, நீர்வறுமையை மாவட்டம்தோறும்

பார்த்தவர். வளமுள்ள பகுதிகளும், வாடும் பயிர்ப்பரப்புகளும் அவருடைய அநுபவத்தில் இணைந்தலை. சற்று வைதிகமொழியில் கூறுவதானால் அவருடைய ஆன்மாவை வாடு கலந்தலை. எனவே அவர் எழுதியுள்ள தலைப்புகள் பற்றிய ஞானமும் அவருக்கு இருக்கிறது. நமது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நாம் செய்யத் தவறியலை பற்றிய, செய்ய வேண்டியலை பற்றிய நீண்ட காலப் பார்வையும் அவருக்கு இருக்கிறது. இந்நால் தக்கார் ஒருவர் படைத்துள்ள தகவல் களஞ்சியம்.

நதிகளின் இணைப்புப் பற்றிய அவரது கருத்துரைக்கு வருமுன் நூலைப் பற்றிய ஒரு மதிப்பீட்டைப் பதிவு செய்யவேண்டும். நாம் நமது நாட்டின் நீர் வளம் பற்றிப் பேசும்பொழுது உபரி நீரைப் பற்றி, நீர்ப்பற்றாக்குறை பற்றி மேலழுந்த வாரியாகப் பேசுகிறோம். ஆனால் உபரி நீர் எங்கெங்கு இருக்கிறது. எவ்வளவு இருக்கிறது. எவ்வளவு பயன்படுத்தப்படுகிறது. எவ்வளவு வீணாகிறது. நாம் அருவிகளில் இருந்து பெறக்கூடிய மின்சக்தி எவ்வளவு, நாம் பெறுவது எவ்வளவு. மேலும் குறிப்பாகத் தமிழகத்தின் நீர் வளத்தின், அவ்வது நீர் வறுமையின் தன்மை என்ன என்பது பற்றி விரிவான தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார். தமிழில் வெளிவந்துள்ள நூல்களில் இவ்வளவு தகவல் குவியல் இதுவரை எதிலும் இருப்பதாக நான் கண்டதீல்லை. இந்தத் தகவல் தொகுப்பில்கூட, பொறிஞர் குப்புராஜ் அவர்களின் தெளிவும் தெரிகிறது. தீர்நும் தெரிகிறது.

இணைப்புகள் பற்றிய பகுதிக்கு வருமுன் இந்நாலின் இன்னொரு சிறப்பம்சத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்திய நதிகளின் இணைப்பு இன்றைய நேற்றைய தீட்டம் அன்று. இது ஒரு நீண்ட காலக் கனவு. இதில் தொடர்புடைய நான்கு பெருமக்களைப் பற்றிய சிறு வரலாற்றுக் குறிப்பை ஆசீரியர் இந்நாலில் சேர்த்துள்ளார். அதில் இருவர் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் நதிகள் இணைப்புப் பற்றி அப்பொழுதே கனவு கண்ட அசாதாரணப் பொறியியல்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் மேதை. பொறியியல் துறையில் வரவாற்றுச் சின்னமாக நின்ற, இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கட்டு முன் கரீகாவன் கட்டிய, பிற்காலத்தில் பராமரிக்கவும் தீற்மையின்றித் தமிழர்கள் புறக்கணித்த கல்வணையைப் பழுது பார்த்தவர். கிருஷ்ணர், கோதாவரி நதிகளில் மாபெரும் அணைக்கட்டுகளை எழுப்பி ஆந்திராவின் நெற்களஞ்சியத்தை உருவாக்கியவர். இன்னொருவர் கேரளப் பகுதியில் மேற்கே கடலுக்குச் சென்று வீணான நீரைக் கிழுக்கே திருப்பி, மலையைக் குடைந்து தமிழகத்துக்கு நீர்க்கொண்டு வந்த நவீன பகீரதன். முதலாவர் சர் ஆர்தர் காட்டன். இரண்டாமவர் கர்னல் ஜே. பென்னிகுயிக். கடலுக்கு மேல் 2900 அடி உயரத்தில் மறை, கடுங்குளிர், கொசு, மலேரியா காய்ச்சல், வனவிலங்குகளின் ஆபத்து அனைத்தும் கண்டு மலைக்காது, பத்தாண்டு பணிபுரிந்து சுருக்கம் வழியாக ஒரு நீர்ப்படுகையிலிருந்து இன்னொரு நீர்ப்படுகைக்கு இந்தியாவில் முதன் முதலாக நீரைத் திருப்பியவர். பெரியாறு அணை முடிவுறும் முன்னர், நீதி உதவி தடைப்பட்டபோது, இங்கிலாந்தில் இருந்த தமது சொத்துகளை விற்றுக்கொண்டு வந்து பணியைத் தொடர்ந்தவர். நன்றியுணர்வு எனும் பண்பு இந்த மண்ணில் உள்ளவரை இவர்கள் இருவரும் நமது நீணவில் நீற்கவேண்டிய மாபெரும் மேதைகள். அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பையும் இந்துாலில் சேர்த்திருப்பது பொறிஞர் குப்புராஜ் அவர்களின் பண்புள்ள உள்ளத்தைக் காட்டுகிறது. நால்வரில் மற்ற இருவரும் இருபதாவது நூற்றாண்டினர். நமது காலத்தவர். Dr. K.L. ராவ் அவர்களின் திட்டம் ஒரளவு அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. Dr. C.P. ராமசாமி அய்யர் அவர்களின் பங்களீப்பு அவ்வளவாகத் தெரிந்ததல்ல. அவருடைய செயல்திறனும், தீர்க்கதறிசனமும் ஒப்பில்லாதவை. இனைய தலைமுறையினர் இவர்களைப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இனி நதிகளின் இணைப்புக்கு வருவோம். உலகில் மனிதர்கள் சேர்த்த செல்வம் தான் ஒரு புறம் குவிந்தும்,

இன்னொரு புறம் குறைந்தும் இருக்கிறது என்பதில்லை. இயற்கை வளமும் நிலப்பரப்பில் சீராகப் பரப்பப்பட்டிருக்கவில்லை. நில வளமாயினும், நீர் வளமாயினும் கண் வளமாயினும் பாரதூரமான ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவின் நீர் வளம் இதற்குச் சிறந்த சான்று. அதன் மொத்த நீர் வளத்தில் 59 சதவீகிதம் கங்கை, பிரம்புத்திரா, பாக்க நதிகள் பகுதியிலேயே போய்விடுகிறது. மீதமுள்ள 41 சதவீகிதம் கூட ஏற்றத்தாழ்வுடன் தான் பரவியிருக்கிறது. நாட்டின் ஒரே காலப்பகுதியில் ஒரு புறம் வெள்ளத்தால் பெராகுள் சேதம், இன்னொரு புறம் வறட்சியின் பிடியில் வறுமையின் கொடுமையால் மக்கள் வாடும் காட்சி. ஆனால் பயன்படுத்தக்கூட்டு நமது நீர் வளத்தில் 30.9 சதவீகிதம்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மீதியுள்ள 69.1 சதவீகிதம் கடலில் கலந்து வீணாகிறது. நமது நாட்டின் நீர் மின்சக்தி ஆக்கத்திற்னில் 15 சதவீகிதம்தான் பயன்படுத்தப் படுகிறது. 85 சதவீகிதம் ஆண்டுதோறும் வீணாகிறது.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் இந்திய நதிகளின் இணைப்புத் திட்டம் என்பது நீர் உபரீயாக உள்ள நதிப் படுகைகளில் இருந்து நீர்பற்றாக் குறையுள்ள நதிப் படுகைகட்கு நீரைக் கொண்டுவருவதுதான். இதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் நீண்டகாலமாக ஆயப்பட்டு வருகிறதாயினும் 1982 இல் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. அதுவரை இந்தியா முழுமையும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு நதிகளை இணைப்பது பற்றி ஆய்வு நடந்தது. 1982 பேரவுத்தான் இந்திய நதிகளை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவற்றைத் தனித்தனியாகக் கருதலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த அணுகுமுறை பல சிக்கல்களைத் தீர்க்க உதவுகிறது. இப்பொழுது இரு பிரிவுகளாகக் கருதுகிறோம் :

1. இமாவய நதிகள் இணைப்பு
2. தீப கற்ப நதிகள் இணைப்பு

மொத்த இணைப்புகள் 30. இவற்றுள் இமாலயப் பகுதியில்
14. தீபகற்பப் பகுதியில் 16.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்று அம்சங்கள் கருதப்பட வேண்டும்.

1. தொழில் நுட்பம்: நமது இன்றைய தொழில் நுட்பத் திறனில் இத்திட்டத்தைச் செய்து முடிக்க முடியுமா?

2. பொருளாதாரம்: முதலில் இத்திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படும் நன்மை அதன் செலவை எடுக்கப்படுமா? அதற்காகப் பொருள் திரட்ட இயலுமா?

3. அரசியல் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் யாவை? அவற்றை எதிர்கொள்ள இயலுமா?

இவற்றுள் முதல் இரண்டு அம்சங்களில் எழும் பிரச்சினைகட்டு நமக்குக் கிடைக்கும் பதில், “இயலும், ஏற்கத்தக்கது” என்பது தான். முன்றாவது அம்சத்தில் சுற்றுச்சூழல், திட்டத்தால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தம் குடியமர்த்தல்; உபரி நீருள்ள மாநிலங்களின் சம்மதம் போன்றவை எழுகின்றன. இவற்றுள்ளும்: உபரி நீருள்ள மாநிலங்களின் சம்மதம் மட்டும்தான் முக்கியமான பிரச்சினை. நமது அரசமைப்பில் மைய அரசுக்குக் கீழ்க்கண்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Seventh Schedule: List I – Union List

Entry 56: Regulation and Development of interstate rivers and river valleys to the extent to which such regulation and development under control of the Union is declared by Parliament by law to be expedient in the public interest.

அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் பாயும் நதிகளில் கட்டுப்பாடோ அல்லது மேம்பாடோ பொது நன்மைக்காகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசு

கருதினால், பாரானுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றி அத்தகைய திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டுப்பாட்டுக்குள் மேற்கொள்ளலாம்.

இந்த அதிகாரத்தைப் பற்றிப் பொறிஞர் குப்புராஜ் கீழ்க்கண்டவரு கூறுகிறார்:

இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நடுகள் இணைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தலாம். ஆனால் சிலர், இச்சட்டம் ஒரு நடுப் படுகைக்குள் செய்யக்கூடிய திட்டங்களுக்குத்தான் அதிகாரமளிக்கிறது. ஒரு நடுப் படுகையிலிருந்து வேறொரு நடுப் படுகைக்கு எடுத்துச் செல்ல அதிகாரமில்லை என்கிறார்கள். Regulation and development of interstate rivers and river valleys என்று ஒரு நடுப் படுகையில் இருந்து வேறொரு நடுப் படுகைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் அதிகாரம் அளிக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். River and river valley என்று கூறாமல் Rivers and River Valleys என்று கவனிக்க வேண்டும். இதனைச் சட்ட வல்லுனர்கள்தான் மேலும் கொள்வுபடுத்த வேண்டும்.

இந்தச் சர்த்தின் கீழ் ஒரு நடுப் படுகையிலிருந்து இன்னொரு நடுப் படுகைக்கு நீரை எடுத்துச் செல்லும் அதிகாரம் மைய அரசுக்கு இல்லை என்று கருதுபவர்களில் நானும் ஒருவன். நடுகள் இணைப்புப் பற்றி அரசுக்கு ஆணை பிறப்பித்த உச்ச நீதிமன்றமும் கீழ்க்கண்டவரு கூறியிருக்கிறது.

On the basis of the contention of the Amicus Curiae, if a legislation is made under Entry 56, List 1 of the Constitution, need for Consent of the States would not arise and the Centre would be in a position to undertake the project and complete it within a reasonable period of time.

எனவே நீரைத் தேசிய வளமாக அறிவிக்காவிட்டால் உபரி நீரைக் கொண்ட மாநிலங்களின் சம்மதத்துடன்தான் மைய அரசு இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இயலும் என்பது ஒரு கருத்து.

ஆற்று நீரை ஒரு ஆற்றுப் படுகையிலிருந்து வேறொரு

ஆற்றுப் படுகைக்கு மாற்றும் திட்டங்கள் இந்நாட்டில் எத்தனையோ நடந்துள்ளன. மாநிலங்கள் ஒத்துப்போனால், எதையும் செய்யலாம் (பக. 79)

என்கிறார் பொறிஞர் குப்புராஜ் அவர்கள். இது முழுவதும் உண்மை. மாநிலங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இருபது ஆண்டு காலத்தில் மையத்திலும் மாநிலத்திலும் நான்கு முறை ஆட்சி மாற்றிடும். ஆட்சி மாற்றம் ஒத்துழைப்பைப் பாதிக்காது இருக்க வேண்டும். மாநிலங்களின் ஒத்துழைப்பு ஒரு முறை கிடைத்தால் கூட அரசமைப்பில் நதிகளைத் தேசிய வளமாக்கும் வகையில் ஒரு திருத்தத்தை நிறைவேற்றிவிடலாம். இந்த மாபெரும் திட்டமானதேர் நகர்வதற்கு அச்சுணரியாக இருப்பது உபரி நீர் மாநிலங்களின் சம்மதம் தான். அதைப் பெற இயலும் என்று நம்புவேயாக. உச்ச நீதியன்றுத்தின் ஆணையும் இதற்குத் துணை செய்யும்.

பொறிஞர் C.S. குப்புராஜ் தமது நீண்ட கால அனுபவம், நாட்டின் வளங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதில் அவருக்கு உள்ள ஆழந்த ஈடுபாடு. இந்திய நீர் வளம், நீல வளம், அவற்றின் இன்றைய பயன்பாடு, நாளைய தேவை பற்றிய அவரது பரந்த ஞானம் ஆகாயவற்றின் சாரமாக இந்நாலைப் படைத்து அளித்திருக்கிறார். தமிழுலகம் வரவேற்கும் என்பது மட்டுமல்ல: உணர்வு பூர்வமாக நன்றி அவருக்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

30.12.2003

வகைப்பாடு: சமூகச் சிந்தனை

வெளியீடு: பாவை பதிப்பகம், சென்னை-14 (2003)

**ஒரு கல்வி முதி | ஒரு கல்வி நாளை |
(கல்லூரியால் பிழைப்பு செய்த)**

முழுக்கம் திரு. டி.சி.கு. கண்ணன்

மதிப்பிற்குரிய திரு. வி. பி. சிங் அவர்களே டாக்டர் கி. வீரமணி அவர்களே, அவைப் பெரியோர்களே, நூலைப் பற்றி நான் பேசத் துவங்கும் முன் திரு. வி.பி. சிங் அவர்களீடும் என் சொந்த நன்றியுணர்வைக் கூறுவேண்டும். அதை நான் ஆஸ்கிலத்தில் கூற, உங்கள் அனுமதியை வேண்டுகிறேன்.

Esteemed Thiru V.P. Singh, with the permission of audience. I want to say a few words in English. It was 1990: almost 15 years from now. I was V.C. Anna University in my third term. Dr.Malcolm Adiseshaiah informed me as follows:

Dr. Kulandaiswamy! the post of V.C. IGNOU has been vacant for some time. Recently, the search committee has drawn up a panel of five names for the post. Your name is in the panel. However there is acute of competition. There are many influential persons in the list. One of them from Delhi may get the assignment.

I heard it, and left it at that. However, there was nothing that I could do. Also, I was already in a position.

One afternoon, there was a phone call from the Secretary, Ministry of Human Resources Development. He said:

Dr. Kulandaiswamy! your name has been approved by the Prime minister for the post of V.C. IGNOU. We have to send the papers to the President of India for final approval. Before that I want to have your consent.

Ladies and Gentleman. You know who the P.M. was who approved my name for the V.C. of a National University at Delhi. It was Thiru V.P. Singh.

I was a stranger to the ministry: there was no one to speak to the PM on my behalf or bring pressures on the PM. Many other were trying for the post. It was solely on the strength of my bio-data; my past record, uninfluenced by any other consideration, unyielding to any other pressure, he chose to recommend my name to the President. This small example is adequate to measure the high standards of moral values that characterised V.P. Singhji's political decisions.

When I think of Shri V.P. Singh's brief period of office as P.M. I am reminded of an anecdote in the life of Thomas Jefferson.

Thomas Jefferson was appointed as the U.S. Ambassador to France. He took over from Benjaman Franklin whose term was over. A reception was held in honour of Thomas Jefferson. During the tea an old lady approached Thomas Jefferson and asked him:

Mr. Jefferson! are you the person who replaced Benjaman Franklin?

Jefferson Replied:

Madam! I am the person who succeeded Franklin. No body can replace him.

The world does produce come tall men whose personality is such that they can only be succeeded and not replaced. Shri.V.P. Singh is one such Leader who can be succeeded, but not replaced. Now I come to his poems.

முதலாவது பணிக்கட்டி என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவிதை. தண்ணீருக்கு மூன்று நிலைகள் உண்டு: பணிக்கட்டி - இரண்டாவது ஆவி - மூன்றாவதாக நீராக இருக்கும் தீரவப்பொருள். தண்ணீர் பணிக்கட்டியாக இருக்கும் பொழுது பின்வருமாறு கூறுகிறது.

இது திரு. வி.பி. சிங் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையைக் காட்டுகிறது. தண்ணீருக்கு எத்தனையோ குணங்கள் உண்டு. ஆனால் அதன் ஒரு பண்பு அவருக்குக் கவிதையாகிறது. அது பணிக்கட்டியாகி மலையின் உச்சியில் இருக்க முடியும். ஆனால் இருக்க விரும்பவில்லை. ஆவியாகி மேகமாக வானில் மிதக்கவும் விரும்பவில்லை. தண்ணீராகி மண்ணில், மக்களோடு மக்களாய். தாழ்ந்தவர்களோடு தாழ்ந்தவர்களாய், அவர்கள் தாகத்துக்குக் குடிநீராய், உணவு உற்பத்திக்கு வயல் நீராய் இருக்க விரும்புகிறார். ஏனெனில் அவர் உயரம் கண்டு அஞ்சகிறார்.

உயரத்தை நாடியே உழைப்பவர்கள், உயரம் காணவே வாழ்பவர்கள், ஒருபறுமிருக்க. உயரத்தில் இருக்கும் வாய்ப்புப் பெற்ற பணிக்கட்டியாகிய நான். ஆவியாக மேலே செல்ல விரும்பவில்லை. ஏனெனில் நான்

உயரம் கண்டு அஞ்சகிறேன்.

இது ஒரு அழகான தத்துவம்; கவிஞரின் தன்னிலை விளக்கம்; ஒரு தமிழ்க்கவிதையாக நம்முன் ஒளிர்கிறது. அடுத்து நான் கருதும் கவிதையின் தலைப்புத் தெரியுமா? வெஸ்காயம்: பணிக்கட்டி ஓர் எளியபொருள். அதனினும் எளிய பொருள்

வெங்காயம். அதற்கு மிக உயர்ந்த ஓர் இடத்தைக் கொடுக்கிறார்.

உலகில் அறிஞர்களீன், சிந்தனையாளர்களீன் முயற்சி எல்லாம் உண்மை காண்பது தான். தத்துவ வாதிகளீன் சிந்தனை, அறிவியலாளரீன் ஆய்வு, ஆன்மிகவாதிகளீன் தவம் அனைத்தும் உண்மை காண்பதுதான். ஆனால் இதுவரை நாம் தேடும் உண்மையைக் கண்டோம். பணி முடிந்தது என்ற நிலை இல்லை.

அறிவியல்கலையாவும் படைத்ததும்
அயர்தல் உண்ணல் மறந்தஸ் குழந்தைத்தும்
பொறியியற்கலை ஊர்தி சமைத்ததும்
புறங்கள் ஊடறுத்தெங்கும் பறந்திடும்
நெறிமுயன்றதும் ஒன்று பின் ஒன்றேன
நிறைந்த பல்திரை நீக்கி முன்னேற்றும்
வெறியிலீன்பம் விழைந்ததும் எம்மினம்
என்கிறார் கவிஞர் உண்மை தேடும் பண்டில் நாம் இதுவரை
கண்டதெல்லாம் ஒரு தீரையை விவக்கினால் இன்னொரு
தீரை வருகிறது என்பதுதான்.

ஒரு புதிர் தீர்ந்திடின் ஒன்பது புதிரவண்
உதயம் பெறுமாயின்
மறுபடி மறுபடி விடைசௌலும் மாணவ
வயதினைத் தாண்டோமோ?

என்று கேட்கிறான் கவிஞர்

ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கண்டால் இன்னொரு கேள்விதான் வருகிறது விடையையக் காணேஙாம். நாம் என்ன காலமெல்லாம் கேள்விக்குப் பதில் தேடும் மாணவனாகவே வாழ்க்கையைக் கழிக்க வேண்டியது தானா? இந் நிலையை விளக்க நமது கவிஞர் தீரு. சிஸ் அவர்கள் ஓர் எளிய பொருளைத் துணைக்கு அழைக்கிறார்

அந்த வெங்காயம்

இக்கலைதையின் கடைசிவரீ முக்கியமானது-

உண்மை ஒரு வெங்களையாக
இருக்குமோ?
ஆனால்
வெறும் வெங்களைத்தை மட்டுமே
எவரும் விருந்தாகக் கொள்வதில்லை

The poet says: truth is like an onion: but no body uses onion alone for a feast. This observation carries with it a profound truth.

In science, we make inventions. An invention is finding truth. But truth by itself has no economic value. An invention is, that if you split atom it releases energy: But if you leave it at that, you gain nothing economically. You must make an atomic reactor to use this invention and generate electricity.

Falling water has kinetic energy. It is a truth; but that by itself has no economic value. You must make a turbine to use this energy and generate electricity.

The findings of the scientist are valuable; they are precious. But they by themselves have no economic value. You need an engineer to make use of it by a further step- i.e., an innovation. Similarly, the findings of philosophers have no value by themselves; you need people to use the findings in real life by creating social organisations or value systems. This is what is implied by the observation that onion alone does not make a feast.

அரக்கர்களின் பிறப்பு என்பது இன்னொரு கலிதை. நமது புராணங்களில் அரக்கர்கள் தான் உண்மையான கதா நாயகர்கள். அரக்கர்கள் இல்லாவிட்டால் புராணங்களே இல்லை. அரக்கர்கள் பெருவாக நல்லது எதுவும் செய்வதில்லை. அவர்கள் தீயைகளின் உருவும். தேவர்கட்டுத் தீராது தொல்லை கொடுப்பவர்கள். முனிவர்களின் யாகத்தை அழிப்பவர்கள். தவத்தைக் கொடுப்பவர்கள். சிவனுக்கும்

விஷ்ணுவீற்கும் பாதி நேர வேலை இவர்களைச் சமாளிப்பதுதான். இவர்கள் இல்லாதிருந்தால் விஷ்ணு பத்து அவதாரம் எடுக்க வேண்டிய தேவையே இருந்திருக்காது. அப்படியானால் இவர்களையார் படைத்தது? அரக்கர்கள் உலகில் இருப்பவர்கள். எனவே இறைவன்தான் படைத்திருக்க வேண்டும். இறைவன் இப்படிப் பட்டவர்களை ஏன் படைத்தார்? நமது கலீஞர் இந்தப் புதுமையான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகிறார். இதோ கலீதை.

அரக்கர்களீன் பிறப்பிற்கும் கலீஞர் சிங் அவர்கள் கண்டு பிடிக்கும் கரணம் சற்றுச் சுவையானது.

அரக்கர்கள் இருந்தால்தான் திருமால் அவர்களை அழிக்க அல்லது ஒடுக்க அவதாரம் எடுக்க முடியும். அரக்கர்களைப் படைப்பது: பிறகு அவர்களை ஒடுக்க அவதாரம் எடுப்பது பேரன்ற பணிகள் இல்லாவிட்டால் திருமாலுக்கு வேலையிருக்காது. எனவே தனது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க அரக்கர்களைப் படைக்கிறார்: ரீன்னர் அவதாரம் எடுத்து வந்து அவர்களை அழிக்கிறார்.

The poet V.P. Singh maintains in his poem the “Creation of Raskshasas or Birth of Rakshasas” by Maha Vishnu is in order to find an occupation for him. If there are no Rakshasas, he would not have had opportunities to take Avatars and come to the earth.

இறைவன் அவதார மெடுத்து வந்து தீயையை ஒழித்து நன்மையை நிலை நட்டுவார் என்ற புராணக் கதைகள் நம் மக்களிடையே தவறான ஒரு அணுகுமுறையை உருவாக்கி விட்டது. துய்மையை நாம் எதிர்த்து அடக்க வேண்டுவதீல்லை. இறைவன் பார்த்துக் கொள்வான் என்ற தவறான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திவிட்டது.

Sir, the mythological stories that whenever evil triumphs on earth, God will take an appropriate Avatar, come down to the earth and destroy evil have made our people passive. They seem

to believe that fighting, resisting and destroying evil is not their job. God will take care of it. We need to-day a Periyar to tell them that God will no more take. Avatars and we have to set right our system. Good men and women really are those who fight evil. Being kind and harmless alone do not constitute goodness. One must resist evil.

Lastly I come to the poem ‘தெய்வம்’: i.e., God Man keeps evolving continuously. Even Swami Vivekananda says that man is progressively evolving to a higher stage. Where does it end? As a maximum, he could reach the level of a divine being.

வரும்பொருள் காண வேண்டும்
வையத்தை வாணக் கையில்
தரும் பொருள் தெளியவேண்டும்
தலைமுறைத் தளைகள் யாவும்
அறும் வழி படைத்தல்வேண்டும்
ஆண்டவன் உள்ளாராயின்
பெறும் வரம் கடவுள் என்னும்
பெருமண்யாராக வேண்டும்

என்று வரம் கேட்கிறான் கலீஞன். பாரதீயம்
எல்லாரும் அமரர் நிலையை
எய்தும் நல் வழியை
இந்தியர் உலகிற்களிக்கும் - ஆம்
இந்தியர் உலகிற்களிக்கும்

என்று பாடுகிறார். இவர்கள் அனைவரும் ஒரு முடிவில்லாப் பயணத்தின் இறுதியில் மனீதர் கடவுள் நிலை அடைவது பற்றிப் பேசுகிறார்கள் ஆனால் கலீஞர் சிங் கடவுளாவதற்கு ஒர் எளிதான வழி காண்கிறார்.

கடவுளைப் பூசை செய்கிறார்கள். அதன் முன் வேண்டுகோள் வைக்கிறார்கள் அதைப் போலவே எனக்கும்

பூசை செய்யத் தொடர்க்கீ லீட்டர்கள் என்னிடமும் வரம் கேட்கிறார்கள். நான் என்ன செய்ய என்ற கேள்வியை எழுப்பி, பதிலும் கூறுகிறார்.

ஒன்றும் செய்ய வேண்டுவதில்லை. மென்னம் காத்தால் போதும் மென்னம் காக்கும் கல்தானே கடவுளாகிறது.

நாம் தீரு. வி.பி. சிங் அவர்களை ஒரு அரசியல்வாதியாக அறிவேரம். சமுதாயப் புரட்சியாளராக அறிவேரம். பிரதமயந்திரியாக அறிவேரம். மண்டல் அறிக்கையை ஏற்றதன் மூலம் சமூகநீதி காத்த தலைமகனாக அறிவேரம். இந்த நூல் மூலம் அவரை ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளராக அறிகிறோம். கலீஞராக அறிகிறோம்.

நண்பர் கண்ணன் அவர்களும், அவருக்கு உறுதுணையாக நீண்ற தாரு. ஸ்ரீகாந்த், அவர்களும் நல்ல தமிழில், அழகான மொழிபெயர்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

We have known Shri. V.P. Singh as a political leader; as a Prime Minister; as a social revolutionary; as the patron of the disadvantaged and as a Champion for Social Justice. We see in him, through this book a creative artist; an endowed poet.

I must on this occasion congratulate Dr. Kannan and his colleagues for the commendable job they have done in rendering the Hindi version into Tamil.

2004

வகைப்பாடு: கலீதை

வெளியீடு: பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம்,
சென்னை-07, (2004)

தீர்மானம் கோருதல்

முனையுர் ஸபாந்

இந்தியத் திருநாட்டிற்கு ஒரு தனிச் சிறப்புண்டு. புத்தர், மகாலீரர், வள்ளுவர் காலம் தொடர்க்கீ, இருபதாம் நூற்றாண்டின் மகாத்மா காந்தி, பெரியர் ராமசாமி வரை தொடர்ந்து பல ஆன்மிக, சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதிகளை இந்த நாடு உருவாக்கி வந்துள்ளது. இது மகான்களைத் தோற்றுவித்த நாடு மட்டுமன்று. மாபெரும் புரட்சியாளர்களை உருவாக்கிய நாடுமாகும். நாம் இன்று காணும் சமுதாயம் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட மாஸீகயாகும். அவர்களால் களையெடுக்கப்பட்ட கழனியாகும். இன்று அவர்கள் பணியால் நாம் விரும்பும், வேண்டும் இலட்சிய சமுதாயம் உருவாகிவிடவில்லை. ஆனால் அந்தப் பரதையில் இந்தச் சமுதாயத்தை வெகு தூரத்திற்கு அவர்கள் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிறந்த போது இருந்ததைவிட, பல படிகள் முன்னேறிய, பல மாற்றங்கள் இடம் பெற்ற சமுதாயத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பயணம் முடிவில்லாதது. அடுத்த தலைமுறை, அதற்குடுத்த

தலைமுறை தொடர வேண்டிய ஒன்று. நாளைய பணியைத் தொடர்வதற்கு நேற்றைய அனுபவம் பற்றிய புரீதலும் வேண்டும். தன்னவம் கருதாது சமதாய நவன் கருதி எண்ணற்ற இன்னவ்களை எதிர்கொண்ட, இழப்புகளை அனுபவித்து, எதிர்ப்புகளைத் தாஸ்கீய பெருமக்கட்கு நாம் நன்றி கூறவும் வேண்டும். அவர்கள் வாழ்வில் இருந்து பாடம் கற்கவும் வேண்டும். எனவே இன்றைய தலைமுறைக்கு அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும். இந்தத் தேவையான பணியைத் தான் பேராசிரியர் சுபங்க செய்திருக்கிறார். சிறப்பாகவே செய்திருக்கிறார். தொடர்ந்த பல நூற்றாண்டுகள். பலரது ஆட்சியின் கீழ் அடிமையாக இருந்த நம் நாடு சுதந்திரமடைந்திருக்கிறது என்றால் அது வானத்திலிருந்து மழைபோல் வந்துவிடவில்லை. இறைவனீடுமிருந்து வரமாகக் கிடைத்துவிடவில்லை. எண்ணற்ற விடுதலைப் புரட்சியாளர்களீன் போராட்டங்களீன் விளைவு; தியாகத்தின் பலன். அடிமை வாழ்வின் அவல நிலையை எண்ணிப் பார்த்து, இன்றைய சுதந்திரத்தின் சிறப்பை நமது இளைய தலைமுறை உணரச் செய்ய வேண்டும்.

ராஜாராம் மேரகன் ராய் (1772 - 1833) அவர்களீன் அண்ணன் இறந்து விடுகிறார். அவரது மனைவி, பிடிவாதமாக உடன்கட்டை ஏறுகிறார்.

“நெருப்பில் விழுந்தவுடன் தீயின் வெப்பம் தாளாமல் அவரின் அண்ணி எழுந்து வெளியே வர முயன்றார். அந்தச் சமயத்தில் பழமைவாதிகளான உறவினர்களும் புசாரீகளும் அவரை வெளியே வர முடியாதவரு மூங்கில் கம்புகளால் அவர் உயிர் போகும் வரை அடித்தனர்.” (பக்.16)

இப்படியும் ஒரு கொடுமை இருந்தது. வங்கத்தில் மட்டும் 1785 - இல் 378 பேர் உடன்கட்டை ஏற்றனர். இது

1898 - இல் 839 - ஆக அதிகரித்தது. இது புள்ளி லிபரம். உண்மையான கணக்கு இன்னும் சூடுதலாகவே இருக்கலாம். இந்தக் கொடுமையை, கோரச் செயலை மனக்கண் முன் நிறுத்திப் பார்க்கும்பொழுது இதை ஒழுக்கப்பாடுபட்ட மனிதனேயலாதிகள் வையகத்தின் நடமாடிய தெய்வங்கள்.

தீண்டாமை என்னும் கொடிய பழக்கம்: தொட்டால்தான் தீட்டு என்பதில்லை; பார்த்தாலும் தீட்டு, சில தெருக்களில் நடந்தாலும் தீட்டு, என மனிதனை மனிதன் இழுவுபடுத்தி, அதன் வழி தன்னையும் இழுவுபடுத்திக் கொண்டே கொடுமையை ஒழுக்கப்பாடுபட்ட வைக்கம் போராட்ட வீரர்களை, தலைவர்களை, மறந்தால் நாம் நன்றி கொன்றவர்களாலோம்.

கடந்தகாலத் தலைவர்களைப் பற்றி இன்றைய தலைமுறை படிக்க வேண்டும். அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அது அவர்கள் நெஞ்சில் இலட்சியக் கணவை உருவாக்கும். அவர்கள் வாழ்வின் விழுமியங்களை உயர்த்தும். அவர்களுடைய சிந்தனைகட்குப் புனிதம் சேர்க்கும். அதற்கு உதவும் வகையில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பல பகுதிகளில் 18 - ஆவது, 19 - ஆவது, 20 - ஆவது நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்து புகழுடம்பெய்திய பெரியார்களைப் பற்றித் தெளிவாக, சுருக்கமாக, 'சீர்திருத்தச் செம்மல்கள்' என்ற பெயரில் பேராசீரியர் சுபாசு எழுதியிருக்கிறார். பாராட்டத்தக்க பணி. பாராட்டப்பட வேண்டிய பங்களீப்பு. ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டிய முயற்சி.

இளமையில் சீர்திருத்தக் கருத்துடன் தமது நடைமுறையை அமைத்துக் கொண்டவர்களைச் சமுதாயம் எதிர்த்தது மட்டுமல்ல. பெற்றோர்களும் அன்று புறக்கணித்தனர். ராம்மேகன்ராயை வெளியேறுமாறு அவர் தந்தையே கட்டளை இட்டார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்குக் கல்லி கற்றுத் தந்ததற்காக ஜோதிபா ஃபுலேயின் சொந்தச்

சாதியினர் வெறுத்தனர். இறுதியாக அவர் தந்தையே அவரை வெளியேற்றவிட்டார். சீர்திருத்தவாதியான ராமாபாயன் தந்தை சமுதாய வழக்கத்திற்கு மாறாகத் தனது மனவைக்கு சமஸ்கிருதம் கற்றுக் கொடுத்தற்காக அவர் வாழ்ந்த ஊரைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டார். சீர்திருத்தப் பாதை. கல்லும், முள்ளும் நிறைந்தது. கரடு முரடானது. அந்தப் பாதையில் யாத்திரை தொடங்கி வெற்றி கண்ட எண்மரின் சுருக்கமான சரிதைதான் சீர்திருத்தச் செம்மல்கள் என்ற இந்தால்.

ராஜாராம் மோகன் ராயின் கல்வியறிவின் பரப்பு, ஆழம் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கின்றன. அவர் கண்ட முடிவுகள் ஆழ்ந்த கல்வியின், நீண்ட சீந்தனையின், மேதையையுள்ள ஒரு பகுத்தறிவுவாதியின் உண்மையான தேடலின் விளைவாக உருப்பெற்றவை.

ராம்மோகன் பாரத தேசத்தில் நிலவி
வரும் பேதங்களுக்கு, அடிப்படை மதம் என்னும்
உண்மை நிலையை உணர்ந்தார். . . .

. ஈஸ்வரன் எந்தத்
தூதரையோ, அவதார புருஷரையோ உலகிற்கு
அனுப்பவில்லை என்று தீர்க்கமாகச் சொன்னார்
என்று பேரரசரியர் சுபாகு குறிப்பிடுகிறார். (பக்.பி.). எவ்வளவு
புரட்சிகரமான கருத்து! அவரை ஈர்த்ததான், “மனிதம் ஒன்று:
மார்க்கம் ஒன்று” என்ற கொள்கைப் பிரகடனம் தமிழர்களாகிய
நமக்கு, திருமூலரின் “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்”
என்ற பிரகடனத்தை நினைவுட்டுகிறது.

ராம் மோகன் ராம் தொடாத துறையே இல்லை.
ஆன்மிகம், பெண்ணூரீயை, சாதி ஒழிப்பு, கல்விச் சீர்திருத்தம்,
இலக்கண, இலக்கியப் பணி, பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம்.
Super National Organisation பேரன்ற ஒன்றை உலக
வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு உருவாக்க வேண்டும் என்று அந்தக்
காலத்திலேயே, **League of nations** பேரன்ற ஒன்று

உருவாவதற்கு ஒரு நூற்றாண்டு முன்னரே அவர் கூறியிருப்பது பேரன்றன நம்மை லியக்க வைக்கின்றன.

வங்கம் 18 - ஆவது 19 - ஆவது நூற்றாண்டுகளில் பல சீர்திருத்தவாதிகள், சிந்தனையாளர்கள் பிறந்த இடம். அடுத்ததாக மகாராட்டிரத்தைக் கூறவாம். அது இந்த நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் யகாத்மா ஜோதிராவ் ஃபுலே (1827 - 1890), டாக்டர் பாபா சாகிப் அம்பேத்கர் (1891 - 1956) ஆகியோரத் தந்த மாநிலம், மங்கஞ்சீல் பிறந்திருந்தாலும் ராமாபாயும் (1852 - 1922) மராத்தியர்தான்.

இந்தியாவில் பெண்களும் சூத்திரர்களும் கல்வியின் எவ்வெக்கு வெளியே வைக்கப்பட்டு இருப்பதால்தான் அவர்கள் தங்களுடைய அறியாமையால் அடிமைகளாக வாழ்கிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்தவர் ஃபுலே, கல்விக்கு முக்கியத்துவமும் முதன்மையும் கொடுத்ததிலும்,

“அரசுப் பதவிகளில் பார்ப்பனர்களை மொத்த மக்கள் தொகையில் அவர்கள் உள்ள விகிதாசாரத்திற்கு மேல் அமர்த்தக்கூடாது. சூத்திரர்களும், ஆசி சூத்திரர்களும் கல்வி கற்று வேலைக்கு வரும் வரையில் இந்தப் பதவிகளில் ஆங்கிலேயர், கிறித்தவர், இஸ்லாமியர், மற்ற மேல் சாதி இந்துக்கள் ஆகியோரை நியமிக்கலாம்”
(பக. 46)

என்று வாதாடியதிலும் ஃபுலே, பெரியாருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு முன்னரே சமூக நீதி ஒதுக்கீட்டுக்குக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்.

“போட்டியின் மூலம் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசளிக்கும் முறையானது பார்வைக்குச் சமத்துவமானது போலத் தோன்றலாம். ஆனால் இம்முறை ஏழை மக்களிடையே கல்வியைப் பரப்ப உதவாது” (பக. 46)
என்ற அவரது தத்துவம், இந்த நூற்றாண்டில் நாம் பேசும் Equity, Access பேரன்ற கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.

ஃபுலே பேரன்றாருடைய முன்னோக்கு, சமூக நீதி உணர்வு வியக்கத்தைக்கண.

பண்டித ராமாபாய் சீர்திருத்தச் சூழலுள்ள கடும்பத்தில் ஹிந்தவர். அதனாலேயே அவர் தந்தையொடு, தாயோடு ஊரைவிட்டு வெளியேறி மங்களுரையொடுத்த காட்டில் ஒரு குடிசையில் வாழ நேரிட்டது. அந்தக் குடிசையும் நீடிக்கவில்லை. அவரது தந்தை நாடு முழுவதும் சுற்றும் யாத்தீரிகரானார். இந்த அனுபவமும் சேர்ந்து ராமாபாயை ஒரு புதுமைப் பெண்ணாக்கியது.

சீர்திருத்தப் பணியில் கடுபட்டவர்கள் ஒரு சீராக இரண்டு தேவைகளை உணர்ந்திருந்தனர்.

1. கல்வி

2. சீர்திருத்தக் கெள்கையைப் பற்ப ஒரு நிறுவனம் பண்டித ராமாபாய் இந்தியாவில் வடமெழுதியிலுள்ள சாத்தீரங்களைப் படித்தார்: பின்னர் தமது மகள் மனோரமாவுடன் இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கு ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் இலக்கியம், விஞ்ஞானம், கணிதம் பேரன்றாலை கற்றார். பின்னர் 1886 - இல் அமெரிக்கா சென்று மழலையர் கல்வியில் பயிற்சி பெற்றார். அவருடைய 'மேல்சாதிப் பெண்கள்' என்ற நூல் அவரை மேலை நாடுகளில் பிரபலப்படுத்தியது.

இதுவரை இல்லாத சாதனங்களைப் புரிய வேண்டுமெனில் இதுவரை இல்லாத நிறுவனங்களை உருவாக்க வேண்டும். பண்டித ராமாபாய மேல் நாட்டில் 'ராமாபாய கழகம்' (1887) - இல் தொடங்கினார். அதற்கு முன்பே பூங்களில் 'ஆர்ய மாநில சமாஜம்' என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். பின்னர் 1889 - இல் பம்பாயில் 'சாரதா சதன்' என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கினார். 1896 பேரவ பூங்களிற்கு அருகில் 'முக்தி சதன்' என்ற குடியிருப்பை ஏற்படுத்தினார். இவர் இங்கிலாந்தில் இருந்தபொழுது 1883 - இல் திருமுழுக்குப்

பெற்றுக் கீற்றுவரானமை குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அது பயிற்சிக்கும், மேலை நாட்டு உதவிக்கும் துணையாயிருந்தது.

ரமாபாய் பெண்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு அடித்தளமிட்டு வருங்காலப் பெண்கள்கு வழிகாட்டியாக விளங்கினார். ஆண்கள் மட்டுமே பெண்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிப் பேசி வந்த கால கட்டத்தில் பெண்களின் அடிமை வாழ்வை அகற்றவும் அவர்கட்கு நிகரான சம உரிமையைப் பெறவும் பெண்களுக்கென விதித்திருந்த கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்துதோயவும் முன் வந்த முதல் பெண்மனீயாக ராமாயைக் கருதவாம்.

அம்பேத்காருடைய வாழ்க்கை வரலாறு அவர்தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தம் நலனுக்காகப் போராடியவர், அவர்கட்குச் சில அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுத் தந்தவர் என்பதற்காக மட்டுமன்று. அது இன்றைய இனைய தலைமுறையின் வாழ்க்கை விழுமியங்கட்கு ஒரு மாதிரியும்.

தடைகள் பலவற்றையும், பயணத்தில் ஏற்பட்ட தடங்கல்களையும் அவர் மனந்தளராது எதிர்கொண்ட விடாமுயற்சி.

உண்மையிலேயே, பசி நேர்க்காது, கண் துஞ்சாது மேற்கொண்ட உழைப்பு

கோடியே கொடுப்பினும் கொள்கையில் சமாதானம் (compromise) செய்து கொள்ளாத உறுதி சேர்ந்த இலட்சியப் பிடிப்பு.

உற்ற நேரத்தில், உரைய வழியில் தேவையறிந்து செய்த உதவிக்கு நன்றி உணர்வு.

ஆகீய பண்புகட்கு அவரது வாழ்க்கை ஒர் ஓளீ வீசும் உதாரணமாக விளங்குகிறது. அவரது கடும்பப் பெயர் சக்பால். அவரது இயற்பெயர் பீமராவ் ராம்ஜி சக்பால். ஆனால் அவர் மாணவனாக இருந்தபொழுது. சாதியின் அடிப்படையில் பல வகைகளில் உள்ள புண்படும் நடவடிக்கைக்கட்கு அவர் ஆளான

பொழுது. அவருடைய சாதியைப் பாராது மனித நேய உணர்வுடன் அவருக்கு உதவியவர் அம்பேத்கார் என்ற பெயர் கொண்ட பிராமண ஆசீரியர். அவருக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடனாகத் தம் பெயரையே ரீமராவ் ராம்ஜி அம்பேத்கார் என மாற்றி கொண்டு அவ்வாசீரியர் பெயருக்கு அமரத்துவம் பெற்றுத் தந்துள்ளது நன்றி உணர்வின் உச்சமாகும்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை இருபதாவது நூற்றாண்டு பெரியர் (1879-1973) சகாப்தம். அவர் மாபெரும் புரட்சியாளர் என்பது மட்டுமல்ல; பல முனைகளில் போராடியவர். போராடித் தம் வாழ்நாளீலேயே வெற்றியும் கண்டவர். தாழ்த்தப்பட்டவர்களாயினும். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாயினும் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு இருக்கும் ஒரே மந்திரம் கல்விதான்: ஒரே பாதை எழுத்தறிவு பெறுவதுதான். கல்வியறிவு இல்லாத மக்கட்கு உண்மையான உயர்வு கிடையாது. உண்மையான விடுதலை கிடையாது. அவர்கள் ஒர் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுபட்டால். இன்னொரு அடிமைத்தனத்திற்கு ஆட்படுவார்கள். உண்மையான விடுதலை அவர்கள் கல்வியறிவும் கண் பெறும் பொழுதுதான். அவர்கள் எவ்வாத் துறைகளிலும் பங்கு பெற வேண்டும். மருத்துவராக, பொறியியலராக. வேளாண் வித்தகராக அவர்கள் மலர வேண்டும். இந்தக் குறிக்கோளையடைய அவர் வகுப்புவாதிப் பிரதீரித்துவத்துக்காகப் போராடி முந்தைய சென்னை மாகாணத்தில் அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்கச் செய்தார். பின்னர் 1951-இல் போராடி அரசமைப்பில் மாற்றம் கொண்டு வந்து. மண்டல் குழுமத்திற்கு வழிவகுத்தார். மண்டல் குழுமத்தின் தந்தை உண்மையிலேயே பெரியார்தான்,

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வலிமை பெற்ற. எந்தப் பெண்ணியவாதியும் எண்ணிப்பாராத அளவுக்குப் பெண்களின் உரிமை பற்றி. உடைமை பற்றி, விடுதலை பற்றிப் பேசியவர். எழுதியவர்.

சௌல்வேறு, செயல்வேறு இவ்வாத வாழ்வு - இதுதான் ஒழுக்கம்

தன்னவமற்ற தொண்டு - இதுதான் துறவு
தாழாத உழைப்பு - இதுதான் தவம்
என்னுடைய மதிப்பீட்டில் இவை தாம் பெரியார் விட்டுச் சென்ற விழுமியங்கள். தமிழகத்தில் பெரியாருக்கு முன்னோடி என்று கூறத்தக்க பெருமைக்குரியவர் அயோத்திதாச பண்டிர் (1845 -1914). பேராசீரியர் சுபாச இவரைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது அயோத்திதாச பண்டிதர்,

“தமிழகத்தில் தோன்றிய பகுத்தறிவு இயக்கம். சுயமரியாதை இயக்கம், பார்ப்பனரல்வாதார் இயக்கம் (நீதிக்கட்சி), தீராவிடர் கழகம் ஆகிய இயக்கங்களுக்குச் சக்தி வாய்ந்த முன்னோடியாகவும், பெரியார் பிறப்பதற்கு 35 ஆண்டுக்கு முன்பே பகுத்தறிவின் விதையை முதன் முதலாகத் தமிழகத்தில் ஊன்றிய மிகப்பெரும் சிந்தனையாளராகச் செயல் வீரராக வளிஸ்கிய போதிலும் தமிழக வரலாற்றாய்வாளர்களால் திட்டமிட்டே மறைக்கப்பட்ட பன்மொழிப் புலவர்” (பக.54-55)

என அறிமுகப்படுத்துகிறார். இவர் காத்தவராயன் என்று பெற்றோரால் பெயர் வைக்கப்பட்டு. வளர்ந்து. தொண்டை மண்டலத்தைச் சேர்ந்த வல்லதாளத்தி நகரில் குருகுல முறையில் வீ. அயோத்திதாச கலீராயரீடம் கல்வி கற்று. அவர் மேல் இருந்த மரியாதை காரணமாகத் தன் பெயரை அயோத்திதாசர் என மாற்றிக் கொண்டவர். இவரைச் சுற்று வீரிவாகவே தமிழகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள இந்துவாசீரியர் நம் நன்றிக்குரியவர்.

கந்துகூரி வீரேசலீஸ்கம் (1848-1919) ஆந்திரம் கண்ட மாபெரும் சீர்திருத்தவாதி, இலக்கியப்படைப்பாளர், கல்வியாளர், பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பெருந்தொண்டு செய்தவர். உள்ளத்தில் உறுதியும், செயலில் ஊக்கமும், மக்கள்

நவனில் ஈடுபாடும். சிந்தனைத் திறனும் கொண்ட ஒரு தனிமனிதன் தான் பேசும் மொழிக்கும். ஹந்த சமுதாயத்தீற்கும் எவ்வளவு பெரிய பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும் என்பதற்கு கந்துகூரி வீரேசலிங்கம் நிலையங்கள் சான்று.

தெலுங்கு உரைநடை, தெலுங்கு கலிதை ஆகிய இரு துறைகட்கும் புதுமை சேர்த்தவர். புத்துயிருட்டியவர். அவர் பொழுதுபோக்குக்காக இலக்கியம் எழுதியவரல்ல; கலைக்காகக் கலைப்படைத்தவரல்லர்.

“மொழி வளர்ச்சிக்கும்-இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமிட்டு அறிவார்ந்த சமூகத்தைத் தம்முடைய இலக்கியப் படைப்புகளின் மூலமாக உருவாக்க முயன்றுள்ளார்” (பக். 173)

என்று கூறுகிறார் ஆசீரியர். மகளிர் கல்வி, ஏட்டுக் கல்வியாக இல்லாமல் தொழில் சார்ந்த கல்வியின் தேவையை அன்றே வலியுறுத்தியது மட்டுமன்றீச் செயல்படுத்தியவர் வீரேசலிங்கம். விதவைகள் மறுமணம் பற்றிப் பேசவும் அஞ்சிய சமுதாயத்தில், விதவைகள் மறுமணத்தைப் பெண்களே எதிர்த்த காலகட்டத்தில், பெண்கள் மறுமணத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர். ஆந்தீரம் தந்த ஒரு தலைசிறந்த சீர்திருத்தவாதியை. இலக்கியப் படைப்பாளரை, நல்ல கருத்துக்களையும் பரப்பி, அதே சமயத்தில் நல்ல இலக்கியத்தையும் தந்த ஒரு மேதையை இந்நாலில் பேராசீரியர் சுபாசு நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்

ஸ்ரீ நாராயண குரு (1855-1928) மனித நேயவாதமே ஒரு மனிதனாக உருக்கொண்டு வந்தது போல் கேரளத்தில் தேரன்றி, வாழ்ந்து மறைந்தவர்.

“தன்னிந்தியாவில் ஆன்மிக வழி காட்டியாகவும் அமைதியான முறையில். ஆனால் வியக்கத்தக்க வகையில் சமுதாயப் புரட்சியை ஏற்று நடத்தியவராகவும். சீர்திருத்தச் சிந்தனைவாதியாகவும். தாழ்த்தப்பட்ட எளிய மக்களுக்காகப் போராடியவராகவும். ஒரே மக்கள். ஒரே தர்மம். அனைவர்க்கும்

ஒரே கடவுள் என்னும் கொள்கையாளராகவும் போற்றப்பட்ட ஸ்ரீ நாராயண குரு” (பக். 79) என ஆசீரியர் பேராசீரியர் சுபாசு வர்ணிக்கும் இப்பெருமகன் சீர்திருத்தவாதியாக. புரட்சியாளராகச் செயல்பட்டிரும், சமுதாயத்தால் ‘மகன்’ என்று மதிக்கப்பட்டவர். வைதீகர்களைக் கொடு போர்டும் பாதையில் அவர்களை எதிர்கொள்ளாமல் ‘மென்மையான முறையில் அவர்களைக் கொடு விவாதித்து அவர்களுடைய இதயங்களை வென்றவர்’. அவ்வது அவர்களுடைய பாதையில் குறுக்கிடாமல் தனது வட்சியப் பயணத்தீற்குத் தாமாக ஒரு மாற்றுப் பாதையை அமைத்துக் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை வழி நடத்தியவர். என்னுடைய மதிப்பீடு, தமிழகம் அவரை இன்னும் சற்று விரிவாகவே அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்தப் பின்னணியில் பேராசீரியர் சுபாசு அவர்களீன் ஸ்ரீ நாராயணகுரு பற்றிய அத்தியாயம் சிறந்த பங்களிப்பாகும்.

‘நல்வாரைக் காண்பதுவும் நன்று’ என்பது நமது சமுதாய நம்பிக்கை. காண இயலாவிட்டிரும் அவர்களைப் பற்றிக் கற்பதுவும் நன்றான். தம் அளவில் நல்வார்கள் என்பதுடன், சமுதாயத்தீற்கு நன்மை தேடும் மாபெரும் பணியைத் தாங்களாகவே ஏற்றுக் கொண்டு வருமான் முழுவதும் உழைத்த, பேராட்ட வாழ்க்கை நடத்திய எட்டுப் பெருமக்களீன் வாழ்க்கை பற்றிய இப் ‘பெருமிப்புரை’ இனைய தலைமுறையினர் படிக்க வேண்டிய பங்களிப்பு. படித்துப் பயன் பெற வேண்டிய சரிதை ஏடு. நல்ல தமிழில், எனிய நடையில். சொல்ல நினைத்ததைத் தெளிவாகச் சொல்லும் தீற்னெடு இந்த நூலைப் படைத்தளித்த பேராசீரியர் சுபாசு அவர்கட்டு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை
திசம்பர், 2004

வா. செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: நிலேவதீகர நல்வாழ்வு, கல்வி அறக்கட்டளை
திருச்சிராப்பள்ளி-17. (2004)

தமிழ் ஆட்சீமாநிக் கலைஞர்கள்

முனைவர் மு. தமிழ்குடுமகன்

தமிழ் ஆட்சீமாநி தமிழ் பண்பாட்டுத்துறை முன்னாள் அமைச்சர் முனைவர் மு. தமிழ்குடுமகன் அவர்கள் தாம் எழுதியிருக்கும் 'தமிழ் ஆட்சீ மொழிச் செயலாக்கம்' என்ற நோலுக்கு அணிந்துரை வேண்டும் என்று கூறிய பெருமது நான் ஏற்கூட்டு 200 அல்லது அதிகமாகப் போன்ற 250 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு நூலை எதிர்பார்த்தேன். 1956-ல் அரசின் ஆட்சீமாநியாகத் தமிழ் அறிவிக்கப்பட்டது தொடர்ச்சி, அவ்வறிவிப்புப் படிப்படியாக நடை முறைப்படுத்தப்பட்ட சர்தையின் விளக்கமாக இந்நால் இருக்கும் என்று எண்ணினேன். தமிழுகம் 1938-இல் ஒருமுறை, 1965-இல் ஒரு முறை என இரண்டு மொழிப் பேராட்டஸ்களைக் கண்ட தென்பதை நாமறிவோம். ஆனால் தமிழ் ஆட்சீமாநிச் செயலாக்கம் மூன்றாவது மொழிப் பேராட்டமாக நடந்திருக்கிறது என்பதையும் அது இன்றும் முழுமை பெறவில்லை என்பதையும் முனைவர் தமிழ்குடுமகன் அவர்களின் 700 பக்கங்கள் கொண்ட நூலைப் பார்த்த பின்னர் தான் உணர்ந்தேன்.

தமிழ் ஆட்சி மொழிச் செயலாக்கத்தில் ஜந்து கட்டங்களை நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

1. ஒரு தன்னாட்சி நிலவும் நாட்டின் முதல் தேவை மக்கள் மொழியில் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும். நாம் 1947-இல் லிடுதலை பெற்றோமெனினும் 1956-இல் தன் மக்கள் மொழியான தமிழ் ஆட்சி மொழி எனும் தீர்மானம் காங்கிரசாட்சியால். திரு. சி. சுப்ரமண்யம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அறிவிக்கப்பட்டது. நான்குமொழிகளைக் கொண்ட சென்னை மாகாணம் மொழிவார் மாநிலப் பிரீவு கட்குப்பின் ஒரு மொழியைக் கொண்ட தமிழ் நாடாக மாறும் வரை பொறுத்திருந்து. நிதானமாகவே இப் பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். இந்த மாற்றத்திற்குக் கால வரம்பு எதுவும் அப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.
2. 1967 தேர்தலில் ஆட்சி மாறி. தி. மு.க பொறுப்பேற்ற பின். அன்றைய முதல்வர் அண்ணா ஜந்து ஆண்டுகட்டுள் தமிழ் ஆட்சிமொழித் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என அறிவித்தார். இது தமிழக ஆட்சியின் துறைகள் அனைத்தையும் சேர்ந்ததாகையால் ஒவ்வொரு துறையும். அரசின் கொள்கையைத் தன்னளில் செயல்படுத்தும் என அவர் எண்ணியிருக்கக்கூடும்: நம்பியிருக்கக் கூடும். இதில் வருந்தத்தக்க செய்தி, துறைகள் தம் கடமையை உணர்ந்து அவ்வளவாகச் செயல்பட வில்லை என்பது தான்.
3. 1971-இல் மீண்டும் முதல்வர் பொறுப்பேற்ற கலைஞர் கருணாநிதி. இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமாயின் அதன் செயல்பாடு அடி முதல்

நுனிவரை கண்காணிக்கப்படவேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கத்தை மாநில அளவில் செயல்படும் துறையாக அமைத்து அதற்கு இயக்குநர் மற்றும் உதவி இயக்குநர்கள். மேலும் அலுவலர்களையும் நியமித்தார். ஆட்சிமொழி செயல்பாட்டில் இது முக்கியமான திருப்பம்.

4. 1978-இல் அன்றைய முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அலுவலர்கள் அனைவரும் தமிழில் தான் கையெழுத்திடவேண்டும். மீஸீ வீ மீ வீ ஸீ ரீ என்பனவும் தமிழில் தான் இருக்கவேண்டும் என உத்தரவிட்டார்.
5. 1996-இல் நான்காவது முறையாக முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற கலைஞர். தமிழ் ஆட்சிமொழி செயலாக்கம் கொள்கையாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு நாற்பது ஆண்டுகளாகியும் நிறைவு தரும் முன்னேற்றம் காணாததால் இது ஆணைகளீன் மூலம் நிறைவேற்றப்படக் கூடியமாற்றம் அன்று : இது ஒர் இயக்கமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து தமிழ் ஆட்சிமொழி. பண்பாட்டுத்துறை என ஒரு துறையையே தலைசை செயலகத்தில் உருவாக்கி அதற்கென ஒர் அமைச்சரை நியமித்தார். அந்தப் பொறுப்பை முனைவர் தமிழ்க்குடிமகள் அவர்களீடும் ஒப்படைத்தார்.

இந்த நூல் தமிழ் ஆட்சி மொழி செயலாக்க இயக்கத்தின் வரலாறு. அந்த இயக்கத்தை முன்னீன்று நடத்திய தஸபதியே அந்த வரலாற்றின் ஆசிரியராக இருந்து நமக்குத் தகவல்களைத் தருகிறார். இவரன்று வேறொருவர்

இப்பொருளில் இவ்வளவு உள்ளுழைந்து. நெருவுக்கு நீண்று தகவல்களைத் தீர்ட்டி, கோர்வையாகப் பொருத்தி, ஒரு நூலை எழுதியிருக்க இயலாது. உரை நடைவழியாக, மொழித்துறையில் அரசின் வெற்றி கூறும் ஒரு பரணியைப் படைத் தளித்திருக்கிறார். அவருக்குத் தமிழ் மொழி வரலாற்றுவகம் கடன் பட்டுள்ளது.

தமிழ் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கத்தின் முன்னேற்றப் பயணத்தை அதன் தொடக்கங்களும் முதல் பார்வையிடுவது பயன்தரும். 1920-களின் ஆரம்பம் முதல் திருவாளர்கள் பி.சி. முத்துச் செட்டியார், அரங்க நாட முதலியார், இராமலிங்கம் செட்டியார் போன்றவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் தமிழில் பேசுவது பற்றியும் சட்டங்களை வட்டார மொழிகளில் கொண்டுவர வேண்டியது பற்றியும் குரல் கொடுத்தது முதல், நாட்டு விடுதலைக்கு முன்னும், பின்னும் சட்ட மன்றங்களில் வட்டார மொழிப் பயன்பாடு பற்றி எழுந்த விவாதங்களில் குரல்கொடுத்தவர்கள், வாதங்களின் சாரம் வரை, ஆசிரியர் சற்று வீரியாகவே பதிவு செய்திருக்கிறார் திரு. கசபதி நாயக்கர் அவர்களின் கடுபாட்டை வியந்து விதந்து எழுதியிருக்கிறார். களித்தலையில் 7.10.56 அன்று நடந்த 'தமிழ் ஆட்சிமொழி' மாநாட்டையும் அவர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. இவற்றின் இறுதி விளைவாக 27-12-56-இல் தமிழை ஆட்சிமொழியாக அறிவித்து திரு. சி. சுப்ரமண்யம் அவர்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய தீர்மானம் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. சி. சுப்ரமண்யம் அவர்களின் முயற்சியை ஆசிரியர் மனம் தீர்ந்து பாராட்டுகிறார். அன்றைய அரசு தாய் மொழியில் ஆட்சி நடத்துவது இயற்கையானது. எளிதாக நடக்கக் கூடியது என்று நம்பி, ஆஸ்கிலம் இருந்த இடத்தில் தமிழ் என்ற அளவில், அரசு அலுவலர்களின் பெருப்பில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யும் பணியை விட்டு விட்டார்கள் என்றே கொள்ளவேண்டும். "முதலில் சாமாளிக்கச் சிறிது

காலம் ஆஸ்கிலத்தை வைத்திருந்தார், பிறகு தானே நம்முடைய மொழி, வளம் பெற்ற உடனேயே ஆஸ்கிலம் விலகிவிடும்" என்கிறார் திரு. சி. சுப்ரமண்யம். ஆனாலும் தமிழ் ஆட்சி மொழி செலவ் அகராதி தயாரித்தல், தமிழ் பயிற்சி அளித்தல், தமிழைப் பயிற்று மொழி ஆக்குதல் போன்றவற்றிலும் கவனம் செலுத்துகிறார்.

தமிழை ஆட்சி மொழி ஆக்கும் 21-1-1957 நாளீட்டு முதல் ஆணையே ஆஸ்கிலத்தில் மட்டும் வந்திருக்கிறது. இவ்வாணையில் தமிழை ஆட்சிமொழியாக்குவதற்கு. அரசிற்கு அறிவுரை கூற ஒரு குழு நீயமிக்கப்படுகிறது. அந்த ஆணையும் ஆஸ்கிலத்தில் மட்டும்தான் அதுமட்டுமன்று 21-1-57 முதல் 20-12-66 வரை தமிழகத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட 128 ஆணைகளும் ஆஸ்கிலத்தில்தான். ஆனால் 1-5-66 க்குள் எவ்வா மாவட்டங்களிலும் அனுப்பப்படும். அனைத்து அலுவலகக் கோப்புகளிலும் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றே அரசாணைகள் அதிகாரத்தோடு ஆணையிட்டன. (பக.155). இந்த இடத்தில் ஆசிரியர் சிஸ்கப்பூரில் ஆட்சி மொழிப் ரீதத்தில் தமிழ்பெற்ற இடத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழர்கள் சிஸ்கப்பூரில் 6 லிமுக்காட்டிற்கும் குறைவு. தமிழர்கள் மண்ணின் மைந்தர்கள் அல்லர். குடியேறியவர்கள். ஆனால் அங்கு 9-2-56- அன்றே தமிழ் ஆட்சிமொழித் தகுதி பெற்றுவிட்டது. ஆனால் தமிழ் அதன் பிறந்த மண்ணில் ஆட்சி மொழியானது 27.12.56-இல் தான் ஏற்கும் ஆட்சிமொழித் தீர்மானம் நிறை வேற்றப்பட்டு. ஒரு மகாமகம் கழித்தும் கணிசமான முன்னேற்றம் காணப்படாத நிலையில் 1967-இல் ஆட்சி ஏற்ற தி.மு.க. வின் சார்பில் 23.1.68-இல் அண்ணா ஒரு மொழித்தீர்மானத்தைச் சட்ட மன்றத்தில் முன் வைத்தார். அதில் இடம் பெற்றிருந்த ஒரு துணைத் தீர்மானம் ஆட்சி மொழி பற்றியது. அது பின் வருமாறு:

“தமிழகத்தில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாகவும் பாட மொழியாகவும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும், நீருவாக மொழியாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் ஜந்தாண்டு காலத்துக்குள் நடை முறைக்கு வருவதற்கான துரிதமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது என்று இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது. (பக்.62)

நாம் நீருவாக மொழி பற்றி மட்டுமே இங்கு பேசுகிறோம். 6.3.67 முதல் 3.2.69 வரை அண்ணா, அதன் பின் 1975 வரை கலைஞர் என தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்தில் ஆட்சி மொழி பற்றி 88 ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இவற்றின் வழி பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இவை அனைத்துக்கும் பின்னர் இருந்த நிலைமை பற்றி முனைவர் தமிழ்க்குடியகன் அவர்களின் தீர்ப்புப் பின்வருமாறு:

“இந்த அளவிற்கு முயற்சிகள் எடுத்தும் தேவையான அரசாணைகள் பிறப்பித்தும் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் இல்லை என்பதை உணரவாம்.

* * * * *

1968 முதல் 1973-க்குள் ஜந்தன்டுகளில் தமிழை முழு ஆட்சி மொழியாக்குவது அரசின் கொள்கை என்று அறிவித்தும் அண்ணாவே தீர்மானம் கொண்டுவந்தும், கலைஞர் முதல்வராக இருந்தும் 1973-கடந்து 1975 வரையிலும் கூட வரைவுகள், கோப்புகள் அரசாணைகள் எல்லாம் தமிழுக்கு மாறிலிடவில்லை. கி.பி 2001 இலும் இதை எண்ணிப் பார்த்து உறுதி செய்திட இயலும்” (பக்.669)

1977 முதல் 1987 வரை அ.இ.அ.தி.மு.க ஆட்சியில் 65 ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன: பல முக்கியமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன என்றாலும் ஜந்து

செயல்பாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1. 17-4-84-இல் தமிழ் வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுத்துறைக்குத் தனியாக ஒரு செயலர் அமர்த்தப்பட்டார். மேலும் இப்பதவிக்கு இ.ஆ.ப ஹீவைச் சேராத தமிழ்நார் நியமிக்கப்பட்டார்.
2. 21-6-1978-இல் அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் தமிழில் மட்டுமே கையொப்பமிட வேண்டும் என ஆணைப்பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணை ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே ஹிரப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு தகவல். பழக்கத்தின் பிடி எவ்வளவு இறுக்கமானது என்று இதன் மூலம் காணலாம்.
3. தந்தை பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டி (19-10-78) தந்தை பெரியார் குறிப்பிட்ட எழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஏற்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. 23.5.1979 - இல் ஒரு திருத்தம் வெளியிடப்பட்டது.
4. கீற்தவ ஆண்டுக்கு நேரான தமிழாண்டு, திங்கள், நாள் மற்றும் திருவள்ளுவராண்டையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.
5. விளம்பரப்பலகையில் தமிழ் முதலிடம் பெறுவது பற்றிப் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையும் முக்கியமானதாகும்.

இவற்றுடன், ஆட்சியில் தமிழ் இடம் பெறுவதைத் துரிதப்படுத்தவும், வரீவாக்கவும். மூவாண்டு முனைப்புத் திட்டம் முதல் பல செயல்பாடுகளுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. 1988-இல் அ.தி.மு.க ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பின் வந்த

குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியில் எந்த ஆணையும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

ஆட்சிமேருமித் தீர்மானம் நிறைவேறி பே ஆண்டுகட்குப்பின், இதில் தமிழுக்கு உரத்த குரல் கொடுத்த தீராவிட இயக்கம் 22 ஆண்டுகள் பதவி வகைத்த மீண் 1989-இல் தி.மு.க. பதவியேற்றபோமுது அன்றைய முதல்வர் கலைஞருக்கு முனைவர் தமிழ்க்குடிமகன் 24.8.-89-இல் எழுதியுள்ள கடிதத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சில வரீகள் பின்வருமாறு:

“தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கக்கூடியில் 15 உதவி இயக்குநர் பதவிகள் நிரப்பப்படங்கள் இருக்கின்றன உதவி இயக்குநர்களே இல்லாமல் மாவட்டங்களில் அமைந்திருக்கும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறைகள் எப்படிச் செயற்படும் . . .

*

*

*

*

கடந்த காலத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி குறித்துச் சிந்திக்கத்தேவை இல்லாத, தமிழ்ப் பற்றை இல்லாத வட்டாட்சியர் (Tahsildar) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் (B.D.O) பேரன்றவர்கள் எல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சித்துறையில் பணியமர்த்தப்பட்டு, பொமுது போக்குவரத்து இதுவும் ஒரு துறை என்ற அளவில் மட்டுமே இத்துறை இயங்கி வந்துள்ளது.” (பக். 29)

1989-91 காலப்பகுதியில் தி.மு.க ஆட்சியில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் ஏழு. இவற்றுள் தலைமைச் செயலக ஆய்வுக்காகக் குழு அமைப்பது பற்றிய ஆணை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் குழு செயற்பட்டு ஆய்வு செய்யவில்லை. அடுத்து 1991-96 காலப் பகுதியில் செல்லி ஜெ. ஜயலலிதா அவர்கள் தலைமையில் அ.தி.மு.க ஆட்சி ஏற்றது. ஐந்தாண்டு கால ஆட்சியில் 15 அரசாணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. தலைமைச் செயலகத்தில் தமிழ்ப் பயன்பாட்டை ஆய்வுசெய்ய ஒரு குழு

அமைக்க ஆணையிடப்பட்டது. 91-இறுதியில் 95 இறுதியில் இப்படிப்பட்ட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டாலும் தலைமைச் செயலாக ஆய்வு நடை பெறவில்லை.

தஞ்சையில் 1.195-இல் தொடர்க்கீர்த்தி நடந்த தமிழ் மாநாடு குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பிற்கு முன்னால் வா. செ. குழந்தைசாமி தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது (15.3.1996). பயிற்சி மொழி தொடர்பாக, ஆட்சி மொழிச் செயற்பாடு தொடர்பாகக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. மீண்டும் தி.மு.க 1996-இல் பதவிக்கு வந்தது. அதன் தேர்தல் அறிக்கையில் ஆட்சிமொழி பற்றிய பகுதி பின்வருமாறு

“1956-இல் சட்டமாக்கப்பட்டு இதுவரை ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட அரசாணைகள் எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலும் பிறப்பிக்கப்பட்டும் தமிழ் முழுமையாக ஆட்சிமொழியாக வில்லை என்னும் மனக்குறை உள்ளது. உயர் அதீகாரிகளையும் அலுவலக அரசு ஊரியர்களையும் ஒருங்கிணைத்து அனைத்து மட்டங்களிலும் ஒரு கால வரம்பு நிர்ணயித்து தமிழ் முழு ஆட்சிமொழியாகும் வகையில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்” (பக. 52)

தேர்தல் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற, இதுவரை இருந்துவந்த அமைப்புப் போதுமானது அன்று என்பதை உணர்ந்த கலைஞர் இதற்காக முதன்முறையாக ஒர் அமைச்சகத்தை உருவாக்கி முழுமையான பொறுப்புடன் ஒர் அமைச்சரை நியமிக்க முடிவு செய்கிறார். அதன்பின்.

இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன் கண்விடல்

என்ற வள்ளுவர் வழிநீண்டு முன்னால் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களை ‘தமிழ் ஆட்சிமொழி தமிழ்ப்பண்பாட்டுத் துறை’ அமைச்சராக நியமிக்கிறார். பொறுப்பேற்ற முன்னால்

தமிழ்குடிமகன் வழக்கமான அரசுத்துறைப் பாதையில் நடை பேரடையல் ஆட்சீமொழித் தமிழ் செயலாக்கத்தை ஒர் இயக்கமாகவே தொடர்க்கீடு நடத்துகிறார். அந்த இயக்கத்தின் ஐந்தாண்டு வரலாற்றை ஏற்கத்தாழ் 650 பக்கங்களில் நம்மை மலைக்க வைக்கும் புள்ளீ விவரங்களோடு பதிவு செய்திருக்கிறார். ஒரு சுதந்திர நாட்டில், இரண்டு, மூன்று மொழிகள் என்ற சிக்கல் இன்றி ஒரே மொழியை ஆட்சீ மொழியாகக் கொண்ட ஒரு மாநிலத்தில், புதிதாக எந்த அமைப்பும் தேவைப்படையல் இருக்கின்ற நிர்வாக அமைப்பில், ஒர் அந்தியமொழியில் நடந்து வந்த ஆட்சியை மக்கள் தாய் மொழியில் நடத்துவதற்கான மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் இவ்வளவு தயக்கமா? அதற்கு இவ்வளவு தடைகளா? அதற்குத் தேவைப்படுவது இவ்வளவு முயற்சியா? இவ்வளவு வியர்வையா? என்று வியந்து நீற்கிறோம்: மலைத்து நீற்கிறோம். 1956-இல் ஆட்சீ மொழித் தீர்மானத்தை முன்வைத்த சி.சுப்ரமண்யம் அவர்களோ, அவ்வது 1968-இல் ஐந்தாண்டுக்குள் நிறை வேற்றுவோம் என உறுதியளித்த அண்ணா அவர்களோ இந்தப் பணி இப்படி ஒரு விகுவரூபம் எடுத்து நிற்கும் என்று கற்பனை செய்து பர்த்திருக்கமாட்டார்கள் என்றே எண்ணத் தேவன்றுகிறது. பணி அவ்வளவு பெரிதன்று. ஆனால் நீண்ட காலம் நிலைத்து விட்ட ஒரு பழக்கத்தை குடியரசு வாழ்க்கை முறையில், மனீத நேய அனுகு முறைவழி மாற்றுவது என்கில் நடப்பதில்லை. தயக்கம், தடைகள் அவற்றால் தாமதம் எனப்பணி முடிவு காணாது தொடர்வது இந்த நாட்டு நிர்வாகத்தோடு இணைந்த ஒன்று.

தமிழ் ஆட்சீமொழிச் செயலாக்கத்தை இந்துஸ் வழி பதிவு செய்யும் பணியை மேற்கொண்ட முனைவர் தமிழ்குடிமகன் அவர்கள் ஒரு டாக்டர் பட்டத்திற்கு ஆய்வு செய்யும் மாணவன் போன்று, ஏராளமான தகவல்களை 1956 முதல் 2001 வரை

தொகுத்து, அசைந்து, அசைந்து நடை போட்ட ஆட்சி மொழிப் பயணத்தை விவரித்திருக்கிறார்.

முதன் முதலாகத் தமிழை ஆட்சி மொழியாகப் பல துறைகளிலும் பயன்படுத்துவதற்காகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் அனைத்தும் தமிழில் இருந்தனவா என்றால், இல்லை என்பதுதான் என் பதில். 1956-முதல் 1968 வரை ஆட்சி மொழியாகத்தமிழைப் பயன்படுத்துவதுபற்றிப் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில்தான். 1968-இல் அண்ணாவின் மொழித் தீர்மானம் வருகிறது. ஐந்து ஆண்டுக்குள் ஆட்சி மொழிப் ரீடத்தில் இருந்து ஆங்கிலம் அகன்று தமிழ் அரியணை ஏறும் என்பது பிரகடனம். 1968-க்குப் பின் தமிழ் ஆட்சி மொழி தொடர்பான, எவ்வாறு தமிழில் ஆணைகளாவது வந்தனவா என்றால் 'இல்லை' என்பதுதான் பதில். 1968-இல் தொடர்க்கி 1996 வரை தமிழ் ஆட்சிமொழி தொடர்பான ஆணைகளில் தமிழில் எத்தனை? ஆங்கிலத்தில் எத்தனை என வருடம் தோறும் பொறுமையாகக் கணக்கெடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்.

ஆட்சிமொழியைத் தமிழாக்கும் பணியில் எவ்வளவு தேக்கம், இனம் புரியாத தயக்கம் இருந்திருக்கிறது என்பதை ஆசிரியர் தெளிவாக விளக்குகிறார்.

1. 1956-இல் அரசாணைகள் தமிழில் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் வருகிறது.
2. 1971-இல் டி.மு.க அரசு பிறப்பித்த ஆணை எண் 2070 நாள் 2- 12-71 இல் இக்கருத்து மேலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.
3. 1986-இல் அ.தி.மு.க ஆட்சியில் எண் 371-இல் இடப்பட்ட ஆணை இதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது.

4. 1989-இல் தி.மு.க. ஆட்சியில் அரசாணை எண் 182 நாள் 27.6.89, அரசின் ஆணைகள் அனைத்தும் தமிழில் வரவேண்டும் என்றும் தலைமைச் செயலகத் துறைகள் ஆஸ்கிலத்தில் ஆணைகள் வெளியிட வேண்டும் என்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டால், ஒரே நேரத்தில் தமிழிலும் ஆஸ்கிலத்திலும் அரசாணை சேர்ந்துவழங்கப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறது.

இவை அனைத்திற்கும் ஹிந் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்துறைச் செயலர் திரு. பாண்டியன் (இ.ஆ.ப) தமது கடிதத்தில் 18.8.96-இல் கீழ்க்கண்டவாறு கூற வேண்டிய தேவை இருந்திருக்கிறது.

“ஆனால் பல துறைகள் இவ்வாணைகளைக் கடைப்பிடிக்காமல் ஆஸ்கிலத்தில் மட்டுமே ஆணைகளை வெளியிடுகின்றன. எனவே அனைத்து அரசுத் துறைச் செயலர்களும் தங்கள் துறைகளில் வெளியிடப்படும் அனைத்து ஆணைகளும் தமிழிலும், ஆஸ்கிலத்திலும் வெளியிடுமாறு அறிவுறுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.” (பக்.114)

ஆட்சிமொழியாகத் தமிழை அறியனை ஏற்றிச் சட்ட மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி 40 ஆண்டுக்கட்குப்பின், காங்கிரஸ் ஆட்சி, தி.மு.க ஆட்சி, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி, அ.தி.மு.க ஆட்சி அனைத்தும் தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கப் பல ஆணைகள் பிறப்பித்த ஹிந், பல முயற்சிகள் மேற்கொண்ட ஹிந் நிலையை சூழலை திரு. பாண்டியன் அவர்களீன் மடல் பிரதி பலிக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் கலைஞர் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கத்திற்கு ஒர் அமைச்சகத்தை உருவாக்கி அதன் பொறுப்பை முனைவர் தமிழ்க்குடியமகன் அவர்களீடும் ஒப்படைக்கிறார்.

முனைவர் தமிழ்க்குடியமகன் அவருக்கே இயல்பான விரைவு, விறுவிறுப்பு, தீவிரத்துடன் பணியில் ஈடுபடுகிறார். ஒன்றார்

ஆண்டு கழிந்தும் அவர் எதிர்பார்த்த விளைவுகள் இடம் பெறவில்லை. ஒரு சிலர் தலைர், உயர் மட்ட அதிகாரிகள். குறிப்பாகத் தலைமைச் செயலக இ.ஆ.ப. அதிகாரிகளிடம் அவ்வளவுகை ஆர்வம் இல்லை.

பொறுப்பேற்ற பின் சில முயற்சிகளை முறையாக மேற்கொள்கிறார். ஆறுமாத கால முயற்சிக்குப்பின் 27-11-96 -இல் தலைமைச் செயலர்க்குக் கீழ்க்கண்டவாறு கடிதம் எழுதுகிறார்.

“வேறுவழியில்லை என்றால் இதனை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டியது தலைர்க்க முடியாததாகி விடும்” (பக.143)

முன்னேற்றத்தை வீரவாக ஆய்ந்து கண்காணித்துப் பார்க்கிறார். நிலைமை நிறைவு தரவில்லை. எனவே 18.11.97-இல் தலைமைச் செயலர்க்கு மீண்டும் எழுதுகிறார். (பக.117) இத்தனைக்கும் பின் பொதுப்பணித்துறையிலிருந்து அவருக்கே ஒரு மடல் ஆங்கிலத்தில் வருகிறது. இது குறித்து மீண்டும் 10.12.97-இல் தலைமைச் செயலர்க்கு எழுதுகிறார். (பக.117)

பேரக்கு வரத்துத்துறையில் 1.4.97 முதல் 31.12.97 முடிய உள்ள 9 மாத காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட அரசாணைகள் 563. இதில் தமிழில் வெளியிடப்பட்ட அரசாணை ஒன்றே ஒன்றுதான். இந்த நிலையில் முதல்வர் பார்வைக்குக் கீழ்க்கண்டவாறு ஒரு குறிப்பை வைக்கிறார்” தனவரி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பார்க்கும் முடிவுக்கும். (பக.143)

1. தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் வேண்டுகோளுக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை.
2. தாங்கள் வெளிவிடும் அரசாணைகளைத் தமிழில் பிறப்பிக்க முன் வராத துறைகளை மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

3. தங்கள் வழிகாட்டுதலுக்குக் காத்திருக்கிறது-
தமிழ்வளர்ச்சித்துறை பணிவுடன் படைக்கும்.

மு. தமிழ்க்குடிமகன்.

இந்த முயற்சிகளின் விளைவுகளைக் கவனித்து விட்டு. முன்னேற்றம் அவருக்குத் திருப்புத் தருவதாக இன்மையால் தலைமைச் செயலருக்கு 20.7.1998-இல் ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். இந்தக் கடிதத்தில்தான் நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் (பக்.119).

“.....இது குறித்துக் கடும் நடவடிக்கை எடுத்தாலன்றி நிலைமை மாறப் போவதில்லை என்றே கருதுகிறேன். தமிழக அரசு தமிழ் ஆட்சிமொழித் திட்டத்தை முழுமையாகச் செயற்படுத்தவில்லை என்று வெளியில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. நீ தமிழ் அமைப்புகள் கூடி ஒரு பேரணியும் நடத்தி உள்ளன (பக்.119).

.....எனவே இந்நிலை குறித்து அனைத்துத் துறைச் செயலாளர்களும் நானே ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளேன். தங்களும் ஒரு சுற்றறிக்கை வரவிலாக இதை வற்புறுத்துமாறு வேண்டுகிறேன்.” (பக். 93).

இந்த ‘கதீயில்’ ஆட்சிமொழி இயக்கம் தொடர்கிறது. தலைமைச் செயலகம் தான் ஆணைகளின் பிறப்பிடம். அங்கு துறை தேரூம் பிறப்பிக்கப்படும் ஆணைகள் தமிழில் அமையுமாயின், படிப்படியாக கீழ்மட்டங்களில் தமிழாக்கம் இயல்பாகவே அமைந்துவிடும் எனவே, தலைமைச் செயலகத்துறைதேரூம் பிறப்பிக்கப்படும் ஆணைகளைப் பார்த்து, தேவைக்கேற்பத் துறைச் செயலருக்கு மடல் எழுத ஏற்பாடு செய்கிறார்.

ஆணைகளின் பிறப்பிடம் தலைமைச் செயலகம் என்றால் அவை உருவாவது கோப்புகளில் தான். எனவே கோப்புகளில் குறிப்புகள், பரீந்துரைகள் ஆகியன தமிழில் இருந்தால்,

அவற்றின் அடிப்படையில் அமையும் ஆணைகள் தமிழில் அமைவது. இயற்கையாகவே நடந்துவிடும். எனவே கோப்புகளில் தமிழ் எந்த அளவிற்கு இடம் பெறுகிறது என்பதைப் பரவையிடத் தொடங்குகிறார். இங்கு ஒரு முக்கியமான சிக்கல் இருக்கிறது. அது பின்வருமாறு:

“தமிழ் நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இஆ.ப. அலுவலர்கள் 332 பேர். இதில் 2003-இல் உள்ள நிலவரப்படி தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் 193 பேர்.

மேலே குறிப்பிட்டவர்களில் பிற மாநிஸ்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழழத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளவதுவர்களில் பலர் என்று கூறாவிட்டாலும் சிலர் கோப்புகளில் ஆங்கிலத்தையே பயன்படுத்துகின்றனர். இந்தப் பட்டியலில் தமிழ் அலுவலர்கள் சிலரும் உண்டு. கலைஞர் பின்வருமாறு ஒரு கோப்பில் எழுதினார்.

“கோப்புகள் இன்னும் ஆங்கிலத்திலேயே வருவதை நிறுத்தவாயே” (பக். 123)

இந்தக் குறிப்பைத் தலைமைச் செயலாளர் அனைத்துத் துறைச் செயலாளர்க்கும் சுற்றாணைக் குறிப்பாக அனுப்பியுள்ளார். தலைமைச் செயலர் இந்தச் சுற்றறிக்கைக் குறிப்பை ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதியுள்ளார். எனினும் கோப்புகளில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியையும் இயன்ற அளவில் தமிழ்ப்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்கிறார்.

கோப்புகளில் குறிப்பு எழுதுபவர்கள், அரசாணைகளில் வரைவைத் தயாரிப்பவர்கள். ஆணைக்கு ஒப்புதல் வழங்குபவர்கள் அனைவரும் தமிழில் கையெழுத்திட்டாகவேண்டும் என்று 21.6.78 -இலேயே டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் முதல் வராக இருந்த பொழுதே எண் 1134 நாள் 21.6.1978 ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆணை என்னவே ஆங்கிலத்தில்தான் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பக்.152).

".....the Governor of Tamil Nadu hereby directs that with effect on and from the 21st June 1978 all Government servants working under the administrative control of the Government of Tamil Nadu shall sign their names only in Tamil" (பக்.127).

இந்த ஆணை அவ்வளவாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்த முனைவர் தமிழ்க் குடியகன் இதைக் கண்காணித்து முதல்வர் பார்வைக்குக்கொண்டு செல்கிறார். இன்னொரு இடத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"நடவடிக்கை எடுப்போம் என இவ்வளவு கடுமையாக இருந்தும் எச்சரிக்கை செய்தும் பல அரசு ஊழியர்கள் செலிசாய்க்கவில்லை" (பக்.153).

தமிழில் கையெழுப்பமிட வேண்டும் என்ற அணையைச் செயல்படுத்தப் பெரிதும் முயன்றுள்ளார். ஆணை எதுவாயினும் தட்சசுச் செய்து தான் வெளியிட வேண்டும். தமிழில் போதுமான அளவில் தட்சசுகள் இல்லை என்பது ஒரு காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே போதுமான அளவில் தமிழ்த் தட்சசுப் பொறி வாஸ்க ஏற்பாடு செய்கிறார். 32 மின் அணு தட்சசு; கூடவே 500 தமிழ்த் தட்சசுகளைக் 50 இலட்சம் செலவில் 1996-97-இல் வாஸ்கிக் கொடுக்கிறார். மீண்டும் 1997-98 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 40 இலட்சம் ஒதுக்கீடு பெற்று மேலும் 500 தட்சசுகளை வாஸ்குகிறார். ஆனால் இவற்றைப் பட்டுவாடா செய்வதற்கே பெரு முயற்சி தேவைப்பட்டிருக்கிறது. பல துறைகள் தட்சசுகளைப் பெறுவதற்கு ஆர்வம் காட்டவில்லை. இறுதியாக 13.5.1956-இல் 872 ஆங்கிலத் தட்சசுகள் 304 தமிழ்த் தட்சசுகள் என்றாற்றுவதையே 12.12.97-இல் 510 ஆங்கிலத் தட்சசுகள் 666 தமிழ்த் தட்சசுப் பொறிகள் என்றாலீயது. இதற்குக்

கூட “அயராத உழைப்பும், அதட்டலும், அடிக்கடி நினைவுட்டலும்”. தேவைப்பட்டன என்கிறார் ஆசிரியர் ஏறத்தாழ ரூ. 1 கோடி செலவில் புதிதாகவும். ஆங்கில விசைப்பலகைகளை மொழி மாற்றம் செய்தும் 1000 க்குக் கூடுதலான தட்சசுப் பொறிகளைச் சேர்த்து வைத்து ஒவ்வொரு அலுவலகத்திற்கும் தமிழ் 75விழுக்காடு. ஆங்கிலம் 25 விழுக்காடு என அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அலுவலகங்கள் இவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு பயன்படுத்தவேண்டுமெனப் பல சுற்றுறிக்கைகட்குப்பின் 17.11.97-இல் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன் தலைமைச் செயலர்க்கு எழுதுகிறார். (பக்.18வ) செயலர் கைப்பட, அமைச்சர் கைப்பட எழுதிய பல கடிதங்கள், பல நினைவுட்டல்கட்குப்பின், அக்டோபர் 1998-இல் கண்ட நிலவரப்படி 51 துறைத் தலைமை அலுவலகங்களில் 133 தட்சசுப் பொறிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. (பக்.18வ) ஏறத்தாழ ஒருகோடி ரூபாய் செலவு செய்து, 1000 தட்சசுகள் வாங்கி அவற்றை அரசுத்துறைகட்கு ஒதுக்கீடு செய்தபின் அவற்றை அந்தந்தத் துறையினர் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இவ்வளவு தாமதம்: இத்தனை, நினைவுட்டல் கடிதங்கள் தேவைப்படுகிறது என்றால் அரசு இயந்திரத்தின் வேகத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த நாட்டின் ஏழ்மை ஒழிப்பு, எழுத்தறிவின்மையைப் போக்குவரல் போன்ற மகத்தான பணிகட்கு நாம் இந்த இயந்திரத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் விடுதலைபெற்று. அரை நூற்றாண்டு தாண்டியும் ஏழ்மையும் ஒழிய வில்லை. ஏழுத்தறிவின்மையும் போகவில்லை. இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை.

அடுத்து அரசின் மடல் போக்குவரத்துக்கு வருகிறார். 1963-இலேயே தமிழகத்தில் முதல் கட்டமாக போதுமக்களீடுமிருந்து வரும் கடிதங்கட்குப் பதில் தமிழில் எழுதவேண்டும். மக்கட்கும். துறைத்தலைமை அலுவலர்கட்கும் எழுதும் மடல்கள் தமிழில் இருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது அரசின்

திட்டத்தின் முன்றாம் நிலை. (பக்.189) ஆனால் இதுவும் உறுதியுடன் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை.

சென்னையிலுள்ள நகராட்சி மேவாண்மை இயக்குநர் அலுவலகத்தில் ஆய்வு செய்த போது கண்ட உண்மை பின்வருமாறு: ஆய்வுக்கு முந்தைய அரை ஆண்டில் இவ்வலுவலகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட 39,569 மடல்களீல் 22,985 மடல்கள் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன". (பக்.188) மேலே குறிப்பிட்ட முன்றாவது நிலை ஆணைக்கு 34 ஆண்டுகள் கழித்து நிலைமை இவ்வாறிருந்திருக்கிறது.

ஒரு பணியின்பயன்பாட்டில் முக்கியமான மாற்றம் வரும்பொழுது அதைச் செயல்படுத்த. அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கட்குப் பயிற்சி தேவை. ஜாலை 1996-இல் தொடங்கி. அக்டோபர் 31, வரை 34 2000 கருத்தரங்குகள் மாவட்டங்களீல் அரசால் நடத்தப்பட்டுள்ளன. சில தன்னார்வ நிறுவனங்களும் கருத்தரங்குகள் நடத்தியுள்ளன. (பக்.201,203)

கருத்தரங்குகள் தவிர, தமிழ் பயிற்சிமொழி . ஆட்சிமொழி மாநாடு என நான்கு பெரிய மாநாடுகள் நடத்தி உள்ளார். கருத்தரங்களின் நிகழ்ச்சிகள் மாநாடுகளின் நிகழ்ச்சிகள் இந்ஹாலில் வீரிவாகத்தரப்பட்டுள்ளன. நிகழ்ச்சிகள் செய்தித் தாள்களிலும் வீரிவாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கருத்தரங்குகள் மாநாடுகள் அனைத்திலும் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் பங்குகொண்டு உரையாற்றி இருக்கிறார் 23-10-98-இல் திண்டுக்கல்லீல் நடந்த கருத்தரங்கில் கீழ்க்கண்ட தகவலைத் தருகிறார்

"கடந்த 40 ஆண்டுகளீல் 25 சதம்தான் தமிழ் தலைமைச் செயலகத் தில் புக ஆரம்பித்திருக்கிறது. இன்னும் 75 சதம் இருக்கிறது. ஆக 120 ஆண்டு ஆகும் போல் இருக்கிறது" (பக்.244)

மாவட்டங்களீல் நடக்கும் கருத்தரங்களால் பல நல்ல

மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. தமிழ் உணர்வு ஆஸ்காங்கு ஏற்பட்டுள்ளது. நெல்லை மாவட்ட ஆட்சியர் கி. தனவேல் வைகிரவுண்ட், ஜஸ்தன் என எழுதப்பட்டிருந்தவற்றை 'மேட்டுத்தீடல்' 'சந்திப்பு' என மாற்றியுள்ளார். இக்கருந்தரங்களில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். அமைச்சர் பெருமக்கள் அவ்வளவாக ஆர்வம் காட்டவில்லை (பக்.250).

அடுத்ததாகப் பேசப்படுவது மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக ஆய்வு. ஆட்சி மொழிக் கருத்தரங்களிற்கு முன் அந்தக் கருத்தரங்கு நடக்கின்ற மாவட்டத்தில் ஆட்சியர் அலுவலகம் ஆய்வு செய்யப்படும். ஆய்வின் முடிவுகள் கருத்தரங்களில் விவாதிக்கப்படும். அமைச்சரே ஆய்வு செய்த மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களும் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் மாத வரீயரக:

1. ஆஸ்கிலமும் தமிழும்
2. தமிழ் மட்டும்
3. தமிழில் விழுக்காடு

எனப் பட்டியலிட்டு ஆய்வறிக்கை தயார் செய்து விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 1996-இல் மதுரை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் ஜனவரி முதல் ஏப்ரல் வரை 90 சதவீகதம் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வறிக்கைகளின் காரணமாக ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகமும் ஆட்சி மொழிச் செயலாக்கத்தில் கூடுதலான கவனம் செலுத்துத் தெட்ஸ்கியது" (பக்.280)

அலுவலக ஆய்வில் கடிதப் போக்குவரத்தும் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. 21.6.2000 அன்று மதுரை மாவட்ட ஆட்சி மொழிக்கருத்தரங்கு. அதற்கு முன்னதாகவே மதுரை மாவட்ட ஆய்வு நடத்தப்பட்டு அறிக்கையும் தரப்படுகிறது.

சி.ஐ. 2000-த்தில் ஜந்து மாதங்களில் 3456 பக்கங்கள்

தமிழில் தட்சிகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. என்றால் 2050 பக்கங்கள் ஆஸ்கிலத்தில் தட்சிகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. 1996 தொடக்கத்தில் செய்யப்பட்ட ஆய்வில் 90% வரை 'தமிழ் ஆட்சி மொழி' செயலாக்கப்பட்டது போல் தேவன்றியது. ஆனால் 2000-த்தில் பார்த்ததில் 70 % தேறுமா என்பது ஜயமே. (பக.288)

மற்றபடி அலுவலகங்களின் பல ஆவணங்களும் தமிழில் உள்ளனவா என்பதும் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. சார்ந்திலை அலுவலகங்களும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. தமிழ் ஆட்சிமொழி பண்பாட்டுத்துறையின் நடவடிக்கை பற்றிய பரவலான கருத்தைக் கீழ்க் காணும் தினமலர் செய்திப்பிரதி பலிக்கிறது.

அரசு அலுவலகங்களின் அதிரடி: எதிலும் தமிழ் புகுத்த அதிகாரிக்கட்குக் கீடுக்கீப்பிடி: உடனுக்குடன் ஆய்வு செய்யக்கூடும் உத்தரவு (தினமலர் 13.12.98) (பக்.வ13)

அரசுத் துறைகளில் நிதித் துறைக்கு ஒரு தனிமுக்கியத்துவம் உண்டு. ஏதோ தாங்கள் சொந்தமாக நிதிவழங்குவது போன்று நடந்துகொள்வார்கள். தலைமைச் செயலகத்தில் நிதித்துறை முதன் முதலாகத் தமிழில் ஆணை வெளியிட்டதை ஏதோ ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி போன்று குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர். சிலகங்கை மாவட்டத்தில் ஒர் அலுவலகத்தில் இருந்து ஒருவர் தமிழில் பட்டியல் அனுப்பினால் ஏற்படுவில்லை என்றும் திருப்பிளிட்டு விடுகிறார் என்றும் செய்தி வந்ததை அறிந்த முனைவர் தமிழ்க்குடியகன் உடனே நடவடிக்கை எடுத்தார் (பக்.வ17) சில தடங்கல்கட்கும். தாமதத்தீற்கும் பின் கருவுலங்களில் சம்பளப்பட்டியல் தமிழில் அனுமதிக்கப்படும் நிலை மாவட்டம் முழுவதும் வந்தது.

அலுவலக ஆய்வைப் பெருத்தவரை. ஒவ்வொர் உதவி இயக்குநரும் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு, மூன்று அலுவலகங்களை

ஆய்வு செய்கிறார். இப்பணியின் பரீமாணத்தை மதிப்பிட ஒரு புள்ளி விபரம் போதும். 1.499 முதல் 31.3.2000 முடிய ஒரு நிதியாண்டில் ஆய்வுமேற்கொள்ளப்பட்ட அலுவலகங்கள் 10288 ஆகும். (பக்.322) ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் உள்ள பலவகையான பதிவேடுகள், மேலும் கடிதப் போக்குவரத்து, வருகைப் பதிவேடு, ரப்பர் முத்திரைகள், பணிப்பதிவேடுகள். தட்சசப் பொறிகள். காலமுறை அறிக்கை, கலந்துரையாடல் குறிப்புரை என அனைத்தும் ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

ஆய்வுகள் குறிப்பிட்ட தேதிகளில் செய்வது மட்டுமின்றி, முன் அறிவிப்பு இன்றிப் பறக்கும்படை ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ் ஆட்சி மொழி செயலங்கக்கத்தின் பறக்கும்படை செயல்பாடுகள் பற்றிய செய்தித் தாள்களின் எதிரொலிக்கு ஒரு சான்று கீழே தரப்படுகிறது.

எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் கொள்கையை அமுல்படுத்த அரசு அலுவலகங்களில் அதிரடி சோதனை கதிரவன் இது 23.12.2000 (பக்.342)

நீண்ட கால இடைவெளிக்குப்பின் தலைமைச் செயலகம் ஆய்வுக்கு வருகிறது. அமைச்சரின் கூற்று பின்வருமாறு.

நான் பஸ்கு கொண்ட ஆட்சிமொழிக் கருத்தரஸ்குகளில் பலரும் தலைமைச் செயலகத்தைத் திருத்துங்கள் என்று வேண்டுகோள் வைத்த பிறகுதான் தலைமைச் செயலகத்தின் கை வைத்தோம் (பக்.348)

இதற்கு முன்பு 31-10-1986-இல் தான் அப்பொழுது வெளியிடப்பட்ட 371-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையின்படி தலைமைச் செயலகத்தில் ஆட்சி மொழி செயலங்ககம் கொண்டு வரப்பட்டது. சட்டம் நிறைவேறி 30 ஆண்டுக்குமிகுந்த பின்புதான் “ஆட்சி மொழித் தமிழ்” தலைமைச் செயலகத்துக்குள் வரலாம் என அணையிறப்பிக்க வேண்டிய நிலை (பக்.349) 1988-இல்

தலைமைச் செயலகத்தை ஆய்வு செய்திட வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

ஆட்சி மொழிச் சட்டம் வெளி வந்த காலத்தில் இருந்து கடந்த 43 ஆண்டுகளாகத் தலைமைச் செயலகத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சியில் முதல் முறையாக 1999-இல் தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள பீ. துறைச் செயலாளர் அலுவலகங்களும் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. (பக்க49)

முனைவர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பின் இருமுறை எவ்வாகத் துறைகளும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இது உண்மையிலேயே ஒரு சாதனைதான். ஆய்வின் முடிவில் ஒவ்வொரு துறை அமைச்சருக்கும், செயலருக்கும் விரிவான ஒர் அறிக்கை தரப்படுகிறது. சான்றூக்காக வருவாய்த்துறை ஆய்வு பற்றிய நீண்ட அறிக்கையில் இருந்து சில தகவல்கள்:

1. ஆய்வு செய்த நாள் 4.2.2000
2. அறிக்கை தரப்பட்ட நாள் 8.2.2000 (அமைச்சருக்கும் செயலருக்கும்)
3. வருகைப் பதிவேட்டில் 237 பேர்களில் 65 பேர்மட்டுமே தமிழில் ஒப்பமிடுகிறார்கள்
4. 34 நாட்களில் வெளியிடப்பட்ட அரசு ஆணைகளில் தமிழில் 65-ம், ஆங்கிலத்தில் 96-ம் உள்ளன. துறையில் போதுமான தமிழ்ச் செயலாக்கம் இல்லை என்பது புரிந்துவிடுகிறது.
5. 1999-இல் 971 ஆணைகள் தமிழில் என்றால் 1473 ஆணைகள் ஆங்கிலத்தில் 2000-இல் 73- ஆணைகள் தமிழில் என்றால் 116 ஆங்கிலத்தில்.
6. கடிதப்போக்குவரத்தில் மட்டும் இத்துறையில் முன்னேற்றம் கணப்படுகிறது. ஏழை உழவர்களில்

இருந்து கிராம நவ அலுவலர் வரை இத்துறைக்குத் தொடர்பு உள்ளவர்கள் எனும் முறையில் 1,38,426 மடல்கள் தமிழில்: 36,092 மடல்கள் ஆஸ்கீலத்தில் அறிக்கை மேலும் தொடர்கிறது.

ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திலும் மடல்களைத் துல்லியமாகக் கடைசி எண்வரை பெருமையாக எண்ணி தமிழில் எத்தனை, ஆஸ்கீலத்தில் எத்தனை என்று தோராயமாகச் சொல்லாமல் துல்லியமாகக் கொடுத்திருப்பது நம்மை மலைக்க வைக்கிறது. இதைப் போன்று பக்கத்திற்குப் பக்கம் புள்ளிவிபரங்கள். ஓர் இமாலயச் சாதனை. இவ்வளவு தகவலும் இவரீடம் எப்படி இருக்கிறது? அவ்வது அமைச்சராக இல்லாத காலத்தில் இன்று எப்படித் தீர்ட்டமுடிந்தது? அவ்வது அமைச்சராக இருந்த பொழுதே எழுத்த் தொடங்கிவிட்டாரோ? - தெரியவில்லை.

தமிழ்ப்பயன்பாட்டில் இருக்கும் தேக்கத்திற்கு உயர்மட்ட அதிகாரிகளைப் பொருத்தவரை அவர்களீன் ஏடு பாடின்மையும் காரணமாக இருக்கலாம்; இயலாமையும் காரணமாக இருக்கலாம் ஏனெனில் I.A.S, I.P.S, I.F.S அதிகாரிகளீல் தமிழ் தலைர்த்து மற்ற இந்தியமொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களும் இருக்கின்றனர். இவர்களீன் பலருடைய தமிழ்ப்பயிற்சி போதுமானதாக இல்லாதது ஒரு தடையாக இருக்கலாம். எனவே தகுதிகாண் பருவத்தை நிறைவு செய்வதற்கு முன் எழுத வேண்டிய தமிழ் மொழித் தேர்வின் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பாடப் புத்தகம்போல் அமையுமாறு எழுதப்பட்ட 'ஆட்சித் தமிழ்' ஓர் அருமையான பங்களீப்பு. இப்பொழுது எழுதும் முன்னுரைக்காக நான் 'ஆட்சித் தமிழ்' என்ற நூலை முழுமையாகப் படித்தேன் உண்மையிலேயே பயன்டைந்தேன். இந்நூல் தகுதிகாண் தேர்வுக்கான பாடப்புத்தகமாக இன்றும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை எனத் தெரிகிறது.

இயல் 30 தமிழ் வளர்ச்சி மன்றம் பற்றிப் பேசுகிறது. இது ஒரு பயனுள்ள பிரீவு. வணிகவிளம்பரங்கள் மழவையர்

கல்வி, வாகனங்களில் தமிழ் எனப் பொதுவானதமிழுப் பயன்பாடு மற்றும் எழுத்தும் சீரமைப்பு ஆகியன பற்றி இம் மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. அரசுக்கு ஆலோசனை கூறுவும், அரசின் நிலையை அமைச்சர் எடுத்துரைக்கவும் இந்த மன்றம் பயன்பட்டது. இங்கு விவாதிக்கப்பட்ட தலைப்புகளில் எழுத்துச் சீரமைப்பும் ஒன்று. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் ஒடுபாடு காரணமாக அ.தி.மு.க ஆட்சியில் என் தலைமையில் எழுத்துச் சீரமைப்புக்கும் அமைக்கப்பட்டது. இதன் அறிக்கை தி.மு.க அரசுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் இத் தலைப்பு விவாதத்திற்கு வந்தது. இவ்வகை, மலேசியா, தமிழ்அறிஞர்களின் பரவலான கருத்தறிந்து இச்சீர்த்திருத்தத்தைச் செய்யலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கு மேல் முயற்சி தொடரவில்லை. பெரியார் செய்த பரீந்துரையில் ஒரு பகுதியை அவர் நூற்றாண்டின் பொழுது செயல்படுத்தி டாக்டர். எம்.ஜி.ஆர் இறவா வரம் தேடுக்கொண்டார். மீதமிருப்பதில் முக்கியமானது உயிர் மைய் உகரம் உயிர்மைய் ஊகரம் என மொத்தம் 36 எழுத்துக்குப் பதிலாக இரண்டு குறியீடுகள் போதும் என்ற சீரமைப்புத் தான். இன்றில்லாவிட்டால் நானை இம்மாற்றம் வந்தே தீரும். முனைவர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் தமிழ்மொழித் துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், இந்த மாற்றத்தைச் செய்து அழியாப் புகழைத் தழிடிறந்த கலைஞர் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் நடக்கவில்லை. தக்கவர் தக்கது பெறுவது இயற்கை. தக்கவர் தக்கது பெறுவதைத் தவறவிடுவதும் இயற்கைதான் போலும்: இந்த அரிய வாய்ப்பு யாருக்காகக் காத்திருக்கிறதோ?

முனைவர் தமிழ்க் குடிமகன் அவர்களின் தமிழாக்க முயற்சியில் விரைவு இருந்தது; விறுவிறுப்பு இருந்தது; தீவிரம் இருந்தது. இவற்றுடன் கண்டிப்பும் இருந்தது. அதையும் கடந்து சுற்றுக் கடுமை இருப்பது பேரன்ற தேவற்றம் இருந்தது.

செய்தித் தாள்களின் தலைப்புகள் உரத்துப் பேசுகீன்றன.

- அரசாணையை மீறிய குற்றத்திற்கு ஆளாகாதீர்: தமிழில் ஆணை பிறப்பிக்காவிடில் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை. அமைச்சர் தமிழ்க்குடிமகன் எச்சரிக்கை
(இனகரன் 1.12.96.)
- அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால் அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ் ஆட்சி மொழி ஆகிவிடும். தமிழ்க்குடிமகன் பேட்டி
(இனத்தந்தி 1.12.936)
- ஆங்கிலத்தில் குறிப்பு எழுதும் அதிகாரிகள்: தமிழ்க்குடிமகன் கோபம்
(இனமலர் 27.4.97)
- அதிகாரிகள் தமிழூப் பயன்படுத்தாவிட்டால் தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள ஆங்கிலத் தட்டச்சு எந்திரங்களை அள்ளிச் செல்வேன். அமைச்சர் தமிழ்க்குடிமகன் எச்சரிக்கை
(குழிரவன் 28.4.97)
- ஆங்கிலத்தில் குறிப்பு எழுதும் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை: அமைச்சர் தமிழ்க்குடிமகன் எச்சரிக்கை.
(இனத்தந்தி 30.10.98)
- தட்டு, குட்டு - தமிழ்க்குடிமகன் மிரட்டல்
(இனமலர் 10.7.99)
- மன்னிப்புக்கேட்டால் விட்டுவிடுவார் என்ற மதமதப்பு: தமிழில் எழுதாத அதிகாரிக்கு இனிக் கடும் தண்டனை அமைச்சர் தமிழ்க்குடிமகன் எச்சரிக்கை,
(இனகரன் 28.10.99)
- அவ்வளவு உத்தரவும் இனித் தமிழில்தான். அரசு அதிகாரிகட்டு 6 மாத கெடு. சட்ட சபையில்

தமிழ்க் குடியகன் அறிவிப்பு.
(தினமலர் 26.4.200)

முனைவர் தமிழ்க்குடியகனின் இந்த எச்சரிக்கை, மிரட்டல் பேரன்றன அதிகாரிகளைச் சற்று அதீர வைத்திருக்கும் என்பது ஒருபுறமிருக்க தமிழகமுதல்வர் கலைஞரையும் சற்றுச் சஞ்சலப்பட வைத்திருக்கிறது அவர்களிடையே நடந்த உரையாடல் இதை விளக்கும் (பக். 612)

“. . . முதல்வர் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த செய்தித்தாள்களை எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொண்டு என்னிடம் கேட்டார்

“என்ன புலவர் ! அரசு அலுவலர்களை இப்படி மிரட்டியிருக்கிறீர்களே?” என்றார்

*

*

*

*

நானும் விளக்கம் சொல்லிவிட்டுச் சொன்னேன். நான் எவ்வளவோ கடும் முயற்சி எடுத்தும் அரசாணைகளைச் சுட்டிக்காட்டியும், சில அரசு அலுவலர்கள் இன்னும் ஆஸ்கிலத்தை விட்டு மாறவேயில்லை. அப்படி பட்டவர்களை மிரட்டாமல் என்ன செய்வது? அவர்களை எப்படித்திருத்துவது? என்று கேட்டேன்.

“எவ்வாற் காலப் போக்கில் சரியாகி விடும். ஆனால் அரசு ஊழியர்களை இப்படியெல்லாம் மிரட்டக் கூடாது. அவர்களில் பலர் வருத்தப் பட வேண்டிவரும். அது நமது ஆட்சிக்கு நல்லதா? என்று கேட்டார்.

அரசு ஊழியர்களை அரவணைத்துச் செல்லவேண்டும் என்பது முதல்வர் கருத்து. அதட்டலும், மிரட்டலும், ஒரு மட்டத்தில்: அரவணைப்புச் சற்று உயர் மட்டத்தில் என்ற இணைப்பும் நடைமுறைக்கு ஏற்றதாகவே தோன்றுகிறது. முனைவர் தமிழ்க்குடியகன் அவர்கள் தூய தமிழ்பற்றி

ஆங்காங்கு வலியறுத்துகிறார். அவரளவில் தூய தமிழில் எழுதும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார். தூய தமிழ் என்ற சொற்றோட்டர் எல்லோருக்கும் புரிகிறது. எனினும் அது துல்லியமாக வரையறுக்கப்படாத ஒன்று. தேவையற்ற பிற மொழிச் சொற்களைத் தலைப்பது என்ற அளவில் தூய தமிழ் ஏற்படையதுதான். ஆனால் பிறமொழிச் சொற்களே இல்லாத தமிழ் என்பது நடைமுறைக்கு ஏற்றதன்று. நாள்தோறும் வளரும் பரந்து விரிந்திருக்கும். கல்வி உலகில் பிற மொழிச் சொற்களைக் கடன் பெறாத மொழி எதுவும் இல்லை. எனவே ஆட்சிமொழி என்று வரும் பெருமூலும் பொதுவாக ஆட்சித் தமிழ் என்பது அடிப்படையில் அறிஞர்கள் ஏற்கும் தமிழாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் கட்சிக்கேற்ப மாறுவதாகவோ அமைச்சருக்கேற்ப மாறுவதாகவோ இருக்க இயலாது. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் ஆட்சிமொழி பற்றிய அணுகுமுறையில் தமிழ் வழக்கில் இருக்கம் பயன்படாது. சற்று இளக்கம் தேவை.

பொதுவாகத் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத அலுவலர்களில்கூட ஒரு சிலர் தலை மற்றவர்கள் ஆங்கிலம் இருந்த இடத்தில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதை ஏற்பவர்களாகவே இருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார். அது சரியான மதிப்பீடு என்றே கருதுகிறோம். அப்படியாயின் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டு அரை நூற்றாண்டை எட்டும் நிலையிலும் இந்த மாற்றம் முழுமையடையாத நிலைமை ஏன்? இந்த மாற்றத்திற்கு இவ்வளவு தயக்கம் ஏன்? தமதும் ஏன்? என்ற கேள்வி எழுகிறது. சராசரி மனிதன் புதிய பணிக்குத் தன்னைத் தயார் செய்து கொள்ள முன் வருபவன் அன்று. இருப்பதைத் தொடர்பவனே அன்ற இல்லாத ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு வியர்வை சீந்துபவன் அன்று. பொதுவாக மாற்றத்திற்கு எதிர்ப்பு இல்லாத சூழ்நிலையும், அதைவிட முக்கியமாக வரவேற்பும் அமைவது குறைவு. இரண்டாவதாக

ஆங்கிலம் நம்மை விட்டு அகன்றுவிடவில்லை. மைய அரசின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறது. இந்திய மக்களின் தொடர்புமொழியாக, பரவலாக அது ஆட்சி பீடத்திலேயே அமர்ந்திருக்கிறது. அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் பொறியியல், மருத்துவம், வேளாண்மை, வணிகம் போன்ற தொழில் நுட்பத்துறைகள் அனைத்திலும் பயிற்று மொழியாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் கல்வி ஏற்றவர்களை வைத்துத்தான் நாம் தமிழில் ஆட்சி நடத்த முயல்கிறோம். இவையனைத்தினும் மேலாக வள்ளுவர், "வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவர் மனத்திட்பம்" என்று கூறுவார். தமிழை ஆட்சி மொழி ஆக்குவதில் நம்மிடையே ஆங்கிலத்தில் 'strong will' என்று கூறப்படும் மனத்திட்பம் இல்லை. தமிழக அமைச்சர்கள் அனைவரும் தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதை முழுமனத்துடன் கொள்கையளவில் ஏற்றவர்கள்: தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்பதில் ஈடுபாடும். ஆர்வமும் உடையவர்கள் தாம் என்றாலும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் முனைவர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களின் வேகம், விறுவிறுப்பு, அவசரம், கண்டிப்பு, குறிப்பாக மொழித்தூய்மை ஆகியவற்றில் முழுமையாக ஒத்தகருத்துடையவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் என்று எண்ண இயலவில்லை. அப்படி முழுமையாக ஒத்துக்கருத்துடையவர்களாக இருந்திருந்தால் தலையைச் செயலகத்தில் செயலர்கட்டும். அமைச்சர்கட்டும் முனைவர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் இத்தனை நேர்முகக் கடிதங்கள்எழுத வேண்டிய தேவை எழுந்திருக்காது.

மைய அரசின் ஆட்சி மொழி என்ற ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்கு, கல்வியுலகில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம். அரசு அலுவலர்களின் மைத்தனம், மாற்றத்தை ஏற்படுத்து இருக்கும் இயற்கையான தயக்கம். அமைச்சர் பெருமக்களின் அவசரமின்மை. தூய தமிழ் பற்றிய கருத்து வேற்றுமை. எடுத்த வினையை ஈடுபாட்டோடு செய்யும் மனத்திட்பம் பொதுவாக

நம்மிடம் இன்மை ஆகிய சுமைகள் அனைத்தையும் சுமந்து கொண்டு, கவைஞர் ஆதரவு என்ற ஊன்று கோலுடன் தமது துறை அலுவலர்களின் ஒத்துழைப்புடன், முனைவர் தமிழ்க்குடியகன் “ஆட்சி மொழித் தமிழ்” என்ற சிகரத்தை நோக்கி நடை பேரட்டிருக்கிறார். பாராட்டத்தக்க வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார். அந்த வெற்றிப் பயணத்தின் வீரீவான சரிதை தான் இந்துஸ்தால். தமிழ்மொழியின் மேம்பாட்டின், பயன்பாட்டின், வளர்ச்சியின் வரலாற்றில் இந்த நூலுக்கு ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு. இந்துஸ்தாலியரின் பங்களிப்பைத் தமிழுலகம் நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூறும்: பாராட்டும்

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: ஆட்சிமொழி வரலாறு ஆய்வு

வெளியீடு: அறிவொளி பதிப்பகம், மதுரை-2 (2004)

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கலைஞர் நூல்கள் போன்ற பிழையை

திரு. மு. பாலகிளுஷ்ணன்

எனது நண்பர் திரு. ராமச்சந்திரன், “நான் என் அப்பத்தாளின் (Grand Mother) தாத்தா வரலாற்றை சேகரித்து, என் நண்பர் (திரு. எம். பாலகிளுஷ்ணன் ஓய்வு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர் சிவகங்கை) அவர்களைக் கொண்டு எழுதித் தயாரித்திருக்கிறேன். அதற்கு முன்னுரை எழுத வேண்டும்” என என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் யாரோ அவருடைய முன்னோர் ஒருவரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கடும்ப பாசம் காரணமாக எழுத நீணைக்கிறார் என்று கருதினேன். அவ்வளவாக இப்பொறுப்பை ஏற்படுத்தி, மற்ற பணிகள் காரணமாக ஈடுபாடு இல்லையெனினும் நட்புகாரணமாக ஏற்றுக் கொண்டேன் இந்த நூலைப் படித்த மன்னர்தான் நம்மைக்கு உலவும் நண்பர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்களின் பாட்டியின் பாட்டன் தாண்டவராய் பிள்ளை ஒரு சாதாரண மனிதர் அவ்வர்: ஒரு வரலாற்று நாயகர் என்பது தெரிந்தது.

தாண்டவராயபிள்ளை எனும் பெயர் தாங்கிய கதநாயகர்:

- ஒரு சாதாரண கணக்கப் பிள்ளையுன் மகன்: ஆனால் சாதாரண மனிதரவ்வர்.
- கர்ண பரம்பரைக் கதைப்படி, சிவகங்கை சமஸ்தானத்தை உருவாக்கியவர்.
- வரலாற்றுக் கூற்றுப்படி சிவகங்கைச் சமஸ்தான அரசின் மூன்று தலைமுறைகளுக்கு அமைச்சராக, அமைச்சரும் படைத்தளபதியுமாக 1730 முதல் 1772 வரை அதிகாரம் செலுத்தியவர். பெரும் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றியவர்.
- மருதநாயகமாக மதுரையில் வளர்ந்து, பின்னர் பாண்டியில் யூசுப்கானாக மதம் மாறி, பின்னர் 'கான்சாகீப்' ஆக மதுரையில் கவர்னர் பதவி ஏற்ற கான்சாகீபுக்கு உறவினர்: மைத்துனர்.
- கான்சாகீபிற்கும், அவர் மனைவிக்கும் முதலில் நண்பராக இருந்தவர்: பின்னர் கான்சாகீப் அவரது அவையில் பிள்ளை அவர்களை அவயதிக்க நேர்ந்தபொழுது அவருக்கு மாபெரும் ஹிரோதியாக மாறியவர்.
- கான்சாகீபை, மாமரக் கிளையில் தூக்கீடுவதாகத் தனது அரசரீடும் சபதம் பூண்டவர்.
- ஆர்க்காடு நவாபன் படைகளும், ஆங்கிலக் கும்பணியின் படைகளும், சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் மன்னர் படைகளும் முற்றுகையிட்டு வெல்ல முடியாத கான்சாகீபைத் தன் தந்தீரத்தால் கைது செய்ய வழிவகுத்து, ஆர்க்காடு நவாப் மூலம் மாமரத்துக்

- கிளையில் தன் முந்திய சபதப்படி தூக்கிடச் செய்தவர்.
- ஹிற்காலத்தில் ஆர்க்காடு நவாப்பிடமிருந்தும், ஆஸ்கிலேயரிடமிருந்தும் தான் அமைச்சர் - தளபதி பொறுப்பேற்றிருந்த சிவகங்கை சமஸ்தானத்தையும் அதன் அரசியர் வேலுநாசியரையும் காப்பற்ற, மைசூரை ஆண்டு கொண்டிருந்த ஷௌதர் அலியின் உதவியை நாடியவர்.
 - அவர் சிவகங்கையில் தளவாயாகப் பொறுப்பேற்ற 1730 - முதல், அவர் மரணமடைந்த 1773 வரை ஒரு நாற்பதாண்டு காலம், தஞ்சை, மதுரை, சிவகங்கை, ராமநாதபுரம் இவற்றின் ஆட்சியில் அவற்றுக்குள் அவ்வப்பொழுது நடந்த போர்களில், சர்வ வல்லமை படைத்தவராக விளங்கியவர்.
 - எந்தக் கேணக்கில் பார்த்தாலும் தாண்டவராய பிள்ளை ஓர் ஆபூர்வ மனிதர். ஒரு மனிதனின் மதி வலிமையும், யூகமும், பேச்சுத் திறனும், துணிவும் எந்த அளவிற்கு ஆள்பவரின் அதீகாரத்தை, படையின் ஆற்றலை, ஆயுதங்களின் வலிமையை எதிர்த்து நிற்க முடியும்: எதிர்த்து நின்று வெவ்வ முடியும் என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாக விளங்கியவர் தாண்டவராய பிள்ளை.
 - அன்றைய அரசியலில், அவர் நீதியின் பக்கம் நின்றார் எனக் கூறலாம். ஆனால் நேர்மையான வழியில் வென்றார் எனக் கூற முடியாது. நந்தவும்சத்தைச் சார்ந்த தனருந்தனால் அவமதிக்கப்பட்ட சாணக்கியன், நந்தவும்சத்தைப்

புண்டோடு அழிப்பேன் எனச் சபதம் புண்டது பேரவ, மாண உணர்வு மிக்கவரான தாண்டவராய லின்ஸை, தன்னை அவமதித்த கான்சாகிபை, மாமரத்தில் தூக்கிடுவேன் என்று தனது மன்னரிடம் செய்த சபதத்தை நிறைவேற்ற அவர் எந்த வழியையும் ஹின்பற்றத் தயங்கவில்லை. கான்சாகிலின் திவான் சீனிவாசராவையே தன் வசமாக்கித் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்.

• தன்னைத் தளவாயாகவும், பிரதானியாகவும் நியமித்த மன்னர் சலிவர்ணப் பெரிய உடையார் தேவருக்கும் அவருக்குப் ஹின் பெருப்பேற்ற மன்னர் முத்து வடுகநாதத் தேவருக்கும் ராணி வேலு நாச்சியாருக்கும் கணவிலும், நனவிலும் கடுகளவும் பிசகாத விசவாசமுள்ள அமைச்சராகத் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்து வந்திருக்கிறார். முத்து வடுகநாதத் தேவரின் மரணமே லின்ஸையின் உடல் நலக் குறைவுக்கும், அவரது மறைவுக்கும் ஒரு காரணமாக அமைந்து விட்டது என்றாலும் மிகையாகாது. மன்னர் தேவரின் மனைவி ராணி வேலு நாச்சியாருக்கு மருது பாண்டியர் சகோதரர்களைப் பாதுகாவலர்களாக ஏற்பாடு செய்ததும் அவருடைய பெருமைக்கும் நன்றி உணர்வுக்கும் சான்றாகும்.

தாண்டவராய லின்ஸையின் வரலாறு ஏராளமான சம்பவங்களைக் கொண்டது. 1730 - இல் மன்னர் சலிவர்ணப் பெரிய உடையாரிடம் தளவாயாக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய நாள் முதல் 1773 - இல் அவர் மரணம் வரை 43 - ஆண்டு

காலத்தில் அவர் தொடர்பு கொண்ட சமஸ்தானங்கள் பல: அரசுகள் பல. வெற்றி தோல்வி இரண்டையும் எதிர்கொண்டிருக்கிறார். பெருமையில் மகிழ்ந்திருக்கிறார்: அவட்சியத்தை அனுபவத்திருக்கிறார்: அவமானத்தில் புழுங்கியிருக்கிறார். எல்லாக் கட்டத்திலும் அவரது அறிவின் ஒளி, திட்டங்களின் ஆழம், துணிவின் வலிமை பட்டை தீட்டிய வைரம் போல் பிரகாசித்திருக்கின்றன.

18 - ஆவது நூற்றாண்டில் தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களின் வரலாற்று நாடகத்தில் திரு. பிள்ளை முக்கியமான நடிகர். வாழ்விலும், தாழ்விலும் மனதைக் கவரும் பாத்திரம். தனி மனிதன் மதிவலிமைக்கு, மதி வலிமையின் சாதனைக்குப் பிரகாசமான உதாரணம்.

இந்த நூலை எழுதுவதற்குத் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பலவகைப்பட்ட ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தக் காலப்பகுதி பற்றிய மாவட்ட ஆவணங்கள் (District Gazettes): பேரா. ராஜ்யன் எழுதிய வரலாற்று நூல்கள், மதுரை நாயக்கர் வரலாறு, ஆங்கிலேயர் எழுதிய குறிப்புகள் எனப் பல வரலாற்று நூல்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். எனினும் கூடவே கர்ண பரம்பரைக் கதை, காண்சாகிப் பற்றிய நாட்டுப் பாடல்கள் போன்றவற்றையும் சிறிது நம்பியிருக்கிறார். எனவே ஓரளவு கதையும், கற்பனையும் இடம் பெற்றிருக்கலாம். சாத்தப்பையா என்ற முனிவர் பாத்திரம், அவர் சலிவர்ணத் தேவருக்கு மந்திர உபதேசம் செய்தது, அதைப் பயன்படுத்தி அவர் தஞ்சை மன்னர் வளர்த்த புலியைக் கொன்றது போன்ற செய்திகளில் கற்பனை கலந்து, கதைப் பகுதிகள் இருக்கலாம். அதைப் போலவே தாண்டவராய பிள்ளை தங்கத்தால் செய்த செருப்பைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு மன்னர் விஜயராகநாத சேதுபதியைச் சந்தித்ததும், அவரிடம் பேசி கணவரிடமிருந்த

பிரிந்திருந்த அரசினர்க்குமரியை முந்தைய கன்று மேய்க்கி, சலிவர்ணைப் பெரிய உடையத் தேவரோடு சேர்த்து வைத்தது பேரன்ற செய்திகள் வரலாற்கவுமிருக்கலாம். கதையாகவும் இருக்கலாம்.

இவையனைத்தும் ஒரு புறம் இருக்க, நண்பர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கட்டு மற்ற யாருக்கும் இல்லாத தகவல் வாய்ப்பு இருந்திருக்கிறது. அதுதான் அவர் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவருடைய அப்பத்தாள் (Father's Mother) தனது பாட்டனின் (தாண்டவராயலின்னை) சாமரத்தியம் பற்றி இரவில் படுக்கப் போகும் போது சொன்ன கதைகள்.

நூல் எனிய தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நீகழ்ச்சிகள் பல நீறைந்திருப்பதால், நூல் அணுவனவும் சோர்வின்றிச் செல்கிறது. படிப்பதற்குச் சுவையாகவும் அமைந்துள்ளது. படிக்கப்பட வேண்டிய நூல் ஆசிரியருக்கு மனம் நீறைந்த பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

13.06.2000

வகைப்பாடு:வரலாறு

வெளியீடு: மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை-108 (2005)

நான் புதும் நோயை விட்டுவிடு

சாக்ஸ் கலைஞர்

பண்டைத் தமிழர் வரலாற்றையும் சமுதாய வரும்பையும் அறிவுதற்கு அடிப்படையாகி அமைந்தவை சுங்க நூல்கள். தமிழர் தம் சீர்தனை மரபை, தத்துவப் பார்வையை நாம் கண உதவுவது வள்ளுவது. எனவே, இவை தலைசிறந்த இலக்கியங்கள் என்பது மட்டுமன்றீத் தமிழினத்தின் வரலாற்றுத் தரவுகளைத் தாங்கி நீற்கும் இரு தூண்கள்.

- சுங்க நூல் தொகுப்பிலவது
- தமிழ் மறைத் துணையிலவது

தமிழினம் தன்னை அடையாளம் கண்டுகொள்ள இயலாது. இந்த இரு களஞ்சியங்களும் வகுப்பறையில் பதவுரை, பெரும்புறை கூறப்படும் பாடங்களாகவும், மன்றங்களில் வல்லுநர்களின் வகுப் பெருளாகவும் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்ததை மாற்றி அவற்றை:

- மக்கள் மன்றத்திற்கு
- அவர்கள் அறிந்துகொள்ளும் மொழியில்
- அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வழியில்

கதை வடிவில், கட்டுரை உருவில், கவிதை அவதாரத்தில் எடுத்துச் சொல்லும் பணியை அரை நூற்றாண்டு காலம் தொடர்ந்து, தொய்வின்றைச் செய்து வரும் பெருமை கலைஞர் அவர்களுக்கு உண்டு.

மானுட இனத்திற்கே பெருமை செய்யும் சிற்கனையாளர்கள் அய்யன் வள்ளுவன் மீது அவருக்கிருக்கும் பற்று, பாசம், ஏற்ப்பு; வள்ளுவத்தைப் பரப்புவதில் அவருக்கு இருக்கும் ஈடுபாடு, வைதீக மொழியில் சொல்வதானால் அரன் மீது நாயன்மார்களும், அரியின் மீது ஆழ்வார்களும் கொண்டிருந்த பக்தியை மின்சும். எனவே, வள்ளுவர் கோட்டத்தில் தொடங்கி, அதைத் தொடர்ந்து குறஞக்குக் கலைஞர்;

உரைசெய்தார்; கண் மகிழ வானம் முட்டும்
உயரத்தில் சிலை செய்தார்: மானுடர்க்கு
மறைசெய்த வள்ளுவனை, எழுதுகோலில்
வண்ணமிகு ஒலியமாய் வடித்தெடுத்தார்.

எனினும் எந்த ஒரு மொழியிலும், எழிலும் இனிமையும் கருத்துச் செறிவும் கலந்து காட்சி தருவது கவிதையில்தான். எனவே கவிதை வடிவில் ‘வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவம்’ படைத்திருக்கிறார்.

- கலைஞர் தம் எழுத்து ஒரு வீர்த்தைப் பொருள்:
- விஞ்சைப் பொருள் என்றாலும் பொருந்தும்

அவருடைய எழுத்தினைப் பற்றிப் பேசுவதாயின், அது

உரைநடையாயினும் கலிதையாயினும்:

எரிக்கீன்ற கனலிருக்கும் - நெடிய வெற்பை
 இடிக்கீன்ற வெடியிருக்கும் - விழுதும் வேஙும்
 பறிக்கீன்ற புயலிருக்கும் - இன்ப வெள்ளம்
 பரய்ச்சுகீற ஊற்றிருக்கும் - கலைஞர் சொல்லில்
 என்பது மிகையன்று. அப்படி ஒர் அசாதாரண ஆற்றலைத்
 தழிழன்னை அவருக்குத் தந்திருக்கிறார். இந்த அரிய வரத்தைக்
 கொண்டு அவர் வரமளித்த அன்னைக்கே:

- அழகு சேர்க்கும் அணிகலனாக,
- ஆபத்தில் காக்கும் கவசமாக,
- அமர்வதற்குச் சிம்மாதனமாக,
- ஆட்சி தரும் மணி முடியாகப்

படைத்தளிப்பதை அவர் தம் வாழ்வின் பயனாகக் கொண்டு
 வாழ்ந்திருக்கிறார்.

கலைஞர் அவர்களீன் இலக்கியப் படைப்பின் எண்ணற்ற
 பக்கங்கள் கொண்ட பனுவலின் முத்திரையாக அமைந்த ஒரு
 புது அத்தியாயம் 'வாண்புகழ் கொண்ட வள்ளுவும்'.
 அறத்துப்பால், பெராகுட்பால் ஆகிய இரண்டு ஹிரிவுகளீலும்
 இருந்து, அத்தியாயத்திற்கு ஒரு குறளாக, 108 குறட்பாக்களுக்கு,
 இயன்ற அளவில் பெராகுத்தமான நீகழ்ச்சிகளைக் கலிதை
 வடிவில் முதலில் கூறி, வாசகர் நீணனவைக் குறளீன் கருத்துப்
 பக்கம் ஏற்கு, அதன் பின் குறளைக் கூறி, இறுதியில் குறளுக்கு
 உரையெடு முடிப்பது ஒரு புதிய உத்தி. நீகழ்ச்சிகள் வடிவில்
 அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவமும் ஆஸ்காங்கு மின்னுகிறது.
 கலைஞர் எழுத்துக்குப் புத்துணர்ச்சியும் புதிதல்ல; புதுமையும்
 புதிதல்ல. வான் புகழ்கொண்ட வள்ளுவும் கலிதை

இலக்கியத்திற்கு ஒரு புதுப் பரீமாணம். வையம் தழுவி வரமும் தழிழ்க் கடும்பம் வான்புகழ்கொண்ட வள்ளுவத்தை ஆழந்த நன்றி உணர்வோடு வரவேற்கும்.

சென்னை,

வர. செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: கவிதை

வெளியீடு: திருமகள் நிலையம், சென்னை-17 (2005)

முக்கியமான தொடர்ச்சி நோய்

மாபுக்காலம்

சாக்ஸ் அ. ராஜசௌகான்
சாக்ஸ் கோ. ராமநாதன்

மருத்துவம் என்பது நான்கு முக்கியமான பகுதிகளைக் கொண்டது. அவை லின் வருமாறு:

1. உடல் நலம் பாதுகாத்தல் [Preservation of Health]
2. நோய் தடுப்பு [Prevention of Diseases]
3. நோய் கணப்படுத்துதல் [Curing Diseases]
4. உடல் நலம் தேறுதல் [Rehabilitation]

முழுமையான மருத்துவம் என்பது இந்த நான்கு அம்சங்களும் கூடியதுதான். இவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானது உடல் நலப் பாதுகாப்பு. மருத்துவர்களும், மருத்துவ நிறுவனங்களும், நகராட்சிகளும், அரசின் மருத்துவத் துறையும், உடல் நலத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான ஆரோக்கிய அறிவை மக்களிடம் இயன்ற வகையில் பரப்புவது கடமையாகும். மருத்துவத்தின் முக்கியமான, முதலாவதான கடமை நோய்

தடுப்பன்று, நோய் தீர்ப்பதன்று, “நோய் அற்ற வாழ்வே, குறைவற்ற செல்வம்” என்ற சான்றோர் மொழிக் கேற்ப மக்கள் நோயில்லது வாழ வழிகளைக் காணுவதுதான் முதல் கடமை. இரண்டாவதாக நோய் தடுப்பு, சில தொற்று நோய்கள் எளிதில் பரவக் கூடியவை. ஒரு கீராமத்திலோ அல்லது நகரத்திலோ பலரை ஒரே சமயத்தில் பாதிக்கக் கூடியவை. இவற்றுள் பல நோய்கள், குடிக்கும் நீரில், அருந்தும் உணவில், சுவாசிக்கும் காற்றில் தூய்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் தடுக்கப்படக்கூடிய இயல்புடையவை. எனவே வரும் முன் காப்பது பொதுவாக வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான நீதி. நோய்களைப் பொறுத்தவரை தவறாது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒன்று.

முன்றுவதாக: நோய் தீர்ப்பு: இது மருத்துவர்கள் மட்டுமே செய்யக் கூடியதைக் கருதப்படும் நிலை. நான்காவதாக, நோய் குணப்படுத்தப்பட்டபின் ஒருவர் உடனே சீரான, பழைய நிலைமைக்கு வந்துவிடுவதில்லை. அதற்குப்பின் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய சில பாதுகாப்பு நடைமுறைகள் உள்ளன. இதை உடல் நலத் தேற்றம் அல்லது உடல் நல புனர் அமைப்பு [Rehabilitation] என்கிறோம்.

இந்த முன்னுரையுடன் இன்றைய நடைமுறையைப் பரிப்போம். முதலாவது உடல் நலப் பாதுகாப்பு என்றோம். ஆனால் மருத்துவர்களோ, மருத்துவ நிறுவனங்களோ, அரசே கூட உடல் நலப் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக மக்களீடையே கல்வியறிவைப் பரப்புவதற்குக் கணிசமான முறையில் எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. மக்களும் மருத்துவம் என்பது நோயைத் தீர்ப்பது என்ற அணுகுமுறையில்தான் மருத்துவம் என்ற பெரிய உரிவைப் பர்க்கிறார்களே தவிர உடல் நலப் பாதுகாப்பு என்பதும் மருத்துவத்தில் ஒரு பகுதி என்று நினைப்பதில்லை. இன்று கற்பிக்கப்படும் மருத்துவப் படிப்பிலும், இந்த அம்சம் அதற்கு உரிய இடத்தைப்

பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது பெரும் குறை. இது நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும்.

உடல் நலப் பாதுகாப்புக்கு அடுத்ததாக நோய்த் தடுப்பு என்பது பற்றி மேலே குறிப்பிட்டோம். பல உயிர்களைக் கொள்ள கொள்ளும் பல நோய்கள் முன் எச்சரிக்கையாகத் தடுப்பு ஊசி போட்டுக் கொள்ளுவதன் மூலமே, அவ்வது தடுப்பு மருத்துகளை ஒரு சில தவணைகளில் முறையாக உட்கொள்ளுவது மூலமாகவோ தடுக்க முடியும். இந்த வகையில் நமது நாட்டில் வாந்தி பேதி, ஹனேக், காவரா, பெரியம்மை அவ்வது வைசூரி, போன்றவை முழுமையாக அகற்றப்பட்டதைக் கூறவாம். போலியோ கூட முழுமையாக அகற்றப்படும் நிலையை எட்டியிருக்கிறது. இவை தலை சில விதமான காய்ச்சல்கள், சின்னம்மை போன்றவை பரவும் தன்மை வாய்ந்தவை. ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வந்தால் மற்றவர்களைத் தொற்றிக் கொள்ளக் கூடியவை. இவை ஒத்த நோய்களை உணவு, குடிரீர், காற்று, நேரடியான ஸ்பரீசம் போன்றவற்றில் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் தடுக்கலாம். இது தொடர்பான விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பு பொது உடல் நலத்துறை [Public Health Department] எனும் பிரிவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணி மருத்துவர்களால் அவ்வளவாக விரும்பி ஏற்கப்படும் ஒன்று அன்று. பட்டம் பெற்ற மருத்துவர்கள் பெரும்பாலும், நோய் தீர்ப்புப் பொறுப்பைத் தான் ஏற்க விரும்புகிறார்கள். அங்கும் ஒரு தவறான அணுகுமுறை நிலவுகிறது. MS., MD., பட்டம் பெற்றுச் சில துறைகளில் நிபுணர்களாகப் பணி புரிவதுதான் பெருமைக்குரியது என்ற எண்ணமும் பரவலாக இருக்கிறது. வி.நி.நி.ஷி. பட்டம் பெற்றுப் பொது மருத்துவப் பணியை [General Medical Practice] ஏற்பது, அவ்வளவு

பெருமைக்குரியதாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆனால் ஏரளமான மக்களுக்குத் தேவைப்படுவது பொது மருத்துவம் தான்.

இந்தப் பின்னணியில் நாம் “**மருத்துவர் இல்லாத இடத்தில் மருத்துவம்**” என்ற நூலுக்கு வருவோம். நோய் தீர்ப்பு என்று வரும்பொழுது எல்லா நோய்களுக்கும், மருத்துவரீட்டை செல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. ஓரளவு விழிப்புணர்வு பெற்ற குடும்பத்தினர், பல சிறிய பிணிகட்குப் பரவலாக எந்த விதமான தடையும், தயக்கமுமின்றிப் பயன்படுத்தக் கூடிய வழிமுறைகளைக் கையாளவாம்: மருந்துகளைப் பயன்படுத்தவாம். மருத்துவர்களீட்டு செல்ல வேண்டிய சில நோய்கட்கும், மருத்துவம் செய்யப்படும் இடம் தூரத்தில் இருந்தால் முன் கூட்டியே எடுக்கப்பட வேண்டிய சில எச்சரிக்கைச் செயல்களும் இருக்கின்றன. அவையும் மருத்துவர் உதவி அளவுக்கு முக்கியம்.

நமது நாட்டில் உள்ள 5,80,000 கிராமங்களில் 70 சதவீதம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் மருத்துவமனைகள் போன்ற வசதிகள் இல்லை என்பது மட்டுமின்றி. அண்மையில் கூட அப்படிப்பட்ட வசதிகள் இருப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் கிராம சுகதாரப் பணியாளர்கள் மூலமும் மக்களிடையே உருவாக்கக் கூடிய விழிப்புணர்வு மூலமும், அடிப்படை நோய் தீர்ப்பு முறைகள் போன்றவற்றை அறிமுகம்படுத்துவது மூலமும். இந்தப் பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளவாம். இந்தப் பின்னணியில்தான் “**மருத்துவர் இல்லாத இடத்தில் மருத்துவம்**” என்ற இந்த நூல் எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்த நூலில் முதலில் கிராம சுகதார பணியாளர் என்பவர் யார் என்பது பற்றியும் அவருடைய, அவரை ஒத்த சமூக சேவை செய்வோரையும் மனத்திற் கொண்டு, இவர்கள் கிராம மக்களுக்கு உடல் நலம் பேணுவது, நோயைத் தடுப்பது, பொதுவாக வரக் கூடிய சிறு நோய்களுக்குத் தீர்வு காண்பது,

மற்ற நோய்க்கட்டு முதலுதவி செய்வது பேரன்ற பணிகளில். இவர்கள் என்ன செய்யலாம், எப்படிச் செய்யலாம், மக்கள் மத்தீயில் இவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிகவும் பயனுள்ள பகுதியாகும். கீராம சுகாதாரப் பணியாளர்கள் மட்டுமின்றி, கீராமத்தில் உள்ள படித்தவர்கள், மருத்துவம் பற்றிய சில அடிப்படைச் செய்திகளைத் தெரிந்து வைத்திருப்பவர்கள் ஆகீயோருக்கும் பயன்படும். குறிப்பாக:

- பரிவோடு இருங்கள்: மருந்தை விடவும் பரிவு அதிகப் பயன் அளிக்கிறது.
- உங்களுடைய வரம்பைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
- ஒரு நல்ல தலைவன் தானே செய்து காட்டுவான்
- காலத்தே செய்யும் சிகிச்சையும் ஒரு நோய் தடுப்பு மருந்தாகும்.
- நோய் சிகிச்சைக்கான சந்தர்ப்பத்தை, நோய் தடுப்புப் பற்றி விளக்கும் தருணமாகக் கொள்ளுங்கள்
- அக்கறையுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவது, ஆரேக்கியத்தின் அடிப்படை

என்ற அறிவுரைகள் மிகவும் பயனுள்ளவை. அதற்குப்பின் ஆபத்தான நோய்களுக்கு உடனடி “முதலுதவி சிகிச்சைகள்” என்ற முதல் அத்தியாயத்தில் தொடங்கி. “ சிறுநீரக மண்டலம்” என்ற தலைப்பில் வரும் 13 வது அத்தியாயம் வரை 13 தலைப்புகளில் உடல் நலம், நோய் தடுப்பு, நோயின் அறிகுறிகள், நோய் தீர்க்கும் எளிய முறைகள், சற்றுக் கடினமான நோய்க்கட்டு முதலுதவி போன்றவற்றைத் தெளிவாக ஆசிரியர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் ஒரே சீராக, கீழ்க்கண்ட தகவல்களை விவரித்திருக்கிறார்கள்:

1. ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் பரவலாக மக்களிடையே கணப்படும் நோய்கள்
2. ஒவ்வொரு நோயின் அடையாளம் கணக் கூடிய அறிகுறிகள்.
3. மருத்துவருடைய பரிந்துரை இல்லாமலேயே இந்த நோய்க்கட்டு மக்கள் வங்கிப் பயன்படுத்தக் கூடிய மருந்து வகைகள்.
4. சில நோய்க்கட்டு மருந்து போன்றவை கொடுப்பதற்கு முன்பே செய்ய வேண்டிய முதலுதவிகள்
5. ஒரு தொற்று நோயாக இருந்தால் அது பரவாமல் தடுப்பதற்கு எடுக்க வேண்டிய எச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள்.
6. மருத்துவரீடும் செல்ல வேண்டிய தேவையுள்ள பிணியாயின் மருத்துவரை அணுகும் முன்பு எடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு நடைமுறைகள் மேலே கூறியவாறு ஒவ்வொரு வியாதிக்கும் விளக்கம் கொடுத்திருப்பதுடன். இயன்றவரை ஏரளமான படங்கள் தொகுத்துக் கொடுத்திருப்பது மக்கள் நூலில் கொடுத்திருக்கும் செய்தியை எளிதில் புரிந்து கொள்ளப் பெரிய அளவில் உதவுகின்றன.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் இந்தால் மருத்துவ வசதியில்லது வட்சக்கணக்கான ஊர்களில் வரமும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு பெரிய வரப்பிரசாரதம். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தவறாது இருக்க வேண்டிய நூல். ஒவ்வொரு நூல் நிலையத்திலும் பல பிரதீகள் தவறாது இடம் பெற வேண்டிய நூல்.

மருத்துவர் டேவிட் வெர்னர், ஸ்பெயின் மொழியில் எழுதிய “மருத்துவர் இல்லாத கீராமத்தில்” என்ற நூலைத் தேவையான அளவில் பயன்படுத்திக் கொண்டு டாக்டர்

[பேராசிரியர்] அ. ராஜசேகரன் அவர்களும், டாக்டர் கோ. ராமநாதன் அவர்களும் இந்துலை எழுதிக் குறைந்த விலையில் மக்கள் பெறுவதற்கான வசதியைச் செய்திருப்பதன் மூலம் ஒரு தலையான சமுதாயச் சேவையைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஜயமில்லை. அவர்களுக்கு நமது மனம் நிறைந்து, நன்றி கலந்து பராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்த நூலை மக்கள் மன்றம் மட்டுமல்லது. மருத்துவ உலகும் மகிழ்வுடன் வரவேற்க வேண்டும். வரவேற்கும் என்பதை ஜயமில்லை.

சென்னை

09.11.2005

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: மருத்துவம்

வெளியீடு: மார்க், சென்னை-34 (2005)

பட்டினம் பாடம் வெளியேஷன்

திரு. இராமச்சாப்
முனினார். ஏ. கோபாலகிருஷ்ணன்
முனினார். ஏப். இராமசாமி

செவ்வியல் தமிழ்மொழியில் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் நிறைந்து இருந்தாலும் அறிவியல் தமிழ் படைப்புகள் அதீகம் இல்லை என்பது கண்கூடு. இந்நிலையை மாற்ற அறிவியல் அறிஞர்கள் முன்வரவேண்டும். அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் வேகமாக வளர்ந்துவரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு நாட்டின் உலகத்தை அந்நாட்டில் பேசப்படும் மொழிகளில் அறிவியல், தொழில்நுட்ப நூல்கள் அதீகமாக வெளிவருவதைப் பொருத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்போது, திரு இரா. இராமேஷ்பாபு மற்றும் முனைவர் ஏ. கோபாலகிருஷ்ணன் இருவரும் முப்பது வருடம் படிகவளர்ச்சித் துறையில் அனுபவமிக்க பேராசிரியர் பெ.இராமசாமியுடன் இணைந்து “பள்ளியில் படிகம் வளர்ப்போம்” என்ற இந்நாலை எழுதியுள்ளது ஒரு நல்ல முயற்சியாகும். இன்றைய காலத்தில் மின்னணுவியல் மற்றும்

தகவல் தொழில் நுட்பத் துறையில் படிகங்களின் பஸ்கு அதிகரித்துள்ளது. ஆதலால் படிகங்களை வளர்ப்பதில் விண்ணார்ஜிகள் மிகுந்த நாட்டம் காட்டுகின்றனர். இதைக் கருத்தில் கொண்டு நம் தமிழக மக்களுக்குப் படிக வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தும் விதத்தில் முனைவர் பெ. இராமசாமி ஐந்து புத்தகங்களை முன்னரே தமிழ்மொழியில் எழுதியுள்ளார். இப்புத்தகங்கள் அனைத்தும் படிக வளர்ச்சி ஆராய்ச்சியாளர்களையும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களையும் நன் முறையில் சென்று அடைந்துள்ளன. இதன் தொடர்ச்சியாகப் படிக விதையை, பள்ளிப் பருவத்திலேயே விதைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இப்புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். படிக வரலாறு முதல் படிக வகைகள், படிக வளர்ச்சி வரலாறு, படிக வளர்ச்சி முறைகள் மற்றும் பண்புகளை ஆராய்தல் வரை மிக எளிய நடையில் அறிவியல் தமிழில் பள்ளி மாணவ மாணவிகள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் இப்படைப்பை ஆசிரியர்கள் படைத்துள்ளார். படிகம் வளர்க்கும் எளிய செய்முறைகளைப்பற்றியும் நன்கு விளக்கியுள்ளார்கள். படிக வளர்ச்சித் துறையில் வரும் ஒவ்வொரு ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் சரியான கலைச்சொல்லை உருவாக்கி அறிவியல் தமிழில் எழுதியுள்ள இப்புத்தகம் பள்ளி மாணவ மாணவியர்கள் மட்டுமின்றி படிக வளர்ச்சித் துறையில் எடுப்பட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களும் இத்துறையைப் பற்றி ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ள உதவும். இனிய, எளிய தமிழில் அறிவியல் நூலை எழுதியுள்ள இம்முவரின் இப்பணி படிகவளர்ச்சித் துறைக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இவர்கள் செய்துள்ள மக்களை தொண்டாகும்.

இதுபோன்ற இவர்களை பணி மென்மெலும் இனிதே தொடர என்னுடைய மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்.

சென்னை

வர.செ. குழந்தைசாமி

22.11.2005

வகைப்பாடு: அறிவியல்

வெளியீடு: K.R.U.பதிப்பகம், கோவில்பட்டி (2005)

நண்பர் அரிச்சோ கிருஷ்ண

திரு. அரிச்சோ கிருஷ்ணன்

நண்பர் அரிச்சோ கிருஷ்ணன் அவர்களீன் ஈவெரா சாமி சதகம் என்ற கலிதை நூலைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். நண்பர் கிருஷ்ணன் முறையாகத் தமிழ் கற்ற தமிழ்ப் புலவர் அவ்வர். யாப்பிலக்கணம் அவர் பயின்ற துறையன்று, இருப்பினும் தமிழில் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். தொடர்ந்து கலிதைகள் எழுதி வருகிறார். கலிதை பற்றி எழுதும் பெருமது நான் பல ஆண்டுக்கு முன்பே கீழ்க்காணும் கருத்தைப் பதிவு செய்திருக்கிறேன்.

திருத்தமும் தனையும் சீரும்
 செவிவழி தெளிவோம்; எங்கள்
 கருத்தெனும் உரைகல் கொண்டு
 கலைநலம் கண்போம்; யாப்பும்
 வீருத்தியும் கலிஞர்க்கட்டு மிகுதியே!

எனவே கலிதை உள்ளம் படைத்த ஒருவர் யாப்பிலக்கணம் கற்றுத்தான் கலிதை எழுத வேண்டும் என்பதில்லை. நண்பர்

சிருஷ்ணன் அவர்கள் எழுதியிருப்பது மரபுகளைப் பறக்கணித்து புதுக்கலிதையும் அன்று. ஒவ்வொரு கலிதையிலும், சந்த இனிமை தென்றவென வந்து செலிகளில் நுழைகிறது.

கலிதையின் யாப்புக்குக் கலிதை உணர்வு படைத்த செலிகளே சிறந்த உரைகல் ஆகும். அதன் பெராருண்மைக்குச் சிறந்தனை வளம் உள்ள கருத்தே அளவு கோல். நண்பர் சிருஷ்ணன் அவர்கள் திருத்தமும், தனையும், சீரும், செலி வழி தெரிந்தே எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய கருத்தெனும் உரைகல் கொண்டு கலை நவம் கண்டு இருக்கிறார்.

20 - ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற சமுதாயப் புரட்சியாளராகிய, மனித நேயவாதியாகிய பெரியார் அவர்கள்பால் அவர் கொண்டுள்ள உண்மையான ஈடுபாடும், அளவு கடந்த மதிப்பும், இவற்றின் அடிப்படையில் அவர் உள்ளத்தில் ஊற்றைடுக்கும் உணர்வுகளும் க.வெ.ரா. சாமி சுதகம் எனும் இந்நூலைப் படைக்கப் பெற்றும் துணைபூரிந்திருக்கின்றன.

பத்துத் தலைப்புகளில், ஒவ்வொரு தலைப்புகளிலும் 10 பாடல்களை, சந்த இனிமை குன்றாத 100 பாடல்களை எழுதியுள்ளார். இதற்கு மேலும் இடம் பெற்றிருப்பவை பதிகப் பாடல்கள். பாடல்கள் இசையோடு அமைந்திருக்கின்றன. கலிதையும், அதற்கு இசை எனும் பரீமாணம் தரும் ஒசை அமைதியும் தமிழ் மொழியோடு இணைந்தவை. தமிழ் மக்கள் தம் இயற்கையோடு கலந்தவை. எதுகையும் மோனையும் தேடிப் பெறவேண்டுபவை அல்ல.

சில்லவண்று பூத்த சிறுநெருஞ்சிக் காட்டினிலே

நில்லவண்று சொல்லி என்னை நிறுத்தி வைத்துப் பேரனீரே என்று புலம்பும் இளம் விதவையின் உணர்வு வெளிப்பாடு சோகத்தின் எல்லையைத் தொடுகிறது. எந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் மேலே காணும் இரண்டு வரிகள் தலை சிறந்த கலிதைப் படைப்பாகும். அதே பேரவக் கலிச்சக்கரவர்த்தி

எனப் பேற்றப்படும் கம்பனையும் தினைக்க வைக்கும் அளவிற்கு,

முங்கீல் இலை மேலே

தாங்கும் பனி நீரே

என்ற கலிதை வரிகளைப் பாடிய ஏற்றும் இறைப்பவன் பற்றிய செய்தி காது வழி வந்த கதையே என்றாலும் தமிழும், கலிதையும், இசையும் பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு இணைந்து நீற்பவை என்பது வெளிப்படை. இந்தத் தமிழ் மரபில் வந்தவர்தான் அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன். ஈவரா சாமி சுதகத்தில் இருந்து ஒரு சில கலிதைகளை அணிந்துரையில் குறிப்பிடுவது, ஒரு பகனை சேர்றுக்கு ஒரு சேரு பதம் என்பது பேல இந்த நூல் ஆசிரியரின் கலிதைத் தரத்துக்குச் சான்று தருவதாகும்.

தமிழ் மொழியின் பெருமை பற்றிப் பேசவந்த கலிஞர் நீசம் என்பான் யாரடா தமிழை வள்ளுவன்
வாசலிலே பாரடா

பேசும் நன்னாலும் பேரழகுத் தொன்னாலும்
வீசும் கம்பதென்றல் வீரியச் சிலம்பொலியை-
பட்டியலிட்டுத் தமிழின் பெருமையை விவரிக்கிறார்.

பெரியாரைப் பற்றிய பாடலில் தங்கம் தவ மேற்கும் தங்க நீற்க தலைவன்: சுயநலம் பாரது மக்கள் நலமே வாழ்வின் கொள்கையாகக் கொண்டு போராடும் ஈவரா சாமி என்கிறார். இனிய இசையோடு சேர்ந்த கலிதை அவருக்குக் கை கொடுக்கிறது.

‘தாங்க நீற்மனத் தங்கம் தவமேற்கும்

தானைத் தலைவன் நீறும்!

பாயும் வகைகேட்டுப் பாயாது புலிகேட்கும்

பாய்ச்சல் அவனின் தீறும்!

ஓயாது சுற்றும்வகை ஒருமுறை ஓதெனச்

சாயகதி ரேஷி வரும்!
பாரம் இறக்கத பம்பரவழிப் பாரன
பாரது வியப்பு உறும்!

நேரம் தவறாத நேர்த்தியின் நேத்திரத்தை
நேரிலே கோள்கள் பெறும்!

பெரியார் காலத்தை மதிப்பவர். எண்ணற்ற நிகழ்ச்சிகளை
ஏற்றாலும், எந்த நிகழ்ச்சிக்கும் காலம் தவறாதவர். அவருடைய
காலம் தவறாமயமைய,

நேரம் தவறாத நேர்த்தியின் நேத்திரத்தை
நேரிலே கோள்கள் பெறும்

என்கிறார். ஒரு வினாடி முன் அல்லது ஒரு வினாடி பின்
என்பதின்றித் தம் பாதையில் வலம் வருவன கோள்கள். அந்தக்
கோள்களே காலந் தவறாமயக்குப் பெரியாரிடம் பாடம் கேட்கும்
என்கிறார் கவிஞர். உண்மையிலேயே ஒப்பற்ற உவமை. இது
அவருடைய உள்ளத்தில் ஒளிவிடும் கவிதை உணர்வுகளின்
வெளிப்பாடு. தன்னவம் பாராது தரணியில் வாழுந்து மறைந்து
தலைவன் என்ற கீழ்க்காணும் வரிகளோடு அக்கவிதையை
நிறைவு செய்கிறார்.

பாரில் சுயநவம் பாராது தலைவராம்
பேரேரே, எவராச் சாமியே!

'விதைத்தல் பத்து' என்னும் தலைப்பில் மாத்தாடி பார்க்காத
மகத்துவ இயற்கையாய் மனம் வாழுப் பெரியார் சொன்னார்
என்று பிரகடனம் செய்கிறார்.

'வெண்டாடி பத்து' என்ற பகுதி பெரியாரின்
கொள்கையைப் பறைசாற்றுகிறது. பெரியாரைப் பணிந்து
நின்று அவர் செய்த அருங் செயல்களை ஒவ்வொன்றாகப்
பட்டியலிடுகிறார்.

மாணமிழுந்து மதிகெட்டு மண்டியிட் டார்க்கு
மாமைக் கருள்பு ரீந்தவா

ஆனவரை ஆயுள்வரை அறிவிலுறை வரைப்

பேணியே அருள்பு ரீந்தவா

ஏனென்று எதிர்க்கா எருமையு ணர்வாரை

ஏள்ளித் தருள்பு ரீந்தவா

வான்நீன்று புகழின்று வழிபாட்டா வழுகீடாது

வாள்ளித் தருள்பு ரீந்தவா

தேன்நீன்று தமிழால் நீயீன்றகொள் கைக்கே

தூயதமிழு ஸீத்தருள் புரீந்தவா

வெல்லாருஞ் சௌல்லே வெண்தாடி வேந்தே

வேவான தமிழ்ச் சங்கமே!

சௌல்லாருஞ் செயலே சுயமரீயாதை உயிலே

ஏரோட் ⑥ இளஞ் சிங்கமே!

தன்னை மறந்து பாடுகிறார். உணர்வுகள் வெள்ளமெனப் பெருக்கெடுத்துக் கரைகளை மீறாது விரைகின்றன.

இருபதாவது நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பெரியார் போன்று போராடியவர் யாருமில்லை. எந்தப் பெண்ணீய இயக்கமும் அவர் நடத்திய புரட்சி இயக்கத்திற்கு இணையாகாது. அதைப் போலவே, சாதித்திமிர் மீது அவர் வீசிய கணைகள் அனு ஆயுதம் போன்று வலிமைவாய்ந்தனவ. அவர் எதிர்த்தவற்றை ஏறிப்பவை. அந்த உண்மைகள் கவிஞரின் நெஞ்சிலிருந்து பாடல் வரிகளாகப் பெருக்கெடுக்கின்றன.

விதவைத் திருமணம் விரும்பும் சுனையெயனை

விதைத்தே அருள்பு ரீந்தவா

விதியை விதித்த வித்தகம் வினையெயனை

விடுதலை விடுத்தருள் புரீந்தவா

தள்ளிநில் என்றவனைத் தள்ளுவது இணையெனை

தடுத்தே அருள்பு ரீந்தவா

வெல்லருஞ் செங்கலே வெண்டாடி வேந்தே
வேலான தமிழ்ச் சங்கமே
செங்கலருஞ் செயலே சயமரியாதை உயிலே
க்ரோட் டு இளஞ் சிங்கமே!!

மழை பத்தில் தமது ஆசைகளை அழகாக வெளியிடுகிறார்.
அவருடைய ஆசைகள் சாதாரணமானவை அல்ல. அவை
விண்ணை முட்டி. அதையும் தாண்டி மேற்செல்பவை. அவரது
ஆசைகளின் பட்டியலைப் பார்ப்போம்.

ஏனென்று கேள்வன்ற ஏதென்கக் கீழவனுடன்
நானின்று பேச அருளே
நானழித்து நமதான நபிகள் நந்தவனம்
நானுவவச் சிறிது அருளே
காலத்தும் வளர்கின்ற கருணைப் பயிர்ஏக
களத்தில்நா ஸிருக்க அருளே
கீர்டத்தைக் கீழூற்று கீழுக்கான் புத்தனுடன்
கீழிருந்து கற்க அருளே

ஏதென்கப் பெரியவர் சாக்ராசோடு பேச வேண்டும். நபிகள்
நாயகத்தொடு உரையாடிக் கொண்டு நந்த வனத்தில்
உலவேண்டும். கருணையே உருவான ஏசு நாதரீன் களத்தில்
இருக்க வேண்டும். பேராசையும் அதன் சின்னமான
சிம்மகளத்தையும் உதற்ற தள்ளிய புத்தனின் கீழ், சீடனாக
இருந்து பயிலவேண்டும். கீழுக்கையும் மேற்கையும் இணைக்கிறது
அவர் கவிதை உள்ளம். பேராசைகளீலெல்லாம் பெரிய
ஆசைகள் கவிதை வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன.

வெங்காயப் பதிகம் எனத் தலைப்பிட்டுப் பத்துக் கவிதைகள்
தொகுத்திருப்பது. இந்நாலின் சிறப்புப்பகுதி. கவிஞர்
கிருஷ்ணன் அவர்களின் செங்கலத்திற்கு. அவர் தமிழக
கையாளும் திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

தென்றல் பொதிகைத் தேனிலவு உசிதமாய்
 கம்பனுடன் சிலம்பாள் களிகைள் வசியமாய்
 வள்ளுவன் இறுக்கலீல் காமப்பால் கசிதலாய்
 சின்னத்தாய் வெங்கட்டர் சிருங்காரப் பொசிதலீல்
 வசந்தம் பிறந்த வழியது மணப்பினீல்
 மசிந்த மலர்களில் மகரந்த இனிப்பினுள்
 இசைந்த இதழ்களுள் இருள்வண் டுறைதலீல்
 இசைபட வாழ்ந்திடப் பெரியார் பிறந்தார்

* * * * *

அல்லும் பகலுமாக அநீதியைச் சாடிச்சாடி
 வெல்கென வெளுத்ததாடி வெறும் வெங்காயமாடி
 இவ்வாறு பெரியாரைப் பல கேள்வுகளில் பார்த்து,
 அவருக்கே உரீய சந்தம் ததும்பும் தமிழ்க் கலிதைகளில்
 பெரியாருக்கு மலர் மாலையை அணிவித்திருக்கிறார்.

பெரியார் பொதுமக்கள் தலைவர், பொது மக்கள்
 விழிப்புணர்வுகளுக்காகப் போராடியவர், வாழ்ந்தவர், அந்தப்
 பொதுமக்களின் பிரதிதியாக நீண்று பொதுமக்கள் கலிஞராக
 அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன் அவர்கள் பெரியாரை உள்ம் நிறைந்து
 பெருங்கும் உணர்வுடன்

சௌல்வருஞ் சௌல்லே வெண்டாடி வேந்தே

வேலான தமிழ்ச் சங்கமே!

சௌல்வருஞ் செயலே சுயமரியாதை உயிலே

கரோட் டுஇளஞ் சிங்கமே!!

என்று பாடி மகிழ்கிறார். பாடுவதில் மன நிறைவு கொள்கிறார்.

கலேவரா சாமி சதகம் என்ற அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன்
 அவர்களின் கலிதை நூலை அனுபவித்துப் படித்து மகிழ்ந்தேன்.
 அவருக்கு எனது மனம் நிறைந்த பாராட்டுதல்கள்.

வகைப்பாடு: கலிதை

வெளியீடு: அரிஸ்டோ வெளியீடு, சென்னை-20 (2006)

தமிழ் மொழிபாளிக் கலையை

திரு. தி.சீ. எப்பூராமன்

தமிழ் மொழி ஏறத்தாழ மூவாயிரம் ஆண்டு இலக்கியப் பராம்பரியம் உடையது. கலைதை வடிவில் தலைசிறந்த இலக்கியங்களைக் கொண்ட கருவுலம்.

தவமிருந்தும் காண்பதிலை

தமிழ்க் கலைதை பெற்றநிலை

உவமை அறியாத உச்சநிலை

-குலோத்துங்கன் கலைதைகள் (பக்.372)

என்று தன்னை மறந்து தமிழ்க் கலைதையின் பெருமையைப் புகழ்வான் கலிஞன். தமிழில் இடம் பெற்றிருக்கும் வளம் நிறைந்த பண்டை இலக்கியத் தொகுப்பில் அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் இடம் பெறவில்லை. ஆங்காங்கு கலைதைகளில் தமிழர்களுடைய அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டும் வரீகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

செஞ் ஞாயிற்றுச் செவவும்

அஞ் ஞாயிற்றுப் பரிப்பும்

பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்

வளீதிரிதரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமும் என்றிவை
சென்று அளந்து அறிந்தேர் போல . . . (புறம் 30)

என்ற புறநானாற்றுப் பாடல், தமிழர் கோள்களை நிலை அறிந்து நாள் கணக்கையும், நாழிகைக் கணக்கையும் கணிக்கும் திறன் பெற்றிருந்தனர் என்பதை விளக்கும். எனினும் இன்று நமக்கு அறிவியல் தொழில் நுட்பம் தொடர்பான நூல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எனவே அறிவியல் இலக்கியம் தமிழில் புதிதாகப் படைக்கப்படவேண்டிய ஒன்று.

அறிவியல் இலக்கியம் என்பது ஏதோ ஆஸ்கில மூலத்திலிருந்து மொழி பெயர்த்து எழுதப்படுவது அன்று. தரமான அறிவியல் இலக்கியம் தொடர்புள்ள துறை அறிஞர்களால் தமிழில் சிந்தித்து, தமிழில் எழுதப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு அறிவியல் துறைக்கும் அதற்கென அமைந்த நடை உண்டு. சொல் வளம் உண்டு. சொல்லும் முறையை உண்டு. இந்தப் பின்னணியில் இயற்பியல் பேரன்ற அடிப்படை அறிவுத்துறையில் உரைநடையில் நூல் எழுதுவதே மிகக் கடினமான பணி. ஒரு தரமான நூலை உரைநடையில் எழுதி முடித்தால் அதை ஒரு சாதனையாகவே எண்ண வேண்டும். உரைநடையில் எழுதுவதே மகத்தான பணி என்ற நிலையில் கலிதையில்/ செய்யுளில் இயற்பியல் பேரன்ற ஒரு துறையில் ஒலி பேரன்ற ஒரு தலைப்பில் நூல் எழுத முன்வருவது ஒரு அரிய பணி. அதுவும் பாவுலகில் உயர்ந்த நிலையில் வைத்து எண்ணப்படுவதும் புனைவதற்குக் கடினமானதெனக் கருதப்படுவதுமான வெண்பாலில் எழுதுவது என்பது அரிதினும் அரிய பணி என்றே கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் பேரா. அறிவியல் தமிழ்ப் பாவலர் தி.செ. சுப்பராமன் அவர்களுடைய துணிவை நாம் மனம் திறந்து பார்ட்ட வேண்டும்.

வெண்பாலில் 'ஒலி நூறு' என்ற நூலை எழுதுவதற்கு

இயற்பியலில் நிபுணத்துவம் வேண்டும். தமிழில் புலமை வேண்டும். இவை இரண்டையும் தாண்டிக் கலிதை எழுதும் தீரன் வேண்டும். எழுத முடியும் என்ற மனத் திட்புமும் வேண்டும். பேரா. சுப்புரமான் அவர்கட்கு இவை அனைத்தும் உள்ளன. பாராட்டுக்காகக் கூறுவது அன்று. இது உண்மையின் அடிப்படையைக் கொண்டது. ஏனெனில் இவர் இதற்கு முன்பே “ஒளி நூறு” என்ற தலைப்பில் ஒளியைப் பற்றி ஒர் அரிய நூல் எழுதியிருக்கிறார். ஒலி நூறு எனும் இந்நூலுக்கு அவர் அளித்துள்ள காணிக்கைப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள:

“பார்கமந்த உண்மையைவாம் பைந்தமிழர் வாழ்வோங்க
சீர்கமந்த சேவடியில் சேர்த்தனன்”

என்னும் வரீகளில் அவருடைய நோக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் தாம் சொல்லவந்த கருத்துகளைச் சொல்லதற்குத் தேவையான எளிய கலைச் சொற்களைப் படைத்திருக்கிறார். ஒலி நமக்குக் கேட்பதும் கேளாததும் அதன் அதிர்வெண்களைப் பொருத்தது. கேள் தீரன் வரம்பு 20 முதல் 20,000 ஹெர்ட்ஸ். அதற்கு மேலே உள்ள ஒலியை “மீயோலி” என்கிறார். இவற்றிற்குள் உள்ள ஒலியைக் “கேள் ஒலி” என்கிறார். இவற்றிற்குக் கீழ் உள்ள ஒலியைத் “தாழூங்கி” என்கிறார். இந்த உண்மைகளை அழகான வெண்பாலில்:

இருநூறு நூற்றுக்கு கேளாலி ஈறாய்
இருபங்கு தன்முதலாய் ஏற்கும்- இருக்குமால்
கீழுல்லை கீழாக தாழூங்கி மீயோலியோ
வாழுமே மேலவல்லை மேல். (3)

என விளக்குகிறார்.

இட இடிக்கும் பொழுது மின்னலைன் ஒளி முதலில் வருவதும் இடங்களை பின்னர் வருவதும் நாம் அறிந்த ஒன்று. காரணம் ஒலி வினாடிக்கு 332 மீட்டர் வேகத்தில் செல்கிறது. ஆனால் ஒளி வினாடிக்கு $3 \times 10^{18} \text{ மீட்டர்}$ வேகத்தில் செல்கிறது. இந்த உண்மையை வெண்பாலில் மிக இயல்பாகப்

பின் வருமாறு விளக்குகிறார்.

மின்னலெளி முன்வரலும் முட்டும் இடியோசை
பின்னர் வருவதுவும் பேருவகீல்-உன்னுவாய்
வேகம் ஒளிழலிக்கு நூற்றாறு நூற்றிலெளரு
பரகம் படுவதால் தான். (6)

என விளக்குகிறார். நூல் முழுவதும் அழகான கலைச் சொற்களைக் கையாண்கிறார். Maximum என்பதற்கு 'பெருமம்' என்றும் Minimum என்பதற்கு 'சிறுமம்' என்றும் கூறுவது பெருத்தமாகவே உள்ளது.

பொதுவாக இன்று சுற்றுச் சூழல் மாசுபடுவதைப் பற்றிப் பெரிதும் பேசப்படுகிறது. அவற்றுள் 'ஒலி மாசு' என்பதும் ஒன்றாகும். ஒலிச் செறிவு ஒரு இடத்தில் அனுமதிக்கத் தக்க அளவை அதாவது optimum intensity எனப்படும் உகம ஒலிச் செறிவு மட்டத்தை விஞ்சியிருந்தால் அது சூழ்நிலையில் ஒலி மாசை உருவாக்கும் என்கிறார். ஸீஜீமீவீஸீஷனீ என்பதற்கு 'உகமம்' என்ற அழகான சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். அவருடைய விளக்கம் கீழ்க் காணுமாறு:

ஒலிச்செறிவு விஞ்ச உகமத்தை உற்றாய்
ஒலிமாசா மென்பார் உணர்ந்தோர்- (33)

எதிரொலி நாம் அறிந்த ஒன்று: செங்குத்துப் பரறை, மலைப் பகுதி, கட்டடச் சுவர், காட்டின் வீளிம்பு பேரன்ற உறுதியான தடுப்புகளில் எதிரொலிப்பான பின்னர் நாம் கேட்பது. இதற்குப்

பேரா. சுப்புராமன் அவர்களுடைய விளக்கம் கீழ்க் காணுமாறு:

பேரறையில் உச்சி மலைமுகட்டில் பேசுமொலி
நேரவரும் மீளொலிப்பு கேட்போர்கள் -நேருமதைச்
சுட்டி எதிரொலி என்றிடுவார் சொல்மீண்டு
பட்டுவரல் காலமதன் பாஸ்கு (44)
ஒலிபெருக்கீ நாம் சமுதாய வாழ்வில் அன்றாடம்

பயன்படுத்தும் கருவி. ஒலி பெருக்கி என்பது மாறும் மின்னோட்டத்தை அதன் மூல ஒலி அலைகளாக மாற்றுகிறது. அதில் மின்புலக் காந்தமிடையே ஆடுகீன்ற ஒலிச்கருள் ஊட்டுவதை ஏந்துகின்ற இடைச் சவ்வினைக் காற்று ஒற்றி நீற்கும். இவ்வளவு சீக்கல் நிறைந்த விளக்கத்தை எளிய வெண்பாவக ஆசிரியர் பின்வருமாறு பாடுகிறார்:

மின்னலையை வாங்கி ஒலியலையாய் மாற்றுபொறி
தன்னை ஒலிபெருக்கி என்பரதில்-மின்புல
காந்தமிடை ஆடும் ஒலிச்கருளும் ஊட்டுவதை
ஏந்துமிடைச் சவ்வெவர்றும் காற்று. (59)

கட்டடக் கலையில் Acoustics ஒரு முக்கியமான கூறுபாடு. Acoustics என்பதற்கு 'ஒலி சார்பியல்' என்று கூறுகிறார். ஒலி ஒரு புள்ளியில் குவிதலைத் தவிர்த்தல். ஏறுபடி விணைவு.. வெறிப்புற இரைச்சல், எதிரொலி இவை இவ்வாழை ஒலி சார்பியலின் பண்புகள். இதைக் கீழ்க்கண்ட வெண்பாழும் அழகாக விளக்குகிறார்:

குவியலெவலி கொள்ளாமை ஏறுபடி பட்டுக்
கலியாமை மேற்கர்ஸ்கள் மேவல்-செவிதாக்கும்
வல்லிரைச்சல் வாட்டும் எதிரொலி உள்ளரஸ்கில்
இவ்வாழை வேண்டும் இயம்பு (70)

ஒலி சார்பியல் சிறந்ததாகப் பண்டைத் தமிழர் கட்டடம் அமைக்கும் கலையில் வல்லாமை பெற்றிருந்ததை எண்ணி எண்ணிப் பெருமைப் படுகிறார். அவர்களுடைய நீபுணத்துவத்துக்கு முன்னால் தலைவண்ணங்கிறார். அவருடைய பாராட்டு, கீழே காணும் வெண்பாவக உருபு பெறுகிறது.

மாயன்னர் மண்டபமும் மாந்தும் இசையரஸ்கும்
தேமதுரத் தீஞ்சலை ஈயும்வகை-ஏமயிகு
எந்தமிழர் கட்டுவித்த ஏற்றத்தை எண்ணியெண்ணி
வந்தித்துச் சேர்ப்பேங் வளம் (72)

இதைப் போலவே ஒலித் துறையில் பல

கூறுபாடுகளைப் பற்றி நுட்பமாக அழகிய தமிழில் விளக்குகிறார். ஒலியின் மருத்துவத் துறைப் பயன்பாடுகள், தொழில் நுட்பத்துறை பயன்பாடுகள், கலைத்துறைப் பயன்பாடுகள் ஆகிய அனைத்தையும் தமது ஒலியியல் 100 என்ற நூலின் பொருண்மைக்குள் கொண்டு வருகிறார். ஆண்களின் குரலுக்கும் பெண்களின் குரலுக்கும் இயற்கையில் அமைந்திருக்கும் வேறுபாட்டைக் கூட அழகாகக் கவிதை வரீகளில் விளக்குகிறார்.

கீழ்க்காணும் கவிதையில் செய்தியுமிருக்கிறது.
இனிமையுமிருக்கிறது. கவிதையினுள் எழிலும் இருக்கிறது.

நங்கையரின் மென்குரல் நாண்தீளம் ஒன்றெனில்
வெங்களை பேள்ளோர்க்கோ பாதிமிகும்-அங்கதனின்
நீளமது மட்டங்கள் மேல்கரமாம் கீழ்க்காலே
நீளமது கொண்டிடவே நீண்டு (102)

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், யாரும் மேற்கொள்வதற்கு அஞ்சம் அசாதாரணமான ஒரு பணியை மேற்கொண்டு, எந்த அளவுகோலில் பார்த்தாலும் மாற்றுக் குறையாத ஒரு அறிவியல் அணியைத் தமிழன்னைக்குச் சூட்டியிருக்கிறார். சூட்டுவதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார். அவர் ஏற்ற பணியில் ஒரு புலவனின் மொழித் திறனும் சிற்பியின் வடிவ அமைப்பும், ஒலியனின் வண்ணைக் கலவையும் ஒருங்கமைந்த ஒரு கலைப்படைப்பு உருவும் பெற்றிருக்கிறது. ஆசிரியருக்கு நமது மனம் தீற்ற பாராட்டுதல்கள். இவருடைய கவிதை வளத்தில் தமிழன்னை இன்னும் பல அணிகளைப் பெற வேண்டும். ஆசிரியருக்கு நமது வாழ்த்துகள்.

சென்னை
17.03.2006

வா. செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: கவிதை

வெளியீடு: சுப்பராமன் (டி.எஸ்) மீனாட்சி மொழியகம்
(2006)

செம்மொழியும் செங்கலி எழுதும் கடமைகளும்

புலவர் மு.சி. தங்கேலன்

புலவர் மு.சி. தங்கேலன் அவர்கள் “செம்மொழியும், செந்தமிழும் திருக்குறளும்” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலைத் தமிழன்னையின் அடிகளில் படைத்திருக்கிறார். புலவர் தங்கேலன் அவர்கள் ஆழந்த தமிழ்ப் பற்றுடையவர். அதன் மேம்பாட்டிலும், பயன்பாட்டிலும், வளர்ச்சியிலும் நீங்காக ஈடுபாடுடையவர். அவருடைய உணர்வுகள் ஒவ்வொரு அணுவும் தூய்மையானவை, அவர் பாசாங்கு அறியாத பண்பினர்.

ஆய்வு உலகில் விருப்பு, வெறுப்பு அற்ற நிலையின் தேவையை இன்றைய அறிவியல் உலகம் மட்டுமன்று; நமது முன்னோர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் “காய்தல், உவத்தல் அகற்றி ஒரு பொருட்கண் ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணதே” என்று கூறிச் சென்றார்கள். பற்றும், பாசமும் ஒரு பொருளை ஆயும் பொழுது, உருப்பெருக்கும் கண்ணாடி போல. அதன் உண்மை உருவத்தைப் பன் மட்ஸு உயர்த்தியே காட்டும். புலவர் மு.சி.

தங்கவேலன் அவர்கள் தமிழ் மொழியின் பெருமையை, தமிழ் இசையின் பெருமையை, குறளீன் பெருமையைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது ஆங்காங்கு தென்படும் வரம்பு மீறிய உயர்வு நலிற்கி. அவரது பெருக்கெடுக்கும் தமிழ் உணர்வின், தமிழுப் பற்றின் அடிப்படையில் உருவும் பெற்றது என்பதை உணர்ந்தால் அவரை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். தமிழ் மொழிக்கு ஆங்கிலேயர், இத்தாலியர், ஜெர்மானியர் போன்றவர்கள் செய்த பணியையும், அவர்கள் கூறிய பராட்டு மொழிகளையும், சிறப்பங்களே பதிவு செய்திருக்கிறார். தரவு நூல்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பின் அறிஞர் உலகம் ஏற்கும். நான் முன்பு கூறியது போல இங்கும், அங்கும் காணப்படும் உயர்வு நலிற்கியைப் புரிந்து கொண்டு, அவற்றைப் பொருப்பபடுத்தாது பார்த்தால், தமிழ் மொழி பற்றிய அவருடைய படப்பிடிப்பைச் சிறப்பங்களைக்கவே கருதலாம்.

அடுத்து வருவது திருக்குறள். திருக்குறளீன் மீது அவருக்கு உள்ள பற்றும் அளவு கடந்தது. அவர் முன் வைத்திருக்கும் பல கருத்துகள், ஆழ்ந்து, சிந்திக்கத் தக்கண எனினும் ஒரு சிறு திருத்தமாக, ஒரு கருத்தை நான் இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும். பகவத் கீதை இறைவன் மனித உருவில் வந்து மனிதர்க்கு அளித்த ஆண்மீக உரை: விலிலியம் இறைவனின் மகன் மனித சமுதாயத்திற்கு விட்டுச் சென்ற கருவுலம். திருக்குறான் இறைவனின் தூதுவர், இறைவன் வாக்காக மக்கட்கு அளித்த வேதம். திருக்குறளைப் பொருத்தவரை, அதற்குத் தெய்விகப் பின்னணியோ, தெய்வத் தன்மையோ கிடையாது. அது தமிழகம் கண்ட ஒரு மேதை, தரணிக்குத் தந்த வாழ்வியல் நூல். எனவே அது மனிதன் படைப்பு. வள்ளுவர் கூறியது போலவே

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள் மைய்ப்பொருள் காண்ப தறவு (423)

என்ற வழி நீண்டு ஆய்வதற்குரியது. நீறை குறை காணுவதற்குரியது. இந்த நிலையில் பார்த்தால் தான், குறளைக் காலம் கடந்த, இடம் கடந்த, சமய வேற்றுமைகள் கடந்த ஒரு நல்ல வரழ்வியல் நூலாக உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்த முடியும். திருக்குறள் தூதுவர் போன்ற கருத்துரை அதன் சமயச் சார்பற்ற தன்மையை ஐயத்திற்குரியதாக ஆக்கலாம் என்பது சரியாகவோ, தவறாகவோ எனது அச்சம். இந்தச் சிறு தயக்கம் தவிர்த்துப் புவவர் மு.சு. தங்கவேலன் அவர்கள் திருக்குறளைப் பற்றி எழுதியிருக்கும் வீரிவுரை மனம் திறந்து பாராட்டத்தக்கது. மன நீறைவோடு போற்றத்தக்கது. அவர் காட்டியிருக்கும் மேற்கொள்கள் பல. அவை சிறப்பாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் அவை இடம் பெற்றுள்ள நூல்களீன் அல்லது பதிப்புகளீன் பெயரும், பக்கமும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அவற்றின் நம்பகத்தன்மை உயரும்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் புவவர் தங்கவேலன் அவர்களுக்கு உள்ள அளவிடற்கரிய ஆர்வத்தை நான் அறிவேன். அதன் அடிப்படையில் அதன் வளர்ச்சிக்காக அவர் முன் வைக்கும் பல கருத்துகள் ஏற்கத்தக்கவை; பிறராலும் சற்றுக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ குறிப்பிடப்பட்டவை. சிந்தனை அளவில், சொல்லளவில் இடம் பெற்றதெல்லாம் செயல்படாது இருப்பது தான் தமிழகத்தின் சாபக்ஞோடு. உலகளவில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டியது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழகத்தில் இப்பொழுது உலகத் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனம் என அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய அமைப்பு இருக்கிறது. தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறது. இவை உலகு தழுவிய தமிழர்கள் கற்பதற்கும், ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுவதற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதீல் எவ்விதத் தடையும் இல்லை. அதற்கு ஏற்றவாறு நமது திட்டங்கள் அமைய வேண்டும். நமது

செயல்கள் அமைய வேண்டும். அவ்வாறு அமைந்தால் புலவர் தங்கவேலன் அவர்களுடைய கனவு நனவாகும்.

இறுதியாக, குறளில் இடம் பெற்றுள்ள, சில முக்கியமான கருத்துகளை முன் வைக்கிறார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில குறள்களுக்கு விளக்கம் தருகிறார். வள்ளுவர் ஒரு நல்ல சமுதாய வாழ்வு அமைவதற்காகத் தமது நூலை இயற்றியவர். எனவே அதற்கேற்ற சில அடிப்படைகளை விட்டுச் சென்று இருக்கிறார். கிரேக்கம் முதல் இந்தியா வரை அடிமைகள் போன்றவர்கள், பஞ்சமர்கள் போன்றவர்கள், பிறப்பிலேயே தாழ்ந்தவர்கள் என்ற தத்துவம் நிலவி இருந்த காலத்தில் வள்ளுவர் இயற்றிய:

பிறப்பொக்கும் எவ்வா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான் (972)

என்ற குறளை மேற்கொள் காட்டி அது எந்த அளவுக்குப் புரட்சிகரமான கருத்தை உடையது என்பதற்கு விளக்கம் சொல்கிறார். இன்றைய உலகம் வன்முறையின் கொடுமையை முழுமையாக அறிந்திருக்கிறது. அதை எவ்வாறாவது தடுக்க வேண்டும் என வல்லரசு நாடுகள் அனைத்தும் நினைக்கின்றன. வீரமும், காதலும் காலியப் பொருளாக இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே வள்ளுவர்:

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை (76)

அதாவது அறத்திற்கு மட்டுமன்று வீரத்திற்கும் துணையாக நிற்பது அன்பே என்ற ஒரு அரிய கொள்கையை முன் வைத்திருக்கிறார்.

வள்ளுவர் வெளிப்படையாக, பொதுவுடையைக் கொள்கையே, சமத் தர்மக் கொள்கையே, போசாலிட்டாலும். பொதுவுடையையின் அடிப்படைக் கருத்துகள் அவருடைய குறள்களில் ஒளிவிடுவதைக் கண்வாம் என்ற கருத்தைப் புலவர்

தங்கவேலன் முன் வைக்கிறார். பின்வரும் குறள்கள் சான்று பகரும்.

பகுத்து உண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்று ஸெல்லாந் தலை (322)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உவகவாம்
பேரறி வாளன் தீரு. (215)

பயன்மரம் உள்ளுர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படின் (216)

நாம் வாழ்வது அறிவியல் உவகம். எவ்வாத் துறைகளிலும் அறிவியல் பார்வை தேவை, அறிவியல் அனுகுழுறை தேவை. பகுத்தறிவுக் கண் கொண்டு எதையும் பார்க்க வேண்டும் என்கிறோம். அறிவியல் பார்வைக்கு இலக்கணம் கூறுவது போல வள்ளுவர் கீழ்க்காணும் இரண்டு குறள்களையும் படைத்திருக்கிறார்.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு (355)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு (423)

இவ்விரண்டு குறள்களுக்கும் புலவர் தங்கவேலன் அவர்கள் சிறந்த விரிவுரை வழங்குகிறார். இன்றைய உவகீல் மேலாண்மைத் துறையினர் முக்கியமாகக் கூறும் அறிவுரை ஒன்று உண்டு. எந்த ஒரு பெரிய தீட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதானாலும் அத்தீட்டத்தோடு தொடர்புடைய அறிஞர்களின் துணையை நாடி, அவர்களுடைய கருத்தை, உதவியைப் பெற்று அதன் வழி நீண்று செயல் முடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். வள்ளுவர் இக்கருத்தைத்தளிவாகக் கூறியிருப்பது பின்வரும் குறள் மூலம் விளங்கும் என்பதை

புலவர் தஸ்கவேலன் அவர்கள் தீழுக் காணும் குறளை முன் வைத்து விளக்குகிறார்.

தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்து எண்ணீச் செய்வார்க் கரும்பொருள் யாதொன்று யில் (462)

நூலின் கடைசிப் பகுதியில், 'திருக்குறளும் நூல்களும்' என்ற தலைப்பில் நூல்களின் பயன் பற்றியும், அவற்றினால் ஏற்படக் கூடிய தாக்கம் பற்றியும் விரிவாக எழுதுகிறார். சான்றுகளாகச் சில நூல்களைக் குறிப்பிடுகிறார். திருக்குறள் பற்றி நமது குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் அப்துல் கலாம் அவர்களின் கருத்தையும் பதிவு செய்திருக்கிறார். இந்தப் பகுதி எவ்வோரும் ஊன்றிப் படிக்கத்தக்கது. குறிப்பாக இளைஞர்கள் ஆழந்து கற்கத் தக்கது, கற்க வேண்டியது.

இந்நூலில் புலவர் மு.க. தஸ்கவேலன் அவர்களுக்குள்ள பரவலான நூல்களின் அறிமுகத்தையும், பயனுள்ள செய்திகளைத் தேடிப்பிடித்து வரசகர்க்கு அளிக்கும் உழைப்பையும், பல பக்கங்களில் கண்முடிகிறது. அவருடைய தமிழ் ஆர்வமும், தமிழ்ப் பற்றும் ஒளிவிடுகின்றன. பயனுள்ள கருத்துகள் பலவற்றை முன்வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா. செ. குழந்தைசாமி

18-03-2006

வகைப்பாடு: இலக்கியத் தீற்றங்கல்வி

வெளியீடு:

ஏந்தனையும் செயலும்

சாக்ஸ் கலைஞர்

‘சிந்தனையும் செயலும்’ என்னும் இவ்வரீய நூல் கலைஞர் அவர்களீன் மலர்கள் அடர்ந்த இலக்கியப் பூங்களில் ஒரு புதுமலர் - இது இன்னொரு மலர் என்ற தரத்திற்கு அன்று. வண்ணத்திலும் புதிது: வகையிலும் புதிது: மணத்திலும் புதிது.

இலக்கியம் என்பது பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது: கலிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், தன் வரலாறு என்பன இலக்கியத்தின் உறுப்புகள். இவற்றுடன் கட்டுரை என்பதும் இன்னொரு உறுப்பு. புதினங்களது நூற்றாண்டில் முதலில் ஃபிராஞ்ச் மெகழியில், பின்னர் ஆங்கிலத்தில் உருப்பெற்றது. ஆங்கிலத்தில் பேசன் ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பின் [Bacon's Essays] மூலமே எழுத்துவகீல் அமரத்துவம் பெற்றார். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கலிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், தன் வரலாறு என அனைத்தையும் படைத்துத் தமிழன்னையின் பாதங்களில் குவித்தவர். கட்டுரை என்று வரும் பெருமை, அரசியல் கட்டுரைகள், சமுதாயக் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் முதலிய எண்ணிறைந்தவற்றை எழுதிய பெருமை

அவருக்குண்டு எனினும், 'வாழ்வியல் கட்டுரைகள்' அவற்றுள் அவ்வளவாக இடம் பெறவில்லை. என்பதைத் தாண்டிய பின் அவருடைய எழுதுகோல் இப்பொழுது வாழ்வியல் உலகில் அடியடிட்டு வைத்து, அங்கும் கொட்டியேற்றி இருக்கிறது. வாழ்வியல் சிந்தனைகள் என்பன முதற்கூர் உலகைச் சார்ந்தவை; ஏனெனில் அங்கு இடம் பெறுவது ஆய்வுரை அன்று: அனுபவ உரை. அனுபவம் என்பது கல்விதாநும் பொருள் அன்று: அது காலம் தரும் பொருள்.

இந்துஸ்தானின் தலைப்பான 'சிந்தனையும் செயலும்', இரு எளிய சொற்களாலான அசாதாரணயான பெயர். சிந்தனையும் தோனும் சேர்ந்தது மனிதம்: வானையும் மண்ணையும் இணைத்து நீற்கும் மாணிச்ச சாதியின் சாதனைகள் அனைத்தும் சிந்தனை, செயல் என்ற இரண்டிற்குள் அடஸ்கியலை. சிந்தனையற்ற செயலாலும் சமுதாயம் பயன் பெறுவதில்லை: செயல் தவிர்ந்த சிந்தனையாலும் பயன் விடவில்லை. பண்டை இலக்கியங்கள் என்பவையும் அனுபவங்களீன் தொகுப்பு. ஆனால் அவை நமது முன்னோர்களீன் அனுபவங்கள். அவற்றுக்குப் பொருள் காண்பதிலும் கலைஞர் அவர்களீன் புதியன், பொருந்துவன தேடும் புலன் ஒளிலிடுகிறது. பல சான்றுகளைப் பட்டியலிடவாகம் என்றாலும் ஒன்று பேரதும்.

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல்: மிகுதிக்கண்

மேற்சென்று இடித்தல் பொருட்டு

என்பது வள்ளுவம். 'மிகுதிக்கண்' என்பதற்குப் பொருள் கூறவந்த மணக் குடவர் 'தீக்கருமா' என்கிறார். பரீமேலழகர் 'பழியும் பாவமும் தரும் செய்கை' எனப் பொருள் கொள்கிறார். மற்ற உரையாசிரியர்களீன் அனுகுழுறையும் இதை ஒத்தே உள்ளது. ஆனால் கலைஞர் இன்னும் சற்றுப் பொதுவான, அன்றாட வாழ்வில் தேவைப்படுகிற ஒரு நடத்தை விதியை முன்வைக்கும் குறளாக இதைப் பார்க்கிறார். நாகரிகத்திற்கு

அடிப்படையான பண்பு என்பது எதிலும் 'அளவுடையை' ஆகும். ஆஸ்கீலத்தில் அதை Moderation என்கிறோம். வரழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லா இடத்திலும், எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் தேவைப்படுவது 'அளவுடையை'. அது அவையில் பேசும் பொழுதும் வேண்டும்; நண்பர்களுடன் அளவளவும் பொழுதும் வேண்டும். உண்ணூம் உணவிலும் வேண்டும்: உணர்வு வெளிப்பாட்டிலும் வேண்டும்; 'எல்லை மீறாது' நடந்து கொள்ள வேண்டும்; எல்லை மீறுவது தெரிந்தால், அதாவது மிகுதிக்கண் உண்மையான நண்பன் திருத்த வேண்டும் என்பது கலைஞர் காணும் பொருள். குறளின் பயன்பாட்டை அன்றாட வரழ்வுக்குப் பொதுமைப்படுத்தும் புதிய பார்வை; பரவலாக்கும் பார்வை. 'பொய்மையும் வாய்மை இடத்து' என்று தொடர்க்கும் குறளுக்கும், 'உதவி வரைத்தன்று உதவி' எனத் தொடர்க்கும் குறளுக்கும் அவர் கொடுத்திருக்கும் விளக்கங்கள் பெருமளவுக்குக்களில் பொறிக்கத் தக்கவை; எனினும் அணிந்துரையின் நீளத்திலும் 'அளவுடையை' கடைப் பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதால் விரீவங்கள் மேலே போகாது விடுக்கிறோம்.

தென்னை மரம் நாம் தமிழகத்தில் திரும்பின இடத்தில் எல்லாம் காணும் காட்சி. அதன் மட்டைகள் முதிர்ந்த பொது விழுகின்றன. மட்டைகள் உதிர்ந்த இடங்களில் காணும் வடுக்கள் கால்பதித்து ஏறும்படிகளாகப் பயன்படுகின்றன. இதுவும் நாம் காணும் சாதாரணக் காட்சி, தீறந்த புத்தகமாக இருக்கும் தென்னையின் வடு கலைஞரின் பார்வையில் ஒரு பாடமாக விரீகிறது.

கறக்கின்ற பாலனையத் ததும்பி நீற்கும்
கவிதை உளம் காண்ப தெவாம் கலையாய் மாறும்.
எனவே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஓவ்வொரு வடுவையும் மண்டேலா பேரன்ற தலைவர்கள், மாபெரும் தியாகிகள். மகத்தான சாதனையாளர்கள், ஆசியோர் இளைய தலை

முறையினர் தம்மைப் பின்பற்றி, முன்னேற்றப்பாதையை அமைத்துக் கொள்வதற்கு விட்டுச் சென்ற படிகளாகப் பார்க்கிறார். அந்த வடுக்கள் கலைஞர் அவர்களின் உள்ளத்திலும் தம்மைப் பற்றிய ஒர் ஆழ்ந்த தேடலையே உருவாக்குகிறது. அவர் தமக்குத்தாமே கீழ்க்காணுமாறு உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறார்:

“இதை எழுதும் நான், தலைவனாக விளங்கின்றேனோ இவ்வையோ, இளமை தொட்டுத் தென்னையின் விழுது மட்டைகள் தரும் பயணையும், மறைந்த மட்டைகள் விட்டுச் சென்ற வடுக்களையும் கண்டுணர்ந்து தொண்டுள்ளதைத் தொலைக்காமல் இருப்பவன்.” [பக்.145]

என்கிறார். இது ஒரு கற்பனை வளம் மிக்க கலைப் படைப்பு.

இந்த நூலில் அவர் முன்வைக்கும் கருத்துகள் பல, வாழ்வியலுக்கு வழிவகுப்பவை என்பது மட்டுமல்ல; வருகின்ற தலைமுறையை உருவாக்கும் குறிக்கோள் கொண்டவை. மனிதனுக்கு மட்டுமே இயற்கை அளித்தவரம் பகுத்தறிவு. அது: ஆழ்கடல்களின் ஆழ்ந்த சிந்தையின் ஆற்றல் வீந்தையடா - மரனிடர் ஆயும் தெய்வமடா

என்ற நீலைமைக்கு மனிதனை உயர்த்திய சூறுபாடு. இந்த ஆய்வின் துணை கொண்டுதான் “கான் தீரிந்த மனிதன் இன்று பல் துறைக் கலையின் மன்னாக” உயர்ந்திருக்கிறான். அந்தப் பகுத்தறிவு மனிதச் சமுதாயத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளில் ஒரு முக்கியமான பணியைக் கலைஞர் வலியுறுத்துகிறார்.

“தவறு காணுமிடத்துத் தட்டிக் கேட்பதற்கும்
தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் பகுத்தறிவு
பயன்படுத்தப்படவேண்டும்” [பக்.170-171].

தலைசிறந்த கல்வியாளரும், தத்துவ ஞானியாளர் ஜான் டை [John Dewey] “நல்ல மனிதர்கள் என்பவர்கள் தீயையை

எதிர்க்க வேண்டும்” என்கிறார். இந்தப் பண்பு நமது சமுதாயத்தில் அவ்வளவுக்க வலிமையடைய வில்லை. நாம் தீமையைக் கண்டு ஒதுங்குபவர்கள்: எதிர்ப்பவர்கள்வர். எனவே நல்லவை நலிந்து அல்லவை ஆட்சி செய்யும் பொழுது: கொதித்தெழுந்தவர்கள் செய்யும் கொடுமையைக் காலில் போட்டு

மிதித்தொரு நடனம் செய்ய மீண்டுமோர் சிவனார் இங்கு

வருவர் என்றெண்ணூதற்கு வழியிலை: தீமை என்று கருதுவதெதிர்த்து நீற்கும் கடமையும் நமதே: சீர்

அறிஞர்கள் எழுதல் வேண்டும்

* * * *

தீயவை எதிர்த்து நீற்கும் செம்மையும் பரவ வேண்டும் என்ற பரதையைக் காட்டுகிறார் கலைஞர். அது அவர் காட்டும் பரதை மட்டுமன்று: அது அவர் நடந்து வந்த பரதை: இன்றும் அவர் நடக்கும் பரதை. அதுவே கால காலத்திற்கும் ஒரு சமுதாயம் நடை போட வேண்டிய பரதையாக, ஒரு நல்ல சமுதாயம் ஏற்க வேண்டிய வாழ்வியலாக மலர வேண்டும் என்ற ‘பிரகடனத்தை’ அவர் முன் வைக்கிறார்.

கலைஞர் அவர்களீன் ‘சிந்தனையும், செயலும்’ என்ற இந்தப் படைப்பு நாம் முன்பே கூறியது போல வாழ்வியல் கட்டுரைகளீன் தொகுப்பு. கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த நீண்ட பரதையில் நடந்து, மேடு பள்ளங்களைக் கடந்து, எதிர்பார்ப்புகளையும், ஏமாற்றங்களையும் பார்த்து, வெற்றிகளையும், தோல்விகளையும் ஏற்று, தொண்டர்களீன் நம்பகத்தன்மையின் தண்மையையும், நண்பர்கள் சிலர்தம் துரோகத்தின் வெம்மையையும் சந்தித்துப் பெற்ற நீண்ட கால அனுபவமெனும் நீரையும், எருவையும் கொண்ட கழனியில்

மலர்ந்த புதுமலர், பெரன் மலர். செல்லுக்குப் பொருள்களை அகராதியின் பக்கங்களைப் புரட்டுவதுபோல. வாழ்க்கையின் சில பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் களை, வாழும் தலைமுறையும், வருகின்ற தலைமுறையும், பக்கங்களைப் புரட்டத்தக்க பணுவல் இத்தொகுப்பு. தமிழன்னையின் அடிகளில் கலைஞர் அவர்கள் படைத்திருக்கும் ஒரு புதிய காணிக்கை. அரசியல், சமுதாய, பொருளாதாரச் சித்தாந்தங்களின் வேறுபாடுகள் அனைத்தும் கடந்து தமிழினம் பொதுவாகப் பயன்படுத்தத் தக்க ஒர் அனுபவத் தொகுப்பு; அனுபவக் களஞ்சியம் எனினும் பொருந்தும். பராதியின் சொற்களில் கூறுவதானால், “இது உண்மை வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை”.

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: கட்டுரைகள்

வெளியீடு: தமிழக் கனி பதிப்பகம், சென்னை-17 (2006)

நூல்கள் முன்னிடமா

திரு. டா. பாண்டிமணி

தியாகம் என்ற சொல் புனிதமானது. சிறிய அளவிலேர பெரிய அளவிலேர தனிமனிதர்கள், பல நிலைகளில், பல சமயங்களில் கட்டும் தியாக உணர்வுதான் சமுதாய வாழ்வின் பிணைப்பை, ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர் இணைந்து வாழும் ஏற்பாட்டை நிலைப்படுத்துகிறது. என்னவேயாயினும் விட்டுக்கொடுப்பது என்பது அவரவர் நிலையில் தியாகம் தான். தரத்திலும், தன்மையிலும் வேறுபடவாம். அவரவர் வசதியை அணுவனவும் தியாகம் செய்ய - விட்டுக்கொடுக்க - மறுப்பவர்களை இயலாதவர்களைக் கொண்டு ஒரு குடும்பம் அமைய இயலாது. ஒரு குழு செயல்பட இயலாது. இந்தப் பண்பு நாகரிக வாழ்வுக்கு அடிப்படை. சமுதாய வாழ்வுக்குத் தனம் அமைப்பது. பொது நலனுக்காக, தாம் மேற்கொண்ட கொள்கைக்காக, வசதிகளை இழுந்து, வாய்ப்புகளைப் புறக்கணித்து, சுற்றுத்தைத் துறந்து, அவை அவையாய் வரும் துன்பங்களை அமைதியுடன் எதிர்கொண்ட சிலரைத் தியாக உணர்வின் அசாதாரண அளவை, கற்பனை கடந்த எவ்வளவையை

எட்டியவர்களை, மனீத வரலாறு கண்டிருக்கிறது. அவர்கள் தான் வரலாற்றின் பாதையை மாற்றுகிறார்கள். புதிய வரலாற்றை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்களால் தான் மனீத சமுதாயம் ஒரு படி உயர்கிறது. அப்படிப்பட்ட வரலாற்று நாயகர்களீல் தலையாயவர் நெல்சன் மண்டேலா.

நமது முன்னோர்களாகிய மகாகலிகள் படைத்தளீத்த மாபெருங் காப்பியஸ்களைப் படிக்கும்பொழுது, அவர்கள் உருவாக்கியுள்ள சில பாத்திரங்களீன் பரீமாணங்கள், குணநிலங்கள், அவர்கள் உயர்த்திப் பிடித்த விழுமியஸ்கள் நம்மை ஆட்கொண்டு, வாழ்வில் ஆற்றுப்படுத்தும் தன்மையுள்ளனவாக ஒளிர்கின்றன. அதனால்தான் தலைமுறை தலைமுறையாக இக்காலியஸ்கள் ஏற்ப்படையனவாக அமர்த்துவது பெற்று நீற்கின்றன. காலியஸ்கள் கற்பனை உலகில் படைத்த கதாநாயகர்களையும் விஞ்சிய மாமனீதர்களை வரலாறு கண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கையை இலக்கியமாக்குவது, வரவேற்கத்தக்க, பெரிதும் வரவேற்க வேண்டிய படைப்புப் பணியாகும். எழுநூற்றைம்பது பக்கங்களீல் நெல்சன் மண்டேலா சுதந்திரத்தை நோக்கி நீண்ட பயணம் என ஆஸ்கிலத்தில் எழுதியுள்ள தன் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இருநூறு பக்கங்களீல் நெல்சன் மண்டேலா என்ற இந்த வாழ்க்கைச் சர்தையை - வரலாற்று இலக்கியத்தை என்றும் கூறலாம் - திரு. தா. பாண்டியன் அவர்கள் படைத்துள்ளார். இது ஒரு மகத்தான இலக்கியப்பணி மட்டுமன்று: பாராட்டப்பட வேண்டிய சமுதாயத் தொண்டு.

நெல்சன் மண்டேலேவின் வாழ்வு அவர் தனது சுயசர்தைக்குக் கொடுத்திருக்கும் தலைப்பை ஒத்த, நீண்டதொரு பயணம். அவர் நடந்த பாதை கல்லும் முள்ளும் நிறைந்தது: கரு முரடானது என்பது மட்டுமன்றி, அவர் மேற்கொண்ட யாத்திரை எண்ணற்ற திருப்பங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கடினமான, பாரதாரமான விளைவுகளைக்

கொண்ட முடிவுகள் எடுக்கவேண்டிய சிக்கல்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், சிறியதும், பெரியதும், கணிக்க இயலாத ஆபத்துகளைத் தாங்கியதுமான பல பிரச்சினைகளுக்கு அவர் எடுத்த முடிவுகள், அவர் பெற்ற அனுபவங்கள், படிப்பினைகள் ஆகியன. படிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவர் பர்வையிலும், அணுகுமுறையிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் தன்மையுடையவை. தனி மனிதர் அனுபவமேயாயினும் சமுதாயப் பொதுமையுடையவை.

ஆரம்பத்தில் நல்ல பள்ளியில் தொடர்ச்சி, மேலும் தொடர்ந்த மண்டேலாவின் படிப்பு, கல்லூரி வரை முறையாகவே சென்றது. அங்கு நடந்த சிறு பிரச்சினையால் பட்டப் படிப்பு முடியாமுன் வெளியேற்றப்பட்ட மண்டேலா, எண்ணற்ற இடையூறுகளை, ஏற்றத்தாழ்வுகளை, இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து ஓடியும், ஒளிந்தும் வாழுவேண்டிய கட்டாயங்களை எல்லாம் சந்தீத்தார் என்றாலும், தனது கல்விமுயற்சியைக் கைவிடாது. தூக்குத் தண்டனையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு சிறையில் இருந்தபொழுது, தேர்வு எழுத அனுமதி பெற்றுச் சட்டத் தேர்வு எழுதினார்.

அவருக்கு ஆயுள் தண்டனை
வழங்கப்பட்டபோது அவர் சட்டத்தேர்வில்
வெற்றிபெற்றுவிட்ட செய்தியும் வந்தது.
குற்றவளீ ஒரு வழக்குரைஞராகச் சிறைக்குள்
நுழைந்தார் (பக்.164)

என்று தீரு. பரண்டியன் எழுதுகிறார். எடுத்துக்கொண்ட ஒரு குறிக்கோளை இன்னல்கள் ஆயிரம் வந்தாலும் எதிர்கொண்டு முடிக்கும் அவரது எஃகு உள்ளத்திற்கு இது எடுத்துக்காட்டு. துரும்பையும் கழையாக எண்ணீத் தோல்விக்குச் சமாதானம் கூறுவோருக்கு இதையொத்த வாழ்க்கை வரலாறுகள் நினைவில் நிற்கும்: நெஞ்சிற்கு உரம் சேர்க்கும்.

வாழ்க்கை வரலாறு என்பது நாட்குறிப்புகளின் தொகுப்பு அன்று. நிகழ்ச்சிகளின் பட்டியல் அன்று. அது அனுபவங்களின் பதிவு. மண்டேலா பேரன்ற மாபீபரும் போராட்டவாதிகளின், புரட்சியாளர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள், மனப்போராட்டங்கள், தீர்வுகளை எதிர்நோக்கிய பதட்டங்கள், பாரதாரமான விளைவுகளைத் தாங்கி நின்ற முடிவுகள், ஆசைகள், கனவுகள், எதிர்பார்ப்புகள், ஏமாற்றங்கள் பேரன்றன விலையதிப்பற்ற பாடங்கள் மனித சமுதாயத்தீர்க்குத் தமிழுள் குவிந்து நிற்கும் பொருண்மை வாய்ந்தவை - வாழ்ந்து முடித்தவர்கள்க்கு அவை பழைய நினைவுகள்: மற்றவர்க்கு அவை வழிகாட்டும் பாடம். இந்தக் கூறுபாடுகளை ஆசீரியர் பாராட்டுத்தக்க முறையில் படம் பிடித்திருக்கிறார்.

மண்டேலா, தம் வாழ்வின் பெரும் பகுதியில் விடுதலைக்காகப் போராடிய தியாகி. போராட்டம், தியாகம், என்று வரும்பொழுது ஒருவர் முன்று கூறுபாடுகளில் முடிவுகளை வேண்டுவது தேவையாகிறது.

1. ஒருபோராளன் முதலில் ஆயுதத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அந்த ஆயுதம் இரும்பு, எஃகு பேரன்ற தீடப் பொருள்களால் ஆனதாகவும் இருக்கலாம்: அல்லது தத்துவ வடிவமானதாகவும் இருக்கலாம். வன்முறை என்பதும் ஆயுதம் தான்: அகிம்சையும் ஓர் ஆயுதம் தான்.
2. இரண்டாவதாக, கூட்டாளிகள் பற்றிய முடிவு: போராட்டத்தில் யாரைச் சேர்ப்பது, யாரை விலக்குவது, யாரொடு அனுசரித்துப் போவது என்பது பேரன்ற பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது முக்கியமானது.
3. முன்றாவதாக, குடும்பம்: உற்றார், உறவினர் ஆசீயோரின் தேவைக்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்குவது: என்ன முக்கியத்துவம் கொடுப்பது: உறவின் கடமைகள், பணியின் சுமைகள் இவற்றுள் எதை எந்த அளவிற்கு நேசிப்பது, நிராகரிப்பது என்ற பிரச்சினைகள். இவை

முன்கூட்டியே முடிவெடுக்கத்தக்கவை அல்ல. ஆனால் பேரராட்டப் பரதையில் அவ்வப்போது எழுபவை.

தான் ஒர் ஆப்பிரிக்கன் என்ற இன உணர்வும், தன் கடும்பப் பின்னணி பற்றிய பெருமிதமும், வெள்ளையரும், இந்தியரும் தென்ஆப்பிரிக்க மண்ணில் முறந்து வளர்ந்திருந்தாலும் அவர்கள் அன்னியர்கள், அன்னியர்களாகவே கருதப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற மனதிலையும் கொண்டு, விடுதலைப் பேரராட்டத் தொண்டனாகத் தொடர்க்கீய மண்டேலா எவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ந்து, தனம் தனமாக உயர்ந்து, பரந்த மனம் படைத்த தேசியவாதியாக மலர்கிறார் என்ற நுட்பமான மேம்பாட்டுப் பரீணாம வளர்ச்சியை தீரு. பாண்டியன் படைத்துள்ள மண்டேலா காதை, தொடர்ந்து ஒன்றான் ஒன்றாக நாடகங்களில் வரும் காட்சிபோல முன் நிறுத்துகிறது.

இரும்பு வலுவானது, வளையாது, ஆனால் முறிந்துவிடும். எஃகு வலுவானது, வளையும், ஆனால் முறியாது. பல தளச்கள் கொண்ட மாஸீகை இரும்பினால் கட்டப்படுவதீல்லை. அவை எஃகினால் தான் கட்டப்படுகின்றன. இரும்பு பேரன்று நீஞ்ற மண்டேலா எஃகாக முதிர்ந்ததைக் காட்சித் தொடர்போல தீரு. பாண்டியன் மிகுந்த தீற்றையுடன் தெளிவாகப் படம் பிடித்திருக்கிறார். மண்டேலாவின் ஆரம்பகாலக் கொள்கை நிலையை பின்வரும் வாக்கியங்கள் தெளிவுபடுத்தும்:

சுத்தத் தூய்மையான கலப்படமற்ற
ஆப்ரீக்கனீசம் தான் ஆப்பிரிக்காவை விடுவீக்கக்
கூடியது. (பக்.57)

* * * * *

மண்டேலா கம்யூனிஸ்டுகளாக இருந்த பல வெள்ளையருடன் பழகி இருக்கிறார்: அவர்களது அறிவாற்றல், அர்ப்பணீப்பைக் கண்டு போற்றியிருக்கிறார். தன்னவமற்ற தலைவர்கள்

என மதித்திருக்கிறார். இருந்தாலும் எந்த வெள்ளையரும் அவர் கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் ஆப்ரீக்க தேசியக் காங்கிரஸில் நழையக் கூடாது; ஆதீக்கம் செலுத்தக் கூடாது என்றே விரும்பினார். (பக்.57)

* * * * *

இந்தியர்கள் நடத்திய சாத்தீகப் போராட்டம் தன்னைக் கவர்ந்து இருந்தாலும் அவர்களும் படித்தவர்கள்: முன்னேறியவர்கள்: திறமைசாலைகள், அவர்களும் தேசியக் காங்கிரஸில் இருக்கக் கூடாது என்றே மண்டேலா விரும்பினார். (பக்.58)

இந்த, எவ்வள குறுகிய கிணற்றுப் பார்வையிலிருந்து அவர் படிப்படியாக வளர்ந்தார். அனுபவம் அவரை முதிரவைத்தது. அவர் பார்வையை அகலப்படுத்தியது. இதே மண்டேலா தமது பதவி ஏற்புச் சொற்பொழிலில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியிருக்கிறார்.

எங்களது வெற்றியை மனித குலத்தின் வெற்றியாகவே கருதுகிறோம். இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற, மனித உரையைகளை வென்றிடுக்க, வெள்ளை நிறச்சகோதரர்களும் போராட்டார்கள். எங்களோடு சிறைகளீல் வாடினார்கள். அதே பேர்ன்று எங்களோடு உறுதியாக நின்று, தியாகம் பல புரிந்த இந்தியச் சகோதரர்களும் இருக்கின்றனர்.

இப்பொழுது நிறம், இனம் என்ற வேறுபாடுகள் இல்லாத, தென்னாப்பிரீக்காவில் பிறந்த அனைவருக்கும் ஆளுக்கொருவாக்கு என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்தி அதன்

தீர்ப்புப்படி ஆட்சி அமைக்கிறோம். எங்களது இந்திய, வெள்ளைச் சகோதரர்கள் எவ்விதச் சந்தேகமும் இன்று நம் தாயகத்தைப் புதுப்பித்துக்காட்டச் சபத மேற்கவேண்டும்.

(பக்.206)

சுதந்திரப் பேரராட்டம் பற்றித் தீர்மானமாக இருந்த மண்டேலாவுக்கு, பயன்படுத்த எடுக்கவேண்டிய ஆயுதத்தில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. வன்முறை ஒன்றே வலிமையின் உரைகள் என்று இருந்த காலத்தில் ஆயுதத் தேர்வில் அடிப்படைச் சிக்கல் இருக்கவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் காந்தியடிகள் அகிம்சை வழி என்ற புது ஆயுதத்தை மாணிடத்திற்குத் தந்தார். அதையும் அவர் மண்டேலாவின் தாயகத்தில் உருவாக்கித் தமது தாயகத்தில் மாபைரும் வல்லரசுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தி, வெற்றி கண்டார். பின்னர் இதை வேறுபட்ட சூழ்நிலையில் டாக்டர். மார்ட்டின் ஹாதர் கீஸ் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தினார். மண்டேலா பங்கேற்றிருந்த ஆப்பிரிக்க தேசியக் காங்கிரஸில் முதுபைரும் தலைவரான ஹதுலி பேரன்றவர்கள் அகிம்சை வழியை எந்தத் தயக்கமுமில்லாத உறுதியுடன் ஆதரித்தனர். மண்டேலா கட்சிக்கு வெளியில் வெள்ளையரை எதிர்த்துப் பேரராட்டார். கட்சிக்கு உள்ளே அகிம்சை வழியையிட்டு ஆயுதம் தாங்கிப் பேரராட் வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு ஏற்புப்பெறவும் வாதாட்டார். அவரது மனதிலையை, தாய்க்கட்சியைத் தன்வழிப்படுத்த அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை, கட்சி தன் நிலையை ஆதரிக்காத காலத்தில் அவர் காட்சிய கட்டுப்பாட்டை, நாணயத்தை, தீரு. பாண்டியன் அவர்கள் நல்ல முறையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தொடர்புள்ள சில பகுதிகள் பின்வருமாறு:

வெளிநாட்டுத்
சித்தாந்தங்களை

தத்துவங்களை,

அப்படியே இறக்குமதி செய்வதையும்
எதிர்க்கிறோம். (பக். 52)

இது கம்யூனிசம் பற்றிய இளைஞர் மன்றக் கருத்து
எனினும் மண்டேலா பொதுவாகவே இந்த அணுகுமுறை
கொண்டவரே.

இனியும் பொறுத்திருக்க முடியாது. ஆயதும்
ஏடுக்கத் தயாராகுங்கள்.

சேர்ப்பியா நகரில் மண்டேலாவின் பேச்சு:
ஆனால் தென்னாப்பிரிக்கத் தேசியக்
காங்கிரஸின் நிர்வாகக்குழு மண்டேலா பேசியது
தவறு எனக் கண்டித்தது. மண்டேலாவும் ஏற்றுக்
கொண்டார். அன்று முதல் பொது மேடைகளில்
கட்சி முடிவுப்படி அமைத்திவழிப் போராட்டம்
என்றே பேசிவந்தார். (பக். 73)

தென்னாப்பிரிக்காவை ஆனாம் எதிர்
வெள்ளையன்: இந்தியாவை ஆண்ட
வெள்ளையனீடுமிருந்து மாறுபட்டவன்.
தம்முடைய மக்களும் இந்திய மக்கள் அளவிற்கு
வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே சாத்வீக
முறை தமக்குப் பொருந்தாது வேறுவகைப்
போராட்டம் தேவை என்றே சிந்தித்து வந்தார்.
1961 ஜூனில் கூடிய நிர்வாகக் குழுக் கூட்டத்தில்
ரகசிய ராணுவத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற
யோசனையைத் தீர்மானமாக வைத்தார்
மண்டேலா. (பக். 123) - ஆனால் அவருக்கு
ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

1962 பிப்ரவரியில் அடிஸ் அபாபாவில் ஆப்பிரிக்க
நாடுகளின் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கங்களின்
ஒருங்கிணைப்பு மாநாட்டிற்கான அழைப்பு ஆப்பிரிக்கத் தேசியக்
காங்கிரசுக்கும் வந்தது. இந்த மாநாட்டிற்கு மண்டேலா

தலையையில் ஒரு குழு செல்வவேண்டுமென வுதுவி உப்புப் பலரும் வற்புறுத்தினர். எல்லை தாண்டிச் செல்வவேண்டிய அவசியம் முதல் தடவையாக எழுந்தது. இந்த மாநாட்டை ஒட்டிப் பலரையும் சந்தித்துப் புதிய சுதந்திரப் போராட்டப் படைக்கு ஆயுதம் பணம் பெற முயல்வதுடன் படைப் பயிற்சிபெற உதவக்கூடிய நாடுகளீடுமும், உதவி பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மண்டேவா புறப்பட்டார். (பக. 131)

தார்-எஸ்-சலாம் குடியரசுத் தலைவர் நெரரே, எதியோப்பியாவில் ஹெய்லி சலாசி, ஐங்பியாவில் கென்னத் காண்டா, நெஜீரியாவில் பென்பெல்லா போன்ற பல தலைவர்களைச் சந்தித்தார்: பல நாடுகட்குச் சென்றார். பண உதவி, ஆயுத உதவி, இராணுவப் பயிற்சி போன்றவற்றை வேண்டினார். பெற்றார். அடிஸ் அபாபாவில் தானே ராணுவப் பயிற்சியும் பெற்றார்.

அவர் நாடுதிரும்பியலின் படை தீரட்டவோ, போரிடவோ வரய்ப்பு ஏற்படவில்லை. கைது செய்யப்பட்டார். விசாரணைக்குப் பின் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு 27 ஆண்டுகள் சிறையிலிருந்தார். படைதீரட்டிப் போராடி அவர் சாதிக்க இயலாமல் போனதை அவரது 27 ஆண்டுச் சிறைவாசத் தியாகம் சாதித்து விட்டது. அடிப்படையில் தென் ஆப்பிரிக்க சுதந்திரம் மக்களைத் தீரட்டி, அவர்கள் சக்தியை முன்வைத்து, உலக ஆதரவைப் பெற்று அமைதி வழி பெற்ற சுதந்திரமே ஆகும்.

ஒரு தீயாகி, தன் தீயாக வாழ்வின் இன்பதுன்பங்களைத் தான் மட்டும் அனுபவிப்பது இல்லை. அவனுடைய குடும்பமும் சேர்ந்தே அனுபவிக்கிறது. அதை எதிர்கொள்ளும் மன உறுதி உறவினர் அனைவருக்கும் இருப்பதில்லை. இருக்க முடியாது. மண்டேவாவின் முதல் மனைவி எவலின். அவரைப் பற்றிய, தீரு. பாண்டியன் கூற்றுப் பின்வருமாறு:

கணவனின் ரீவும் குடும்பச் சமயமும் எவ்வினைத் திருச்சபையை நோக்கித் தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. அவருக்குத் துன்பம் அதீகரிக்க அதீகரிக்க, தெய்வ பக்தியும் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. இந்தப் போராட்ட வாழ்க்கை தனக்குப் பிடிக்கலில்லை யென்பதாலும், தெய்வத்திடம் தஞ்சமடைந்து அயைதியைத் தேடுவதாகவும் இறுதியாகக் கூறிவிட்டார். . . உறவு முறிந்தது எனக் கூறிவிட்டார்.

எவ்வின் மனம் மாறுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பின்னணியில்தான் மண்டேலா விண்ணி நோம்சாமேஙவைக் காதலித்து மணந்தார். நெல்சன் மண்டேலா எனும் காப்பியத்தில் நீணவில் நீற்க வேண்டிய தலைவி விண்ணி மண்டேலா. விண்ணியின் தியாகம் பற்றி மண்டேலாவின் மனத்தில் ஓடிய சிந்தனைகள் பற்றிய சில வரிகள்:

வெளீயில் இருந்த விண்ணி 27 வருடங்களாக, தான் பெற்ற குழந்தைகளையும் பராமரித்துக் கொண்டு, அரசு தொடுத்த வழக்குகளையும் சந்தித்துப் போராடிக் கொண்டிருந்ததையும் (மண்டேலா) நீணவுபடுத்திப் பார்த்தார். ரீட்டோரியாவில் இருந்த விண்ணியின் வீட்டைக் குண்டு வைத்துத் தகர்த்தார்கள். தங்க இடமின்ற ஜோகன்னஸ்பர்க்கில் நண்பர் வீட்டில் தஞ்சம் புகுந்தபோது இங்கே குடியிருக்க அனுமதியில்லை எனத் துரத்தினார்கள். சிறையிலிருக்கும் கணவரைப் பார்க்கவும் எத்தனை போராட்டம்? இவை அனைத்தையும் சமாளித்த அந்தப் பெண்

செய்த தியாகம் பெரிதா? நான் சிறையில் இருந்ததா?

என்ற சிந்தனைகள் அவரை வாட்டுகின்றன. அவர் சிறையில் வாடிய நீண்ட காலப் பகுதியில் மலை குலைந்தாலும் தான் குலையாது 27 ஆண்டுகள் அவரைச் சிறையில் முடிந்தபோதில்லாம் சந்தித்து, ஆறுதல் பெற்று, ஆறுதல் கூறி அவர் வழிநின்ற தன் மனைவி விண்ணியை அவர் விடுதலைப் பெற்று, தேசிய அளவில் மாபெரும் தியாகியாக, உலக அளவில் வரலாற்று நாயகனாக அவர் போற்றப்பட்ட சூழ்நிலையில் சிறைவாழ்வு நீங்கிச் சிம்மாதனமேறும் பெருமிதமிக்க நிலையில் தன் மனைவியைப் பிரீயவும் விவாகரத்துப் பெறவும் முடிவு செய்ய நேரிட்டது. அதைப் பற்றிய நீண்ட தன் விளக்க அறிக்கையின் முடிவில்:

எங்கள் கட்டுப்பாட்டுக் குட்படாத சூழ்நிலைகளால் நாங்கள் இந்த முடிவை எடுக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தன்னப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வித வெறுப்பு, குற்றச்சாட்டு யின்ற என் மனைவியிடமிருந்து விலகுகிறேன். நான் முதன் முதலாக அவரைப் பார்த்த நான் தொடங்கி, சிறையில் இருந்த காலத்திலும், வெளியில் வந்தபிறகும் மாறாத அதே அன்போடுதான் இருந்தேன். சகோதர, சகோதரிகளே, நான் அனுபவித்த துயரத்தைப் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்

என்று கூறி முடித்திருக்கிறார். அவருடைய நாட்டினர் புரிந்து, அவர் விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்களோ இல்லையோ, நாம் அறியோம். ஆனால் நண்பர் பாண்டியன் அந்த விளக்கத்தை முழுமையாக ஏற்கச் சமைவாயில்லை.

ராமன் சீதையைத் தீக்குளீக்கச் செய்த பிறகு துரத்தியதை எவ்வாறு நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள

முடியவில்லையோ அதேபோல் இதில்
விண்ணியின் பக்கம் தான் நம் மனம் சாய்கிறது.
யானைக்கும் அடி சறுக்கும் என்பார்கள்,
மண்டேலாவும் சறுக்கிவிட்டாரோ

என்கிறார் பாண்டியன். உண்மையிலேயே விண்ணி மண்டேலா
என்ற இந்த மங்கையின் துணிவு, உள்ளாறுதி, குடும்பப்
பொறுப்புணர்வு, கணவன் மேல் கொண்டிருந்த அப்பழுக்கற்ற
நீங்காத பாசம், அன்பு, ஆகியன இதிகாசப் பரிமாணம்
உடையவை. நீதிமன்றத்தில் தண்டிக்கப்பட்டவராக நின்றாலும்
நெல்சனுக்கு நீகராகவே நிற்கிறார்.

நெல்சன் மண்டேலாவின் வாழ்க்கை வரலாறு ஒரு தனி
மனிதனின் வரலாறுன்று. ஒரு நாட்டின் வரலாறு கூட அன்று. மனித சமுதாயத்தின் நீண்ட வாழ்வில், இன, நீற வெறி
ஆதிக்கத்தினர் தம் ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள நடத்திய
போரின் இறுதி அத்தியாயம்: உண்மையான மனித நேயவாதிகள்
கறுப்பு, மாநிறம், வெள்ளை என்ற நீறம் கடந்து நின்று
எதிர்த்துப் போராடி வென்ற வரலாறு. கலிதை வடிவில்
காலியமாகப் படைக்கப்படும் பரிமாணம் கொண்டது. தீரு.
பாண்டியன் அவர்கள் நல்ல தமிழில், எஸிய நடையில், ஒரு
வரலாற்று இலக்கியத்தைப் படைத்தளித்திருக்கிறார். தமிழகம்
வரவேற்கும்: படித்துப் பயன் பெறும். ஆசிரியருக்கு நமது
பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

27.12.2002

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: குமரன் பதிப்பகம், சென்னை-17 (2006)

கலைஞர் தமிழ்

ஸ்ரீ. இரா. சோகன்

பேரா. மேரகன் அவர்கள் தமது நூலுக்குக் கொடுத்திருக்கும் தலைப்பு 'கலைஞர் தமிழ்' - இத்தலைப்பில் இருந்தே அவர் தாம் எழுதும் பெருளீன் ஆழத்தை, அகலத்தை, வைதீக மொழியில் சொல்வதானால் அதன் ஆத்மாவை, அறிந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாகும். இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்று குறிப்பிடுவது போல் 'கலைஞர் தமிழ்' என்று தமது நூலுக்கு அவர் பெயர் வைத்திருப்பது, தாம் எழுத எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருளீன் தரத்தை அவர் முழுமையாகப் புரிந்திருக்கிறார் என்பதற்கு உறுதியளிக்கிறது.

தமிழுக்கு அகராதியை உருவாக்கித் தந்தவர்களீல் முன்னோடியான விண்ஸ்லோா, தமிழறிஞர்கள், நீணத்த மாத்திரத்தில் செய்யுள் எழுதும் தீற்மை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றாலும் பிழையின்றி இரண்டெரு வரிகள் கூட, உரைநடை எழுத இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் எனத் தமது கருத்தைப் பதிவு செய்திருக்கிறார். தமிழ்க் கலைதைக்கு

2500 ஆண்டுக்குக் குறையாத பரம்பரீயம் உண்டு. ஆனால் தமிழ் உரைநடைக்கு நீண்ட மரபு இல்லை. தமிழ் உரைநடையை வளர்த்தவர்கள் பலர் எனினும் அதற்கு, வலிமையூட்டி, எளிமையும் சேர்த்து மக்கள் மன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர்களில் தலையாயவர் திரு.வி.க. அவருடைய தமிழ், தென்றல் பேரங்களு, இனிமையாயானது, மென்மையாயானது. அவருக்குப் பின் வந்த பலரில் தமிழ் உரைநடையைக் கரைப்புரண்டோடும் வெள்ளப்பெருக்காக மாற்றியவர்கள், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் இரட்டையர்கள் என்று எண்ணத்தக்கவர்களான அண்ணாவும், கலைஞரும் ஆவர்.

மேடையில் ஆகட்டும், நாடகத்தில் ஆகட்டும், பேசும் படத்தில் ஆகட்டும், கதைகளில், கட்டுரைகளில் ஆகட்டும் அண்ணா-கலைஞர் காலத்திற்கு முன்பு இருந்த தமிழ் வேறு: அவர்கள் காலத்திற்குப் பின் இருக்கும் தமிழ் வேறு என்று கூறத்தக்க அளவிற்கு அவர்கள் தாக்கம் தமிழில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. நன் சற்று விரீவாக விளக்கிய இந்த உண்மையைப் பேரா. மேருகன் “கலைஞர் தமிழ்” என்ற இரண்டு சொற்களில் அடக்கி விடுகிறார்.

கலைஞர் தமிழ் எனும் இந்த நூலைப் படித்தலேன் நுமக்குத் தெளிவாகத் தோன்றும் ஒரு முக்கியமான உண்மையை இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும். இந்த நூலைப் படைப்பதற்கு அவர் பயன்படுத்தி இருக்கும் தலைப்புகள் தொடர்பான நூல்கள் அத்தனையையும் மேலெழுந்தவரீயாகப் படிக்காமல், பள்ளித் தேர்வுக்குப் பாடம் படிக்கும் ஒரு நல்ல மாணவனைப் போல எழுத்தெண்ணீப் படித்திருக்கிறார். ‘சுங்கத் தமிழ்’ என்ற நூல் பற்றி எழுதும் பொழுது தமிழ் மொழிக்குக் கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அடைமொழிகள் பல என்பதைக் கூற வந்த ஆசிரியர், கலைஞர், ‘பைந்தமிழ்’, ‘தங்கத் தமிழ்’ என்று தொடங்கி ‘மாம்பழச் சாறு நீகர் தமிழ்’ என்பது வரை

ஆங்காங்கு 34 இடங்களில் தமிழுக்குச் சிறந்த அடைமொழிகளைக் கையாண்டு இருக்கிறார் என்பதை அவை இடம்பெறும் பக்க எண்களோடு சேர்த்து மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். வரிவிடாது நூலைப் படிக்காது இவ்வாறு குறிப்பிட இயலாது. அதைப் போலவே 600 - க்கு மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட குறளோவியத்தில்:

“தமிழ்த் தலைவராம் வள்ளுவர் பெருந்தகையார். குறளோவியத்தில் 13 இடங்களில் வருகை புரிந்துள்ளார். அவர் மாணவர் தொடுக்கும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கின்றார். மாணவர்கட்டு மட்டுமின்றி, மற்றவர்கட்டும் ஆங்காங்கே தக்க விளக்கங்களைக் கூறுகின்றார். மன்னர்களிடம் தம் அறிவார்ந்த கருத்தை அஞ்சாமல் எடுத்துரைக்கின்றார்; அவ்வப்பொழுது ஆங்காங்கே காண நேரும் காட்சிகளின் அடிப்படையில் தக்க அறிவுரைகளை வழங்குகின்றார்; ஒரு குறளோவியத்தில் நீல மகளுடன் உரையாடுகின்றார்: பிறதொன்றில் நீல மகளைப் பார்த்து ஒரு கேள்விக் கணை தொடுக்கின்றார்.”

என்று குறளோவியம் படைத்த கலைஞர் வள்ளுவரை அழைத்து வந்து பேச வைத்த இடங்களைப் பக்கங்களோடு குறிப்பிட்டு விவரிக்கிறார். மேலும் கலைஞர், பாரதிதாசன் பாடல்களைக் குறளோவியத்தில் பயன்படுத்துவது பற்றிப் பேசும் பொழுது, ஐந்து இடங்களில் மேற்கோள் காட்டி உள்ளார் என்று பக்கங்களோடு பதிவு செய்கிறார். தாம் எழுத வந்த தலைப்புக்குத் தகவல் சேர்க்கும் பொழுது இந்த அளவுக்கு நுட்பமாக நுழைந்து தேடித் துல்லியமாக ஆதாரங்களைக் கூறுவது அவ்வளவாக நாம் காணும் கூறுபாடு அன்று. இந்நூலைப் படைப்பதில் பேரா. மேரகன் அவர்களின் உழைப்பு உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒளிர்கிறது.

'கலைஞர் தமிழ்' என்ற இந்த நூலைப் படிக்கும் பொழுது பழந்தமிழ் நூல்களிலும் சரி, இடைக்கால இலக்கியங்களிலும் சரி, தற்காலப் படைப்பிலக்கியங்களாகிய சிறுகதை, புதினம், கவிதை - [புதுக் கவிதை, மரபுக் கவிதை இரண்டும்] ஆகியவற்றிலும் சரி பேரா. மேகன் அவர்கட்டு இருக்கும் பரந்த அறிவு, மேலே கூறப்பட்ட ஒவ்வொன்றில் இருந்தும் தகுந்த இடத்தில் தகுந்த இலக்கியப் பகுதிகளை அவர் மேற்கோள் காட்டுவதில் வெளிப்படுகிறது. அவருடைய இலக்கியக் கல்வியின் ஆழமும், வீரிவும் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. இது உயர்வு நலிற்சி அன்று. பாரதி கூறுவது போல 'உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.'

கலைஞர் தமிழின் பல பரீமாணங்களைப் பேச வந்த பேராசீரியர் ஒரு நல்ல நூலுக்குப் பவணந்தி முனிவர் வகுத்துக் கொடுத்த பத்து அழகுகளையும் பட்டியலிடுகிறார். அவை பின்வருமாறு:

1. சுருங்கச் சௌல்லவ்
2. விளங்க வைத்தல்
3. நலீன்றோர்க்கு இனிமை
4. நன்மையு புணர்த்தல்
5. ஒசையுடைமை
6. ஆழமுடைத்து ஆகல்
7. முறையின் வைப்பு
8. உலகம் மலையாமை
9. வீழியது பயத்தல்
10. விளங்கு உதாரணத்தது

கலைஞர் அவர்கள் சிறையிலிருந்த காலத்தில் எழுதிய 'சின்னச் சின்ன மலர்கள்' என்ற நூலை எடுத்துக் கொண்டு இந்தப் பத்து அழகுகளும் சிறப்பாக இடம் பெற்றிருப்பதற்குச் சான்றுகள் கூறித் தமது மதிப்பீட்டை மிக உயர்ந்த நிலையில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

கலைஞர் அவர்கள் குறளுக்கு உரை எழுதத் தொடங்கும் பொழுது பின்வரும் கருத்தைப் பதிவு செய்கிறார்:

“வள்ளுவர் வாழுந்த காலத்து நம்பிக்கைகள், பண்பாடுகள், அவை குறித்து அவரது பார்வை ஆகியவற்றுக்கு மாறுபடங்களும், வலிந்து என் கருத்து எதையும் தீணிக்காமலும், குறளில் அவர் கையாண்டுள்ள சொல்லுக்கு இதுவரை உரையாசிரியர்கள் கொண்டுள்ள பொருளை அன்னியில், தமிழில் மற்றொரு பொருளும் இருக்கிறது என்ற உண்மை நிலையைக் கடைப்பிடித்து. நான் எண்ணுவது போல் அவர் எண்ணினாரா என்று நோக்காமல், அவர் எண்ணி எழுதியது என்ன என்பதை அறிவதில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டு என் அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் எட்டிய வரையில் இந்தப் பொன்னாட்டையை நெய்துள்ளோன்.”

- முகவுரை - பக்கம் - IV

“நான் எண்ணுவது போல் அவர் எண்ணினாரா என்று நோக்காமல் அவர் எண்ணி எழுதியது என்ன என்பதை அறிவதில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டு” எழுதியிருப்பதாக அவர் கூறினாலும் அவருடைய உரை அடிப்படையில் ஒரு பகுத்தறிவுவாதியின் உரையாகவே அமைந்திருக்கிறது. அது குறளை அவர் புரிந்து கொண்டதீன் பிரதிபலிப்பாகும். அவருடைய புரிதல் சிறப்பானதும், சிந்தனையாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதுமாகும் என்பதைப் பேரா. மேகன் திறம்பட, தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

உரை மூலத்துக்கு உண்மையானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமன்றிப் படிப்பவர்கட்குச் சுலை குன்றாததாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவில் கலைஞர் அவர்கள் உரை அமைந்திருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாக நூல் ஆசிரியர் பின்வரும் குறள்களையும், அதன் உரைகளையும் மேற்கோள் காட்டியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

“படைகுடி சூழமைச்சு நட்பர ணாறும்
உடையா னரசரு ஸேறு”

381

என்ற குறளுக்குக் கலைஞர் தீட்டியுள்ள அரிய உரை பின் வருமாறு:

“ஆற்றல் மிகு படை, அறவார்ந்த குடிமக்கள், குறையா வளம், குறையற்ற அமைச்சு, முரீப்டாத நட்பு, மேஷி அழிக்க முடியாத அரண் ஆகீய ஆறு சீறப்புகளும் உடையதே அரசர்கட்சிடையே ஆண் சிங்கம் போன்ற அரசாகும்”

- பக. 77

சான்றாக மேலும் ஒரு குறள்:

“இரப்பன், இரப்பாரை எல்லாம் - இரப்பிற்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று”

1067

இதற்குக் கலைஞர் கூறும் உரை:

“கையில் உள்ளதை மறைத்து இல்லை என்போரீடம் கை ஏந்த வேண்டாம் என்று கை ஏந்துபவர்களை எல்லாம் கை ஏந்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்” - பக் 214

இங்கு பேரா. மேரகன் தரும் விளக்கம்:

“மக்களால் - மக்களே மக்களுக்காக எனக் குடியாட்சி முறைக்குச் சொல்லப்படும் அருமையான விளக்கம் போல் கை ஏந்த வேண்டாம் என்று கை ஏந்துபவர்களை எல்லாம் கை ஏந்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் எனக் கை என்ற சொல்லை வைத்து இங்கே சாதுரீயமான முறையில் சதுராடி உள்ளார் கலைஞர்”.

‘இலக்கியம் என்பது என்ன’ என்ற கேள்வி இலக்கியம் தொடர்ச்சிய காலத்திலிருந்து கேட்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை யாரும் முடிவான பதிலை எல்லோரும் ஏற்கும் பதிலைக் கண்டதில்லை. காலம் சென்ற டாக்டர் கைவாசபதி அவர்கள் இலக்கியம் எனப்படும் படைப்பு நிறைவு செய்ய வேண்டிய கூறுபாடுகள் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகட்டு அப்பாற்பட்ட ஒரு எண்ணத்தைப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“இலக்கியம் அது எழுதப்படும் மொழியை வளர்க்க வேண்டும்.”

அண்மைக் காலங்களில் அண்ணாவையிட, கலைஞரை விடத் தமிழுக்கு வளம் ஊட்டியவர்கள் யார்? வலிமை ஊட்டியவர்கள் யார்? புதிய நடையைப் படைத்தவர்கள் யார்? ஒவ்வொரு சொல்லுக்குள்ளும் புதிய சக்தியைப் புகுத்தியவர் யார்? சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் தமிழை வளர்த்தவர்கள் யார்? தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் கலைஞர் அவர்கள் செய்த தொண்டு அனைவராலும் ஏற்கப்படக் கூடியது என்பதைப் பேரா. மேகன் வளமான தமிழில் வலிமையான சான்றுகளுடன் புலமை ஒளிரும் பின்னணியில் இந்த நூலில் நிறுவி இருக்கிறார்.

இலக்கியத்தைப்பற்றிப் பேசும் பெருமூது கலை, கலைக்காலே என்று சுற்று உரத்த குரலில் பிரகடனம் செய்பவர்களும் உளர். கலைஞர் பயன் கருதி இலக்கியம் படைத்தவர். தமிழ் மொழியின், தமிழ் இனத்தின் எதிர்காலம் பற்றி எண்ணி, எண்ணி, எழுதியவர். இது அவருடைய எழுத்தில் கதை, புதினம், கட்டுரை, கவிதை முதல் நாடகம், தீரைப்படம் வரை அனைத்திற்கும் பெருந்தும்.

கலைஞர் அவர்களின் வரலாற்று நாவல்கள் பற்றிப் பேரா. மேகன் பேசுகிறார். அவருடைய வரலாற்றுப் புதினங்களைப் படிப்பவர்கட்டு ஒரு உண்மை புலனாகாமல் போகாது. தமிழர்களைப் பற்றிப் பேச வந்த கவிஞர் புதிய செய்யும் ஓர் உண்மை பின்வருமாறு:

அலைகளின் உயரமன்று; ஆழந்துள் கடலின் சூழல்
நிலையை வாழ்ச் சூவும், நீண்ட வாய் முதலையும்
நாம்

அஞ்சுதற்கு உரியவல்ல; அவற்றினும் மேலதாக
நெஞ்சிடை தமிழர் நீலீர் நினைத்திடத் தகுந்த அச்சம்
ஒன்று நூம் கலத்தில் உள்ள ஒட்டைகள்;
பகைவர் உம்மை வென்றுள் சரீதை உங்கள்

விரீசலின் சர்தை யன்றோ.

* * * *

கடும்பகை உமது பண்பில் கலந்து வாழ் கறையான்:
உம்மோர்

நெடும்பகை புறத்துதன்று: நீலீர் நுழ் பகைவர் காணீர்
- குலேவத்துங்கன் கலிதைகள்: பக்.நெ.8
டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் வரலாற்றுப் புதினங்களில்
அடி நாதமாக ஒலிப்பது தமிழர்கட்குள் ஒற்றுமை இல்லை
என்ற கவலையும் தமிழனத்தின் ஒற்றுமை காணும்
முயற்சியும்தான். சான்றாக பெரன்னர்-சங்கர் என்பது ஒரு
வரலாற்றுப் புதினம். இது தலைமுறை தலைமுறையாக
வேளாள கவுண்டர், வெட்டுவக் கவுண்டர் ஆகியோருக்கிடையே
நடந்த பேரர்க் கதையாகவே சொல்லப்பட்டு வந்தது. அதை
மாற்றி, பெரன்னர்-சங்கர் புதினத்தில் அதை இரு
கடும்பங்களின், இரு குழுக்களின் இடையில் நடந்த பேராக
அமைத்து, கொங்கு வேளாளர்களின் வீரகாலியாக அதை
மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்.

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் ராஜ ராஜன்
விருது பெற்ற 'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' என்ற புதினத்தை
எடுத்துக் கொண்டாலும் இரண்டு நாடுகள், உறங்காப்புலி
ஒருவனின் தன்னவத்தால், துரோகத்தால் அழிந்துவிடுகின்றன
என்பதைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். எனவே பெரன்னர்-
சங்கர் முன்னுரையில் கூறியிருப்பது பேரவு:

"தமிழன மேன்மை, தமிழன உணர்வு

தமிழன உரீமை, தமிழன ஒற்றுமை"

இவற்றை நிலைநிறுத்தும் வகையிலேயே தம் வரலாற்றுக்
கற்பனைப் படைப்புகள் அனைத்தையும் கலைஞர் உருவாக்கி
உள்ளார் என்பதையும் ஆசிரியர் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

கலைஞர் அடி முதல் நுனி வரை ஒரு படைப்பாளி:
அவர் எடுத்துக் கொண்ட துறை எதுவானாலும் அதற்கு ஒரு

புதிய பரிமாணம் சேர்த்திருக்கிறார். நமது முன்னோர்களிடம் இருந்து அவர் பெற்ற செல்வம் எதுவாயினும் அதை அப்படியே தன் பின்னோருக்கு விட்டுச் செல்லாது அதை மேலும் வளப்படுத்தி, வலிமையுட்டி, இன்னும் சில புதிய உத்திகளை, படிவங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கு விட்டுச் செல்கிறார். கலைஞர் புதினங்களைப் படைத்தார், நாடகங்களை படைத்தார், கவிதைகளைப் படைத்தார், கதைகளைப் படைத்தார், கட்டுரைகளைப் படைத்தார் என்பது மட்டும் அவரது பஸ்களிப்பன்று. அவர் புதிய தமிழை, புதிய தமிழ் நடையைத் தமிழ் உலகுக்குப்படைத்துத் தந்தவர். இந்த உண்மைதான், 'கலைஞர் தமிழ்' என்னும் இந்தால் தமிழ் உலகுக்குச் செய்திருக்கும் பிரகடனம். அத்தகைய பிரகடனத்தைச் செய்யும் தகுதி படைத்த ஒரு தமிழ்மகனின் எழுது கோல்தான் அத்தகுதியைப் பதிவு செய்திருக்கிறது.

பேரா. மேரகன் அவர்கட்டு நமது பாராட்டுதல்கள், வாழ்த்துகள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

18.12.2006

வகைப்பாடு: இலக்கியத் திறனாய்வு

வெளியீடு: மணிவாசகர் நூலகம், பாரிமுனை. (2006)

நாட்டுக் கலைப்படியூப் பதினாறாம் திங்கள்

ஸ்ரீ. சாக்ஸி விஜயலட்சுமி இராமசாமி

ஒரு சமூதாயத்தின் இலக்கியத்தில், பண்பாட்டில், பழையாறிக்டு ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு. பழையாறி பொது மக்கள் இலக்கியத்தின் [Folk Literature] ஒரு பகுதி, உலகின், ஓரளவிலும் பண்பட்ட, பண்டைய, மொழிகளில் இடம் பெற்றுள்ள பழையாறிகளை ஆய்ந்தால், பொதுக்கருத்துள்ள பல பழையாறிகளைக் கண்வார்.

பழையாறிகள் பொது மக்கள் அனுபவத்தின் பதிவு. எனவே அவை பரவலாக இடம் பெற்றிருப்பனவை. அனுபவம் என்பது கல்வியால் வருவதன்று; அது காலத்தால் வருவது. தொல்காப்பியமும், சங்கப்பாடல்களும் பழையாறி பற்றிப் பேசுவதீலிருந்தே பழையாறி இலக்கியத்தின் தொன்மை விளங்கும்.

பழையாறிகள் புவவர்களால் புனையப்படுபவை அல்ல. மக்கள் மன்றத்தில் மலர்பவை. எனவே அவை தொகுக்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் அதைக்களப் பணியாக மேற்கொண்டு பலர் தொகுத்திருக்கிறார்கள்.

பழையாழித் தொகுப்பு என்பது படித்து எழுதுவது அன்று. அது வழங்கப்படும் இடத்திற்கு நேரில் சென்று அதன் உறைவிடத்திலேயே பதிவு செய்யப்படுவது.

பழையாழித் தொகுப்பிற்கு ஒரு தனி முயற்சி தேவை. அப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சியில் முழுமையாக ஈடுபட்டுத்தான் பேரா. விஜயவட்குமி இராமசாமி அவர்கள், “நலம் தரும் நாட்டுப்புறப் பழையாழிகள்” என்ற தலைப்பில் அரியதொரு நூலைப் படைத்திருக்கிறார்கள். நாட்டுப் புறப்பாட்ல்கள் பற்றி, முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்காகப் பாடல்கள் தீரட்ட நேர்ந்த பெருமூது, அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு. கொங்கு நாட்டின் பல மாவட்டங்களில் பழையாழிகளைக் கவனத்துடனும் அக்கறையுடனும் 75 தலைப்புகளில் தீரட்டியிருக்கிறார்கள்.

பழையாழிகள் என்ற தலைப்பில் வரும், வந்திருக்கும், மற்ற நூல்கட்கும். இந்த நூலுக்கும் ஒரு முக்கீயமான வேறுபாடு உண்டு. பழையாழிகள் பெரும்பாலும் நீதிவாக்கீயங்கள்: வாழ்வியல் பேசும் சூத்திரங்கள். ஆனால் பேரா. விஜயவட்குமி இராமசாமி அவர்கள் எழுதியிருக்கும் இந்நால் அந்த வகையைச் சேர்ந்ததன்று. இது முழுவதும் உடல் நலம் பற்றியது; உணவு பற்றியது; உடல் பாதுகாப்புப் பற்றியது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் இது பழையாழி உருவில் அமைந்திருக்கும் தமிழ்நாட்டு மருத்துவ நூல். சித்த மருத்துவ நூல்.

மேலை நாட்டு மருத்துவம், சோதனைச் சாலைகளில் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் அமைந்தது, ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு. அனுபவத்தின் மூலம் மெய்ப்பிக்கப்படுவது. ஒரு குறிப்பிட்ட மருந்தை, ஒரு குறிப்பிட்ட லியாதிக்குப் பயன்படுத்திப் “பழுதுகண்டு [Trial and Error], பழுது நீக்கீ” முடிவுசெய்யப்படுகிறது. அனுமானம், அனுபவம் இரண்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்திய மருத்துவ முறையில் அறிவியல் அணுகுமுறை கொண்ட

சேதனைச் சாலை [Laboratory] ஆய்வுகள் இல்லை. அனுபவம் தான் அடிப்படை பலருக்கும் பல காலம் பயன்படுத்தப்பட்டு, வெற்றி கண்டால், அது இன்னையீக்கு, இன்ன மருந்து என்று உறுதி செய்யப்படுகிறது. அப்படி வளர்ந்தவைதான் இந்திய மருத்துவமுறைகள். இம்முயற்சிகளில், சித்தர்கள், முனிவர்கள் போன்றார் தம் தனித் தீற்மையும் காரணமாகக் கூறப்படலாம். இறுதியில் அனுபவம் ஒன்றுதான் மெய்ப்பிக்கும் வழி. இந்த அடிப்படையில் பழக்கத்தில் வந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சில மருத்துவ உண்மைகள். எனிய தமிழில் இனிய வடிவில் பழுமையும் உருவம் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் தொகுப்புத்தான் இந்த நூல்.

பழுமையுக்களைக் கிராமத்து மக்கள் சொன்னார்கள். அவற்றைப் பேரா. விஜயலட்சுமி அவர்கள் பதிவு செய்து வெளியிட்டுவிட்டார்கள், என்பதன்று இந்துநூல். ஒவ்வொரு பழுமையுக்கும் ஆசிரியர் சார்பில் இருந்து விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. 75 தலைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏறத்தாழ 60 - க்கு மேற்பட்டவை உணவுக்குப் பயன்படும் காய், கனி, வேர், இலை, தழை போன்றவை. ஒவ்வொரு உணவுப் பொருள் பற்றிப் பேசும் பொழுதும், மற்ற உடல் நலத்தவைப்புகள் பற்றிப் பேசும் பொழுதும் பேரா. விஜயலட்சுமி அவர்கள் மருத்துவராகவே மாறிவிடுகிறார். சான்றுக்காக ஒரு பழுமையும் விளக்கமும் பின்வருமாறு.

“பப்பாளிப்பழும்

பல் நோய் போக்கும்”

“பப்பாளிப்பழும் சாப்பிட்டால், பல் ஈறுகள் தொடர்பான பல நோய்கள் அகலும் என்பர்.

பப்பாளிப் பழுத்தில் வைட்டமின்கள் அதீக அளவில் அடங்கி உள்ளன. பப்பாளிப் பழுத்தில் வைட்டமின் ‘ஏ’, ‘ஹி’, ‘ஶ’ மற்றும் இரும்பு, சண்ணாம்புச் சத்து அனைத்தும் அடங்கி உள்ளன. ஆப்பிள்

பழுத்தைவிட மிக அதிகமான சத்து பப்பாளிப்பழுத்தீவில் தான் உள்ளது. பற்களில் ஈறுகள் தொடர்பான பல நோய்களை மட்டும் விவக்காமல், மலச்சிக்கலைத் தடுக்கும், இரத்தத்தை விருத்தி செய்யும். தசைகளை வளர்ச்சியடையச் செய்யும். எனவே பப்பாளிப்பழும் சாப்பிடுவது உடம்புக்கு மிக மிக நல்லது.”

“பல் நன்றாக இருந்தால் தான் மற்ற உறுப்புகள் நன்றாக இருக்கும். எனவே பப்பாளிப் பழும் சாப்பிட்டால், பல் ஈறுகள் பலமாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்திருந்தனர். பப்பாளிப்பழுத்தைக் கருவுற்ற பெண்கள் சாப்பிடக் கூடாது. கருவைக் கலைத்துவிடும் தன்மை உண்டு என்று சிலர் கூறுவதுண்டு. இன்றைய நாட்களில் மக்கள் பப்பாளிப் பழுத்தை மிகவும் விரும்பியே சாப்பிடுகின்றனர். விருந்துகளிலும் பப்பாளிப்பழும் பெரும்பாலும் வைக்கப்படுகின்றது.”

இன்னொரு சமன்றும் பரத்ப்போம்:

“வல்வாரைக் கீரை நல்ல

ஞாபக சக்தி பெருக்கும்”

“வல்வாரைக் கீரையை உண்பதால் நீணவாற்றல் பெருகும் என்பது இப்பழையாழியின் பொருள். வல்வாரைக் கீரையில் இரும்புச் சத்து அதிகம் உள்ளது. நீணவாற்றலைப் பெருக்கக் கூடிய சக்தி வல்வாரைக் கீரையில் உள்ளது. மறதி என்பது இக்காலத்தீவில் எவ்வேளரிடமும் உள்ளது. எனவே வல்வாரைக் கீரையை வராம் ஒருமுறையாவது அனைவரும் சாப்பிட வேண்டும். குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவரும் வல்வாரைக் கீரையை உண்டு. நீணவாற்றலைப் பெருக்கீக் கொள்ளலாம். வல்வாரைக் கீரையைச் சுத்தம் செய்து. பெரும்பாலும் வெங்காயம், தேங்காய் போட்டு பெரியல் செய்து சாப்பிடலாம்.”

“வல்லாரைக் கீரையைப் பருப்பில் போட்டும், வெங்காயம் தக்களீ போட்டுக் கூட்டுப் போவவும், புளிசேர்த்து வத்தவ் குழம்பு போவவும் பலவிதமாகச் சமைத்துச் சாப்பிடலாம். இப்பொழுதில்லாம், கீரையை வாங்கி, சுத்தப்படுத்தி, சமைக்க நேரமில்லாமல், சமைக்கச் சொங்பேற்றனப்பட்டு இருப்போர்க்கு, எளிமையாக வல்லாரை மாத்திரையே கிடைக்கிறது. மாணவப்பருவத்தில் உள்ளவர்கள் படித்ததை மறக்காமல் இருக்க, பெற்றோர்கள், வல்லாரை மாத்திரையை வாங்கிக் கொடுப்பது நகர்ப்புறங்களில் நாம் காணும் உண்மையாகும். இப்படிக் கொடுத்தாலும், வல்லாரைக்கீரை, நீணவாற்றலைத் தரும் என்பதை நம்பி, நாட்டுப்புறப் பழமொழிக்குச் சிறப்புத் தருவது சிறப்புத்தான்.”

“நன்மனையுள்

வல்லாரையை வளர்த்து வை”

“வீட்டில், வல்லாரைக் கீரையை வளர்க்க வேண்டும் என்பது இப்பழமொழியின் பொருள்.”

“அதாவது, நன்மனை என்பது, நல்லவர்கள் அறிவிற் சிறந்தவர்கள், சான்றோர்கள், பெரியவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இவர்கள் தமிழக்கள் அறிவிற் சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்; சிறுவயதிலேயே நீணவாற்றல் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, தங்கள் வீட்டிலேயே வல்லாரையை வளர்ப்பர். வீட்டிலேயே வளர்வதால் தேவையான பொழுது பயன்படுத்த வசதியாக இருக்கும். வீட்டிலேயே கிடைப்பதால், அதை அவ்வப்பொழுது பயன்படுத்துவார்கள். இதை ஒட்டியும், வல்லாரையின் சிறப்பை ஒட்டியுமே இப்பழமொழியைக் கூறியுள்ளனர்.”

இவ்வாறு 75 தலைப்புகளீலும், பொருத்தமான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பழையாழி வடிவில் இது ஒரு சித்த மருத்துவக் கையேடு என்று கூறினாலும் பொருந்தும்.

இந்நாலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தகவல்கள் மக்களுடைய அனுபவத்தில் இருந்து பெறப்பட்டனவ. அவர்களுடைய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தனவ. அவர்கள் பயன்படுத்திப் பலன் பெற்றனவ. எனவே அவை ஏற்கப்படக்கூடியனவ. எனினும் பரவலான சில நம்பிக்கைகளீலும் ஒரு கீறல் இருக்கலாம். ஐயம் எழும்பொழுது ஒரு சித்த மருத்துவரையோ, சித்த மருத்துவ நூலையோ துணைக்குக் கொள்வது நல்லது.

ஆசிரியருடைய உழைப்பு; அவர் ஊர் ஊராகக் கொங்கு நாட்டின் பல மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பழையாழிகளைத் தீர்டியதிலும் ஒளிர்கிறது. அப்பழையாழிக்கட்கு விளக்கங்கள் கொடுத்திருப்பதிலும் தெரிகிறது. அவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர் ஆனதால் விளக்கங்கள் அழகான தமிழில் அமைந்துள்ளன.

இந்நாலைத் தமிழகம் வரவேற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆசிரியருக்கு நமது மனம் நிறைந்த பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: நாட்டுப்புற இலக்கியம்

வெளியீடு: வானதி பதிப்பகம், சென்னை-17 (2006)

காலாடி

கலிஞ்சு முதிலன்

மரங்களின் பசுமையும், நிழலின் தண்மையும் நிறைந்த கானகத்தின் அழைதி, துறவிகளை ஏற்ப்பதுண்டு. பூலின் எழிலும், புள்ளினங்களின் குரலும், மரனின் சூட்டம் மருஞும் கவர்ச்சியும், காதலர்களைக் கவர்வதுண்டு; கலிஞ்சர்களைக் கவர்வதுண்டு. இலக்கியம் தோன்றிய காலந்தொட்டுக் கலிஞ்சர்கள் கானகங்களைப் பலபடப் பாடிப் பரவசமடைந்திருக்கின்றனர். வனத்தின் அழைதியைப் பாடினர்; அழையைப் பாடினர். ஒடி விளையாடும் அணிலில் இருந்து உறுமும் புலி வரை பல்வகை விலங்குகளின் வலிமையைப் பாடினர்; வாழுக்கை முறையையைப் பாடினர். ஆனால், அவர்கள் யாரும் கானகத்தின் பொருளாதாரக் கூறுபாடுகளை அவ்வளவாகப் பாடியதில்லை. அதன் சமுதாயத் தேவையைப் பாடியதில்லை. அகிலின், தேக்கின், சந்தனத்தின் பயன் குறிப்பிடப்பட்டது என்றாலும் கானகங்களின் பொருளாதாரப் பங்கு கலிஞ்சர்களைக் கவர்ந்த ஒன்றால்ல. பாடிய கலிஞ்சர்களும் ஒரு சில வரிகள், ஒரீரு பாடவ்கள் என்ற அளவில் திருப்பு அடைந்தனர். ஒரு கவிதை நூல் முழுவதுமே

கானகங்களைப் பற்றி அவற்றைக் காப்பர்று வேண்டிய தேவை பற்றி, அவற்றை அழிப்பதால் வரும் தீவிகுகள் பற்றிப் பாடப்படுவது கலிஞர் முகிலன் அவர்களால்தான் என்று கருதுகிறேன்.

வேளாண்மை நாகரிகம் தந்த பல பண்பாடுகளை, மனம் தீற்று பாடிய கலிஞர்க்கட்குத், தொழில் யுகம் படைத்த கருவிகள் ஏனோ அவ்வளவு ஏற்பட்புமிக்க பாடற் பொருளாக அமையவில்லை. வானார்த்தியைப் பற்றியே, புகைவண்டியைப் பற்றியே, சமுத்திரம்போல நீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கும் அணைகளைப் பற்றியே அணுமின் நிலையங்களைப் பற்றியே பாடப்பட்ட பாடல்களைத் தேடிப் பிடிக்கவேண்டும். இவற்றைப் பற்றிய கலிஞரின் அணுகுமுறையை, வோர்ட்ஸ்வர்த் (Wordsworth) பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“அறிவியல் துறையினரின் முயற்சிகள், நேரடியாகவே, அவ்வது மறைமுகமாகவே, நமது நிலையிலும், நாம் வழக்கமாக உருவாக்கும் எண்ணங்களிலும், பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்துமானால் கலிஞர்கள் அவற்றைப் புறக்கணிக்க மாட்டார்கள். கலிஞர்கள், அறிவியல் அறிஞர்கள் பாதையையும் பின்பற்றி, அவர்களோடு ஒன்றி நின்று அறிவியல் துறைக்கும் கலிதையின் பங்களிப்பை, கலிதை உணவுகளை எடுத்துச் சொல்வார்கள். வேதியியல், உயிரியல், கணிம இயல் பேரன்ற துறைகளின் கண்டுபிடிப்புகள் எங்களுக்கும் புரியும் பொருளாகவும் எங்கள் கற்பனையைக் கவரும் பொருளாகவும் மாறும் பொழுது அவை நாஸ்கள் பாடும் பொருள்களைவிடும்”

மேலே கூறப்பட்டது பேரன்ற மாற்றம் தமிழ்க் கலிதை உலகில் இன்னும் ஏற்படவில்லை. தமிழ்க் கலிஞர்கள் இன்றுவரை தொழில் யுகத்தின் பல படைப்புகளைக் கலிதைப் பொருளாக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் ‘கானகம்’ என்ற கலிதைத் தொகுப்பு ஒரு புதுமையான படைப்பு. வழக்கத்தில் காணும் கலிதைத் தொகுப்பிலிருந்து மாறுபட்டது. நூல்

முழுவதும் கானகத்தைப் பற்றியது. அதன் பொருளாதாரத் தேவையைப் பற்றியது. அதன் சூழ்நிலைப் பாதுகாப்புப் பற்றியது.

பாடப்படும் பொருள் வழக்கம் போலக் காதலும், வீரமும் காட்சி வருண்ணனையும், ஆங்காங்கே ஏழைகள் பற்றிய ஏக்கமும் பெருமுச்சும் என்றமையாது, பொருளாதாரம், இயற்கையின் பயன்கள், அவற்றைக் காப்பதின் தேவை என்ற அளவில் அமைந்திருந்தாலும் கற்பனை இருக்கிறது; கலிதைக்களை எழில் இருக்கிறது. கானகத்தின் மரங்கள் மழைத் தண்ணீர் தேங்குவதற்கு உதவுவதனால்,

“ஊற்று நீராய்க் கொப்பளிப்பாள்
ஊர்க்கிணற்றில் ஊறிநீற்பாள்
ஆற்று நீராய்ப் பெருக்கெடுப்பாள்
செழுமையாயல் - மக்கள்
அணைக்கட்டுக்கு நீர் சுரப்பாள்
பழைமையாய் - நம்மைப்
பிணைக்கும் பஞ்சம் பறக்கடிப்பாள்
வளமையாயல்”

என வருணிக்கிறார். கானகத்தின் பயனில் மெய்மறந்த கலிஞர்.
தொட்டில் முதல் பாடை வரைத்
தொட்டதெல்லாம் காட்டுவனம்
இட்டமுடன் மனிதன் பெற்ற கற்பகம் - கானல்
மாந்தர் வாழ்வில் நாகரிகப் பொற்பகம் - அரண்
ஏந்தும் நந்தம் தாயத்தின் காப்பகம்.

எனப் பாடுகிறார். மனிதர்கள் தொலைநோக்கின்றிக் காடுகளை
அழிக்கிறார்கள். அதை மயிலிடம் பின்வருமாறு முறையிடுகிறார்.
பழனி மலையேஙன் வாகனமே!

பச்சைத் தோகை உன் சாசனமே!
கழனி பெருக்கக் காடழித்தான்
கவலை பெருக்கியுன் வீடழித்தான்

மழையின் பருவம் போக்கடித்தான்
 மலையின் வளத்தை நீக்கடித்தான்
 பிழையைச் செய்தான், மனீதனவன்
 பேதமை கண்டு சிரித்தாடு!
 வனத்தின் வளம் காக்கப்பட வேண்டும்; பெருக்கப்பட வேண்டும்.
 இது நூல் முழுவதும் பல தலைப்புகளில், பல உருவங்களில்
 பரீணமிக்கிறது.

உணவும் வீடும் உடையும் வாழ்வும்
 ஒருங்கே ஈவது காடு
 உணர்வும் கலையும் நாகரீகமும்
 ஒழுங்கும் வளர்ப்பது காடு
 மனீத குலத்தின் வாழ்வும், தாழ்வும்
 வனத்தைக் காப்பதில் உண்டு
 வனங்கள் புனீத ஆவயம் என்றே
 நீத்தம் செய்வேங் தொண்டு.
 கனிவளங்கள் கணக்கின்றித் தந்தாய் வீட்டுக்
 கால்நடைக்கு மேய்ச்சல் நிலம் ஏந்தாய்! வண்ண
 வனவிலங்கின் உறைவிடமாய், வற்றா ஊற்று
 வடித்திடும் நீர் அருவியலி நதிகள் கொஞ்சம்
 மனம் வியக்கும் பேரணைகள் நீரின் தேக்கம்
 மகிழ்வுனரின் சுற்றுவா இன்ப வீடும்
 நினதுவரப் பேறாகும் அன்றோ? மாந்தர்
 நலங்காக்க இறையளித்த கற்பகம் நீ
 மரங்கள் அழிக்கப்படுவதால், வனவளங்கள் சிதைக்கப்படுவதல்,
 ஆங்காங்குச் சிறுபயன்களை நகரம் பெறவாம். ஆனால்
 கிராமங்கள் நலிகின்றன.

நாட்டுப்புற மக்களின் காட்டு வளத்தேவை
 நலிந்து மெலிந்தன; நாளும் பயன்படும்
 விறகும் புல்லும் தடிமரம், தீவனம்
 வேளங்கள் கலப்பை, மேழி, மேய்க்கால்

வண்டிச் சக்கரம், சட்டம் வளைகள்
 குடிசைகள் வீடுகள் கட்ட மரங்கள்,
 கால்நடைக்கான மேய்ச்சல் நிலங்கள்,
 எரு, தழை, கனிகள் எண்ணென்று வித்துகள்
 மருந்தாம் மூலிகை, மூங்கில், பிரம்பு
 குடிசைத் தொழில்கள், கொழிக்கும் மரவளம்
 இல்லாமை பேரதாமை இதனால் கீராமியப்
 பொருளாதாரம் சிதைந்து நசிந்திற்று.
 பதினாறாயிரம் பட்டிகள் கீராமங்கள்
 பைந்தமிழுக்குத்தில் சீர்கெடல் நன்றோ?

இவ்வாறு பலவகையானும் தமது பனுவல் முழுவதும் வனத்தின்
 முக்கியத்துவத்தை முன்னிருத்திப் பாடிய கலிஞர்.

தமிழுக்குத்தைப் பசுமை மயம் ஆக்க,
 தாவரங்கள் வாழ்வதனைக் காக்க
 அமுதத் தொண்டு செய்திடுவோம் வரீர் - அரசின்
 ஆக்கப்பணி வெற்றிக்கு அணி சேரீர்.

என வேண்டுகிறார்.

தேனருவிக் கானகங்கள்
 தெய்வம்வாழ் பூஞ்சோலை
 கானகங்கள் அழியாது
 காத்திடல்தான் உன்வேலை
 என்று மனித குலத்துக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்.

பெருவகை இந் நூல் கலிதைக்குப் பொருள் காண்பதில்
 ஒரு புதிய பாதையை வகுத்திருக்கிறது. தொழில் புரட்சியின்,
 அறிவியல் வளர்ச்சியின் சமுதாயத் தாக்கங்களைப்
 பொருளாதார வினைவுகளைக் கலிதைப்
 பொருளாக்கியிருக்கிறது. வரவேற்கப்பட வேண்டிய முயற்சி.

கலிஞரை வாழ்த்துகிறோம். பாராட்டுகிறோம். தமிழகம் இக் கலிதைத் தொகுப்பை வரவேற்கும் என நம்புகிறேன்.

வகைப்பாடு: கலிதை

வெளியீடு: பாலேந்தர் பண்ணை, மதுரை -7; 1986

நூல்களில் தமிழ்மொழி

திரு. ராம்புரம்

'RMV ஒரு தொண்டர்' என்பது ஒரு வகுக்கை வரலாறு. தனி மனிதர் வகுக்கை வரலாறு என்பது ஒரு சுதாரணை வரலாறு போன்றது அன்று. Biography என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொல் இல்லாததால் அதை 'வகுக்கை வரலாறு' என்று கூறுகிறோம். Biography is a combination of History and imaginative literature. It requires creativity, sympathetic approach and insight. என்று கூறப்படுகிறது. அது ஒரு இலக்கீயம்: கற்பனை வளம் தேவைப்படும் ஒன்று: படைப்புத் தீர்ம் தேவைப்படும் ஒன்று, எழுதப்படுவதற்குப் பற்றி நுண்ணிய பார்வை வேண்டும். இவை அனைத்தும் வகுக்கை வரலாறு எழுதுவது சுற்றுக் கடினமான பணி.

வகுக்கை வரலாறு என்பது இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டது என்று கூறினேன். ஒன்று வரலாற்று அம்சம். இரண்டாவது கற்பனை சேர்ந்த படைப்புத் தீரன் ஒன்றும்

இலக்கிய அம்சம். இதில் முதல் பகுதியை ஆசீரியர் மிகத் திறம்படச் செய்திருக்கிறார். இரண்டாவது பகுதிக்கு நான் பின்னர் வருகிறேன்.

வாழ்க்கை வரலாறு என்பது ஒருவருடைய நாட்கறிப்பின் தொகுப்பன்று. நிகழ்ச்சிகளை வரிசைப் படுத்திய பதிவு அன்று. ஒருவருடைய ஆசைகள், கனவுகள் எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றங்கள், உள் மனத்தில் உறைந்து கிடைக்கும் இலட்சியங்கள் பேரன்ற அனைத்தையும் தாங்கி வருவதுதான் வாழ்க்கை வரலாறு. வாழ்க்கை வரலாறு எழுதுபவருக்கு, சொல்லாத சொல் கேட்கும் செலிகள் வேண்டும், தேர்ந்தெடுப்பாரும் காணும் விழிகள் வேண்டும். அருளாளர் RMV பேரன்ற ஒருவரைப் பற்றி எழுதும் பொழுது அவர் தமது வாழ்க்கையைப் பற்றி, சொன்ன தகவல்களும் இடம் பெற வேண்டும். சொல்லாதவற்றையும் ஆனால் இடம் பெற வேண்டியவற்றையும் தேடிப்பிடித்துச் சேர்க்க வேண்டும். அவர் செய்தித் துறை அமைச்சராக இருந்தார். சுற்றுலாத் துறை அமைச்சராக இருந்தார், அறநிலையத் துறை அமைச்சராக இருந்தார். இத்துறைகளில் அவர் செய்த சாதனைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அப்படி இடம் பெறாத சில செய்திகளையும் நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் வருகிறேன்.

விளையும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும் என்பது நமது ஆன்றோர் பழமொழி. தீரு. RMV அவர்களைப் பொருத்த வரை முளைக்கும் பருவத்தில் அவர்டம் தெரிந்த உருவும் வேறு. பின்னர் அவர்டம் உலகும் கண்ட உருவும் வேறு.

அவருடைய அடங்காத் தனத்தைச் சகீக்க மாட்டாது, அவரை வளர்த்து வந்த அவருடைய தமக்கையின் கணவர் அவரை அடித்துப் பலவிதமான தண்டனைகளைக் கொடுத்து அவரே சலித்துவிட்டார். அடித்தவர் சலித்தார், ஆனால் அடி வாங்கிய RMV என்னவோ சலிக்கவில்லை. தனது அடங்காத் தனத்தில் நிலைத்து நின்றார். ஆனால் அதே சமயத்தில் TKS

சகோதரர்கள் நடத்தி வந்த நாடகக் கம்பெனியில் சேர்ந்தவுடன் அவர் முழுமையாக மாறிவிடுகிறார். அவருடைய வாழ்க்கையில் இருந்து ஒரு பாடம் மட்டும் தெரிகிறது. ஓவ்வொருவருக்கும் அவர் அவர் தீர்மை என்று ஒன்று உண்டு. அவரவர் எடுபாடு என்று ஒன்று உண்டு. தீர்மையும் எடுபாடும் ஒருங்கிணைந்த பணி கிடைக்கும் போது பெரும்பாலும் எவ்வேளாருமே பொறுப்புள்ளவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள்.

அத்தாணிடம் அடிவாஸ்குவதும், எவ்வளவு அடிவாஸ்கீனாலும் அடஸ்காதவனாகவே இருப்பதும் தொடர்ந்தது. இறுதியாக அவரை மலேயாவுக்கு ஒரு கையாளாக அனுப்புவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அந்தக் கால கட்டத்தில் 7 மைல் தொலைவில் இருந்த காரைக்குடியில் டி.கே சகோதரர்களின் பால சண்முகங்களுக்கு சபா நாடகக் குழு நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருந்தது. ஓரளவு பாடும் தீருங் பெற்றிருந்த வீரப்பன் அவர்கட்கு அங்கு போய்ச் சேர்ந்துவிட வேண்டும் என்ற ஆசை துளிர்விட்டது. அங்கு செல்வதற்கு ஒரு துணையும் கிடைக்க முதல் வருடம் சாப்பாடு, துணை மணிக்ஞடன் வேறு சூபாய் மாதச் சம்பளத்திற்குச் சேர்ந்தார். அவர் தனக்கு முதலில் கொடுத்த வேடத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அரசன் அவையில் கையில் தடி பிடித்துக் கொண்டு பலர் நீற்பார்கள் அதில் இவர் ஒருவர். ராமாயணம் என்றால் பெரிய குரங்குக் கூட்டம் இருக்கும் அதில் இவர் ஒருவர், இந்த நீலையில் தொடஸ்கி மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே நாரதர் வேடம் போடும் அளவுக்கு உயர்ந்து விடுகிறார். அந்த நாடகக் குழுவின் கணக்கு வழக்குப் பார்ப்பதில் உதவும் அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைகிறார். ஆனால் அதில் அவர் நீலைத்து நீற்கவில்லை. அங்கு இருந்தால் தனக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்று இன்னொருவருடன் சேர்ந்து வெளியேறி பழைய நாச்சியார்புரத்துக்குத் தீரும்புகிறார். அங்கு அவருடைய தமக்கையின் கடையில், அதாவது பெட்டிக் கடையில் வேலை.

அங்கிருந்து லிலகி ராணுவத்தீற்கு உடை தயாரிக்கும் ஒரு கம்பெனியில் சேருகிறார். அங்கு ஒரு கிளர்க்காக உயர்ந்து கேட்டியராகி அதிலிருந்து வளர்ந்து Acting Manager என்று மாதம் 200 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறார். அதிலும் அவர் தொடரவில்லை. திராவிடர் கழகத்தின் மீது இருந்த ஈடுபாடு கரண்யாகத் திராவிட நாடு முதலைய பத்திரிகைகள் வீற்கும் தொழிலில் இறங்குகிறார். அங்கிருந்து பெரியாரிடம் போய்ச் சேருகிறார். அங்கு பெரியார் வீட்டில்தான் சாப்பாடு. குடியரசு அலுவலகத்தில் படுக்கை. வீட்டிற்கு அனுப்புவதற்கு மாதம் 15 ரூபாய். அப்பொழுது அங்கு கலைஞர் குடியரசின் துணை ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் மட்டும் அல்லது இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பலரோடு பழக்கம். அங்கும் அவர் நீடிக்கலில்லை, அங்கிருந்து லிலகி நடிப்பிசைப் புலவர் K.R. ராமசாமி நடத்தி வந்த கிருஷ்ணன் நாடக சபாவில் சேர விரும்புகிறார் அந்த முடிலில் பெரியாரிடம் சென்று வீட்டில் ஒருவருக்கு உடல் நிலை சரியில்லை போய் வருகிறேன் என்கிறார். பெரியாருக்கோ இப்படிப் பல வீரப்பன்களைப் பார்த்துப் பழக்கம். இவன் போகப் பார்க்கிறான் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும், போவதனால் ரூபாய் 10 வாங்கிக் கொண்டு போங்க, திரும்ப வருவதனால் 20 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு போங்க என்று அனுமதி கொடுக்கிறார். வரப்பேவதில்லை என்று தெரிந்தும் 20 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு செல்கிறார். ஆனால் நாணயாக, திரும்பி வருவதற்குக் கொடுத்த 10 ரூபாயை அனுப்பி விடுகிறார். அதற்குப் பின் அண்ணாவிடம் சேருகிறார், அண்ணா, KR ராமசாமியின் நாடகக் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார். அந்தக் குழு மூடப்படும் கால கட்டத்தில் 1953 - இல் எம்.ஜி.ஆரிடம் சென்று அவருடைய நாடக மன்றத்தின் நீர்வாகியாகப் பொறுப்பேற்கிறார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 27, 13 வயதில் தொடங்கி ஒரு 14 ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 9

இடங்களில் வேலை பார்த்திருக்கிறார். மலையில் இருந்து ஒரு கல்லை உருட்டிவிட்டது போல அவர் நீற்காது ஒர் இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாறிக் கொண்டே வந்திருக்கிறார். டாக்டர் எம்.ஜி.ஆரீடம் 1953 - இல் சேர்ந்த பின் 1987 - இல் எம்.ஜி.ஆர் மறையும் வரை 34 ஆண்டுகளுக்கு அவரைவிட்டு விவகவில்லை. எம்.ஜி.ஆர் மறைந்த பிறகும் கூட அவரைவிட்டு விவகவில்லை. எம்.ஜி.ஆர் கழகம் என்ற பெயரில் அவருடைய எம்.ஜி.ஆர் தொடர்பு அவர் மறைந்த பின்னும் தொடர்கிறது. எம்.ஜி.ஆருடன் இருந்த காலத்தில் அவர் எம்.ஜி.ஆர் பிக்சர்ஸ் நிர்வாகி என்ற அளவில் அவரீடம் வேலை பார்க்கும் ஒரு தொழிலாளியாகவும் இருந்து இருக்கிறார். சுத்யா மூலிஸ் என்ற நிறுவனத்தைத் தொடங்கி அதில் எம்.ஜி.ஆரை நடிக்க வைக்கும் முதலாளியாகவும் இருந்திருக்கிறார். இதில் வியக்கத் தக்க செய்தி என்னவன்றால் வட்சக் கணக்கில் சம்பளம் கொடுத்து எம்.ஜி.ஆரை நடிக்க வைக்கும் சுத்யா மூலிஸ் முதலாளியாக இருந்த பொழுது கூட எம்.ஜி.ஆர் பிக்சர்ஸ் நிர்வாகியாக மாதம் ரூ.500/- சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருத்திருக்கிறார். ஒரே சமயத்தில் தொழிலாளியாகவும், முதலாளியாகவும் செயல்பட அவரால் முடிந்திருக்கிறது. அமைச்சரவையில் அவர் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்ட போதுதான் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குவது நின்றது. ஏன் என்றால் அமைச்சராகச் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு இன்னொரு வேலை பார்க்க இயலாது.

அமைச்சரவையில் உணவுத் துறை, செய்தி, சுற்றுலாத் துறை, அறநிலையத் துறை போன்ற பல துறைகளில் அவர் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார். அதற்குப் பின்னர் ஒரு குறுகிய காலம் செல்லி ஜெயலலிதா அமைச்சரவையில் அமைச்சர். அதற்குப்பின்னர் எம்.ஜி.ஆர் கழகம், கம்பன் கழகம் என அவரது பயணம் தொடர்கிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் அப்பொழுது இடம் பெற்ற முக்கியமான நிகழ்வுகள்

அனைத்தையும் திரு ராணி மைந்தன் தீற்பட எனிய தமிழில் நல்ல நடையில் படிப்பவரை ஈர்க்கும் வகையில் எழுதியிருக்கிறார்.

இந்தச் சமயத்தில் நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல நூலில் இடம்பெறாத, அருளாளர் RMV அவர்கள் அவருடைய பழக்கத்திற்கேற்பச் சொல்ல முன் வராத சில செய்திகளை நான் கூறுவது முறை என்று கருதுகிறேன்.

1947 - இல் நமது நாடு விடுதலைப் பெற்றபின் 1950 - களில் 1960 - களில் நாடு முழுவதும் பல பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அந்தக் காலப் பகுதியை, பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிப் பகுதி என்றே கூறலாம். ஆனால் தமிழகத்தில் மட்டும் என்ன காரணத்தினாலோ புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் அவ்வளவாக உருவாக்கப்படவில்லை. 1965 - இல் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம். 1971 - இல் வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம். இவைதான் 1977 வரையிலான 30 ஆண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் உருவான பல்கலைக்கழகங்கள். 1977 - இல் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் பதலி ஏற்ற பின் 1978 - இல் இருந்து 1987 வரையிலான 10 ஆண்டு காலத்தில் 6 புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழகத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. அது தமிழகப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றின் பெரும் காலம். கல்வித் துறையோடு நேரடித் தொடர்பு இல்லாத போதும் இதற்கு முழுக்க முழுக்கக் காரணமாக இருந்தவர் RMV அவர்கள்தான். அதற்குப் பின்புலத்தில் ஒரு வரலாறு உண்டு. அது இங்கு முக்கியமானதன்று. கல்வி தொடர்பாக இன்னொரு செய்தியையும் கூற வேண்டும், அன்றைய இந்திய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய முயற்சியால் 1986 - இல் புதுக் கல்விக் கொள்கை வெளியிடப்பட்டது. அந்தக் கல்விக் கொள்கையில் ஒரு முக்கியமான பரீந்துரை மாநில உயர் கல்விக் கழகம் (State Council of Higher Education) என்ற ஒரு

நிறுவனம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அதற்கான சட்ட வரைவு ஒன்று தயார் செய்து 1987 - இல் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து தமிழக அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. பெரன்னயன் அவர்கள் அதை ஒரு அவசரச் சட்டம் மூலம் உருவாக்க நினைத்தார். அப்பொழுது ஆளுநராக இருந்த திரு குரங்கா அவர்கள், அதைச் சட்ட சபையிலேயே நிறைவேற்றுமாறு கூறிவிட்டார். அந்தச் சட்டசபைக் கூட்டம் அடித்தியில், அமளியில் முடிந்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு 1993 வரை அதன் மீது யாரும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. திரு RMV அவர்கள் ஒரு குறுகிய காலக் கல்வி அமைச்சராக இருந்தார். அந்தக் காலப் பகுதியில்தான் தமிழ்நாடு மாநில உயர்க் கல்விக் கழகம் (Tamilnadu State Council of Higher Education) என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. எனவே பல பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்குவதற்கும், அந்தப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒரு மேலாண்மை நிறுவனத்தை உருவாக்குவதற்கும் காரணமாக இருந்த அவருக்குக் கல்வி உலகம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன் வைக்கும் இந்தத் தகவலில் அணு அளவும் உயர்வு நலிற்சி இல்லை. திரு RMV அவர்கள் தன்னை முன்னிலைப் படுத்திக் கொள்ளாதவர்.

அருளாளர் RMV யைப் பெருத்தவரை அவர் தீற்ற மேடையில் எல்லோரும் பராக்கும் வகையில் செய்த சாதனைகளும் பல. தீரைக்குப் பின் நின்று உரியவர்கள்கு அறிவுரை கூறி, அவர் செய்த சாதனைகளும் பல. அப்படி அவர் சாதித்தவை முழுமையாக இடம் பெற்றால்தான் அவருடைய வரழ்க்கை வரலாறு முழுமையாக உருவும் பெற்றதாகக் கூறலாம். இந்தப் பதிப்பு முழுமையானதன்று என்பதை இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும்.

தான் திரைக்குப் பின் நின்று இயற்றியவற்றை எடுத்துச் சொல்ல விரும்பாதவர். அப்படிப்பட்ட தனி மனிதருடைய வாழ்க்கை வரவாற்றை எழுதுவது என்பது சற்றுச் சிக்கலான காரியம். அவருடைய வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து, செய்தித் தாள்களில், நூல்களில், அவரை நெருக்கமாக அறிந்தவர்கள் தொடர்பு மூலம் தகவல்களைச் சேகரித்துத்தான். அவரை போன்றோருடைய வாழ்க்கை வரவாற்றை எழுத முடியும். நண்பர் ராணி மைந்தன் அவர்கள் இயன்ற அளவில் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பணியைச் சிறப்பாகவே செய்திருக்கிறார் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆனால் செய்யவேண்டியதும் இருக்கிறது.

அருளாளர் RMV அவர்கள் ஒரு தனி மனிதர் என்ற அளவில் பெரியாரிடம், அண்ணாவிடம் பெருமதிப்புக் கொண்டவர். டாக்டர் எம்.ஐ.ஆர் அவர்களிடம் மாதுச் சம்பளம் வாங்கும் பணியாளராகவும் இருந்தவர். அவருக்குச் சம்பளம் கொடுத்து நடிக்க வைக்கும் முதலாளி யாகவும் இருந்தவர். எம்.ஐ.ஆர் அமைச்சரவையில் ஆற்றல் வாய்ந்த அமைச்சராகவும் இருந்தவர். அதற்குப் பின்னர் எம்.ஐ.ஆர் கழகம் என்ற அரசியல் கட்சியின் தலைவராகவும் கம்பன் கழகத்தின் தலைவராகவும் இருப்பவர். இவை அனைத்தும் ஒரு புறம் இருக்க, திரு RMV அவர்கள் திராவிட இயக்கத்தின் ஒரு முக்கியமான பரிணாம வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிப்பவர்.

பெரியார் அவர்கள் திராவிட இயக்கத்தை உருவாக்கியவர், சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதி, நாத்திகர், அடிப்படையில் அவர் 20 - ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகம் கண்ட இணையற்ற மனித நேயவாதி. அவருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எந்த மொழியின் மீதும் பற்றோ, பாசமோ, எந்த ஒரு தனி இனத்தின் மீது பற்றோ, பாசமோ கிடையாது. தனி மனிதனின் தன் மான உணர்வை, சமுதாய வாழ்வில் ஒழுக்கத்தை, சமதர்மத்தை, சமநீதியை, மதித்தவர். அவற்றிக்காக

பேரோடியவர். பெரியார் தீராவிட கழகம் என ஒரு இயக்கம் உருவாக்குவதற்கு அண்ணா அவர்கள் வரவாற்று ரீதியாக அடிப்படை அமைத்துக் கொடுத்தவர் என்றாலும், அவர் தன்னளில் தலை சிறந்த தமிழினவாதி. தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவர் நாத்திகராகவே, ஆத்திகராகவே இருந்தாலும், நாத்திகம் ஒரு சமுதாயக் கொள்கையாக எடுப்பாது என நம்பியவர். எனவே தீராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அவர் நிறுவிய பொழுது 'ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்' என்பதை அந்த இயக்கத்தின் சமய, தத்துவ அணுகுமுறையாக்கினார். சீனப் படையெடுப்பு வந்த பொழுது பிரீவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டார். பதவி ஏற்றபொழுது இரு மொழிக் கொள்கையை அறிவித்தார். எனவே தீராவிடர் கழகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் அண்ணா சில முக்கியமான மாற்றங்களை முன் வைத்தார். அண்ணா வழி நின்ற டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அண்ணாவின் கொள்கையைப் பெரும்பாலும் மாற்றம் இல்லாது தொடர்ந்தவர். புதிய பரிமாணம் என, நான் புரிந்து கொண்ட அளவில் அவர் எதையும் சேர்த்ததாகக் கூறுவதற்கில்லை. எழுத்துச் சீரமைப்பு மட்டும் காலம் கடந்து நிற்கும், பெரும் சாதனையாகப் பதிவு செய்யப்படலாம்.

திரு RMV அவர்கள் பெரியாரின் தொண்டர் என்றாலும் அண்ணாவை அவர் தனது முழுமையான ஆசான் என்று ஏற்றுக் கொண்டாலும். எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சிக் காலத்தில் முழுமையாக அவருக்குத் துணை நின்றாலும் தன்னளில் தமிழ் மொழி தொடர்பாக, தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாக, சமயம் தொடர்பாக, சில முக்கியமான கொள்கைகளை முன் வைத்தவர். அவற்றைப் பற்றிப் பேசுபவர். அதை நாம் ஏற்கிறோமா, இல்லையா என்பது வேறு கேள்வி. தீராவிட இயக்கத்தார் ஏற்கிறார்களா, இல்லையா என்பது வேறு கேள்வி. ஆனால் அவர் தீராவிட இயக்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒர் அம்சத்தின் பிரதிநிதி என்பதை மட்டும் நான் இங்கு கூற வேண்டும்.

சங்க நூல்கள் தமிழ் மொழிக்குப் பெருமை ஊட்டுப்பவை, தமிழ் மொழியைச் செவ்வியல் மொழி என அறிவிப்பதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த இலக்கியமே சங்க நூல்கள்தான். மற்ற பண்டை மொழிகளில் சங்க இலக்கியத்திற்கு, நூல்களுக்கு இணையான தரமுள்ள நூல்கள் இருக்கலாம். ஆனால் சங்க இலக்கியம் போன்ற ஒன்று எந்த மொழியிலும் இல்லை என்று கூறும் அளவுக்குச் சங்க இலக்கியம் தனித்தன்மை வாய்ந்தது.

தனித்தன்மை என்று வரும் பொழுது தமிழில் அமைந்திருக்கும் பக்தி இலக்கியங்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட சிறப்பு உண்டு என்ற கருத்தை முன் வைப்பவர் தீரு RMV அவர்கள். ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் பாடிய தீவ்விய பிரபந்தம், தேவாரம், தீருவாசகம் போன்றவற்றிற்கு இணையான இலக்கியப் படைப்பு மற்ற இந்திய மொழிகள் உட்பட உலகில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை இந்தியாவில் பக்தமார்க்கத்திற்கு வித்தூன்றியவர்கள் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் ஆவர். மேலும் நாயன்மார்கள், தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தலைவர்கள்; ஒரு முக்கியமான கால கட்டத்தில் தமிழைப் பாதுகாத்தவர்கள், பரப்பியவர்கள். பெரியபுராணம் தீருமுறைகளில் ஒன்றாயினும் அது சமய நூல் மட்டும் அன்று. தலைசிறந்த சரித்தீர நூல் என்று எடுத்துக் கூறி, சமயவாதிகள் என்போர் தமிழைப் புறக்கணிக்காதீர்கள் தமிழ் ஆர்வவர்கள் என்போர் சமயத்திற்கு எதிராகச் செயல்படாதீர்கள் என்ற ஒரு புதிய கோரிக்கையை முன் வைத்தவர். பகுத்தறிவுக் கோட்டையில் இருந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை முன் வைத்தவர் தீரு ஸிவிசுதி ஆவார்.

தீரு RMV அவர்கள் அண்ணா வழி நீற்பவர். வார்த்தைக்கு வார்த்தை, வரிக்கு வரி அண்ணாவின் புகழ்பாடுபவர். அண்ணாவை ஆராதிப்பவர் என்று சொன்னாலும் பொருந்தும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்

விட்டுவிட்டுச் சென்ற கொள்கையில் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் தேவைப்படுகிறது என்று கருதும் பொழுது அந்த மாற்றத்தை, மாற்றத்தின் தேவையை முன் வைக்கவும் தயங்காதவர். சான்றாக இரு மொழிக் கொள்கை. இரு மொழிக் கொள்கை என்பது அண்ணாவின் முத்திரை பெற்ற மொழிக் கொள்கை. டாக்டர் எம்.ஐ.ஆர் அதன் வழி நீண்றார்.

பெரியாரின் தத்துவத்தை, அண்ணாவின் தலைமையை, டாக்டர் எம்.ஐ.ஆரின் தலைமையை, இன்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையை ஏற்பவராயினும். இரு மொழிக் கொள்கை மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைச் சமயம் வாய்க்கும் பொழுதல்லாம் கூறி வருகிறார்.

அடிப்படையில் பகுத்தறிவு வாதத்திற்கு வள்ளுவர் அந்தக் காலத்திலேயே இலக்கணம் வகுத்திருக்கிறார். நேரு பெருமகன் அவர்கள், அவர் காலத்தில் பேசும் பொழுதல்லாம் நமது சமுதாயத்தில் அறிவியல் பார்வை வேண்டும், அறிவியல் அணுகுமுறை வேண்டும் என்பார். அறிவியல் அணுகுமுறை என்பதும் பகுத்தறிவுப் பாதை என்பதும் ஏற்குமாறு ஒன்றுதான். வள்ளுவர் எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா நாட்டிற்கும் பொதுவானதாக அறிவியல் பார்வைக்கு இலக்கணம் வகுத்திருக்கிறார்.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள் மைய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மைய்ப்பொருள் காண் தறிவு”

திரு RMV அவர்கள் பெரியாரின் தொண்டராயினும், அண்ணாவின் பக்தராயினும், டாக்டர் எம்.ஐ.ஆர், தலைமையை, டாக்டர் கலைஞர் தலைமையை ஏற்பவராயினும், அடிப்படையில் நான் அறிந்த அளவில் அவர் வள்ளுவர் வழி நிற்கும், தனது சிற்தனையை மதிக்கும் ஒரு தலை சிறந்த பகுத்தறிவுவாதி.

அண்மையில் ஸ்வீடன் நாட்டில் உள்ள Gothenburg பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியர்கள் நீண்ட காலமாக மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி காண்பதற்கான வழிகள் என்ன என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இறுதியாக அவர்கள் கண்ட முடிவு; மகிழ்ச்சி தருவது பணம் அன்று; பதவியன்று; ஒரு வெற்றியன்று, இறுதியாக அவர்கள் கண்ட முடிவு, ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி, ஒரு குறிக்கோளை அடைவதற்காக ஈடுபடும் கடன் உழைப்பு ஒன்றுதான் வாழ்க்கையில் உண்மையான மகிழ்ச்சியைத் தருவது என்று ஒரு நீண்ட அறிக்கையின் இறுதியில் கூறுகிறார்கள்.

செய்யும் தொழிலோடு சேர்ந்துவிட்ட நெஞ்சினுக்கு
வய்யும் தரும் இன்பம் வானம் தருவதில்லை
என்று 1980 - இல் நான் எனது கலிதை ஒன்றில் எழுதினேன். நான் அனுபவத்தில் 25 வருடங்கள் முன் எழுதிய ஒன்றை ஸ்வீடன் பல்கலைக்கழகத்தினர், ஆராய்ச்சியின் முடிவாக இப்பொழுது அறிவித்திருக்கிறார்கள். அருளாளர் RMV அவர்கள் தாம் ஏற்ற பணி எதுவானாலும் அந்தப் பணியோடு ஜக்கியம் ஆகிலீடும் இயல்புடையவர். அந்தப் பணியில் கடன் உழைப்போடு ஈடுபடுபவர். அந்த ஈடுபாட்டில் மன நிறைவு காண்பவர். இது அவருடைய வெற்றியின் ரகசியம்.

பெண்ணுமின் பிரஸ்கிலீன் என்ற அறிஞரைப் பற்றிப் பலர் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அவருடைய தன் வரவாற்றில் ஒரு முக்கியமான அறிவுரையைக் கூறியிருக்கிறார். எதாவது ஒரு திட்டத்தை நீங்கள் உருவாக்கி, அதை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்த வேண்டுமாயின், அந்தத் திட்டம் நீங்கள் உருவாக்கியது, என்பதைச் சொல்லக் கூடாது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றினால் உங்களுக்கு நல்ல பெயர் வந்துவிடும் என்பதற்காகவே அது நிறைவேறாது தடுப்பதற்குப் பலர் உருவாகி விடுவார்கள். எனவே ஒரு திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமாயின் அது உங்கள் படைப்பு என்பதை முன் வைக்கக்

கூடாது. திரு. RMV அவர்கள் பல திட்டங்களை அமைச்சராக இருந்து காலத்தில் ஸாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் மூலம் செயல்படுத்தி இருக்கிறார். ஆனால் அவை அனைத்தும் எம்.ஜி.ஆர் திட்டம் என்ற முத்திரையோடுதான் அவை முன் வைக்கப்பட்டனவே அன்றி. திரு. RMV தம்முடைய சிந்தனையில் உருவானவை என என்றும் புகழ் தேடிக் கொண்டதில்லை. இதற்கு முன்பே நான் பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய ஒரு சான்றும் கூறினேன்.

திரு. RMV அவர்கள், ஒருவர் எந்தத் துறையில் இருந்தாலும், இலக்கியம் படிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை முன் வைக்கிறார். சற்றுக் காலம் கடந்து தாம் இந்த முடிவுக்கு வந்ததாகக் கூறுகிறார். 'நான் பெற்ற பேறு, பெறுக இவ்வையகம்' என்ற எண்ணத்தோடு எவ்வோருக்கும் இந்த அறிவுறையை வழங்குகிறார். இலக்கியம் என்பது அனுபவங்களின் தொகுப்பு. மற்றவர் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை நமக்கும் பயன்படும் என்ற அடிப்படையில்தான் வாழ்வில் இலக்கியம் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. அதைப் போலவே ஒருவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு, அவர் பெற்ற அனுபவம், அவர் சந்தித்து பிரச்சினைகள், அவர் கண்ட தீர்வுகள், சுருக்கமாகச் சொல்வதனால் அவருடைய அனுபவங்கள் மற்றவர்கட்கும் பயன்படும் என்ற தகுதியை எட்டும் பொழுதுதான். ஒருவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு சமுதாயத்திற்குப் பயனுடையதாகிறது. அருளாளர் RMV அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு இனைய தலைமுறைக்கும் பயன்படும்: சற்று முத்தவர்கட்கும் பயன்படும் என்ற அளவில் இதைப் படைத்தலீத்த திரு ராணி மைந்தன் அவர்களுக்கு நமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

RMV ஒரு தொண்டர் என்ற இந்த நூல் ஸாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கட்கு நெருக்கமான, நீங்கா விகவாசம் உடையவராக இருந்த ஒரு தொண்டர் RMV என்ற தோற்றுத்தை முன்வைக்கிறது. அது திரு. RMV அவர்களின்

ஒரு பரீமாணம். மிக முக்கியமான பரீமாணம். ஆனால் அதுமட்டுமே முழுமையான பரீமாணம் அன்று. அவருடைய பரிசை அதனினும் நீண்டது. அவரது களம் அதனினும் விரிந்தது. அவருடைய பொருண்மை இன்னும் ஆழமானது. அருளாளர் RMV அவர்களைப் பொருத்தவரை அவர் தமது முழுத் தீற்மையையும் தூம்நினைத்து வழியில் தங்கு தடையின்றி வெளிப்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புகளை முழுமையாகப் பெறாத சூழ்நிலையில் தான் பணிபரிந்திருக்கிறார் அந்த நிலைமையைலும் பராட்டத்தக்க சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறார். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், அவர் சாதித்ததாக நாம் கண்டவற்றைவிட, கேட்டவற்றைவிட அவர் உண்மையிலேயே சாதித்தவை அதீகம். வாய்ப்பு அமைந்திருக்குமானால் அவர் சாதித்திருக்கக்கூடியவை சாதித்தவற்றினும் அதீகம். அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் இந்தக்கூறுபாடுகளீன் கதிர்கள் தெரிய வேண்டும்.

வாழ்க்கை வரலாறு என்பது ஒரு சிறந்த இலக்கியமாக உயரக் கூடும் என்று கூறினேன். அருளாளர் RMV அவர்களீன் வாழ்க்கை வரலாற்றின் 2 - வது பாகம் எழுதப்பட வேண்டும். 1988 - இல் நான் சாகித்ய அகெதமி விருது பெற்ற பொழுது மூன்று பேருக்கு, ஒவ்வொருவரும் எழுதிய தன் வரலாற்றுகள், சாகித்ய அகெதமி விருது வழங்கப்பட்டது. கெய்க் வாட் என்பவருக்கு மராத்தி மொழிக்கு விருது: பேடி என்பவருக்கு பஞ்சாபி மொழிக்கு விருது. காஷ்மீர் சிங்கம் எனப் புகழ் பெற்ற ஷேக் அப்துல்லா அவர்களுக்கு உருது மொழிக்கு விருது வழங்கப்பட்டது. தமிழகத்தில் நான் அறிந்த வரை சிறுக்கை எழுத்தாளர் பலர் இருக்கிறார்கள், கலீஞர்கள் மிகப் பலர் இருக்கிறார்கள். புதினப் படைப்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வாழ்க்கை வரலாற்று எழுத்தாளர் என்ற அளவில் உயர்ந்து நிற்பவர் ராணி மைந்தன் அவர்கள் தான். ராணி மைந்தன் அவர்களே அருளாளர் RMV அவர்களீன் வாழ்க்கை

வரலாற்றின் இரண்டாவது பகுதியும் எழுத வேண்டும். வாழ்க்கை வரலாற்றுக்கு சாகித்ய அகெடமி லிருது பெறும் முதல் எழுத்தாளராக அவர் உயர் வேண்டும் என்று மன நிறைவேந்து வாழ்த்துகிறேன்.

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: ராஜராஜன் பதிப்பகம், சென்னை-17.

ஏற்றுச் சூழல் நிலைப்படம் காலாடி

**அண்ணூ பஸ்கலைக்கழகம் எஞ்சூச் சூழல்
அந்தியல் சிறப்புச் சிறநிக்காரி திறங் கையம்**

தமிழ் உவகின் மிகத் தொன்மையான, நீண்ட கால இலக்கிய வளம் வாய்ந்த மொழி. வாழையடி வாழையெனத் தொடர்ந்து தோன்றிய மாமனிதர்களால் ஆக்கப்பட்ட இலக்கியத்தின், இசைக்கலையின், ஆன்மிகச் சிந்தனைகளின், வாழ்வியலின், தக்துவ விசாரணைகளின் களஞ்சியமாக நாம் பெற்றிருக்கும் செல்வம் நமது மொழி. நமக்கு அறிவியல், தொழில் நுட்பப் பாரம்பரியம் உண்டு எனினும், இன்றைய நடைமுறையில் பயன்பட்டு வரும் அறிவியலும், தொழில் நுட்பமும், நமக்குப் புதியன. மேலை நாடுகளீலிருந்து கற்று நாம் பயன்படுத்துவன. சான்று கூற வேண்டுமெனில் மருத்துவம் நமக்குப் புதியது அன்று: எனினும் அலோபதி மருத்துவம் நமக்கு முற்றிலும் புதிது. அதை யெருத்தனவே இன்றைய அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும். இவை மேலை நாடுகளில் கூட 16 - ஆவது நூற்றாண்டிற்குப் பின், கெலிலையோ தமது சோதனைகளின் வழி அமைந்த, அறிவியல் ஆய்வு முறையை ஒரு சிறந்த துணைக் கருவியாக, அனுபவபூர்வமாக

வகுத்தளீத்தபின், உருவானவையேயாகும். குறிப்பாகக் கடந்த முன்று நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியேயாகும். இந்தக் காலப் பிரீவின் பெரும்பகுதியில் நமது நாடும், நமது மொழிகளும் இந்த முன்னேற்றத்தில் பங்கேற்கவில்லை.

நாம் 1947 - இல் விடுதலைப் பெற்ற பொழுது, ஏறத்தாழ 250 ஆண்டு கால வளர்ச்சியை நமது மொழிகள் இழந்திருந்தன. அந்த இழப்பை ஈடுசெய்து, முன்னேறிய நாடுகளின் மொழிகளோடு நாமும் நடைபோட ஆசைப்படுகிறோம். முயல்கிறோம். இம்முயற்சி இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டது.

1. கடந்த காலத் தேக்கத்தை ஈடு செய்வது.
2. முன்னேறிய நாட்டினர் மொழியின் வளர்ச்சி வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்து நாம் முன்னேறுவது.

கல்வியறிவு [Knowledge] ஏறத்தாழ 25 தலைப்புகளைக் கொண்டதாகப் பிரீக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 25 துறைகளிலும் தமிழில் நூல்கள் உருவாக வேண்டும். அவை பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். நூல்களை உருவாக்குவதில் இரண்டு சூறுபாடுகள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டத் தக்கன.

1. தேவையான கலைச் சொற்களை உருவாக்குதல்
2. ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஏற்ற, இயல்பான மொழி நடை உருவாக்குதல்

நூல்களை உருவாக்குவதைச் சிலர் ஒரு மொழி பெயர்ப்புப் பணி போன்று பார்க்கிறார்கள். புதிய துறையில் நூல் எழுதுவது என்பது ஒரு சாதாரண மொழி பெயர்ப்புப் பணி அன்று. அது ஒரு படைப்புப் பணி. துறை அறிவும், அதை இயற்கையான, எளிதான மொழியில் எடுத்துச் சொல்லும் தீற்றும் வேண்டும்.

நூல்கள் எழுதுவதற்கு முதலாவதாக தேவைப்படுபவை அத்துறை சார்ந்த கலைச் சொற்கள். கலைச் சொற்கள் என்பன ஒரு கட்டடத்திற்குச் செங்கல், கதவு, பல கணி போன்றவை. இவற்றின் தொகுப்பும், குவியலும் ஒரு கட்டடத்திற்குத்

தேவையே எனினும் அவை ஒரு கட்டமாகி விடுவதில்லை. ஒரு கட்டத்திற்கு வரைபடம் வேண்டும். கணிதத் திறனுடன் அதன் உறுப்புகள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு நூல் எழுதுவதற்கு முதற்பணியாகக் கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவற்றின் துணை கொண்டு, ஒரு நூல் எழுதும் பொழுது கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய ஓர் அடிப்படை அம்சம், ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு மொழி நடை உண்டு; இலக்கணம் உண்டு; அதற்கென ஒரு மரபு உண்டு என்பதாகும். இவையனைத்தும் உருவாக வேண்டுமானால் பல நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும். பலருடைய பங்களிப்புகள் இடம் பெற வேண்டும். இங்கு ஒரு சான்று கூறுவது பொருந்தும்.

தமிழ் ஒரு இலக்கிய வளம் பொருந்திய மொழி. புதினம் ஒரு இலக்கியம் என்றாலும் வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்ற புதினத்தை எழுதியவுடன் புதின இலக்கியம் தமிழில் உருவாகவிடவில்லை. பல புதின எழுத்தாளர்கள் தேரன்றிய பின், பல புதினங்கள் எழுதப்பட்ட பின்தான் தமிழில் புதினம் என்ற ஒரு இலக்கிய வகை உருப்பெற்றது. இதே கருத்து சிறுகதைக்கும் பொருந்தும். கணிதம், இயற்கியல், வேதியியல் போன்ற ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு மரபு உண்டு. மொழி நடை உண்டு. இது நீண்ட கால அனுபவத்தின் மூலம் தான் உருவாக முடியும்.

முதற்கட்டமாக அமைவது கலைச் சொற்கள் கொண்ட கலைச் சொல் அகராதி தயாரித்தல் (Scientific and Technical Glossaries). இரண்டாவது கட்டமாகக் கலைச் சொல் விளக்க அகராதிகள் (Scientific and Technical Definitional Dictionaries) தயாரித்தல். இவை இரண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் கட்டுரை எழுதுபவர்களுக்கும், நூல் எழுதுபவர்களுக்கும் பெரிய அளவில் பயன்படும்.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், பல்கலைக்கழக மாணியக் கழுமத்தின் நிதியுதவியுடன் சுற்றுச் சூழல் துறையில் கலைச்

சொல் அகராதி, கலைச் சொல் விளக்க அகராதி ஆகிய இரண்டையும் சுற்றுச் சூழல் களஞ்சிய அகராதி என்ற தலைப்பில் உருவாக்கியிருக்கிறது. அண்ணை பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கும், சுற்றுச் சூழலோடு தொடர்புடைய பல உயர்நிலை ஆய்வு மையங்கள், இப்பணியில் பங்கேற்று இருக்கின்றன. ஆய்வு மையங்களைச் சேர்ந்த வல்லுநர்கள், பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுமத்தின் சார்பில் அதன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் துறை அறிவு உள்ள அறிஞர்கள் குழுவில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வல்லுநர்கள், மற்றும் ஆய்வாளர்கள் என்ற அளவில் 22 துறைகளைச் சார்ந்த நூற்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட அறிஞர் பெருமக்கள் இப்பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு இதற்கென அமைந்த ஆக்கக் குழுவினரால் அவர்களுடைய பணி ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு இந்தச் சுற்றுசூழல் களஞ்சிய அகராதி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரவலான அடிப்படையுடன் தொடங்கி, இரண்டரை ஆண்டுகள் முறையாகப் பணியாற்றி, ஜந்தாயிரத்திற்கும் சுற்று அதீகமான கலைச் சொற்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு பொருள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழில் இது முன்னோடியான பணி. கன்னடத்தில் இதை ஒத்த பணி முன்பே செய்து முடிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். அதனினும் சுற்று வீரிவாக இந்தக் கலைக் களஞ்சிய அகராதி தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

இந்தி மொழிக்கு 1961 - இலேயே அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கலைச் சொல் குழுமம் [Commission for scientific and Technical Terminology] என்ற நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. இது முழு நேரத் தலைவரவரையும் ஆறுபகுதி நேர உறுப்பினர்களையும் கொண்டது. இந்நிறுவனம் 2001 - இல் இருந்த நிலைப்படி, கீழ்க்காணும் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளது.

- i. கலைச் சொல் அகராதிகள்
35 [Scientific and Technical Glossaries]
- ii. கலைச்சொல் விளக்க அகராதிகள்
52 [Scientific and Technical Definitional Dictionaries]
- iii. பாட நூல்கள்
12000
[இவற்றுள் இந்தி 9000: மற்றவை பிற மொழிகள்]

தமிழுக்கு இப்படிப்பட்ட உயர் மட்ட மைய நிறுவனம் இல்லை. எனவே ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகமும் தனது நிபுணத்துவத்திற்கேற்ற துறையில், மாநில அளவில் திட்டமிடப்பட்டு, கலைச் சொல் களஞ்சிய அகராதியை உருவாக்குவதும். அதை அவ்வப்போழுது புதுப்பிப்பதும் முறையான பணியாகும். பராட்டத்தக்க பணியாகும். இந்தத் துறையில் அண்ணா பல்கலைக்கழகம் முன்னோடியாகச் செயல்பட்டு, மற்ற பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறது.

அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திற்கும், அகராதியின் ஆக்கக் குழு உறுப்பினர்களுக்கும், பங்கேற்ற வஸ்துநார்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், நீதி உதவி நல்கிய பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுமத்திற்கும் கல்வியுலகின் சார்பில் நமது மனம் நிறைந்த நன்றியையும், பராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

10.07.2007

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: சுற்றுச் சூழல் களஞ்சிய அகராதி

வெளியீடு: அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை-25.

இதன் அணிந்துரையில் வா.செ.கு. அவர்கள் பதிவு செய்யும் இரண்டு செய்திகள் நம் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன. அவை வருமாறு :

சௌல்வேறு செயல்வேறு	
இல்லாத வாழ்வு	- இதுகள் ஒழுக்கம்
தன்னவமற்ற தொண்டு	- இதுகள் துறவு
தூமாத உழைப்பு	- இதுகள் தவம்

என்னுடைய மதிப்பீடில் இவைதாம் பெரியர் விட்டுச் சென்ற விழுமியக்கள்.

* * * * *

“ . . . என்னுடைய மதிப்பீடு தமிழகம் அவரை (நூரூயணகுரு) இன்னும் விரிவாக அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.”

பெரியார் நாத்திகர் : நாராயணகுரு ஆத்திகர். இருவரையும் குறித்த சரியான மதிப்பீட்டை அறிஞர் வா.செ.கு. இவ்வணிந்துரையில் அளித்துள்ளார்.

-போ.கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன்